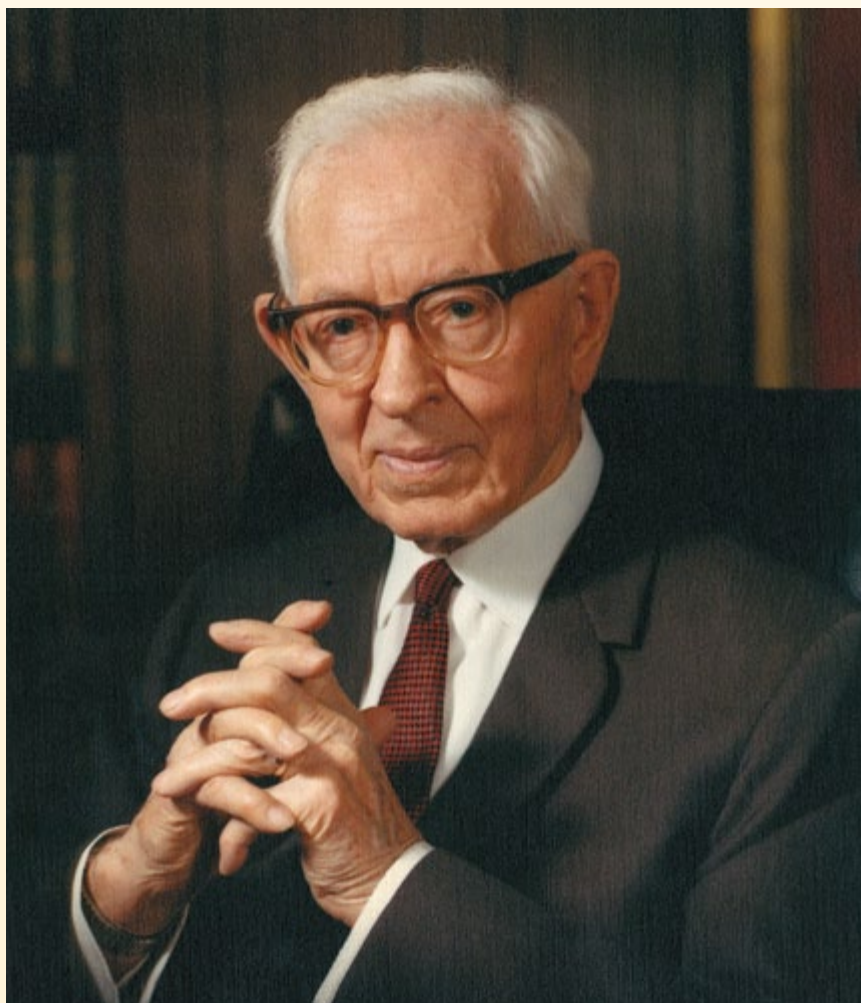

**NAUČAVANJA
PREDSJEDNIKA CRKVE**

JOSEPH FIELDING SMITH

NAUČAVANJA PREDSEDNIKA CRKVE
JOSEPH FIELDING SMITH

Izdavač:
Crkva Isusa Krista svetaca posljednjih dana
Salt Lake City, Utah

Knjige u zbirci *Naučavanja predsjednika Crkve*

Naučavanja predsjednika Crkve: Joseph Smith (broj predmeta 36481)

Teachings of Presidents of the Church: Brigham Young (35554)

Teachings of Presidents of the Church: John Taylor (35969)

Teachings of Presidents of the Church: Wilford Woodruff (36315)

Naučavanja predsjednika Crkve: Lorenzo Snow (36787)

Teachings of Presidents of the Church: Joseph F. Smith (35744)

Teachings of Presidents of the Church: Heber J. Grant (35970)

Naučavanja predsjednika Crkve: George Albert Smith (36786)

Teachings of Presidents of the Church: David O. McKay (36492)

Naučavanja predsjednika Crkve: Joseph Fielding Smith (36907)

Teachings of Presidents of the Church: Harold B. Lee (35892)

Teachings of Presidents of the Church: Spencer W. Kimball (36500)

Kako biste naručili primjerke ovih knjiga, posjetite svoj najbliži distribucijski centar ili store.lds.org. Knjige su također dostupne u elektroničkom obliku na LDS.org.

Vaše su primjedbe i prijedlozi o ovom priručniku dobrodošli. Molimo pošaljite ih u Curriculum Development, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, Utah 84150-0024 USA.

E-pošta: cur-development@ldschurch.org

Molimo navedite svoje ime, adresu, odjel i okol. Obvezno uključite naslov knjige. Zatim iznesite komentare i prijedloge o dobrim stranama knjige te o područjima mogućeg poboljšanja.

© 2013. Intellectual Reserve, Inc.

Sva prava pridržana.

Tiskano u Njemačkoj.

Pravo engleskog izdanja odobreno: 8/03

Translation approval: 8/03

Translation of *Teachings of Presidents of the Church: Joseph Fielding Smith*

Croatian

36907 119

Sadržaj

Uvod	V
Povijesni sažetak	IX
Život i službeništvo Josepha Fieldinga Smitha	1
1 Naš Otac na Nebu	35
2 Naš Spasitelj, Isus Krist.	47
3 Naum spasenja.	57
4 Jačanje i očuvanje obitelji.	71
5 Vjera i pokajanje	81
6 Značaj sakramenta	93
7 Joseph i Hyrum Smith, svjedoci za Isusa Krista	103
8 Crkva i Božje kraljevstvo	115
9 Svjedoci Mormonove knjige.	125
10 Naša potraga za istinom.	137
11 Poštivanje svećeničkih ključeva obnovljenih po Josephu Smithu	147
12 Prisega i savez svećeništva.	157
13 Krštenje	167
14 Dar Duha Svetoga	177
15 Vječni brak.	187
16 Podizanje djece u svjetlu i istini	197
17 Moć pečaćenja i hramski blagoslovi.	209
18 Živjeti po svakoj riječi koja izlazi iz usta Božjih	223
19 U svijetu, ali ne od svijeta.	233
20 Ljubav i skrb za svu djecu našega Oca.	245
21 Proglašavanje evanđelja svijetu	255
22 Molitva – zapovijed i blagoslov	267
23 Pojedinačna odgovornost.	277
24 Djelo svetica posljednjih dana: »Nesebična predanost ovom velebnom cilju«	287
25 Rođenje Isusa Krista: »Blagovijest velike radosti«	299
26 Priprema za dolazak našega Gospodina.	309
Popis vizualnih pomagala.	321
Kazalo	323

Joseph Fielding Smith

Uvod

Prvo predsjedništvo i Zbor dvanaestorice apostola pokrenuli su tiskanje zbirke *Naučavanja predsjednika Crkve* kako bi vam pomogli približiti se vašem Nebeskom Ocu i produbiti vaše razumijevanje obnovljenog evanđelja Isusa Krista. Kako Crkva nadodaje djela ovoj zbirci, moći ćete skupiti kolekciju knjiga evanđeoskih referenci za vaš dom. Knjige u ovoj zbirci osmišljene su za korištenje u osobnom proučavanju i za nedjeljnu poduku. Također, mogu vam pomoći pripremiti druge lekcije ili govore i odgovoriti na pitanja o crkvenom nauku.

Ova knjiga predstavlja naučavanja predsjednika Josepha Fieldinga Smitha, koji je služio kao predsjednik Crkve Isusa Krista svetaca posljednjih dana od 23. siječnja 1970. do 2. srpnja 1972.

Osobno proučavanje

Dok proučavate naučavanja predsjednika Josepha Fieldinga Smitha, uz molitvu tražite nadahnuće Duha Svetoga. Pitanja na kraju svakog poglavlja pomoći će vam razumjeti naučavanja predsjednika Smitha i primijeniti ih u svom životu. Dok proučavate ova naučavanja, možete razmisliti o tome kako ih možete podijeliti s članovima obitelji i prijateljima. To će osnažiti vaše razumijevanje onoga što čitate.

Naučavanje iz ove knjige

Ova knjiga osmišljena je za korištenje kod kuće i u Crkvi. U grupama velikih svećenika, zborovima starješina i Potpornim društvima, dvije nedjeljne lekcije svakog mjeseca obično će se podučavati iz poglavlja u ovoj knjizi. Budući da knjiga sadrži više poglavlja nego što se može pokriti u 12 mjeseci, vođe odjela i okola mogu odrediti koja će poglavlja najbolje zadovoljiti potrebe članova kojima služe.

Sljedeće smjernice mogu vam pomoći podučavati iz knjige:

Pripremite se podučavati

Tražite vodstvo Duha Svetoga dok se pripremate podučavati. Uz molitvu proučite dodijeljeno poglavlje kako biste bili sigurni u svoje razumijevanje naučavanja predsjednika Smitha. Nakon što njegove riječi djeluju na vas, podučavat ćete s većom iskrenošću i moći (vidi NiS 11:21).

Ako podučavate lekciju za Melkisedekovo svećeništvo ili Potporno društvo, ne biste trebali staviti ovu knjigu po strani ili pripremati lekciju iz drugih materijala. Uz molitvu izaberite iz poglavlja ona naučavanja za koja smatrate da će najviše koristiti osobama koje podučavate. Neka poglavlja sadržavaju više nego što ćete moći raspraviti tijekom lekcije.

Potaknite sudionike neka prouče poglavlje prije lekcije i donesu svoje knjige sa sobom. Kada to učine, bit će spremniji sudjelovati u raspravama i podučavati jedni druge.

Dok se pripremate podučavati, obratite posebnu pažnju na dio »Prijedlozi za proučavanje i podučavanje« na kraju svakog poglavlja. U toj rubrici, pronaći ćete pitanja, povezane stihove iz Svetih pisama i pomagala za podučavanje. Pitanja i povezani stihovi iz Svetih pisama izravno se odnose na poglavlje u kojem se nalaze. Pomagala za podučavanje mogu vas voditi u svim vašim nastojanjima da pomognete drugima pronaći radost u učenju i življenju evanđelja.

Predstavite poglavlje

Dok predstavljate poglavlje, i tijekom lekcije, radite na tome da uspostavite okruženje u kojem Duh može dotaknuti srca i umove osoba koje podučavate. Za početak lekcije, pomozite im da se usredotoče na naučavanja u poglavlju. Razmotrite sljedeće ideje:

- Pročitajte i razgovarajte o odsjeku pod nazivom »Iz života Josepha Fieldinga Smitha« na početku poglavlja.
- Razgovarajte o slici ili retku iz Svetih pisama iz poglavlja.
- Zajedno otpjevajte prigodnu crkvenu pjesmu.
- Ukratko ispričajte osobno iskustvo o temi.

Pokrenite raspravu o naučavanjima predsjednika Smitha

Dok podučavate iz ove knjige, pozovite druge neka iznesu svoja mišljenja, postavite pitanja i podučavaju jedni druge. Kada aktivno sudjeluju, bit će spremniji učiti i primiti osobnu objavu. Dopustite neka se dobra rasprava nastavi umjesto da pokušate pokriti sva učena. Kako biste potaknuli raspravu, koristite pitanja s kraja svakog poglavlja. Također možete osmisliti vlastita pitanja upravo za one koje podučavate.

Sljedeće opcije mogu vam dati dodatne ideje:

- Zamolite sudionike da iznesu što su naučili iz svog osobnog proučavanja poglavlja. Može biti korisno kontaktirati nekoliko sudionika tijekom tjedna i zamoliti ih da se pripreme ispričati što su naučili.
- Zadužite sudionike da pročitaju odabrana pitanja s kraja poglavlja (pojedinačno ili u malim grupama). Zamolite ih neka potraže naučavanja u poglavlju koja se odnose na ta pitanja. Zatim ih pozovite da svoja mišljenja i uvide iznesu ostatku grupe.
- Zajedno pročitajte odabrane izjave predsjednika Smitha iz poglavlja. Zamolite sudionike neka navedu primjere iz Svetih pisama i iz svojih vlastitih iskustava koja pokazuju što je predsjednik Smith podučio.
- Zamolite sudionike da odaberu jedan odjeljak i tiho ga pročitaju. Pozovite ih neka se okupe u grupe od dvoje ili troje ljudi koji su izabrali isti odjeljak i rasprave što su naučili.

Potaknite razmjenu i primjenu

Naučavanja predsjednika Smitha bit će najznačajnija sudionicima koji ih razmjenjuju s drugima i primjenjuju ih u svojim životima. Razmotrite sljedeće ideje:

- Pitajte sudionike kako mogu primijeniti naučavanja predsjednika Smitha u njihovim odgovornostima kod kuće i u Crkvi. Na primjer, možete im pomoći u razmišljanju i raspravi kako mogu primijeniti njegova naučavanja kao muževi, žene, roditelji, sinovi, kćeri, kućni učitelji ili kućne učiteljice.

- Potaknite sudionike neka razmijene neka naučavanja predsjednika Smitha s članovima obitelji i prijateljima.
- Pozovite sudionike neka primjene što su naučili i iznesu svoja iskustva na početku sljedeće lekcije.

Zaključite raspravu

Ukratko sažmite lekciju ili zamolite jednog ili dvoje sudionika neka to učine. Posvjedočite o naučavanjima o kojima ste raspravljali. Također možete pozvati i druge da iznesu svoja svjedočanstva.

Podaci o izvorima citiranim u ovoj knjizi

Naučavanja u ovoj knjizi izravni su citati iz propovijedi, članaka, knjiga, pisama i dnevnika predsjednika Josepha Fieldinga Smitha. Citati iz objavljenih izvora zadržali su razgotke, pravopis, velika i mala slova te odlomke iz originalnih izvora osim uredničkih ili pravopisnih izmjena koje su bile potrebne za poboljšanje čitljivosti. Iz tog razloga, možda ćete primijetiti manje nedosljednosti u tekstu. Na primjer, riječ *evanđelje* u nekim je citatima napisana malim slovima, a u drugim velikim slovima.

Također, predsjednik Smith često je koristio izraze poput *muškarci* ili *muškarac* govoreći o svim ljudima, i muškog i ženskog spola. Često je koristio zamjenice *on*, *njegov* i *njemu* govoreći o oba spola. To je bilo uobičajeno za govor u njegovo doba. Unatoč razlikama između tih jezičnih konvencija i modernog korištenja, naučavanja predsjednika Smitha odnose se i na žene i na muškarce.

Povijesni sažetak

Sljedeca kronologija pruža kratak povijesni okvir za naučavanja predsjednika Josepha Fieldinga Smitha u ovoj knjizi.

19. srpnja 1876.	Rođen u Salt Lake Cityju, Utah, roditeljima Julini Lambson Smith i Josephu F. Smithu.
19. srpnja 1884.	Njegov ga je otac krstio i potvrdio. Od svog oca primio je prvi vlastiti primjerak Mormonove knjige.
6. travnja 1893.	Prisustvuje posvećenju hrama Salt Lake.
1896.	Prima Melkisedekovo svećeništvo i hramsko podarivanje.
26. travnja 1898.	Ženi Louie Emily Shurtliff u hramu Salt Lake.
od svibnja 1899. do srpnja 1901.	Služi kao cjelodnevni misionar u Engleskoj.
do 1901. do 1910.	Služi na mnogim crkvenim pozivima, uključujući službu predsjednika svećeničkog zbora, člana glavnog odbora Udruženja za zajedničko usavršavanje mladića, velikog vijećnika i člana vrhovnog odbora Crkve zaduženog za pripremu materijala za obranu Crkve.
listopad 1901.	Počinja raditi u Uredu povjesničara Crkve.

1902. Izdaje knjižicu obiteljske povijesti s naslovom *Asael Smith of Topsfield, Massachusetts, with Some Account of the Smith Family*. Ovo je njegova prva od mnogih publikacija, uključujući 25 knjiga i brojne članke za crkvene časopise i periodike.
8. travnja 1906. Podržan na općem saboru kao pomoćni povjesničar Crkve, položaj koji obnaša do ožujka 1921. godine.
30. ožujka 1908. Louie Shurtliff Smith umire nakon teške bolesti povezane s njezinom trećom trudnoćom.
2. studenoga 1908. Ženi se s Ethel Georginom Reynolds u hramu Salt Lake.
7. travnja 1910. Njegov otac zaredio ga je za apostola.
- listopad 1918. Bilježi objavu o otkupljenju mrtvih prema diktatu svog oca, koji je u to vrijeme bio predsjednik Crkve. Ova se objava sada nalazi u 138. odsjeku knjige Nauk i savezi.
6. siječnja 1919. Imenovan kao savjetnik u predsjedništvu hrama Salt Lake, položaj koji obnaša do 1935. godine.
17. ožujka 1921. Imenovan za povjesničara Crkve, položaj koji je obnašao do 1970. godine.
1934. Imenovan predsjednikom Rodoslovnog društva Ute, položaj koji obnaša do 1961. godine.
26. kolovoza 1937. Ethel Reynolds Smith umire nakon teške bolesti koja je trajala četiri godine.
12. travnja 1938. Ženi se s Jessie Ellom Evans u hramu Salt Lake.

- od svibnja do studenoga 1939. Izvršava posebno zaduženje u Europi s Jessie, posjećujući Englesku, Škotsku, Nizozemsku, Belgiju, Francusku, Švicarsku, Italiju, Švedsku, Norvešku, Dansku, Čehoslovačku, Austriju i Njemačku. Vodi evakuaciju svih američkih misionara iz Europe nakon izbijanja II. svjetskog rata.
8. lipnja 1945. Pozvan služiti kao predsjednik hrama Salt Lake, položaj koji obnaša do 1949. godine.
6. listopada 1950. Odijeljen kao vršitelj dužnosti predsjednika Zbora dvanaestorice apostola.
9. travnja 1951. Podržan za predsjednika Zbora dvanaestorice apostola.
- od srpnja do kolovoza 1955. Izvršava posebno zaduženje u Aziji, s Jessie u pratnji. Posvećuje Guam, Koreju, Okinawu i Filipine za propovijedanje evanđelja.
- rujan 1958. Prisustvuje posvećenju hrama London Engleska.
- od listopada 1960. do siječnja 1961. U pratnji Jessie, posjećuje crkvene vođe i misionare u Centralnoj i Južnoj Americi.
- svibanj 1963. Upravlja polaganjem ugaonog kamena hrama Oakland Kalifornija.
- rujan 1963. Posvećuje Spomenik pionirima u Kansas Cityju u Missouriju i povijesnu lokaciju tamnice Liberty u Missouriju.
29. listopada 1965. Pozvan služiti kao savjetnik u Prvom predsjedništvu pod ravnanjem predsjednika Davida O. McKaya.

18. siječnja 1970. Postaje stariji apostol i predsjedavajući vođa Crkve kada je preminuo predsjednik David O. McKay.
23. siječnja 1970. Odijeljen kao predsjednik Crkve Isusa Krista Svetaca posljednjih dana.
6. travnja 1970. Podržan za predsjednika Crkve na općem saboru.
3. kolovoza 1971. Umire Jessie Evans Smith.
- 27–29. kolovoza 1971. Predsjedava na prvom područnom saboru Crkve održanom u Manchesteru u Engleskoj.
18. siječnja 1972. Izgovara molitvu posvećenja za hram Ogden Utah.
9. veljače 1972. Predsjedava na posvećenju hrama Provo Utah. Nakon što je napisao molitvu posvećenja, zadužuje predsjednika Harolda B. Leeja da izgovori molitvu.
2. srpnja 1972. Umire u Salt Lake Cityju u Uti, 17 dana prije svog 96. rođendana.

Život i službeništvo Josepha Fieldinga Smitha

Predsjednik Joseph Fielding Smith »koristio je tri velike riječi koje nikada ne mogu zaboraviti«, prisjetio se predsjednik Gordon B. Hinckley. Te riječi bile su »odan i vjeran«. Predsjednik Hinckley je rekao: »U svojim javnim obraćanjima, privatnim razgovorima, molitvama Gospodinu, vadio je da možemo biti odani i vjerni.«¹ Predsjednik Thomas S. Monson iznio je slično sjećanje: »Čak i u svojoj uznapredovalo starosti, uvijek je molio: 'Budimo odani i vjerni do kraja.'«²

»Odani i vjerni.« Za predsjednika Josepha Fieldinga Smitha, to je značilo više od često ponavlanog izraza. To je bio iskren izraz njegove nade za sve ljude. To je također bio opis njegovog života, od njegovog djetinjstva kroz njegovo služenje kao predsjednika Crkve Isusa Krista svetaca posljednjih dana.

»Dijete obećanja«

Joseph Fielding Smith »bio je rođen kao dijete obećanja«, rekao je stariješina Bruce R. McConkie iz Zbora dvanaestorice apostola. Stariješina McConkie, zet predsjednika Smitha, objasnio je da je Julina Lambson Smith »imala tri kćeri, ali ne sinova, i stoga je otišla pred Gospodina te se, poput drevne Hane, 'zavjetova'. [1. Samuel 1:11.] Njezino obećanje: ako će joj Gospodin dati sina, 'ona će učiniti sve što je u njezinoj moći da mu pomogne biti na čast Gospodinu i svom ocu'. Gospodin je čuo njezine molitve, a ona je održala svoje obećanje njemu.«³ Dana 19. srpnja 1876, Julina i njezin muž, Joseph F. Smith, dočekali su novorođenog sina u svoju obitelj. Nazvali su ga Joseph Fielding Smith ml., prema njegovom ocu.

Rođenjem, Joseph Fielding Smith pridružio se obitelji bogatoj u vjeri, služenju i vodstvu. Njegov djed Hyrum Smith bio je brat

*Roditelji Josepha Fieldinga Smitha, predsjednik
Joseph F. Smith i Julina Lambson Smith*

proroka Josepha Smitha i odvažan svjedok za obnovu evanđelja. Gospodin je postavio Hyruma da »bude prorok, i vidjelac, i objavitelj crkvi [Njegovoju]«, govoreći da će Hyrumovo ime biti »sačuvano u časnoj uspomeni iz pokoljenja u pokoljenje u vijeke vjekova« (NiS 124:94, 96). Sa svojim bratom Josephom, Hyrum je zapečatio svoje svjedočanstvo svojom krvlju, nakon što ga je ubila rulja 27. lipnja 1844. godine (vidi NiS 135).

Otac Josepha Fieldinga Smitha, Joseph F. Smith, nosio je teške odgovornosti od svog djetinjstva. Kao prvorodeno dijete Hyruma i Mary Fielding Smith, imao je pet godina kada je njegov otac ubijen i devet godina kada je pomogao svojoj majci udovici voziti njezina kola od Nauvooa u Illinoisu do Doline slanog jezera. Kasnije je služio kao misionar i kao član Zbora dvanaestorice apostola. Bio je savjetnik u Prvom predsjedništvu kada se rodio njegov sin Joseph. Od 17. listopada 1901. do 19. studenoga 1918, služio je kao predsjednik Crkve.

Majka Josepha Fieldinga Smitha, Julina Lambson Smith, pripadala je jednoj od ranih pionirskih obitelji u Dolini slanog jezera. Od devete godine, odgajana je u domu njezinog strica Georgea A. Smitha, koji je u to vrijeme bio član Zbora dvanaestorice apostola, i njezine strine Bathshebe W. Smith. (Starješina Smith kasnije je služio kao prvi savjetnik u Prvom predsjedništvu pod predsjednikom Brighamom Youngom, a sestra Smith kasnije je služila kao vrhovna predsjednica Potpornog društva.) Kada je odrasla, Julina je bila predana žena i majka, i posvećena članica Potpornog društva. Bila je poznata po svom suosjećajnom karakteru i vještini babice, donoseći »gotovo 1 000 beba na svijet« i brinući se o njihovim majkama.⁴ Od listopada 1910. do travnja 1921, služila je kao druga savjetnica u vrhovnom predsjedništvu Potpornog društva.

Rad i igra dok je bio mladić

Joseph je u ranoj dobi naučio kako raditi. Njegova obitelj posjedovala je farmu u Taylorsvilleu u Uti, oko 16 kilometara od njihovog doma, gdje su on i njegova braća pomagala u navodnjavanju, žetvi sijena i brizi o stoci. Kod kuće, obitelj se brinula o velikom vrtu, nekoliko voćki, tri duga reda vinove loze, jatu pilića, tri krave

i nekoliko konja. Predsjednik Joseph F. Smith prakticao je mnogoženstvo, stoga je obitelj imala mnogo usta za nahraniti i mnogo ruku da pomognu u poslu. Budući da je Joseph Fielding Smith bio jedan od najstarijih sinova u velikoj obitelji, imao je neke odgovornosti koje bi obično bile dane odrasloj osobi. Osim tih odgovornosti, uvijek je bio u toku s učenjem za školu.

Josephov prvi posao izvan doma i obiteljske farme bio je s njegovom majkom. Često je vozio konjsku zapregu kako bi joj pomogao ispuniti njezine dužnosti babice. U kasnim tinejdžerskim godinama, pronašao je posao u Trgovačkoj instituciji sionske zadruge (ZCMI), gdje je radio duge i fizički zahtjevne dane. Kasnije se prisjetio: »Radio sam poput konja po cijele dane i bio sam umoran kada se spustila noć, noseći vreće brašna i vreće šećera, šunke i slanine na svojim leđima. Imao sam 68 kilograma, ali mi nije bio problem podići vreću od 90 kilograma i staviti je na svoja ramena.«⁵

Kako bi uravnotežio svoje teške radne odgovornosti, Joseph je pronašao malo vremena za igru. On i njegova braća i sestra voljeli su igrati večernje igre oko kuće, skrivajući se među vinovom lozom – »naročito kada je grožđe bilo zrelo«.⁶ Također je volio igrati bejzbol. Svaki odjel imao je organiziran bejzbolski tim i uživao je u tim prijateljskim suparništvima.

Proučavanje evanđelja i duhovni rast

Iako je bejzbol bio važan mladom Josephu Fieldingu Smithu, ponekad je prijevremeno prekidao igru, povučen za interesom koji mu je bio još važniji. U takvim trenucima, moglo ga se pronaći »u sjeniku ili u sjeni stabla nastavljajući čitanje« Mormonove knjige.⁷ »Iz svojih najranijih sjećanja«, kasnije je rekao, »od trenutka kada sam prvi puta mogao čitati, primio sam više užitka i veće zadovoljstvo kroz proučavanje Svetih pisama, čitajući o Gospodinu Isusu Kristu, o proroku Josephu Smithu, i o djelu koje je ostvareno za spasenje ljudi, nego od bilo čega drugoga na svijetu.«⁸ Počeo je razvijati uzorak osobnog proučavanja evanđelja kada je primio svoj prvi primjerak Mormonove knjige u dobi od osam godina. Revnosno je čitao standardna djela i crkvene publikacije. Nosio je džepno izdanje Novog zavjeta kako bi mogao čitati tijekom pauze za ručak i dok

Mladi Joseph Fielding Smith ponekad je ranije napuštao utakmice bejzbola kako bi mogao čitati Mormonovu knjigu u sjeniku svoje obitelji.

je hodao na posao i s posla u ZCMI-u. Čvrsto i ustrajno, dodavao je snazi svog svjedočanstva o obnovljenom evanđelju.

No Josephov duhovni rast nije bio ograničen na nijemo osobno proučavanje. Vjerno je sudjelovao na crkvenim sastancima i lekcijama, i primio je svećeničke uredbe i blagoslove. Naročito ga je privlačio hram. Hram Salt Lake bio je u izgradnji 23 godine kada je bio rođen. »Tijekom svog djetinjstva Joseph je s velikim interesom promatrao svakodnevni napredak izgradnje ove veličanstvene građevine. Vidio je posljednje veliko granitno kamenje koje je dovezeno željezničkim vagonima iz kamenoloma... [On] je vidio kako su veličanstveni tornjevi konačno poprimili oblik... [Rekao je:] 'Znao sam se pitati hoću li živjeti dovoljno dugo da vidim dovršavanje hrama.'«⁹

Dana 6. travnja 1893, Joseph je prisustvovao prvoj sesiji posvećenja hrama Salt Lake. Predsjednik Wilford Woodruff, četvrti predsjednik Crkve, predsjedavao je sesijom i izrekao molitvu posvećenja. Za

govornicom lijevo od predsjednika Woodruffa sjedio je njegov drugi savjetnik, predsjednik Joseph F. Smith.

Kada je Joseph Fielding Smith imao 19 godina, primio je patrijarhalni blagoslov. Ovaj blagoslov, koji je izrekao njegov stric John Smith, koji je tada služio kao patrijarh Crkve, pridonio je Josephovoj duhovnoj snazi. Josephu je rečeno:

»Imat ćeš povlasticu doživjeti časnu starost i volja je Gospodnja da ćeš postati junak u Izraelu...

Tvoja će dužnost biti sjediti u vijeću sa svojom braćom i predsjedavati među ljudima. Tvoja će dužnost također biti da mnogo putuješ u zemlji i inozemstvu, po zemlji i vodi, radeći u službeništvu. I kažem ti, uzdigni svoju glavu, dovikni glasom svojim bez straha ili pristranosti, kako će Duh Gospodnji naložiti, i blagoslovi će Gospodnji doći na tebe. Njegov Duh vodit će tvoj um i udijeliti ti riječi i mudrost, da ćeš pobrkati mudrost opakih i obezvrijediti savjete nepravednih.«¹⁰

Kasnije te godine, nakon svog 20. rođendana, primio je nove prilike za služenje i duhovni rast. Zaređen je u službu starješine u Melkisedekovom svećeništvu i primio je hramsko podarivanje. Pred kraj svog života, kada je služio kao predsjednik Crkve, izjavio je: »Koliko li sam zahvalan što obnašam sveto svećeništvo. Sve svoje dane težio sam veličati svoj poziv u tom svećeništvu i nadam se da ću ustrajati do kraja u ovom životu i uživati u društvu vjernih svetaca u životu koji dolazi.«¹¹

Udvaranje i brak

Dok je mladi Joseph Fielding Smith pomagao u brizi o svojoj obitelji, proučavao evanđelje i pripremao se za svećeničke blagoslove, njegov trud nije prošao nezamijećen kod djevojke koja se zvala Louie Shurtliff. Louie, čiji su roditelji živjeli u Ogdanu u Uti, došla je živjeti s obitelji Smith kako bi pohađala sveučilište Utah, koje je tada bilo smješteno preko puta doma Smithovih.

Ispočetka, odnos Josepha i Louie nije bio ništa doli prijateljstva, no s vremenom je prerastao u udvaranje. Budući da su imali malo novaca, njihovo udvaranje uglavnom se svodilo na zajedničko

čitanje u obiteljskom salonu, razgovor, šetnje i pohađanje crkvenih društvenih događanja. Joseph je također uživao slušati kako Louie svira klavir. Povremeno su odlazili na predstave u mjesno kazalište. Do kraja Louine druge godine studija na sveučilištu, njihovo je udvaranje preraslo u ljubav – toliku da je Joseph vozio svoj bicikl 160 kilometara u oba smjera, preko utrlih zemljanih putova, kako bi je vidio u Ogdenu jednom ili dvaput kada nije bilo škole.¹²

Louie i Joseph s vremenom su počeli razgovarati o braku. Međutim, pitanje je ostalo u njihovim mislima: hoće li Joseph biti pozvan služiti misiju? U ono vrijeme, mladići i djevojke koji su željeli služiti misiju nisu dolazili svojim biskupima da budu preporučeni za takve pozive. Obrada misijskih poziva provodila se u cijelosti kroz ured predsjednika Crkve. Mladić nikada nije znao kada može pronaći misijski poziv u poštanskom sandučiću.

Louie je diplomirala na sveučilištu u proljeće 1897. godine i vratila se natrag u Ogden svojim roditeljima. Godinu dana kasnije, očito bez nadolazećeg misijskog poziva, par je odlučio nastaviti sa svojim planovima za vjenčanje. Joseph je kasnije rekao: »Uvjero sam je da promijeni mjesto svog stanovanja, i 26. dana mjeseca travnja 1898. otišli smo u hram Salt Lake i moj otac, Joseph F. Smith, vjenčao nas je za vrijeme i svu vječnost.«¹³ Kako su Joseph i Louie započeli svoj zajednički život, živjeli su malom stanu u domu obitelji Smith.

Odaziv na misijski poziv

U rano doba Crkve, oženjeni muškarci često su bili pozivani služiti cjelodnevne misije, stoga Joseph i Louie nisu bili iznenađeni kada je 17. ožujka 1899. misijski poziv koji je potpisao predsjednik Lorenzo Snow stigao u pošti. No Joseph je vjerojatno bio pomalo iznenađen zbog dodijeljenog mjesta služenja. Prije nego što je primio poziv, razgovarao je s predsjednikom Franklinom D. Richardsom, predsjednikom Zbora dvanaestorice apostola, o mogućnosti primanja misijskog poziva. Joseph se kasnije prisjetio: »Pitao me je kamo bih želio ići. Rekao sam mu da nemam neki određen izbor, samo da odem kamo sam poslan. No rekao je:

Starješina Joseph Fielding Smith kao cjelodnevni misionar

‘Sigurno ima neko mjesto kamo bi volio ići.’ Rekao sam: ‘Pa, volio bih ići u Njemačku.’ Stoga su me poslali u Englesku!¹⁴

Louie je odlučila živjeti sa svojim roditeljima dok je Joseph bio odsutan. Smatrala je da će joj to pomoći izdržati usamljenost zbog odvojenosti od svog muža. I radila je u trgovini svog oca, zarađujući novac kako bi pomogla u financiranju Josephove misije.¹⁵

Dana 12. svibnja 1899, dan prije odlaska na misiju, starješina Smith i drugi misionari primili su upute od predsjednika Josepha F. Smitha i starješina Georgea Teasdalea i Hebera J. Granta iz Zbora dvanaestorice apostola. To je bila sva obuka koju su primili prije nego što su otputovali kao cjelodnevni misionari. Na tom sastanku, svaki misionar primio je službenu misionarsku potvrdu. Kod starješine Smitha pisalo je:

»Ovime se potvrđuje da je nositelj starješina Joseph F. Smith ml. vjeran i u punopravnom članstvu Crkve Isusa Krista svetaca posljednjih dana te su ga vrhovni autoriteti spomenute Crkve službeno zadužili za misiju u Velikoj Britaniji radi propovijedanja evanđelja i posluživanja u svim evanđeoskim uredbama koje se odnose na njegovu službu.

I pozivamo sve ljude da se osvrnu na njegova naučavanja i savjete kao Božjeg čovjeka, poslanog da im otvori vrata Života i Spasenja – i pomognu mu u njegovim putovanjima, u svemu što će mu biti potrebno.

I molimo Boga, Vječnoga Oca, neka blagoslovi starješinu Smitha i sve koji će ga primiti i olakšati mu, s blagoslovima Neba i Zemlje, za vrijeme i svu vječnost. U ime Isusa Krista. Amen.

Potpisano u Salt Lake Cityju, Utah, 12. svibnja 1899, u ime spomenute Crkve. Lorenzo Snow, George Q. Cannon, Jos. F. Smith, Prvo predsjedništvo.¹⁶

Sljedeći dan, obitelj se okupila u domu kako bi se oprostila s Josephom i starijim bratom koji je također bio pozvan služiti u Engleskoj. Međutim, jedan član obitelji nije prisustvovao okupljanju. Josephova mlađa sestra Emily skrivala se, posramljena zbog nečega što je učinila nekoliko godina ranije. Kada su se Joseph i Louie udvarali, Joseph je ponekad poslao Emily i drugu djecu ranije na spavanje kako bi mogao biti sam sa svojom dragom. Bespomoćna zbog ove prividne nepravde, Emily se često molila da Gospodin pošalje njezinog brata na misiju. Sada kada je stvarno odlazio, osjećala je krivnju zbog uloge koju je možda igrala u njegovom odlasku.¹⁷

Joseph i Louie znali su da je poziv za služenje u Engleskoj došao od Gospodina. Joseph je silno želio izvršiti svoju dužnost, a Louie je bila zadovoljna što će njezin muž služiti misiju, no oboma je teško pala pomisao na razdvojenost. Kada je došlo vrijeme da starješina Smith napusti željezničku stanicu, »Louie je pokušala biti hrabra, pokušala je da Joseph ne vidi kako plače. No bilo je teško sakriti suzne oči. A Joseph je već osjećao čežnju za domom od same pomisli na odlazak da mu nije bilo do razgovora ni s kime... Joseph je imao knedlu u grlu zaustavivši se pred vratima starog doma u ulici First North, opraštajući se sa svim ljubljenima poljupcem: s mamom,

tatom, braćom i sestrama, strinama, i na kraju, Louie. 'Zbogm Louie, moje blago. Neka te Bog blagoslovi i čuva za mene.'¹⁸

Sijanje evanđeoskog sjemenja u Engleskoj

Od trenutka kada je njegov vlak – neudoban i pun duhanskog dima – odjurio od kuće, starješina Smith posvetio se svojoj misiji. Njegov dnevnik i pisma koja je slao i primao otkrili su teškoće s kojima se suočavao kao misionar te vjeru i predanost s kojima im se odupirao.

Na kraju svojeg prvog dana misionarskog rada u Engleskoj, zapisao je u svoj dnevnik: »Ovo je bio vrlo važan dan mog kratkog života. Došao sam iz svog doma prije manje od mjesec dana s ciljem propovijedanja evanđelja našeg Gospodina... Danas sam išao od vrata do vrata i ostavio 25 brošura. Ovo je prvi put da sam pokušao raditi nešto slično i nije mi bilo baš lako... Danas sam po prvi put iznio svoje svjedočanstvo svijetu, no moći ću to učiniti bolje. Uz Gospodinovu pomoć vršit ću njegovu volju kao što sam pozvan činiti.«¹⁹

Kada mu je otac poslao nekoliko dolara za nuždu, odgovorio je: »Bit ću vrlo pažljiv sa sredstvima koja si mi poslao. Ne trošim ništa osim ako imam dobar razlog za to.« Također mu je rekao za svoju odlučnost da uči i podučava evanđelje: »Ovdje sam da propovijedam evanđelje i nadam se da ću to moći dobro činiti... Moja je želja unaprijediti svoj um i talente dok sam ovdje kako bih uvijek mogao biti koristan za nešto u životu... Želim biti u pravu po svim pitanjima i ništa mi ne pruža više zadovoljstva od učenja nečega o evanđelju. Moja je želja upoznati se s evanđeljem i steći mudrost.«²⁰

Predsjednik Joseph F. Smith napisao je sljedeće riječi pohvale u pismu starješini Josephu Fieldingu Smithu: »Sviđa mi se tvoj duh, imam vjeru u tvoje poštenje, i zbog tebe osjećam užitak i zadovoljstvo. Želim da razvijaš mudrost, pažljivo i strpljivo prosuđivanje, kao i Svetoga Duha i ljubav prema Bogu.«²¹ Louin otac, Lewis Shurtliff, također je iskazao pouzdanje u starješinu Smitha: »Uvijek sam osjećao da ćeš ispuniti velebnu misiju i steći iskustvo koje će te pripremiti za visoki položaj koji ti je suđeno ispuniti u budućnosti.«²²

U pismima za Louie, Joseph je uvijek izjavljivao svoju ljubav za nju. Često je stavljao prešano cvijeće u svoja »srdačna i nežna pisma«. ²³ Također je pisao o izazovima s kojima se suočavao: »Ima ih mnogo u ovom narodu koji znaju da je evanđelje koje podučavamo istinito, ali nemaju moralnu hrabrost izaći iz svijeta i prigrliti ga.« ²⁴

Louie je slala pisma barem jednom tjedno. »Upamti«, jednom je napisala, »Ja sam ovdje da te volim, molim za tebe i da te nikada ne zaboravim ni na tren... Da budeš blagoslovljen, moj dragi mužu, moja je stalna molitva.« ²⁵ Louie je jasno pisala o svojoj predanosti mužu, i bila je jednako jasna o svojoj predanosti Gospodinu i njegovom djelu. Stalno je podsjećala Josepha neka ne dopusti da čežnja za domom oslabi njegovu odluku da služi.

Starješina Smith trebao je takvo ohrabrenje jer je rijetko nailazio na nekoga tko bi prihvatio poruku obnovljenog evanđelja. Godinama kasnije, »ispričao je svom sinu Josephu kako su uvjeti bili tako loši, a ljudi tako nezainteresirani, da ga je obuzeo stav zbog kojeg je razmišljao da neće moći nastaviti. Jedne je noći ležao budan razmišljajući o potrebi da radi za povratnu kartu.« ²⁶ No nadahnut ohrabrenjem voljenih osoba i osnažen njihovim molitvama i svojom željom za služenjem, prevladao je takve misli. Znao je da ga je pozvao Gospodin, i znao je da je trebao marljivo raditi za dobrobit ljudi kojima je služio i za dobrobit svoje obitelji. Napisao je: »Radije bih zauvijek ostao ovdje nego se vratio kući bez časne otpusnice i razrješenja... Molim se da mogu imati duh evanđelja i ljubav za svoje bližnje kako bih mogao ostati ovdje do časnog razrješenja. Da nije bilo mnoštva molitvi izrečenih za mene kod kuće, kao i mojih vlastitih, ne bih mogao uspjeti.« ²⁷

Starješina Joseph Fielding Smith bio je časno razriješen iz svoje misije 20. lipnja 1901. U svoje dvije godine marljivog služenja, »nije nikoga obratio, niti je imao priliku izvršiti krštenje, iako je potvrdio jednog obraćenika.« ²⁸ Međutim, on i njegovi suradnici posijali su evanđeosko sjemenje, pomažući mnogim ljudima pronaći veći mir i razumijevanje, te je osobno rastao kao učenik i učitelj evanđelja, i kao svećenički vođa.

Louie Shurtliff Smith

Novi dom i nove odgovornosti

Joseph je stigao u Salt Lake City 9. srpnja 1901. Nakon što je proveo nekoliko dana s Louinom obitelji u Ogdenu, Joseph i Louie vratili su se u svoj dom sa Smithovima i nastavili su svoj zajednički život. Njihov brak okarakteriziran je vjerom, marljivošću i služenjem, radeći na uspostavi doma i obitelji, te služenju u Crkvi.

Ubrzo nakon što se Joseph vratio kući, počeo je tražiti posao kako bi mogao uzdržavati svoju obitelj. Uz pomoć člana obitelji, pronašao je privremeni posao u uredu tajnika okruga Salt Lake. Oko pet tjedana kasnije, prihvatio je položaj u uredu povjesničara Crkve. Učeci više o povijesti Crkve, također je postao svjesniji ljudi koji su nastojali diskreditirati Crkvu i njezine vođe. Neumorno je radio kako bi priskrbio informacije u obranu vjere. Bio je to početak služenja koji će blagosloviti Crkvu u nadolazećim godinama.

U proljeće 1902, Louie je zatrudnila. Ona i Joseph bili su zahvalni na svom malenom stanu, no radovali su se izgradnji svog vlastitog doma. Josephov siguran posao omogućio im je da počnu planirati.

Unajmili su građevinsku firmu i dogovorili da Joseph sam obavi većinu posla, te tako smanji troškove. Njihovo prvo dijete, kći koja se zvala Josephine, rođena je u rujnu 1902, a u svoj novi dom preselili su oko 10 mjeseci kasnije. Godine 1906, nakon što je Louie prošla tešku trudnoću, dočekali su još jednu kći u svoj dom i nazvali je Julina.

Joseph je uvijek bio voljan sudjelovati u Gospodnjem djelu spašenja, i primio je mnoštvo prilika da to učini. Godine 1902. bio je pozvan služiti kao jedan od predsjednika dvadeset četvrtog zbora sedamdesetorice, uključujući dužnosti učitelja zbora. (U to vrijeme, Crkva je imala više od 100 zborova sedamdesetorice. Članovi tih zborova nisu bili vrhovni autoriteti.) Joseph je također pozvan služiti u glavnom odboru Udruženja za zajedničko usavršavanje mladića i kao član velikog vijeća okola Salt Lake. Za velikog svećenika zaredio ga je njegov brat Hyrum, član Zbora dvanaestorice apostola. Na općem saboru u travnju 1906. godine, podržan je kao pomoćni povjesničar Crkve, a sljedećeg siječnja bio je postavljen u poseban odbor čija je svrha bila »pripremiti podatke za obranu crkve protiv napada na nju od njezinih neprijatelja.«²⁹

Kada je Josephov otac služio kao predsjednik Crkve, Joseph mu je često pomagao u pisanju i drugim administrativnim dužnostima te je povremeno pratio svog oca na crkvenim zaduženjima. Joseph je čak jednom putovao umjesto predsjednika Smitha. Zapisao je: »Otišao sam u Brigham City [Utah] na zahtjev svog oca kako bih posvetio sastajalište Drugog odjela u Brigham Cityju. Željeli su da *on* izgovori molitvu posvećenja, no budući da je bolovao od teške prehlade, poslao je mene u svoje ime.« Kada su predsjednik okola i biskup sreli Josepha na željezničkoj stanici, nisu bili sretni kad su ga vidjeli.³⁰ Predsjednik okola je prema izvješću rekao: »Mogao sam plakati. Očekivali smo predsjednika Crkve, a umjesto njega dobili smo dječaka.« Prema jednoj priči, Joseph je u odgovoru rekao: »I ja sam mogao zaplakati.«³¹

Iako ga je većina njegovih dužnosti odvlačila od kuće, on i Louie također su pronašli vremena kako bi služili zajedno i uživali u međusobnom društvu. U svom dnevniku 1. studenoga 1907, napisao je: »S Louie sam proveo veći dio dana u hramu Salt Lake, bio je to jedan od najsretnijih dana naših života i jedan od najkorisnijih.«³²

Kušnje i blagoslovi

Joseph je odgodio mnoge od svojih crkvenih odgovornosti u ožujku 1908. godine osjećajući potrebu da bude kod kuće s Louie što je više moguće. Bolovala je od ozbiljne, trajne bolesti koja je povezana s ranom fazom njezine treće trudnoće. Unatoč molitvama, svećeničkim blagoslovima, brižnoj pomoći njezinog muža i pažljivoj brizi liječnika, njezino stanje nastavilo se pogoršavati. Preminula je 30. ožujka.

U svojoj tuzi, Joseph je napisao: »Tijekom ovog mjeseca stalne tjeskobe i brige, prošao sam kroz iskušenja i iskustva najdublje i najbolnije vrste. I kroz sve sam se pouzdao u Gospodina za snagu i utjehu. Nakon što je propatila najmučniju bol u trajanju od tri ili četiri tjedna i nakon bolesti u razdoblju od gotovo dva mjeseca, moja je ljubljena žena oslobođena svoje patnje... i otišla od mene i naše dragocjene djece, u bolji svijet, u kojem strpljivo i u tuzi iščekujemo susret koji će biti veličanstven.« Joseph je rekao da je njegova žena »umrla postojana u vjeri i odana svakom načelu evanđelja«. ³³

Joseph je ubrzo bio obuzet dužnošću podizanja dviju djevojčica u domu bez majke. Njegovi su roditelji pozvali mladu obitelj da živi s njima. Čak i uz njihovu pomoć, udovac je shvatio da njegova dječica trebaju skrb brižne majke.

Kao što je to činio sa svim važnim odlukama, Joseph je prepustio ovo pitanje gorljivoj molitvi. Ethel Georgina Reynolds, tajnica u uredu povjesničara Crkve, bila je odgovor na njegove molitve. Joseph ju je pozvao da se pridruži njemu i njegovim kćerkama na izlet u park 6. srpnja 1908. godine. Izlet je bio uspješan jer su svi četvero uživali u međusobnom društvu. Deset dana kasnije, Joseph i Ethel uživali su u izlasku bez djece, a ubrzo su se nakon toga zaručili.

Ethel i Joseph zapečaćeni su hramu Salt Lake 2. studenoga 1908. godine. Godinama kasnije u pismu za Ethel, Joseph je napisao: »Ne znaš koliko sam često zahvaljivao Gospodinu što nisam učinio pogrešku kada sam trebao suputnicu. Ti si bila poslana meni.« ³⁴ Osim što je postala brižna suputnica Josephu, Ethel je ubrzo postala druga majka Josephini i Julini.

Ethel Reynolds Smith

Služenje kao član Zbora dvanaestorice apostola

Neposredno prije općeg sabora u travnju 1910, preminuo je predsjednik John R. Winder, prvi savjetnik u Prvom predsjedništvu. Starješina John Henry Smith, koji je služio u Zboru dvanaestorice apostola, bio je pozvan služiti u Prvom predsjedništvu, ostavljajući slobodno mjesto u Zboru dvanaestorice. Prvo predsjedništvo i Zbor dvanaestorice sastali su se u hramu Salt Lake kako bi razgovarali o muškarcima koji su osposobljeni ispuniti taj položaj. Nakon savjetovanja od otprilike sat vremena, nisu mogli »donijeti jednoglasnu odluku o tom pitanju. Naposljetku se predsjednik Joseph F. Smith sam povukao u sobu i kleknuo u molitvu za vodstvo. Kada se vratio, pomalo je neodlučno pitao 13-oricu braće bi li bili voljni razmotriti njegovog sina Josepha Fieldinga Smitha ml. za položaj. Oklijevao je to predložiti, rekao je, jer je njegov sin Hyrum već bio član vijeća, a njegov sin David bio je savjetnik u predsjedavajućem biskupstvu. Plašio se da bi članovi Crkve mogli biti nezadovoljni da još jedan od njegovih sinova bude imenovan vrhovnim autoritetom. Unatoč tomu osjetio je nadahnuće predložiti Josephovo ime

na razmatranje. Ostali muškarci djelovali su trenutačno prijemčivi za prijedlog i podržali predsjednika Smitha u tome.

»Izgleda da je predsjednik Smith povjerio izbor Josepha njegovoj [Josephovoj] majci prije objave na saboru. Josephova sestra Edith S. Patrick je rekla: 'Sjećam se kako nam je majka rekla da je 1910. otac došao kući sa sastanka hramskog vijeća i da je djelovao prilično zabrinuto. Kada ga je pitala što ga zabrinjava, rekao je da je Joseph bio izabran kao jedan od Dvanaestorice. Rekao je da su ga braća jednoglasno prihvatili te da će sada on, kao predsjednik, biti pod ozbiljnom kritikom, budući da je njegov sin postavljen za apostola. Majka mu je rekla da se uopće ne brine što ljudi mogu reći. Ona je znala da ga izabrao Gospodin i rekla je da je znala da će on biti na čast svom pozivu.'...

»U to je vrijeme bio običaj da se odabrana osoba *ne* obavijesti unaprijed, već da čuje svoje zaduženje kada se njegovo ime pročita na saboru za glas podrške. Tako je bilo da kada je Joseph Fielding otišao na sabor 6. travnja 1910, on nije znao da je bio izabran.« Ulazeći u Tabernakl, redar mu je rekao: »I Josephe, tko će biti novi apostol?« Odgovorio je: »Ne znam. Ali to nećeš biti ti, a neću biti ni ja!«

Neposredno prije nego što je pročitano ime najnovijeg člana Zbora dvanaestorice, Joseph je osjetio poticaj od Duha da bi to moglo biti njegovo ime. Ipak je kasnije, kada je objavljeno njegovo ime, rekao: »Bio sam tako prenut i šokiran da sam jedva mogao govoriti.«

Kasnije tog dana, otišao je kući podijeliti novosti s Ethel koja nije mogla prisustvovati sastanku. Započeo je govoreći: »Mislim da ćemo morati prodati kravu. Nemam više vremena da se brinem o njoj!«³⁵

Tijekom svojih 60 godina kao član Zbora dvanaestorice apostola, Joseph Fielding Smith vidio je mnogo promjena u svijetu. Na primjer, kada je pozvan u apostolstvo, mnogi ljudi još su uvijek koristili konja i kola kao primarno sredstvo prijevoza. Na kraju svog služenja u zboru, često je na zaduženja putovao avionom na mlazni pogon.

Starješina Smith obnašao je mnoge povjerljive i odgovorne pozive dok je služio kao član Zbora dvanaestorice. Tijekom prvih osam godina svog službeništva kao apostol, neslužbeno je služio kao tajnik svom ocu. Služio je u tom svojstvu dok njegov otac nije preminuo

Zbor dvanaestorice apostola 1921. godine. Starješina Joseph Fielding Smith stoji krajnje desno.

u studenom 1918. godine. U toj ulozi, Joseph Fielding Smith djelovao je kao pisar kada je njegov otac diktirao viđenje o otkupljenju mrtvih, koje se sada nalazi u knjizi Nauk i savezi 137.

Starješina Smith služio je kao pomoćnik povjesničara Crkve, kao povjesničar Crkve gotovo 50 godina, kao savjetnik u predsjedništvu hrama Salt Lake, kao predsjednik hrama Salt Lake, kao predsjednik Rodoslovnog i povijesnog društva u Uti, kao prvi urednik i poslovni menadžer časopisa *Utah Genealogical and Historical Magazine*, i kao predsjedatelj Izvršne komisije crkvenog odbora za obrazovanje. Također je služio kao predsjedatelj Crkvenog odbora za publikacije, zaduženje koje je od njega zahtijevalo čitanje na tisuće stranica rukopisa prije nego što su pripremljeni kao priručnici s lekcijama i ostale crkvene publikacije.

Odijeljen je kao vršitelj dužnosti predsjednika Zbora dvanaestorice 6. listopada 1950, a u tom je svojstvu služio do travnja 1951, kada je odijeljen kao predsjednik Zbora dvanaestorice. U tom je svojstvu služio od travnja 1951 do siječnja 1970. kada je postao predsjednik Crkve. Od 1965. do 1970. također je služio kao savjetnik u Prvom predsjedništvu nastavljajući sa svojim odgovornostima predsjednika Zbora dvanaestorice.

Službeništvo strogih upozorenja i blagih oprosta

U svom prvom govoru na općem saboru, starješina Joseph Fielding Smith izravno je govorio svima koji će »podići svoj glas protiv inicijativa autoriteta koji predsjedavaju Crkvom«. Uputio je ovaj neumoljivi proglašen: »Želim podići glas upozorenja svima s članstvom u Crkvi, i reći im da im je bolje da se pokaju i obrate Gospodinu, da se na njih ne spuste njegovi sudovi, da ne izgube vjeru i odvrte se od istine.«³⁶

Tijekom svog službeništva, nastavio je podizati glas upozorenja. Jednom je rekao: »Razmišljao sam o tome da je moja misija, s obzirom da sam primio takav utisak, barem tako mislim, po Duhu Gospodnjem na mojim putovanjima po okolima Siona, reći ljudima kako je *sada* dan za pokajanje... Osjećam da je moja misija izvikivati pokajanje i pozivati ljude da služe Gospodinu.«³⁷

Ovaj ozbiljan, otvoren pristup naučavanju ublažen je nježnošću i dobrotom. Starješina Boyd K. Packer jednom je posvjedočio o ovome na sastanku kada je Joseph Fielding Smith bio predsjedatelj misionarskog odbora Crkve. »Predstavljeno je izvješće o nesreći u kojoj su sudjelovali dvojica misionarskih starješina u crkvenom automobilu. Stariji prodavač povrća nije se zaustavio na znak 'stop' sa svojim kamionom. Automobil misionara udaren je bočno i potpuno uništen. Vozač kamiona dobio je kaznu od policije. Nije imao osiguranje. Na sreću, nijedan od misionara nije bio ozbiljno ozlijeđen.

Predsjednik Smith sjedio je u tišini dok su članovi odbora razmatrali pitanje. Nakon nešto rasprave uputili su izvršnog direktora Misionarskog odjela neka unajme odvjetnika i nastave na sudu.

Tek je tada predsjedniku Smithu postavljeno pitanje slaže li se s tom odlukom. Tiho je rekao: 'Da, mogli bismo to učiniti. I ako se doista potrudimo, možda ćemo čak i uspjeti oduzeti kamion sirotom čovjeku. Od čega će onda živjeti?'

'Pogledali smo jedan drugoga, pomalo posramljeni,' rekao je starješina Packer. 'Zatim smo odlučili da bi Crkva mogla kupiti drugi automobil za misionare, baviti se svojim djelom i ne baviti se više time.'³⁸

»Dobar, brižan suprug i otac«

Kada je starješina Smith pozvan u apostolstvo, imao je troje djece: Josephine, Julinu i Ethelino prvorodeno dijete, Emily. Sedam mjeseci kasnije, obitelj je dočekala još jednu kćer. Ethel i Joseph nazvali su je Naomi. Zbog komplikacija prilikom rođenja, Naomi se morala boriti za svoj život, a obitelj se plašila da neće dugo živjeti. No, kako je njezin otac kasnije rekao, ona je »spasena moću molitve i posluživanjem nakon što se činilo kako dah ne može ući u njezino tijelo.«³⁹ Ethel je kasnije rodila sedmero druge djece: Lois, Ameliju, Josepha, Lewisa, Reynoldsa, Douglasa i Miliona.

Zaduženja predsjednika Smitha kao apostola često su ga odvlačila od kuće na dulja vremenska razdoblja. Ali kada je bio kod kuće, usredotočio je svoju pažnju na obitelj. Njegova žena Ethel opisala ga je kao »dobrog, brižnog muža i oca čija je najveća ambicija u životu usrećiti svoju obitelj, potpuno zaboravljajući sebe u svojim nastojanjima da to učini.«⁴⁰

Djecu u obitelji Smith zabavljalo je mišljenje koje su neki ljudi imali o njihovom ocu – kao strogom, nepopustljivom čovjeku. »Jednom prigodom... nakon što je izrekao snažnu propovijed o važnosti pravilnog ophođenja s djecom, ljutita žena prišla je dvjema njegovim kćerkicama i iskazala svoje suosjećanje za njih [te rekla]: 'Kladim se da vas vaš tata tuče!'« Kao odgovor na ovu optužbu, djevojčice su se samo zahihotale. Poznavale su svog oca mnogo bolje od nje – on ih nikada ne bi povrijedio. Kada se vratio kući sa svojih dugih putovanja, »bili su to sretni trenuci, od trenutka kada su ga željno dočekale na željezničkom kolodvoru do tužnog rastanka kada su se oprostile s njim nekoliko dana kasnije«. Igrali su se, radili pite i sladoled, odlazili na piknike, vozili se vlakom i posjećivali obližnje kanjone i jezera. Uživali su slušajući priče o njegovim crkvenim zaduženjima širom svijeta.⁴¹ Također su zajedno radili kućanske poslove.⁴²

Sinovi predsjednika Smitha bavili su se sportom, a on je odlazio na njihove utakmice kad god je mogao.⁴³ Također je uživao baveći se sportom s njima, naročito u ručnom tenisu. Zabavljao se s njima, no bio je vrlo natjecateljski raspoložen. Njegovi sinovi Reynolds i Lewis sjećaju se kada su se njih dvojica udružili protiv svog oca. Pustio ih je da izaberu koju će ruku koristiti tijekom igre. Čak i s jednom rukom iza leđa, uvijek bi ih »porazio s lakoćom«.⁴⁴

Tuga i nada

Zaduženja starješine Smitha daleko od kuće bila su teška za Ethel i djecu, a tjedni razdvojenosti bili su bolni i za njega. Dana 18. travnja 1924, putovao je vlakom kako bi predsjedavao na saboru okola. Ethel je tada bila u sedmom mjesecu trudnoće, dajući sve od sebe kako bi skrblila za djecu kod kuće. U pismu za nju, rekao je: »Mislim na tebe i želim biti s tobom cijelo vrijeme u sljedećih nekoliko tjedana kako bih se brinuo o tebi.«⁴⁵ Razmišljajući o domu, završio je pismo pjesmom koju je napisao. Neke od riječi te pjesme sada se nalaze u mnogim crkvenim pjesmaricama pod nazivom »Čini li se putovanje dugačkim?»

Čini li se putovanje dugačkim,
 put neravnim i strmim?
 Ima li trnja po putu?
 Režu li vam oštra kamenja stopala
 dok se nastojite uzdignuti
 na visine kroz žegu dana?
 Je li vam srce malaksalo i tužno,
 vaša duša klonula,
 dok radite pod svojim teretom brige?
 Čini li se teret teškim
 kojeg ste prisiljeni dignuti?
 Ne postoji li nitko da vaš jaram podijeli?
 Neka ne klone srce vaše
 sad kad je putovanje počelo;
 postoji onaj koji vas još uvijek zove.
 Stoga gledajte radosno gore
 i primite njegovu ruku;
 na nove visine on će vas povesti –

u zemlju svetu i čistu,
 gdje sve tegobe prestaju,
 a vaš će život bit slobodan od svakog grijeha,
 gdje suze neće biti prolivene,
 jer tuge biti neće.
 Za ruku ga primite i s njim uđite.⁴⁶

Početakom 1933, sreća u domu Smithovih ponekad je prekinuta teškim »bremenom brige«, kao što je to starješina Smith izrazio u svojoj pjesmi devet godina ranije. Ethel je obolila od »užasne bolesti koju nije mogla razumjeti. Povremeno bi uronila u dubine depresije, a ponekada bi njezin um nekontrolirano jurio gurajući njezino iscrpljeno tijelo da radi sve više. Činilo se da ni brižna ljubav i podrška njezine obitelji, molitve i blagoslovi, čak i hospitalizacije nisu pomogli.«⁴⁷ Nakon četiri godine patnje, preminula je 26. kolovoza 1937. Pišući o njezinoj smrti, njezin je ožalošćeni muž zabilježio: »Nemoguće je pronaći bolju ženu, ili odaniju suprugu i majku.«⁴⁸ U dubinama svoje patnje, osjetio je utješnu spoznaju da su on i Ethel Reynolds Smith vezani zajedno za vječnost svetim savezom pečaćenja.

Novo prijateljstvo vodi do braka

Kada je Ethel preminula, petero djece još uvijek je živjelo u domu Smithovih. Njih dvoje uskoro će se odseliti – Amelia je bila zaručena, a Lewis se pripremao služiti cjelodnevnu misiju. Ostat će 16-godišnji Reynolds, 13-godišnji Douglas i 10-godišnji Milton. Zabrinut zbog tih sinova bez majke, Joseph Fielding Smith razmišljao je tome da se ponovno oženi.

S tom mišlju, starješina Smith ubrzo je pokazao zanimanje za Jessie Ellu Evans, poznatu solisticu zbora Mormon Tabernacle. Jessie je pjevala solo dionicu na Ethelinom pogrebu, a starješina Smith poslao joj je poruku kako bi iskazao svoju zahvalnost. Ta poruka dovela je do telefonskih razgovora. Starješina Smith i Jessie nisu se poznavali prije toga, ali su ubrzo postali dobri prijatelji.

Starješina Smith proveo je dane razmišljajući i moleći se o mogućnosti da upita Jessie da se oženi za njega. Naposljetku joj je napisao pismo u kojemu je spomenuo da bi želio imati dublji prijateljski odnos s njom. Četiri dana kasnije skupio je hrabrosti kako

bi joj osobno donio to pismo. Odnio ga je u gradski i okružni ured gdje je radila kao javni bilježnik. Kasnije je zapisao sljedeće u svoj dnevnik: »Otišao sam u ured *javnog bilježnika*... *Razgovarao sam bilježnicom što je bilo vrlo važno*, i ostavio joj pismo koje sam napisao.«⁴⁹ Sljedeći tjedan kada je vlakom putovao na sastanke sabora okola, starješina Smith vratio se kući i još jednom posjetio Jessie.

Svojim tipičnim izravnim stilom, starješina Smith zapisao je u svoj dnevnik: »Sastao sam se s gospođicom Jessie Evans i imao *važan* razgovor s njom.« S uzajamnim osjećajem divljenja, dogovorili su da on upozna Jessienu majku, a da Jessie upozna njegovu djecu. Nešto manje od mjesec dana kasnije, 21. studenoga 1937, prihvatila je zaručnički prsten. Zapečatio ih je predsjednik Heber J. Grant, sedmi predsjednik Crkve, u hramu Salt Lake 12. travnja 1938. godine.⁵⁰

Starješina Francis M. Gibbons, koji je služio kao tajnik Prvom predsjedništvu kada je predsjednik Smith bio predsjednik Crkve, opisao je odnos između Josepha Fieldinga Smitha i Jessie Evans Smith: »Unatoč razlici od dvadeset i šest godina i različitim temperamentima, pozadini i edukaciji, Joseph Fielding i Jessie Evans Smith bili su iznimno kompatibilni. Ona je bila neodoljivi ekstrovert, zabavna i duhovita, koja je uživala biti u centru pažnje. Joseph je s druge strane bio tih, povučeni introvert, dostojanstven i razuman, koji je uvijek djelovao kao da mu je pomalo nelagodno u javnosti i koji nikada nije tražio pažnju. Ono što je premostilo široki jaz između te dvije različite osobnosti bila je iskrena ljubav i poštovanje koje su imali jedno za drugo.«⁵¹ Ta ljubav i poštovanje proširilo se na Jessienu majku, Jeanette Buchanan Evans, s kojom je Jessie živjela do braka. Sestra Evans pridružila se svojoj kćerki da živi u domu Smithovih i pomagala je skrbiti za djecu.

Posluživanje nemirnom svijetu

Nova sestra Smith, koju su djeca i unuci starješine Smitha zvali teta Jessie, često se pridružila svom mužu dok je putovao na sabore okola. Mjesni vođe često su je pozivali da pjeva na sastancima, a povremeno je uvjerala svog muža da pjeva u duetu s njom. Godine 1939, predsjednik Heber J. Grant zadužio je starješinu i sestru Smith za obilazak svih crkvenih misija u Europi.

Joseph Fielding Smith i Jessie Evans Smith za klavirom

Iako Drugi svjetski rat nije još počeo kada su Smithovi stigli u Europu, napetost između nacija se povećavala. Dana 24. kolovoza dok su Smithovi bili u Njemačkoj, Prvo predsjedništvo uputilo je starješinu Smitha neka se pobrine da se svi misionari u Njemačkoj premjeste u neutralne države. Koordinirao je ovo zaduženje iz Kopenhagena u Danskoj. Tijekom ovog transfera misionara, Wallace Toronto, predsjednik misije u Čehoslovačkoj, smatrao je potrebnim poslati svoju ženu Marthu i njihovu djecu u Kopenhagen radi sigurnosti. On je ostao kako bi osigurao sigurnu evakuaciju četvorice misionara koji su bili zadržani. Dani su prolazili bez vijesti od njih. Martha se kasnije prisjetila:

»Naposljetku je došao dan kad su svi vlakovi, trajekti i brodovi zadnji put krenuli iz Njemačke i molili smo se da će Wally [predsjednik Toronto] i četvorica za koje je odgovarao biti na posljednjem trajektu dok je isplivljavao iz svoje matične luke. Vidjevši da sam bila vrlo zabrinuta i da sam postajala sve nervoznija, predsjednik Smith mi je prišao, stavio svoju zaštitničku ruku na moja ramena i rekao: 'Sestro Toronto, ovaj rat neće početi dok brat Toronto i njegovi misionari ne stignu u Dansku.' Dok se dan pretvarao u predvečerje, zazvonio je telefon... To je bio Wally! Njih petorica izašli su

iz Čehoslovačke s britanskim izaslanstvom posebnim vlakom koji je bio poslan po njih, ukrkali su se na posljednji trajekt iz Njemačke, a oni su bili na obali [Danske] čekajući prijevoz do Kopenhagena. Olakšanje i sreća koji su se osjetili u misijskom domu i među 350 misionara djelovali su kao da se mračni oblaci razmiču kako bi otkrili sjaj sunca.«⁵²

Starješina Smith bio je zahvalan danskom narodu koji je dopustio dolazak tolikom broju evakuiranih misionara u njihovu zemlju. Kada je izbio rat, prorokovao je da zbog njihove velikodušnosti danski narod neće patiti zbog pomanjkanja hrane tijekom rata. Godinama kasnije, »Danci su preživjeli rat bolje od drugih europskih naroda. Danski su sveci čak slali humanitarne pakete unesrećenim svecima posljednjih dana u Nizozemskoj i Norveškoj. Članstvo se stalno povećavalo, a prihodi od desetine u danskoj misiji bili su više nego dvostruko veći... Danski sveci smatrali su svoje okolnosti izravnim ispunjenjem proroštva koje je izrekao starješina Joseph Fielding Smith.«⁵³

Na početku rata, starješina Smith organizirao je evakuaciju 697 američkih misionara koji služe u Europi. Budući da su neki misionari služili kao vođe okruga i ogranaka, starješina Smith prenio je te odgovornosti za vodstvo na mjesne članove. Nakon ispunjenja ovih dužnosti, starješina Smith otplovio je u Sjedinjene Države s Jessie. Sjeli su na vlak iz New Yorka i došli kući sedam mjeseci nakon što su otišli.

Iako je starješina Smith bio sretan što su se američki misionari mogli sigurno vratiti svojim domovima, iskazao je brigu za nedužne ljude koji su sada zahvaćeni ratnom tragedijom u svojim domovima. Napisao je: »Moje se srce rastužilo svaki put kad smo imali sastanak i rukovali se s ljudima po završetku. Svi su nas srdačno pozdravljali, a njihovo [prijateljstvo] značilo mi je više nego što su shvaćali. Neki su od njih zaplakali i rekli kako očekuju ozbiljne nevolje, te da se nikada više nećemo vidjeti u ovom životu. Sada mi ih je žao, i molim se svaki dan da će ih Gospodin zaštititi tijekom ovog strašnog doba.«⁵⁴

Sin starješine Smitha Lewis, koji je bio u Engleskoj kada je počeo Drugi svjetski rat, bio je u zadnjoj grupi misionara koji su se vratili kući.⁵⁵ Otprilike dvije i pol godine kasnije, Lewis je ponovno prešao Atlantski ocean, ovaj put kako bi služio u vojsci. »Ovaj nas je događaj sve rastužio«, napisao je starješina Smith. »Sramota je

što su nevini i pravedni prisiljeni na sukob svjetskih razmjera zbog opačine ljudi.«⁵⁶

Dana 2. siječnja 1945. godine starješina Smith primio je telegram u kojem je obaviješten da je njegov sin ubijen služeći svojoj zemlji. Napisao je: »Ova vijest teško nas je šokirala budući da smo gajili velike nade da će se uskoro vratiti u Sjedinjene Države. Smatrali smo da će biti zaštićen budući da je već nekoliko puta izbjegao opasnost. Bilo nam je teško shvatiti da se takvo nešto može dogoditi... Iako je to bilo teško prihvatiti, bili smo mirni i sretni znajući da je bio čist i netaknut porocima toliko uobičajenim u svijetu i vojsci. Bio je vjeran svojoj vjeri i dostojan veličanstvenog uskrsnuća, kada ćemo se ponovno sjediniti.«⁵⁷

Pouzdan učitelj i vođa

Kao član Zbora dvanaestorice, Joseph Fielding Smith često je stao pred svece posljednjih dana kako bi svjedočio o Isusu Kristu, podučavao obnovljeno evanđelje i pozivao ljude na pokajanje. Dao je više od 125 propovijedi na općem saboru, sudjelovao u tisućama sabora okola i govorio na događajima poput rodoslovnih konferencija i radijskih prijenosa. Također je podučavao pisanom riječju. Godinama je pisao članke u crkvenom časopisu *Improvement Era*, odgovarajući na pitanja koja su postavljali čitatelji. Također je pisao druge članke za crkvene časopise i crkveni dio novina *Deseret News*. Tijekom svog služenja kao apostola od 1910. do 1972, njegovi zapisi objavljeni su u 25 knjiga, uključujući *Essentials in Church History*, *Doctrines of Salvation*, *Church History and Modern Revelation*, te *Answers to Gospel Questions*.

Slušajući njegove propovijedi i čitajući njegove zapise, članovi Crkve pouzdali su se u predsjednika Smitha kao poznavatelja evanđelja. Štoviše, naučili su vjerovati i slijediti Gospodina. Kako je predsjednik N. Eldon Tanner rekao, Joseph Fielding Smith »utjecao je na živote stotine tisuća ljudi živeći i podučavajući riječju i olovkom svako načelo evanđelja. Nije nikoga ostavio u sumnji da je znao kako je Bog živi Bog i da smo mi njegova duhovna djeca; da je Isus Krist Jedinorođenac Božji u tijelu; da je dao svoj život za nas kako

bismo mi mogli uživati u smrtnosti; i da prihvaćanjem i življenjem evanđelja možemo uživati vječni život.«⁵⁸

Starješina Bruce R. McConkie je primijetio:

»Život i djela predsjednika Josepha Fieldinga Smitha okarakterizirale su tri stvari:

1. Njegova ljubav za Gospodina i apsolutna, nepromjenjiva odanost kojom je nastojao pokazati tu ljubav obdržavajući njegove zapovijedi i uvijek činiti one stvari koje će biti mile Gospodinu.

2. Njegova odanost proroku Josephu Smithu i vječnim istinama obnovljenim kroz njega; svom djedu, patrijarhu Hyrumu Smithu... [koji] je umro mučeničkom smrću; i svom ocu, predsjedniku Josephu F. Smithu, čije je ime zauvijek zapisano u celestijalnom gradu kao onaj koji je odvažno ustrajao čineći djelo onoga čija je krv prolivena kako bismo mi mogli živjeti.

3. Njegovo poznavanje evanđelja i duhovni uvidi; njegova neiscrpna marljivost kao propovjednika pravednosti; i njegovo osobno djelo hranjenja gladnih, odijevanja golih, pohađanja udovica i sirotih, pokazujući pravo bogoslužje podukom i primjerom.«⁵⁹

Braća predsjednika Smitha u Zboru dvanaestorice vidjeli su ga kao mudrog, sućutnog vođu. Na proslavi njegovog 80. rođendana, drugi članovi Zbora dvanaestorice objavili su počast njemu. Kao dio te počasti, rekli su:

»Mi koji radimo u Vijeću dvanaestorice pod njegovim vodstvom povremeno smo opažali istinsku plemenitost u njegovom karakteru. Svakodnevno vidimo dokaze njegovog razumijevanja i brižnog obzira prema njegovim suradnicima u davanju zaduženja i koordinaciji naših napora s ciljem unaprjeđenja djela Gospodnjeg. Mi jedino želimo da cijela Crkva može osjetiti nježnost njegove duše i njegovu veliku brigu za dobrobit unesrećenih i onih u nevolji. On ljubi sve svece i nikada ne prestaje moliti za grešnika.

S izuzetnim razlučivanjem, čini se da ima dvije smjernice za donošenje krajnje odluke. Koje su želje Prvog predsjedništva? Što je najbolje za Božje kraljevstvo?«⁶⁰

Predsjednik Crkve

U nedjeljno jutro, 18. siječnja 1970, smrtni život predsjednika Davida O. McKaya došao je do svršetka. Odgovornost crkvenog vodstva spala je na Zbor dvanaestorice apostola, s 93-godišnjim Josephom Fieldingom Smithom kao njihovim predsjednikom.

Dana 23. siječnja 1970, Zbor dvanaestorice okupio se i službeno podržao predsjednika Smitha na njegovom pozivu predsjednika Crkve Isusa Krista svetaca posljednjih dana. Predsjednik Smith odabrao je Harolda B. Leeja kao prvog savjetnika i N. Eldona Tannera kao drugog savjetnika. Zatim su sva trojica odijeljeni za ispunjavanje svojih novih odgovornosti.

Starješina Ezra Taft Benson, koji je bio prisutan na tom sastanku, prisjećao se: »Imali smo predivan duh jedinstva na našem sastanku i veliki dokaz privrženosti kada su braća zagrlili jedni druge dok je novo vodstvo izabrano i odijeljeno.«⁶¹

Starješina Boyd K. Packer iznio je svoje osobno svjedočanstvo o pozivu predsjednika Smitha:

»Napustio sam ured jednog petka poslijepodne razmišljajući o zaduženju na saboru za vikend. Čekao sam dizalo kako bih se spustio na peti kat.

Kad su se vrata dizala tiho otvorila, tamo je stajao predsjednik Joseph Fielding Smith. Na trenutak sam bio iznenađen što sam ga vidio jer je njegov ured na nižem katu.

Kada sam ga ugledao uokvirenog u hodniku, primio sam snažno svjedočanstvo – tamo stoji prorok Božji. Taj sladak glas Duha koji je sličan svjetlosti, nešto što ima veze s čistim razumom, potvrdio mi je da je ovo prorok Božji.«⁶²

Pod vodstvom predsjednika Smitha, Crkva je nastavila rasti. Na primjer, uspostavljen je 81 okol, uključujući prve okole u Aziji i Africi, a članstvo Crkve premašilo je 3 milijuna. Posvećena su dva hrama – u Ogdenu, Utah, i Provu, Utah.

Čak i kada je Crkva rasla širom svijeta, predsjednik Smith naglašavao je važnost individualnih domova i obitelji. Podsjetio je svece posljednjih dana da »crkvena organizacija zapravo postoji

*Predsjednik Joseph Fielding Smith i njegovi savjetnici
u Prvom predsjedništvu: predsjednik Harold B. Lee
(sredina) i predsjednik N. Eldon Tanner (desno)*

kako pomogla obitelji i njezinim članovima u postizanju uzvišenja.«⁶³ Podučio je: »Obitelj je najvažnija organizacija za vrijeme i vječnost... Volja je Gospodnja osnažiti i sačuvati obiteljsku jedinicu.«⁶⁴ U nastojanju da osnaži obitelji i pojedince, Crkva je stavila veći značaj na kućnu obiteljsku večer, program koji se potiče od 1909. godine, kada je otac predsjednika Smitha bio predsjednik Crkve. Pod vodstvom predsjednika Josepha Fieldinga Smitha, ponedjeljak je službeno određen za kućnu obiteljsku večer. Tu večer neće se održavati nikakvi crkveni sastanci, a mjesne crkvene zgrade bit će zatvorene.

Unatoč svojoj uznapredovalo dobi, predsjednik Smith prihvatio se svog poziva djetinjom poniznošću i mladenačkom energijom. U dvije godine i pet mjeseci dok je služio kao prorok, vidio i objavitelj Crkve, sveci posljednjih dana širom svijeta bili su nadahnuti njegovim porukama.

Izjavio je da smo »mi duhovna djeca Boga, našega Nebeskog Oca«⁶⁵ i da »moramo vjerovati u Krista i slijediti njegov primjer u našim životima«. ⁶⁶ Svjedočio je da je Joseph Smith »vidio i doslovno stajao u nazočnosti Boga Oca i njegovog Sina Isusa Krista«⁶⁷ te postao »objavitelj spoznaje o Kristu i spasenja svijetu za ovo doba i pokoljenje«. ⁶⁸

Potaknuo je svece da »ostave mnoge svjetovne stvari«⁶⁹, ali da vole ljude u svijetu – »da vide dobro u ljudima iako im pokušavamo pomoći prevladati par loših navika«. ⁷⁰ Podsjetio ih je kako je jedan način da pokažemo taj »duh ljubavi i bratstva« tako da dijelimo evanđelje – da »pozovemo sve ljude posvuda da obrate pažnju na riječi vječnog života objavljene u ovo doba«. ⁷¹

Posegnuo je prema mladima Crkve, sastajući se s velikim zajednicama mladih svetaca posljednjih dana i potičući ih da »budu čvrsti u vjeri unatoč svakoj oprečnosti«. ⁷²

Često je govorio obnašateljima svećeništva, podsjećajući ih da su bili »pozvani predstavljati Gospodina i obnašati njegovu ovlast« i potičući ih da »se sjete tko [su] i djeluju u skladu s tim«. ⁷³

Potaknuo je sve svece posljednjih dana da prime hramske blagoslove, budu vjerni hramskim savezima i vrate se u hram kako bi primili svete uredbe za njihove pretke. Prije nego što je posvetio hram Ogden Utah, rekao je: »Podsjećam vas da kada posvetimo dom Gospodinu, mi zapravo posvećujemo sebe Gospodnjoj službi, sa savezom da ćemo koristiti dom onako kako je on namijenio da se koristi.«⁷⁴

»Obdržavajte zapovijedi«, potaknuo je. »Hodajte u svjetlu. Ustrajte do svršetka. Budite odani svakom savezu i obvezi, a Gospodin će vas blagosloviti više nego što možete sanjati.«⁷⁵

Citirajući predsjednika Brigham Younga, predsjednik Harold B. Lee opisao je utjecaj i vodstvo predsjednika Smitha: »Predsjednik Young rekao je ovo: 'Ako živimo našu svetu religiju i pustimo Duhu da vlada, naši životi neće postati tupi ili glupi, već kako se približava kraju, Duh čvršće obuzima tu trajnu suštinu iza vela, crpeći iz dubina vječnog izvora života blistave dragulje razuma, koja okružuje krhko i propadajuće tijelo aureolom besmrtnosti.'

Ovome smo opetovano svjedočili, jer smo bili uključeni u raspravu o vrlo ozbiljnim stvarima – odlukama koje treba donijeti samo predsjednik Crkve. Tada smo vidjeli kako je ta blistava

mudrost došla na vidjelo kada je on [predsjednik Smith] rekao stvari koje su nesumnjivo iznad njegovog sadašnjeg razumijevanja stvari koje su mu objavljene iz dubine njegove duše.«⁷⁶

»Pozvan od Gospoda... na druga i veća djela«

Dana 3. kolovoza 1971, preminula je Jessie Evans Smith, ostavljajući predsjednika Josepha Fieldinga Smitha kao udovca po treći put. Zbog toga, predsjednik Smith otišao je živjeti sa svojom kćeri Ameliom McConkie i njezinim mužem, Bruceom. Njegova druga djeca redovito su se izmjenjivala posjećujući ga i vozeći ga. Nastavio je svakog radnog dana odlaziti u svoj ured, pohađati sastanke i putovati po crkvenoj dužnosti.

Dana 30. lipnja 1972, predsjednik Smith napustio je svoj ured na prvom katu crkvene upravne zgrade pred kraj dana. Sa svojim tajnikom, D. Arthurom Haycockom, otišao je u ured crkvenog povjesničara, gdje je radio prije nego što je postao predsjednik Crkve. Želio je pozdraviti sve koji su tamo služili. Nakon što se s njima rukovao, otišao je u podrum zgrade kako bi se rukovao s telefonskim operaterima i drugima koji su radili u tom dijelu kako bi pokazao svoju zahvalnost. To je bio njegov posljednji dan u uredu.

U nedjelju, 2. srpnja 1972, svega 17 dana prije svog 96. rođendana, prisustvovao je sakramentalnom sastanku u svom odjelu. Kasnije tog poslijepodneva posjetio je svoje prvorodeno dijete, Josephine, sa svojim sinom Reynoldsom. Te večeri, dok je sjedio u svojoj omiljenoj stolici u domu McConkijevih, preminuo je u miru. Kako je njegov zet kasnije rekao, predsjednik Smith bio je »pozvan od Gospoda, kojeg je toliko volio i tako mu dobro služio, na druga i veća djela u njegovom vječnom vinogradu.«⁷⁷

Predsjednik Harold B. Lee, koji je sada bio najviši apostol na zemlji, posjetio je dom McConkijevih kada je čuo za preminuće predsjednika Smitha. On je »tiho došetao do kauča, i klečeći uzeo jednu prorokovu ruku u svoju. Ostao je neko vrijeme u tom položaju,

ne govoreći, u molitvi ili meditaciji. Zatim je ustao kako bi izrazio svoju sućut obitelji, svoje divljenje za njihovog oca, i molbu njima da odaju počast predsjedniku Smithu dostojnim življenjem.«⁷⁸

Počasti »posvećeno[m] čovjek[u] Božje[m]«

Na sprovodu predsjednika Smitha, predsjednik N. Eldon Tanner opisao ga je kao »posvećenog čovjeka Božjeg, onoga koji je tako plemenito služio i Bogu i bližnjima, i koji je vodio primjerom svoju obitelj i posvuda gdje je bio pozvan predsjedavati; onoga za koga se istinski može reći da je bio čovjek bez prevare i bez oholosti. Za njega se nikada ne bi moglo reći«, primijetio je predsjednik Tanner, »da mu 'više... bijaše na srcu slava ljudska nego slava Božja' [Ivan 12:43].«⁷⁹

Predsjednik Harold B. Lee je rekao: »Brat Tanner i ja voljeli smo ovog čovjeka posljednje dvije i pol godine. Nismo se pretvarali. On je započinjao ljubav, jer je volio nas, a mi smo stajali uz njega, kao što je on stajao uz nas i vjerovao nam.«⁸⁰

Novine koje su bile kritizirajuće prema predsjedniku Smithu, čak dovodile u pitanje njegov poziv u Dvanaesticu 60 godina ranije, sada su objavile sljedeću počast: »Joseph Fielding Smith, čovjek nepopustljiv u odanosti svojim uvjerenjima, no ipak blag s obzirom na osnovne potrebe ljudi posvuda, dao je mudar savjet svojim suradnicima, brižnu ljubav svojoj obitelji i uzvišeno vodstvo svojim crkvenim odgovornostima. Nedostajat će nam, no bit će zapamćen s osobitim poštovanjem.«⁸¹

Možda je najznačajnija počast bila izjava člana obitelji, zeta predsjednika Smitha, Brucea R. McConkieja, koji ga je opisao kao »sin Božji; apostol Gospodina Isusa Krista; prorok Svevišnjega; i iznad svega, otac u Izraelu!« Starješina McConkie je prorekao: »Godinama koje dolaze njegov će glas govoriti iz praha kada još nerođena polkoljenja budu učila nauk evanđelja iz njegovih zapisa.«⁸²

Dok proučavate ovu knjigu, naučavanja predsjednika Josepha Fieldinga Smitha pomoći će vam ispuniti tu izjavu. Njegov glas »govorit će iz praha« vama dok »učite nauk evanđelja«.

Napomene

1. Gordon B. Hinckley, »Believe His Prophets«, *Ensign*, svibanj 1992, 52.
2. Thomas S. Monson, »News of the Church«, *Ensign*, svibanj 1996, 110.
3. Bruce R. McConkie, »Joseph Fielding Smith: Apostle, Prophet, Father in Israel«, *Ensign*, kolovoz 1972, 29.
4. Julina Lambson Smith, u djelu Josepha Fieldinga Smitha ml. i Johna J. Stewarta, *The Life of Joseph Fielding Smith* (1972), 52.
5. Joseph Fielding Smith, *The Life of Joseph Fielding Smith*, 65.
6. Joseph Fielding Smith ml. i John J. Stewart, *The Life of Joseph Fielding Smith* 51.
7. Joseph Fielding Smith ml. i John J. Stewart, *The Life of Joseph Fielding Smith* 57.
8. Conference Report, travanj 1930, 91.
9. Joseph Fielding Smith ml. i John J. Stewart, *The Life of Joseph Fielding Smith* 62.
10. Joseph Fielding Smith ml. i John J. Stewart, *The Life of Joseph Fielding Smith*, 71–72.
11. Joseph Fielding Smith, Conference Report, listopad 1970, 92.
12. Vidi Joseph Fielding Smith ml. i John J. Stewart, *The Life of Joseph Fielding Smith*, 73–74; Francis M. Gibbons, *Joseph Fielding Smith: Gospel Scholar, Prophet of God* (1992), 52–53.
13. Joseph Fielding Smith, *The Life of Joseph Fielding Smith*, 75.
14. Joseph Fielding Smith, *The Life of Joseph Fielding Smith*, 79.
15. Vidi *The Life of Joseph Fielding Smith*, 80.
16. *The Life of Joseph Fielding Smith*, 81.
17. Vidi *The Life of Joseph Fielding Smith*, 82.
18. Joseph Fielding Smith ml. i John J. Stewart, *The Life of Joseph Fielding Smith* 83.
19. Joseph Fielding Smith, *The Life of Joseph Fielding Smith*, 90.
20. Joseph Fielding Smith, *The Life of Joseph Fielding Smith*, 117; vidi i 116. stranicu.
21. Joseph F. Smith, *The Life of Joseph Fielding Smith*, 116.
22. Lewis Shurtliff, *The Life of Joseph Fielding Smith*, 112–113.
23. Joseph Fielding Smith ml. i John J. Stewart, *The Life of Joseph Fielding Smith* 113.
24. Joseph Fielding Smith, *The Life of Joseph Fielding Smith*, 96.
25. Louie Smith, *The Life of Joseph Fielding Smith*, 113–114.
26. Joseph Fielding Smith ml. i John J. Stewart, *The Life of Joseph Fielding Smith* 92.
27. Joseph Fielding Smith, *The Life of Joseph Fielding Smith*, 115.
28. Vidi *The Life of Joseph Fielding Smith*, 91.
29. Francis M. Gibbons, *Joseph Fielding Smith: Gospel Scholar, Prophet of God*, 124.
30. Vidi Joseph Fielding Smith, *The Life of Joseph Fielding Smith*, 152–153.
31. Vidi *Joseph Fielding Smith: Gospel Scholar, Prophet of God*, 113.
32. Joseph Fielding Smith, *The Life of Joseph Fielding Smith*, 160.
33. Joseph Fielding Smith, *The Life of Joseph Fielding Smith*, 162.
34. Joseph Fielding Smith, *The Life of Joseph Fielding Smith*, 169.
35. Joseph Fielding Smith ml. i John J. Stewart, *The Life of Joseph Fielding Smith*, 174–176.
36. Conference Report, listopad 1910, 39.
37. Conference Report, listopad 1919, 88–89.
38. Lucile C. Tate, *Boyd K. Packard: A Watchman on the Tower* (1995), 176.
39. Joseph Fielding Smith, *Joseph Fielding Smith: Gospel Scholar, Prophet of God*, 162.
40. Ethel Smith, u djelu Bryanta S. Hinckleya, »Joseph Fielding Smith«, *Improvement Era*, lipanj 1932, 459.

41. Vidi *The Life of Joseph Fielding Smith*, 14.
42. Vidi *The Life of Joseph Fielding Smith*, 234.
43. Vidi *The Life of Joseph Fielding Smith*, 15.
44. Vidi *The Life of Joseph Fielding Smith*, 237.
45. Joseph Fielding Smith, *The Life of Joseph Fielding Smith*, 188–189.
46. *Hymns*, br. 127.
47. Joseph Fielding Smith ml. i John J. Stewart, *The Life of Joseph Fielding Smith*, 242–243.
48. Joseph Fielding Smith, *The Life of Joseph Fielding Smith*, 249.
49. Joseph Fielding Smith, *Joseph Fielding Smith: Gospel Scholar, Prophet of God*, 275.
50. Vidi *The Life of Joseph Fielding Smith*, 251–258.
51. Francis M. Gibbons, *Joseph Fielding Smith: Gospel Scholar, Prophet of God*, 278–279.
52. Martha Toronto Anderson, *A Cherry Tree Behind the Iron Curtain* (1977), 32.
53. Sheri L. Dew, *Ezra Taft Benson: A Biography* (1987), 204.
54. Joseph Fielding Smith, *The Life of Joseph Fielding Smith*, 282–283.
55. Vidi *Joseph Fielding Smith: Gospel Scholar, Prophet of God*, 315.
56. Joseph Fielding Smith, *Joseph Fielding Smith: Gospel Scholar, Prophet of God*, 332.
57. Joseph Fielding Smith, *The Life of Joseph Fielding Smith*, 287–288.
58. N. Eldon Tanner, »A Man without Guile«, *Ensign*, kolovoz 1972, 33.
59. Bruce R. McConkie, »Joseph Fielding Smith: Apostle, Prophet, Father in Israel«, *Ensign*, kolovoz 1972, 28.
60. Zbor dvanaestorice apostola, »President Joseph Fielding Smith«, *Improvement Era*, lipanj 1956, 495.
61. Ezra Taft Benson, u djelu Sheri L. Dew, *Ezra Taft Benson*, 411.
62. Boyd K. Packer, »The Spirit Beareth Record«, *Ensign*, lipanj 1971, 87.
63. Joseph Fielding Smith, »Message from the First Presidency«, *Ensign*, siječanj 1971, unutar prednje korice i 1. stranica.
64. Joseph Fielding Smith, »Counsel to the Saints and to the World«, *Ensign*, srpanj 1972, 27.
65. Joseph Fielding Smith, *Sealing Power and Salvation*, Brigham Young University Speeches of the Year (12. siječnja 1971), 2.
66. Joseph Fielding Smith, »The Plan of Salvation«, *Ensign*, studeni 1971, 5.
67. Joseph Fielding Smith, »To Know for Ourselves«, *Improvement Era*, ožujak 1970, 3.
68. Joseph Fielding Smith, »The First Prophet of the Last Dispensation«, *Ensign*, kolovoz 1971, 7.
69. Joseph Fielding Smith, »Our Responsibilities as Priesthood Holders«, *Ensign*, lipanj 1971, 49.
70. Joseph Fielding Smith, »My Dear Young Fellow Workers«, *New Era*, siječanj 1971, 4.
71. Joseph Fielding Smith, »I Know That My Redeemer Liveth«, *Ensign*, prosinac 1971, 27.
72. Joseph Fielding Smith, »President Joseph Fielding Smith Speaks on the New MIA Theme«, *New Era*, rujan 1971, 40.
73. Joseph Fielding Smith, Conference Report, listopad 1970, 92.
74. Joseph Fielding Smith, »Ogden Temple Dedicatory Prayer«, *Ensign*, ožujak 1972, 6.
75. Joseph Fielding Smith, »Counsel to the Saints and to the World«, 27.
76. Harold B. Lee, »The President – Prophet, Seer, and Revelator«, *Ensign*, kolovoz 1972, 35.
77. Bruce R. McConkie, »Joseph Fielding Smith: Apostle, Prophet, Father in Israel«, 24.
78. Francis M. Gibbons, *Joseph Fielding Smith: Gospel Scholar, Prophet of God*, 495.
79. N. Eldon Tanner, »A Man without Guile«, *Ensign*, kolovoz 1972, 32.
80. Harold B. Lee, »The President – Prophet, Seer, and Revelator«, 39.
81. *Salt Lake Tribune*, 4. srpnja 1972, 12.
82. Bruce R. McConkie, »Joseph Fielding Smith: Apostle, Prophet, Father in Israel«, 24, 27.

Kroz prvo viđenje Josepha Smitha, obnovljeno je »istinито znanje o Bogu«.

Naš Otac na Nebu

»Moja je želja podsjetiti vas na narav i biće Boga, kako biste ga mogli štovati u duhu i istini te tako steći sve blagoslove evanđelja.«

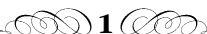
Iz života Josepha Fieldinga Smitha

Predsjednik Joseph Fielding Smith čudio se tehnološkim dostignućima svog vremena. »Veliki napredak ostvaren je u mehanici, kemiji, fizici, kirurgiji i drugim stvarima«, rekao je. »Ljudi su izgradili velike teleskope koji su pogledu približili skrivene galaksije. Uz pomoć mikroskopa otkrili su ogromne svjetove mikroorganizama... Otkrili su načine kontrole bolesti... Izumili su strojeve osjetljivije od ljudskog dodira, koje vide daleko više od ljudskog oka. Kontroliraju počela i stvorili su uređaje koji mogu pomicati planine, i učinili su mnoge druge stvari kojih je previše za spominjanje. Da, ovo je predivno doba.« Međutim, bio je zabrinut zbog drugog trenda koji je vidio u svijetu. Požalio se: »Sva ova otkrića i izumi nisu približili čovjeka Bogu! Niti su u njihovim srcima proizveli poniznost i duh pokajanja, već naprotiv, na njihovu propast... Vjera se nije povećala u svijetu, ni pravednost, ni poslušnost Bogu.«¹

Kao oprečnost rastućoj ravnodušnosti svijeta prema Bogu, predsjednik Smith pokazao je bliskost prema svom Ocu na Nebu. Jedan od njegovih unuka prisjeća se: »Moja majka bila je izvrsna kuharica, a moj djed često je jeo u našem domu. Moj bi ga otac često pozvao da blagoslovi hranu. Njegove su molitve uvijek bile vrlo osobne – kao da razgovara s prijateljem.«²

Naučavanja Josepha Fieldinga Smitha

Počevši s prvim viđenjem Josepha Smitha, istinito znanje o Bogu obnovljeno je u naše vrijeme.

Vrlo sam zahvalan za prvo viđenje, u kojem su se Otac i Sin ukazali mladašnom proroku i ponovno obnovili čovjeku istinito znanje o Bogu.³

Trebalo bi upamtiti da je cijeli kršćanski svijet 1820. izgubio istinski nauk o Bogu. Jednostavna istina koju su tako jasno razumjeli drevni apostoli i sveci bila je izgubljena u misterijima otpadničkog svijeta. Svi drevni proroci i apostoli Isusa Krista imali su jasno razumijevanje da su Otac i Sin odvojene osobe, kako naša Sveta pisma tako jasno podučavaju o tome. Kroz otpad, ovo je znanje izgubljeno... Bog je postao tajna, a smatralo se da su Otac i Sin jedan nepojmljivi duhovni spoj, bez tijela, dijelova tijela ili želja. Dolazak Oca i Sina donio je na zemlju božanskog svjedoka koji je znanjem mogao obnoviti svijetu pravu narav Boga.⁴

[Prvo] viđenje Josepha Smitha razjasnilo je da su Otac i Sin odvojene osobe, s tijelima opipljivim poput tijela čovjeka. Nadalje mu je objavljeno da je Duh Sveti duhovna osoba, zasebna i odvojena od osobe Oca i Sina [vidi NiS 130:22]. Ova istina od sveopće važnosti uzdrmala je svijet; ipak, kada razmotrimo jasne izraze svetih zapisa, vrlo je začuđujuća i neobična činjenica da su ljudi mogli toliko zalutati. Spasitelj je rekao: »Otac [je] veći od mene« [Ivan 14:28] i pozvao je svoje učenike, nakon svog uskrsnuća, da ga opipaju i vide da je on, jer je rekao: »Duh nema mesa ni kostiju kao što vidite da ih ja imam.« [Luka 24:39.] Apostoli su jasno razumjeli zasebno biće Oca, Sina i Duha Svetoga, o čemu su stalno govorili u svojim poslanicama; a Pavao je obavijestio Korinćane o činjenici da kada je sve podloženo Ocu, »tada će se i sâm Sin podložiti onome koji je njemu sve podložio, da bude Bog sve u svemu«. [1. Korinćanima 15:28.]

Joseph Smith vidio je Oca i Sina; stoga je mogao svjedočiti osobnom spoznajom da su Sveta pisma istinita u kojima čitamo: »Na svoju sliku stvori Bog čovjeka, na sliku Božju on ga stvori, muško i žensko stvori ih.« [Postanak 1:27.] To treba shvatiti doslovno, a ne samo u nekakvom mističnom ili figurativnom smislu.⁵

 2

Za korištenje vjere u Boga i bogoštovlje, moramo imati razumijevanje njegovih osobina.

Jedna od naših objava kazuje nam da kako bismo bili proslavljeni u Kristu, kao što je on u Ocu, moramo razumjeti i znati kako štovati i što štujemo. (Vidi NiS 93:19–20.)

Moja je želja podsjetiti vas na narav i biće Boga, kako biste ga mogli štovati u duhu i istini te tako steći sve blagoslove evanđelja.

Mi znamo da se Bog spoznaje samo objavom, da kroz nju bude otkriven ili zauvijek ostane nepoznat. Moramo se okrenuti Svetom pismu – ne znanstvenicima ili filozofima – ako želimo naučiti istinu o božanstvu. Doista, Ivanovo veliko proročanstvo o obnovi evanđelja po anđelu koji će letjeti posred nebesa govori da se to treba dogoditi kako bi ljudi mogli doći do spoznaje pravog Boga i biti podučeni: »Bojte se Boga i zahvalite mu... Poklonite se Stvoritelju neba i zemlje, mora i izvora voda!« (Otkrivenje 14:7.) Drugim riječima, započevši s obnovom evanđelja u ovoj rasporedbi, ljudi će još jednom biti pozvani služiti i štovati svog Stvoritelja umjesto lažnih poimanja božanstva koja prevladavaju u svijetu.

U svakom razdoblju Gospodnji su proroci bili pozvani suprotstaviti se lažnom bogoštovlju i proglasiti istinu o Bogu. U drevnom Izraelu bilo je onih koji su štovali likove i poganske bogove, a Izaija je pitao: »S kime ćete prisposodbit Boga? I s kakvim ga likom usporedit?...

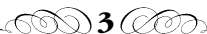
Zar ne znaš? Zar nisi čuo? Jahve je Bog vječni, krajeva zemaljskih stvoritelj. On se ne umara, ne sustaje, i um je njegov neizmjerljiv.« (Izaija 40:18, 28.)

Većina svijeta danas nema ovo znanje o Bogu, a čak i u [Crkvi] ima onih koji nisu usavršili svoje razumijevanje tog velebnog bića koje je naš Vječni Otac. Onima bez ove spoznaje možemo itekako reći: »Zašto ograničavate slavu Božju? Zašto pretpostavljate da je manji nego što jest? Zar ne znate? Niste li čuli da je vječni Bog, Gospodin, Stvoritelj krajeva zemaljskih, beskrajan i vječan; da ima svu moć, svu silu i svu vlast; da sve poznaje, i da je sve sadašnjost pred njegovim licem?«

U 20. odsjeku knjige Nauk i savezi, koji je uputio proroka Josepha Smitha da ponovno uspostavi Crkvu u ovoj rasporedbi, imamo sažetu objavu određenih osnovnih nauka spasenja. Objava o Božanstvu navodi: »Ima Bog na nebu, koji je beskrajan i vječan, od vijeka do vijeka isti nepromjenjivi Bog, tvorac neba i zemlje i svega što je na njima.« (NiS 20:17.)...

Bog je naš Otac; on je biće prema čijem smo liku stvoreni. On ima tijelo od mesa i kostiju opipljivo kao čovječje (NiS 130:22), i on je doslovno i osobno otac duhova svih ljudi. On je svemoguć i sveznajući; ima svu moć i svu mudrost; a njegovo savršenstvo sadržano je u posjedovanju cijelog znanja, vjere ili moći, pravde, prosudbe, milosti, istine i punine svih božanskih osobina... Ako želimo imati savršenu vjeru kojom možemo zadobiti vječni život, moramo vjerovati u Boga kao posjednika punine svih tih osobina i svojstava. Također, kažem da je on beskrajno i vječno biće, a kao nepromjenjivo biće, on posjeduje ove usavršene moći i svojstva od beskraja do beskraja, što znači od vječnosti do vječnosti.⁶

Znamo da je naš Nebeski Otac proslavljena, uzvišena osoba koja ima svu moć, silu, ovlast i da sve zna. Svjedočimo da je on, po svom Jedinorođencu, Stvoritelj ove zemlje i svjetova bez kraja.⁷

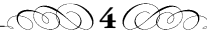

Bog je osoba i Otac naših duhova.

Mi smo duhovna djeca našeg Nebeskog Oca... Mi smo članovi njegove obitelji... Živjeli smo s njim dugo u našem predsmrtničkom životu... Pripremio je naum napretka i spasenja koji će nam omogućiti, budemo li vjerni i odani u svemu, napredovati dok ne postanemo poput njega.⁸

U Pismima smo podučeni da je Bog u doslovnom, a ne u prenesenom smislu, naš vječni Otac. Riječi našeg Spasitelja izgovorene Mariji u blizini grobnice iz koje je ustao i stekao pobjedu nad smrću, uzvišene su i ispunjene velebnim značenjem: »Nemoj me dulje držati, jer još nisam užišao k Ocu, nego idi k braći mojoj i reci im: 'Uzlazim svome Ocu i vašemu Ocu, svome Bogu i vašemu Bogu.'« [Ivan 20:17.] Ovim je riječima istinu o očinstvu Božjem sućutno proglasio njegov jedinorođeni Sin, koji je objavio da je on naš brat i da imamo istoga vječnog Oca.⁹

Zahvalan sam što je spoznaja o Bogu i njegovim zakonima obnovljena u naše doba i da mi, koji smo članovi Crkve, znamo da je on osoba, a ne, kako su neki sektaši rekli, »zbir [nesređenih kolekcija] zakona koji lebde poput magle u svemiru«. Zahvalan sam što znamo da je on naš Otac na Nebu, Otac naših duhova i što je uspostavio zakone po kojima možemo napredovati dok ne postanemo poput njega. Zahvalan sam što znamo da je on beskrajno i vječno biće koje sve zna, ima svu moć i čije se napredovanje ne sastoji u stjecanju više znanja ili moći, niti u daljnjem usavršavanju njegovih božanskih osobina, već u povećanju i množenju svojih kraljevstava.¹⁰

Nebeski Otac nas voli i zanima se za svakoga od nas.

Prisjećam se riječi iz Dragocjenog bisera, iz Mojsijevog viđenja, koje je dano u vrijeme kada Mojsije, uzdignut na iznimno visoku planinu, vidio Boga licem u lice i razgovarao s njime. Gospodin je pokazao Mojsiju »djelo ruku [njegovih]«, a Mojsije je vidio svijet, i svu čovječju djecu do zadnjeg pokoljenja. [Vidi Mojsije 1:1–8, 27–29.]

A Gospodin je rekao Mojsiju:

»Jer, gle, mnogo je svjetova koji uminuše riječju moći moje. A mnogo je i onih koji još stoje, i bezbrojni su oni za čovjeka. No meni je sve izbrojivo, jer su oni moji i ja ih poznajem.

I dogodi se: Progovori Mojsije Gospodinu, rekavši: Milostiv budi sluzi svojemu, o Bože, i reci mi o ovoj zemlji i stanovnicima njezinim, a tako i o nebesima, i sluga će tvoj biti zadovoljan.

I progovori Gospod Bog Mojsiju, govoreći: Mnogo je nebesa, i čovjek i ne može izbrojiti. No, ja ih izbrojiti mogu, jer su moja.« [Mojsije 1:35–37]....

Pomisao mi dolazi da bez obzira na nebrojivi broj svjetova i ogromnu veličinu mnogih od njih, oni su sredstvo do cilja, a ne sam cilj. Otac stvara svjetove kako bi ih napučio ljudima – stavio na njih svoje sinove i kćeri. Obaviješteni smo u 76. odsjeku knjige Nauk i savezi da se od Sina Božjega i po njemu, »svjetovi stvaraju i bijahu stvoreni, a njihovi stanovnici jesu rođeni sinovi i kćeri Bogu«. [NiS 76:24.]

Mojsije, ovdje prikazan kako gleda obećanu zemlju, primio je viđenje u kojem je naučio o Božjem djelu i slavi.

Iz ovih stihova koje sam pročitao i drugih Gospodinovih objava učimo da je čovjek najvažniji od svih stvorenja našeg Oca. U istom viđenju danom Mojsiju, Otac je rekao: »I kao što će zemlja uminuti i nebesa povrh nje, tako će i druga doći. I nema kraja djelima mojim ni riječima mojim. Jer, gle, to je djelo moje i slava moja – ostvarivati besmrtnost i život vječni za čovjeka.« [Mojsije 1:38–39.]

Iz ovih, i drugih stihova, kažem da učimo kako je velebno djelo Očeve izvesti spasenje svoje djeci dajući svakome onu nagradu koja

odgovara njegovim djelima. Potpuno sam uvjeren da je naš Otac na Nebu toliko zainteresiraniji za dušu – svoje djece – nego što je to moguće zemaljskom ocu za svoju djecu. Njegova ljubav za nas veća je nego što to može biti ljubav zemaljskog roditelja za svoje potomstvo.¹¹

Nebeski Otac plače nad svojom neposlušnom djecom.

Obaviješteni smo da kada je Gospodin govorio Henoku i pokazao mu narode zemaljske te mu objasnio prirodu kazne koja će ih zadesiti zbog njihovog kršenja njegovih zapovijedi, Gospodin je zaplakao i pokazao svoju patnju u suzama zbog njihovog neposluha. Zbog toga se Henok čudio i pomislio je kako je čudno što Gospodin može plakati.

Ovo je odlomak:

»I dogodi se: Bog nebeski gledaše na ostatak naroda i plakaše. A Henok posvjedoči o tomu govoreći: Zbog čega nebesa plaču i prolijevaju suze poput kiše na gorama?

I Henok reče Gospodu: Kako li to ti možeš plakati kad vidim da si svet i od sve vječnosti do sve vječnosti?

I kad bi moguće bilo da čovjek prebroji djeliće zemlje, da, milijuni zemalja poput ove, ne bi to bio ni početak broja stvorova tvojih. A zavjese su tvoje još uvijek navučene, pa ipak ti si ondje, i grudi su tvoje ondje. A ti si pravedan, ti si milosrdan zauvijek.« [Vidi Mojsije 7:28–30.]

A Gospodin je odgovorio: »Pogledaj tu svoju braću. Ona su djelo ruku mojih, i ja im spoznaju dadoh u dan kad ih stvorih. A u vrtu edenskomu dadoh čovjeku opredjeljivanje njegovo.

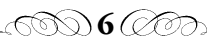
I braći tvojoj kazah, a uz to im zapovijed dadoh da ljube jedan drugoga, te da se odluče za me, Oca svojega, no, gle, oni su bez čuvstva i mrze svoju krv.« [Mojsije 7:32–33.]

To su razlozi zašto je Gospodin plakao i zašto su nebesa plakala.

Jednom me je brat pitao može li čovjek biti savršeno sretan u celestialnom kraljevstvu ako jednome od njegove djece ne bude dopušteno biti tamo. Rekao sam mu kako pretpostavljam da će svaki čovjek koji je imao tu nesreću da jednome od njegove djece bude

zabranjen ulazak u celestijalno kraljevstvo, naravno, imati osjećaje tuge zbog tog stanja; a to je upravo položaj u kojem se nalazi naš Otac na Nebu. Nisu sva njegova djeca dostojna celestijalne slave, a mnogi su prisiljeni izdržati njegovu srdžbu zbog svojih prijestupa, a zbog toga Otac i cijela nebesa tuguju i plaču. Gospodin djeluje u skladu sa zakonima prirode. Čovjek može biti otkupljen samo prema zakonu i njegova nagrada mora biti zasnovana na zakonu pravde. Zbog toga Gospodin neće dati ljudima ono što ne zaslužuju, već će nagraditi svakoga prema njihovim djelima...

Zadovoljan sam što bi naš Otac na Nebu, kada bi to bilo moguće, spasio sve ljude i dao im celestijalnu slavu, puninu uzvišenja. No, čovjeku je dao njegovo opredjeljenje i čovjek je pod uvjetom slušanja istine prema onome što je objavljeno kako bi stekao uzvišenje pravednika.¹²

Nebeski Otac pripremio je put otkupljenja kako bismo mogli biti dovedeni natrag u njegovu nazočnost.

Kada je Adam bio u Edenskom vrtu, bio je u nazočnosti Boga, našeg Oca... Nakon što je istjeran iz Edenskog vrta, okruženje se promijenilo. Adam je bio istjeran zbog svojeg prijestupa iz nazočnosti Očeve. Sveta pisma kažu da je postao duhovno mrtav – to znači, bio je isključen iz nazočnosti Božje.¹³

Ja znam da je Isus Krist Sin Božji i da je primio od svog Oca moć otkupiti ljude od duhovne i vremenite smrti koji su došli na svijet Adamovim padom.¹⁴

Postoji samo jedan put otkupljenja, jedan put po kojem se može napraviti odšteta i tijelo ponovno obnoviti duhu; to je pomoću beskrajnog pomirenja, a to je moralo izvršiti beskonačno biće, netko tko nije podložan smrti, a opet netko tko je imao moć umrijeti, i tko je također imao moć nad smrti. I tako nam je naš Otac na Nebu poslao svog Sina, Isusa Krista, na svijet, sa životom u njemu. A budući da je on [Isus Krist] imao majku koja je imala krv u svojim venama, imao je moć umrijeti. Mogao je predati svoje tijelo smrti, a zatim ga ponovno uzeti. Dozvolite mi da pročitam njegove vlastite riječi: »Zato me ljubi Otac što ja dajem život svoj, da ga opet uzmem.

Nitko mi ga ne može oduzeti, nego ga ja sam od sebe dajem. Imam vlast dati ga, imam vlast opet ga uzeti. Takva je zapovijed koju sam primio od Oca svoga.« (Ivan 10:17–18.)¹⁵

Naš Otac na Nebu nikada nije namjeravao ostaviti ljude da tapkaju i napipaju put u tami bez imalo svjetla da ih vodi, i očekivati da u tim uvjetima pronađu put natrag u njegovo kraljevstvo i u njegovu svetu nazočnost. To nije Gospodinov način. Tijekom čitave povijesti od početka naš je Otac na Nebu pokazivao svoju dobrotu za svoju djecu i bio je voljan pokazati im put. Od najranijeg doba nebesa su bila otvorena, Gospodin je slao glasnike iz svoje nazočnosti božanski imenovanim slugama, ljudima koji imaju vlast svećeništva kojima je bilo povjereno podučavati načela evanđelja, upozoravati ljude i podučavati ih pravednosti; a ti su ljudi primili ovo znanje, ovo nadahnuće i vodstvo od tih glasnika iz Božje nazočnosti. To je istinito i za našu rasporedbu. Nema potrebe da ljudi zatvaraju svoje oči i osjećaju kako nema svjetlosti samo zato što se oslanjaju na svoj razum, jer Gospodin je oduvijek bio voljan voditi, usmjeravati i pokazati put. Poslao je, kako kažem, glasnike iz svoje nazočnosti. Poslao je objavu. Zapovjedio je da njegova riječ bude zapisana, da bude objavljena, kako bi je svi ljudi mogli znati.¹⁶

Kažem vama i cijeloj Crkvi, i, kad smo kod toga, cijelome svijetu, da je milostivi i brižni Otac u ove posljednje dane ponovno progovorio s nebesa svojim slugama prorocima.

Njegov glas poziva sve ljude da dođu njegovom Ljubljenom Sinu, da uče od njega, da blaguju od njegove dobrote, da uzmu njegov jaram na sebe, te da se spase poslušnošću zakonima evanđelja. Njegov glas bio je glas slave i časti, mira u ovom životu i vječnog života u svijetu koji dolazi.¹⁷

Prijedlozi za proučavanje i podučavanje

Pitanja

- Što mislite što navodi osobu da se može moliti Bogu »kao da razgovara s prijateljem«? (»Iz života Josepha Fieldinga Smitha«). Razmotrite načine kako možete osnažiti svoj odnos s vašim Nebeskim Ocem.
- Predsjednik Smith izrazio je svoju zahvalnost za prvo viđenje Josepha Smitha, koje je obnovilo »istinито znanje o Bogu« (1. odsjek). Koje su neke istine koje znate o Bogu Ocu i Isusu Kristu zbog prvog viđenja?
- Od osobina Božjih koje predsjednik Smith spominje u 2. odsjeku, koje su vama najznačajnije? Zašto? Dok koristite vjeru u svog Nebeskog Oca, kako vam to pomaže spoznati njegove osobine?
- Predsjednik Smith je svjedočio: »Mi smo duhovna djeca Boga, našeg Nebeskog Oca... Mi smo članovi njegove obitelji« (3. odsjek). Kako je ova istina utjecala na vas?
- U 4. i 5. odsjeku, koji vam izrazi pomažu osjetiti ljubav Nebeskog Oca za vas? Zašto je važno razumjeti da nas Bog voli i da je zainteresiran za nas pojedinačno? Kako možemo pomoći članovima obitelji i prijateljima osjetiti njegovu ljubav?
- Razmislite o tome što je Nebeski Otac učinio kako bi vam pomogao da se vratite u njegovu nazočnost (vidi 6. odsjek). Što osjećate dok razmišljate o tome što je Nebeski Otac poslao svog Ljubljenog Sina? Na koje je načine Nebeski Otac poslao »svjetl[o] da [nas] vodi«?

Povezani stihovi iz Svetih pisama

Ivan 3:16; 17:3; 1. Nefi 11:17; Alma 30:44

Pomoć pri podučavanju

»Dosta podučavanja koja se obavljaju u Crkvi tako su kruta, poput predavanja. Mi ne reagiramo baš dobro na predavanja u učionici. Odgovara nam na sakramentalnim sastancima i saborima, no podučavanje može biti dvosmjerno kako biste mogli postavljati pitanja. U razredu možete jednostavno potaknuti postavljanje pitanja« (Boyd K. Packer, »Principles of Teaching and Learning«, *Ensign*, lipanj 2007, 87).

Napomene

1. Conference Report, travanj 1943, 15–16.
2. Neobjavljeni rukopis Hoyta W. Brewstera ml.
3. Conference Report, travanj 1930, 90.
4. *Answers to Gospel Questions*, sabrao Joseph Fielding Smith ml., 5 sv. (1957–1966), 3:117.
5. »Origin of the First Vision«, *Improvement Era*, travanj 1920, 496–497; vidi i *Doctrines of Salvation*, ur. Bruce R. McConkie, 3 sv. (1954–1956), 1:2–3.
6. »The Most Important Knowledge«, *Ensign*, svibanj 1971, 2–3.
7. »Out of the Darkness«, *Ensign*, lipanj 1971, 2.
8. *Sealing Power and Salvation*, Brigham Young University Speeches of the Year (12. siječnja 1971), 2.
9. »Purpose and Value of Mortal Probation«, *Deseret News*, Church section, 12. lipnja 1949, 21; vidi i *Doctrines of Salvation*, 1:1.
10. »The Most Important Knowledge«, 3.
11. Conference Report, travanj 1923, 135–136. Obratite pažnju da je viđenje Mojsijevo zapisano u knjizi Mojsije 1 primjer Spasitelja kako govori riječi Očeve božanskom predajom ovlasti (vidi »The Father and the Son: A Doctrinal Exposition by the First Presidency and the Twelve«, *Improvement Era*, kolovoz 1916, 939; ponovno objavljeno u časopisu *Ensign*, travanj 2002, 17). Svetopisamski tekst i komentar Josepha Fielding Smitha u ovom poglavlju pokazuje da riječi u knjizi Mojsije 1 predstavljaju misao i volju Boga Oca.
12. Conference Report, travanj 1923, 136–137, 139. Vidi i napomenu 11 u ovom poglavlju, koja se također odnosi na Henokovo viđenje zapisano u knjizi Mojsije 7.
13. Conference Report, listopad 1953, 58.
14. »A Witness and a Blessing«, *Ensign*, lipanj 1971, 109.
15. Conference Report, travanj 1967, 122.
16. Conference Report, listopad 1931, 15.
17. »A Witness and a Blessing«, 109.

»Sve je usredotočeno na i oko Gospodina Isusa Krista, Otkupitelja svijeta.«

Naš Spasitelj, Isus Krist

»Neka naša najvažnija spoznaja bude, sada i za svagda, da Isus jest Krist, Sin živoga Boga koji je došao na svijet položiti svoj život kako bismo mi mogli živjeti. To je istina, i ona je temelj. Na tome je izgrađena naša vjera.«

Iz života Josepha Fieldinga Smitha

Kao apostol, predsjednik Joseph Fielding Smith bio je odan svom pozivu da bude jedan od »naročitih svjedoka za ime Kristovo po svem svijetu« (NiS 107:23). Rekao je: »Pokušavam ljubiti njega, našeg Otkupitelja, iznad svega drugoga. To je moja dužnost. Putujem ovom zemljom kao jedan od njegovih naročitih svjedoka. Ne bih mogao biti naročiti svjedok Isusa Krista da nemam apsolutnu i sigurnu spoznaju da on jest Sin Božji i Otkupitelj svijeta.«¹

Kao otac, predsjednik Smith bio je jednako predan svojoj odgovornosti da svjedoči o Spasitelju. Dana 8. srpnja 1848. poslao je pismo svojim sinovima Douglasu i Miltonu, koji su služili kao cjelodnevnici misionari. Napisao je:

»Ponekad sjednem i promišljam, i u čitanju Svetih pisama, razmišljam o misiji našeg Gospodina, što je učinio za *mene*, i kada me obuzmu ovi osjećaji, kažem sam sebi da mu ne mogu biti nevjeran. Ljubio me je savršenom ljubavlju, kao što je učinio za sve ljude, naročito one koji mu služe, i ja *moram* ljubiti njega sa svom ljubavlju koju mogu imati, čak i ako je nesavršena, što ne bi trebalo biti. To je predivno. Nisam živio u doba našeg Spasitelja; nije mi osobno došao. Nisam ga vidio. Njegov Otac i on nisu smatrali potrebnim da mi udijele tako veliki blagoslov poput ovoga. No to nije potrebno. Osjetio sam njegovu nazočnost. Znam da je Sveti Duh prosvijetlio moj um i *otkrio ga meni*, kako bih ljubio svog Otkupitelja, nadam se

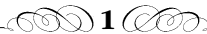
i osjećam da je to istinito, više od bilo čega drugoga u ovom životu. Drugo mi nije prihvatljivo. Želim mu biti odan. Znam da je umro za mene, za vas i cijelo čovječanstvo kako bismo mogli ponovno živjeti kroz uskrsnuće. Znam da je umro kako bi ja mogao primiti oprost za svoje ludosti, svoje grijehе i biti očišćen od njih. Kako je predivna ova ljubav. Kako ja mogu, znajući ovo, učiniti bilo što osim ljubiti njega, svog Otkupitelja. Želim da moji momci na misiji osjećaju to na isti način. Želim da moja djeca i moji unuci osjećaju to i nikada ne odlutaju s puta istine i pravednosti.«²

Jedan od sinova predsjednika Smitha prisjeća se:

»Kao djeca, tako smo ga često čuli kako govori: ‘Kada bi samo ljudi u svijetu razumjeli kušnje, nevolje i grijehе koje je Gospodin preuzeo na sebe radi nas.’ Kada god bi govorio o tome, suze bi došle u njegove oči.

[Jednom] dok sam sjedio sam s ocem u njegovoj radnoj sobi, primijetio sam da je bio u dubokoj meditaciji. Oklijevaо sam prekinuti tišinu, no naposljetku je on progovorio. ‘O moj sine, volio bih da si mogao biti sa mnom prošlog četvrtka kad sam se sastao sa svojom braćom u hramu. O da si ih mogao čuti kako svjedoče o svojoj ljubavi za svog Gospodina i Spasitelja, Isusa Krista!’ A zatim je spustio svoju glavu, i suze su potekle s njegovog lica i kapnule na njegovu košulju. Zatim je, nakon mnogo sekundi, bez podizanja svoje glavi, no pomičući glavu naprijed-nazad, rekao: ‘O kako ja ljubim svog Gospodina i Spasitelja Isusa Krista!’«³

Naučavanja Josepha Fieldinga Smitha

Isus Krist je jednorodeni Sin Božji i Spasitelj svijeta.

Dopustite mi da kažem, što jednostavnije i snažnije mogu, da mi vjerujemo u Krista. Prihvaćamo ga bez zadržke kao Sina Božjega i Spasitelja svijeta.⁴

Mi znamo da je spasenje u Kristu; da je on Prvorođenac Vječnog Oca; da je izabran i predodređen na nebeskim vijećima izvršiti beskrajno i vječno pomirenje; da je bio rođen u svijetu kao Sin Božji; i da je donio život i besmrtnost na vidjelo kroz evanđelje.

Mi vjerujemo savršenom sigurnošću da je Krist došao otkupiti ljude od vremenite i duhovne smrti koja je došla na svijet padom Adamovim i da je na sebe uzeo grijeh svih ljudi uz uvjet pokajanja...

Mi vjerujemo da smo spašeni milošću nakon svega što možemo učiniti [vidi 2. Nefi 25:23], i da gradeći na temelju Kristova pomirenja svi ljudi moraju postići svoje spasenje sa strahom i drhtanjem pred Gospodinom [vidi Filipljanima 2:12; Mormon 9:27].⁵

Razlika između Spasitelja i nas ostalih jest u tome što mi imamo očeve koji su smrtni i stoga podložni smrti. Naš Spasitelj nije imao smrtnog Oca i stoga on nije bio podložan smrti. Imao je moć položiti svoj život i ponovno ga uzeti [vidi Ivan 10:17–18], ali mi nemamo moć položiti svoje živote i ponovno ih uzeti. Kroz pomirenje Isusa Krista mi primamo vječni život, kroz uskrsnuće mrtvih i poslušnost načelima evanđelja.⁶

On je doista jedinorođeni Sin Božji, a kroz njegovu milost, i milost njegovog Oca, otkupio nas je od grijeha uz uvjet našeg pokajanja. Mi znamo da je ustao iz mrtvih, uzašao na visinu, vodeći sužnje [vidi Psalmi 68:19], i postao uzrok spasenja svima koji će povjerovati, koji će se pokajati za svoje grijeha i prihvatiti ga kao Otkupitelja svijeta [vidi Hebrejima 5:9]. Svci posljednjih dana nisu prepušteni sumnji po pitanju ovih stvari.⁷

Dok ljudi mogu stvarati planove, usvajati teorije, predstavljati čudne tradicije te skupljati i podučavati mnoge neobične nauke, jedno je naučavanje temeljno, i od njega se ne možemo udaljiti: *sve je usredotočeno na i oko Gospodina Isusa Krista, Otkupitelja svijeta*. Prihvaćamo ga kao Jedinorođenca Očeva u tijelu, jedinoga koji je živio u tijelu imajući Oca koji je besmrtn. Zbog tog prvorodstva i okolnosti koje okružuju njegov dolazak na zemlju, postao je Otkupitelj ljudi; a kroz prolijevanje njegove krvi povlašteni smo vratiti se u nazočnost našega Oca, uz uvjet pokajanja i prihvaćanja velebnog nauma otkupljenja kojega je on tvorac.⁸

Mi svjedočimo da je evanđelje Isusa Krista naum spasenja; i da će kroz pomirbenu žrtvu našeg Gospodina svi ljudi biti uzdignuti u besmrtnosti da im on sudi prema djelima učinjenim u tijelu; a da će oni koji vjeruju i slijede puninu evanđeoskog zakona također biti uzdignuti na vječni život u kraljevstvu našeg Oca.⁹

2

Mi postajemo sinovi i kćeri Isusa Krista kroz njegovo pomirenje i kroz naše saveze i poslušnost njemu.

Naš Otac na Nebu Otac je Isusa Krista, i u duhu i u tijelu. Naš Spasitelj je Prvorodenac u duhu, Jedinorođenac u tijelu.¹⁰

On [Isus Krist] naš je stariji brat i Otac ga je počastio s puninom ovlasti i moći kao člana velebnog Predsjedništva, Oca, Sina i Duha Svetoga.¹¹

Naša Sveta pisma podučavaju da je Isus Krist i Otac i Sin. Ova jednostavna istina jest da je on Sin Božji rođenjem, i u duhu i u tijelu. On je Otac zbog djela koje je izveo.¹²

Spasitelj postaje naš Otac, u smislu u kojem se ovaj izraz koristi u Svetim pismima, jer nam nudi život, vječni život, kroz pomirenje koje je izvršio za nas. U predivnoj poduci koju je dao kralj Benjamin otkrivamo sljedeće: »I sad zbog saveza što ga sklopiste, zvat ćete se *djecom Kristovom, sinovima njegovim i kćerima njegovim*. Jer, gle, danas vas on *duhovno rodi*, jer kažete da vam se srca izmijeniše vjerom u ime njegovo. Stoga *vas on rodi, a vi postadoste sinovi njegovi i kćeri njegove*.« [Mosija 5:7; vidi i stihove 8–11.]

Stoga, mi postajemo djeca, sinovi i kćeri Isusa Krista, kroz naše saveze i poslušnost njemu. Zbog njegove božanske ovlasti i žrtve na križu, postajemo duhovno rođeni sinovi i kćeri, a on je naš Otac.¹³

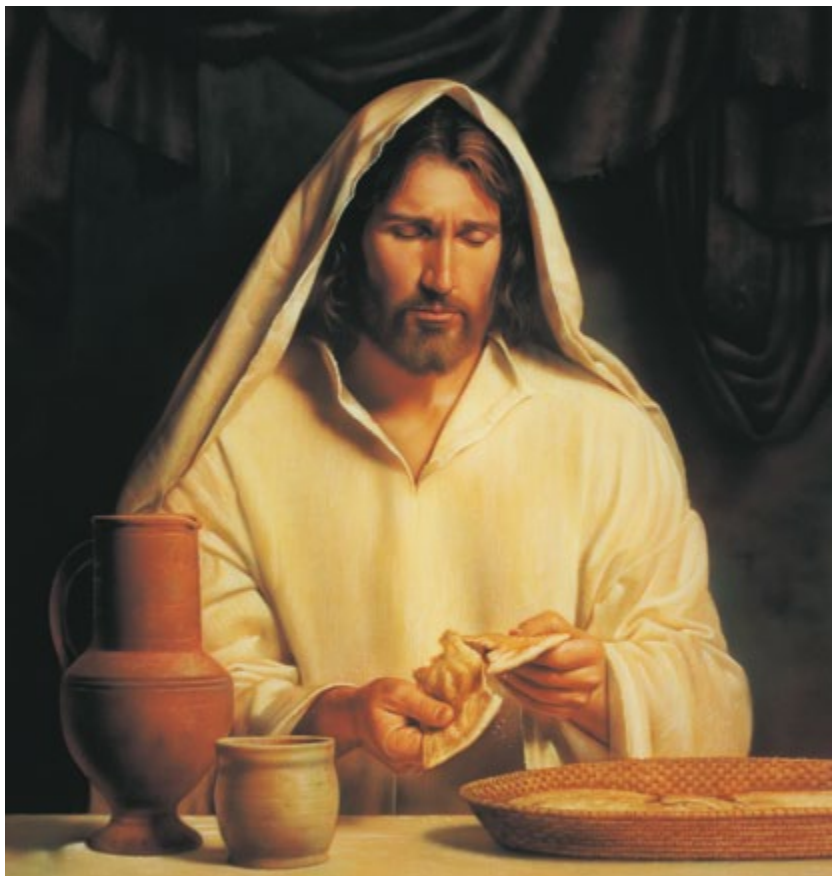
Poput Nefijaca u vrijeme kralja Benjamina, mi, sveci posljednjih dana, također smo preuzeli na sebe ime Kristovo [vidi Mosija 5:1–9; 6:1–2]. Svaki tjedan na sakramentalnoj službi, kako nam je zapovjedenjeno, mi na sebe uzimamo njegovo ime da ga se uvijek sjećamo i to je ono što su Nefijci obećali učiniti.¹⁴

3

Spasitelj je objavio sebe u ovoj rasporedbi, a svatko od nas može imati postojano svjedočanstvo o njemu.

Mi prihvaćamo Isusa kao Otkupitelja svijeta. Znamo... da je objavio sebe u ovoj rasporedbi. Ne ovisimo o svjedočanstvima... drevnih dostojnih ljudi, koji su živjeli u njegovo vrijeme i razgovarali s njime u njegovom službeništvu, i kojima se ukaza nakon svojeg uskrsnuća. Imamo svjedoke koji su živjeli u naše doba, koji su ga

*»Mi postajemo djeca, sinovi i kćeri Isusa Krista,
kroz naše saveze i poslušnost njemu.«*

vidjeli, koji su znali da on živi i svjedočili su nama i svijetu o toj činjenici. Znamo da su njihova svjedočanstva istinita. Joseph Smith nije ostavljen sam da svjedoči u ovoj rasporedbi o poslanju Isusa Krista, jer Gospodin je podigao druge svjedoke koji su, uz proroka Josepha Smitha, vidjeli Otkupitelja, primili upute od njega i gledali ga na nebesima kako sjedi zdesna Ocu okruženog svetim anđelima. Oni su nam dali svoje svjedočanstvo koje će stajati protiv svijeta na osudu svih koji ga ignoriraju.

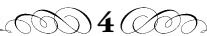
No mi kao članovi Crkve ne ovisimo ni o svjedočanstvima Josepha Smitha, Olivera Cowderyja, Sidneya Rigdona ili drugih koji su sada mrtvi, koji su u ovoj rasporedbi primili predivne objave

i viđenja od Gospodina po kojima oni znaju da Isus živi i da je Otkupitelj svijeta. Mi imamo vlastito svjedočanstvo dano kroz Duha Gospodnjeg svima koji su živjeli u skladu s evanđeljem. Ako smo bili u skladu s istinom nakon što smo bili kršteni za otpust naših grijeha, i potvrđeni polaganjem ruku za dar Svetoga Duga, Gospodin nam je pojedinačno objavio da su te stvari istinite. Mi ne ovisimo o svjedočanstvu nikoga drugoga za to znanje jer znamo kroz Duha da Isus jest Krist, Otkupitelj svijeta.¹⁵

Ako postoji išta što donosi radost, mir i zadovoljstvo ljudskome srcu, iznad svega drugoga što znam, to je postojano svjedočanstvo koje imam, i koje vi imate, da Isus Krist jest Sin Božji. To je istina koja ne može biti promijenjena. Ljudi je mogu napasti; mogu je ismijavati; mogu izjaviti da on nije Otkupitelj svijeta, da njegovo poslanje nije istinito, ili da njegova svrha, kroz prolijevanje njegove krvi, nije bila udijeliti svim ljudima otpust grijeha uz uvjet njihovog pokajanja. Oni mogu odbiti vjerovati u uskrsnuće od mrtvih, ili čak da je sam Krist ustao, kako Sveta pisma izjavljuju, nakon što su ga usmrtili njegovi neprijatelji; bez obzira na to, istina ostaje. On jest umro za grijehove svijeta, izveo je otkupljenje od smrti, udijelio je ljudima mogućnost pokajanja i otpusta grijeha kroz njihovo vjerovanje i prihvaćanje načela evanđelja, i njegovog poslanja. Ovo su temeljne istine, one će ustrajati; one ne mogu biti uništene bez obzira što ljudi mogu reći ili misliti.¹⁶

Neka naša najvažnija spoznaja bude, sada i za svagda, da Isus jest Krist, Sin živoga Boga koji je došao na svijet položiti svoj život kako bismo mi mogli živjeti. To je istina, i ona je temelj. Na tome je izgrađena naša vjera.¹⁷

Svi bismo trebali u našim životima slijediti primjer života Isusa Krista.

Najveći primjer ikada postavljen za ljude onaj je Sina Božjega. Njegov život bio je savršen. Sve je činio dobro i mogao je reći svim ljudima: »Pođite za mnom.« [2. Nefi 31:10] i svi bismo trebali živjeti onako kako je on živio.

Pokazat ću vam primjer iz njegovog života. Podučio je ljude kako moliti, a potom rekao: »Zaista, zaista, kažem vam: Stalno bdijte i molite da vas đavao ne bi napastovao i sa sobom zaslužnjene poveo. I kao što ja moljah među vama, tako i vi molite u Crkvi mojoj, među narodom mojim koji se obrati i krsti u ime moje. Evo, ja sam svjetlo: dadoh vam primjer... Uzdignite, dakle, svjetlo svoje da svijetli svijetu. Gle, ja sam svjetlo koje uzdižite – ono što vidjeste da i ja činim...« [3. Nefi 18:15–16, 24.]

Možda je njegov najsavršeniji savjet po ovom pitanju dan nefijskim učenicima. »Kakvi, dakle, ljudi morate biti?«, pitao je, a zatim dao ovaj odgovor: »Zaista, kažem vam, onakvi kao što sam ja.« [3. Nefi 27:27.]¹⁸

Mi moramo vjerovati u Krista i slijediti njegov primjer u našim životima. Moramo biti kršteni kao što je on kršten. Moramo štovati Oca kao i on. Moramo vršiti Očevu volju kao i on. Moramo nastojati činiti dobro i djelovati pravedno kao i on. On je naš Primjer, velebni Model spasenja.¹⁹

Kada imate problem i trebate donijeti odluku, donesite je pitajući se: »Što bi Isus učinio?« Zatim učinite kao što bi on učinio.

Možete osjetiti radost njegove nazočnosti i imati njegovo nadahnuće da vas vodi svaki dan vaših života ako ćete ga tražiti i biti dostojni. Isusova ljubav i utješna snaga njegovog Svetog Duha mogu biti jednako stvarni vama kao što su bili djeci koju je privukao sebi kada je živio na zemlji.²⁰

Rekao bih da će oni koji slijede njegov primjer postati poput njega i biti proslavljeni s njime u kraljevstvu njegovog Oca; da steknu čast, moć i vlast. Jednom nefijskom učeniku koji ga je slijedio cjelovitom nakanom srca rekao je: »I bit ćete kao što sam i ja. A ja sam kao što je i Otac, i ja i Otac jedno smo.« [3. Nefi 28:10.]

Molim se da svi možemo kročiti njegovim stopama i obdržavati njegove zapovijedi kako bismo mogli biti poput njega. To je moja želja. Nadam se da je i vaša.²¹

Prijedlozi za proučavanje i podučavanje

Pitanja

- Što mislite na koji su način svjedočanstvo predsjednika Smitha i njegovi iskazi ljubavi za Spasitelja utjecali na njegovu djecu? (Vidi »Iz života Josepha Fieldinga Smitha«.) Razmislite što možete učiniti kako biste povećali svoju ljubav za Spasitelja i iznesite svoje svjedočanstvo o njemu.
- Predsjednik Smith je izjavio: »Sve je usredotočeno na i oko Gospodina Isusa Krista« (1. odsjek). Na koje načine ova istina može utjecati na naše osobne živote? Na koje načine može utjecati na naše domove?
- Na koje načine naučavanja u 2. odsjeku pomažu vama razumjeti vaš odnos sa Spasiteljem? Što za vas znači preuzeti ime Kristovo na sebe?
- Predsjednik Smith upozorio je da će neki ljudi napasti i ismijavati istine o Isusu Kristu i njegovom pomirenju (vidi 3. odsjek). Kako možemo osnažiti naša svjedočanstva da bismo se mogli oduprijeti takvim izazovima? Kako roditelji mogu pomoći djeci osnažiti svoja svjedočanstva?
- Razmislite o savjetu predsjednika Smitha da postavite pitanje: »Što bi Isus učinio?« (4. odsjek). Koji su neki od određenih načina na koje možemo u našim životima slijediti obrazac života Isusa Krista? Kada slijedimo njegov primjer, kako možemo utjecati na živote drugih?

Povezani stihovi iz Svetih pisama

Ivan 14:6; 1. Nefi 10:6; Mosija 3:5–7; Helaman 5:12; 3. Nefi 11:3–7; NiS 34:1–3; 76:22–24; Josip Smith 2:17

Pomoć pri podučavanju

»[Izbjegavajte] iskušenje pokrivanja previše građe... Mi podučavamo ljude, a ne samo gradivo; a... svaki opći pregled lekcije koji sam ikada vidio imao je neizbježno više nego što mi ikako možemo pokriti u danom vremenu« (Jeffrey R. Holland, »Teaching and Learning in the Church«, *Ensign*, lipanj 2007, 91).

Napomene

1. »Message of President Joseph Fielding Smith« (govor od 22. svibnja 1955, Joseph Fielding Smith Collection, Crkvena povijesna knjižnica), 2.
2. Joseph Fielding Smith ml. i John J. Stewart, *The Life of Joseph Fielding Smith* (1972), 387–388; kurziv u izvorniku.
3. Leon R. Hartshorn, »President Joseph Fielding Smith: Student of the Gospel«, *New Era*, siječanj 1972, 63.
4. »The First Prophet of the Last Dispensation«, *Ensign*, kolovoz 1971, 6.
5. »Out of the Darkness«, *Ensign*, lipanj 1971, 2, 4.
6. Osobna prepiska, citirano u *Doctrines of Salvation*, ur. Bruce R. McConkie, 3 sv. (1954–1956), 1:28–29.
7. Conference Report, travanj 1912, 67.
8. »The One Fundamental Teaching«, *Improvement Era*, svibanj 1970, 3; kurziv u izvorniku.
9. »Out of the Darkness«, 2, 4.
10. Osobna prepiska, citirano u *Doctrines of Salvation*, 1:18.
11. »The Spirit of Reverence and Worship«, *Improvement Era*, rujan 1941, 573; vidi i *Doctrines of Salvation*, 1:15.
12. Osobna prepiska, citirano u *Doctrines of Salvation*, 1:28.
13. Osobna prepiska, citirano u *Doctrines of Salvation*, 1:29.
14. *Man: His Origin and Destiny* (1954), 117.
15. Conference Report, listopad 1914, 98.
16. Conference Report, listopad 1924, 100–101.
17. Conference Report, listopad 1921, 186; vidi i *Doctrines of Salvation*, 2:302.
18. »Follow His Example«, *New Era*, kolovoz 1972, 4.
19. »The Plan of Salvation«, *Ensign*, studeni 1971, 5.
20. »Christmas Message to Children of the Church in Every Land«, *Friend*, prosinac 1971, 3.
21. »Follow His Example«, 4.

*»Živjeli smo i prebivali s [našim Ocem na Nebu] prije
nego što su postavljeni temelji ove zemlje.«*

Naum spasenja

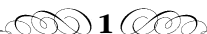
»Naš Otac na Nebu uspostavio je naum spasenja za svoju duhovnu djecu... kako bi im omogućio napredovati dok ne zadobiju vječni život.«

Iz života Josepha Fieldinga Smitha

Dana 29. travnja 1901, 18-godišnja sestra Josepha Fieldinga Smitha, Alice, preminula je nakon duge bolesti. Joseph je upravo dovršavao cjelodnevnu misiju u Engleskoj. Njegov odgovor na vijest o Alicinom preminuću otkrio je njegovu ljubav za obitelj i njegovo svjedočanstvo o naumu spasenja. »Ovo je strašan udarac za sve nas«, zapisao je u svoj dnevnik. »Nisam shvaćao ozbiljnost njezine bolesti iako sam znao da je bila bolesna. Potpuno sam očekivao da ću je ponovno sresti s ostatkom obitelji u roku od nekoliko tjedana, ali neka se izvrši Božja volja. U ovakvim su nam trenucima nade koje donosi evanđelje najviše dobrodošle. Svi ćemo se ponovno sresti s druge strane kako bismo uživali u zadovoljstvima i blagoslovima nazočnosti jedan drugoga, gdje obiteljske veze više neće biti prekinute, već ćemo svi živjeti kako bismo primili blagoslove i spoznali blaga milosrđa našeg Oca na Nebu. Neka uvijek kročim stazama istine, i poštujem ime koje nosim, da susreti s mojim bližnjima budu za mene doista najsladi i vječni, moja je ponizna molitva.«¹

Služeći kao apostol, a kasnije kao predsjednik Crkve, predsjednik Joseph Fielding Smith opetovano je svjedočio o nadi koja dolazi kroz razumijevanje evanđelja. Podučio je: »Imamo naum spasenja; poslužujemo evanđelje; a evanđelje je jedina nada svijeta, jedini put koji će donijeti mir na zemlji i ispraviti nepravde koje postoje među svim narodima.«²

Naučavanja Josepha Fieldinga Smitha

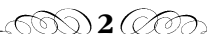

U predsmrtničkom svijetu duhova, radovali smo se učenju o naumu spasenja Nebeskog Oca.

Svi smo mi članovi obitelji našeg Oca na Nebu. Živjeli smo i prebivali s njim prije nego što su postavljeni temelji ove zemlje. Vidjeli smo njegovo lice, osjetili njegovu ljubav i čuli njegova naučavanja, a on je odredio zakone po kojima možemo napredovati i zadobiti našu vlastitu vječnu obitelj.³

Naš Otac na Nebu uspostavio je naum spasenja za njegovu duhovnu djecu. Naum je osmišljen da im omogući unaprijediti se i napredovati dok ne zadobiju vječni život, što je naziv za način života kojim živi naš Otac na Nebu. Ovaj naum treba omogućiti Božjoj djeci da postanu poput njega te da imaju moć, mudrost i spoznaju koje on posjeduje.⁴

Iz Dragocjenog bisera učimo da je održano vijeće na nebu, kada je Gospodin sazvaio duhove svoje djece i predstavio im naum po kojem oni mogu sići na ovu zemlju, okusiti smrtni život i fizička tijela, proći kroz kušnju smrtnosti, a zatim poći prema višem uzvišenju kroz uskrsnuće koje treba biti izvedeno pomirenjem njegovog Jedinorođenog Sina, Isusa Krista [vidi Mojsije 4:1–2; Abraham 3:22–28]. Pomisao na prolazak kroz smrtnost i sudjelovanje u svim promjenjivostima zemaljskog života u kojem će steći iskustva kroz patnju, bol, tugu, iskušenje i nevolju, kao i užitke života u ovom svjetovnom postojanju, a zatim, ako su vjerni, prođu kroz uskrsnuće do vječnog života u kraljevstvu Božjem, da budu poput njega [vidi 1. Ivanova 3:2], ispunila ih je duhom veselja, a oni su klicali od radosti. [Vidi Job 38:4–7.] Iskustvo i spoznaju stečenu u ovom smrtnom životu, oni ne bi mogli steći ni na jedan drugi način, a primanje fizičkog tijela bilo je presudno za njihovo uzvišenje.⁵

Pad Adama i Eve bio je dio nauma Nebeskog Oca.

Naum spasenja, ili zakonik, koji je poznat kao evanđelje Isusa Krista, usvojen je na nebesima, prije postavljanja temelja svijeta. Tamo je određeno da Adam, naš otac, dođe na ovu zemlju i bude

Pad Adama i Eve »donio je bol, patnju, smrt; ali... je također donio i blagoslove.«

na čelu cijele ljudske obitelji. Bio je to dio ovog velebnog nauma, da blaguje od zabranjenog ploda i padne, tako donoseći patnju i smrt na svijet za konačnu dobrobit njegove djece.⁶

Pad je bio osnovni dio čovjekove smrtno kušnje... Da Adam i Eva nisu blagovali, ne bi primili veliki dar smrtnosti. Štoviše, ne bi imali potomstvo, a velika zapovijed koju im je dao Gospodin ne bi bila ispunjena.⁷

Pad Adama donio je sve promjenjivosti smrtnosti. Donio je bol, patnju, smrt; ali mi ne smijemo izgubiti iz vida činjenicu da je također donio i blagoslove... Donio je blagoslov spoznaje, razumijevanja i smrtnog života.⁸

3

Isus Krist ponudio je sebe kao žrtvu da nas spasi od pada i od naših grijeha.

Adamov prijestup donio je ove dvije smrti, duhovnu i fizičku – čovjek je bio istjeran iz nazočnosti Božje, postajući smrtan i podložan svim nevoljama tijela. Kako bi se ponovno vratio, trebalo je nadoknaditi kršenje zakona. Pravda je to zahtijevala.⁹

Najprirodnije je i najpravednije da onaj koji učini nepravdu plati kaznu – pomiri za svoju nepravdu. Stoga, kada je Adam bio prekršitelj zakona, pravda je zahtijevala da on, i nitko drugi, odgovara za grijeh i plati kaznu svojim životom. No Adam je, kršenjem zakona, sam postao podložan prokletstvu, a pod prokletstvom nije mogao pomiriti, ili ispraviti ono što je učinio. Nisu mogla ni njegova djeca jer su i ona također bila pod tim prokletstvom, i to je zahtijevalo jednoga koji nije podložan prokletstvu da pomiri za taj izvorni grijeh. Štoviše, budući da smo svi pod prokletstvom, također smo nemoćni pomiriti za naše pojedinačne grijeh. Stoga je bilo potrebno da Otac pošalje svog Jedinorođenog Sina, koji je bio bez grijeha, da iskupi naše grijeh. Stoga je pravda zahtijevala da bude učinjeno. On je sukladno tome ponudio sebe kao žrtvu za grijeh, a kroz njegovu smrt na križu preuzeo je na sebe i Adamov prijestup i naše pojedinačne grijeh, tako nas otkupljujući od pada, i od naših grijeha, pod uvjetom pokajanja.¹⁰

Naša je dužnost podučavati o poslanju Isusa Krista. Zašto je došao? Što je učinio za nas? Kakvu korist mi imamo? Koliko ga je koštalo da to učini? Pa koštalo ga je njegovog života, da, više od njegovog života! Što je on učinio osim što je bio prikovan na križ? Zašto je bio prikovan? Bio je prikovan kako bi njegova krv mogla biti prolivena da nas otkupi od najužasnije kazne koja može doći, progona iz nazočnosti Božje. Umro je na križu da nas ponovno vrati, da naša tijela i duhovi budu ponovno sjedinjeni. Dao nam je tu povlasticu. Ako samo budemo vjerovali u njega i obdržavali njegove zapovijedi, on je umro za nas da možemo primiti otpust naših grijeha i ne budemo pozvani platiti kaznu. On je platio cijenu...

Nijedan čovjek nije mogao učiniti ono što je on učinio za nas. On nije morao umrijeti, mogao je odbiti. On je to učinio dobrovoljno. Učinio je jer je to bila zapovijed od njegovog Oca. Znao je kakva će biti patnja; a ipak, zbog njegove ljubavi za nas, bio je voljan to učiniti...

Zabijanje čavala u Spasiteljeve ruke i u njegova stopala bio je najmanji dio njegove patnje. Mislim da nam postaje navika, ili tako osjećamo, ili mislimo da je njegova velika patnja bila to što je prikovan na križ i ostavljen da visi na njemu. To je bilo vrijeme u svjetskoj povijesti kada su tisuće ljudi patili na taj način. Stoga njegova patnja, što se toga tiče, nije bila ništa veća od patnje drugih ljudi koji su tako

razapeti. Što je, onda, bila njegova velika patnja? Želio bih kada bismo mogli usaditi ovu činjenicu u umove svakog člana ove Crkve: njegova velika patnja dogodila se prije nego što je otišao na križ. Bilo je to u Getsemanskom vrtu, tako nam Pisma kažu, gdje je krv curila iz svake pore njegovog tijela; a u ekstremnoj agoniji svoje duše, zavapio je svom Ocu. Nisu to bili čavli zabijeni u njegove ruke i stopala. Ne-
mojte me pitati kako je to učinjeno jer ne znam. Nitko ne zna. Sve što znamo jest da je na neki način preuzeo na sebe tu ekstremnu kaznu. Uzeo je na sebe naše prijestupe i platio cijenu, cijenu mučenja.

Razmišljajte o Spasitelju kako nosi zajedničko breme svakog pojedinca – muku – na neki način za koji kažem da ne mogu razumjeti; ja samo prihvaćam – koja je u njemu prouzročila agoniju, u usporedbi s kojom je zabijanje čavala u njegove ruke i stopala bila vrlo mala. U svojoj tjeskobi zavapio je svom Ocu: »Ako je moguće, neka me mine ovaj kalež!«, no on ga nije mogao minuti [vidi Matej 26:42; Marko 14:36; Luka 22:42]. Dopustite mi da vam pročitam riječ-dvije što Gospodin kaže vezano uz to:

»Jer, gle, ja, Bog, pretrpjh to za sve da ne bi trpjeli oni koji se obrate.

No, ne obrate li se oni, moraju trpjeti kao i ja;

To trpljenje prouzroči da ja, kao Bog, najveći od svih uzdrhtim od bola, i da krvarim iz svake pore i da mi trpi tijelo i duh – I htjedoh da ne pijem tu gorku čašu, i zgrozih se –

Ipak, slava budi Ocu, ja ispih i dovrših pripreve svoje sinovima ljudskim.« [NiS 19:16–19.]

Kada to čitam, to me ponizi. Njegova ljubav za čovječanstvo, za svijet, bila je tako velika da je bio voljan nositi breme koje nijedan čovjek nije mogao nositi i platiti strašnu cijenu koju nijedna osoba nikada ne bi mogla platiti, kako bi mi mogli izbjeći.¹¹

Sin Božji [je rekao]: »Poći ću dolje i platiti cijenu. Ja ću biti Otkupitelj i otkupit ću ljude od Adamovog prijestupa. Na sebe ću preuzeti grijeha svijeta i otkupiti ili spasiti svaku dušu od vlastitih grijeha koji se pokaju.«¹²

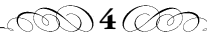
Opišimo to: Čovjek koji hoda uz cestu slučajno upadne u jamu toliko duboku i mračnu da se ne može popeti na površinu i ponovno

zadobiti svoju slobodu. Kako se može spasiti iz ove teške situacije? Nikakvim vlastitim naporom jer nema načina pobjeći iz jame. On poziva pomoć, a neka ljubazna duša, čuvši njegove vapaje za pomoć, požuri kako bi mu pomogla i spuštajući ljestve daje mu sredstvo pomoću kojeg se može ponovno uspeti na površinu zemlje. Ovo je upravo stanje u koje je Adam stavio sebe i svoje potomstvo kada je blagovao od zabranjenog ploda. Budući da su svi zajedno u jami, nitko ne može doseći površinu i izbaviti druge. Ova je jama progon iz nazočnosti Gospodnje i vremenita smrt, raspadanje tijela. Budući da su svi podložni smrti, nitko ne može pružiti sredstvo za bijeg.¹³

Spasitelj dolazi, koji nije podređen toj jami, i spušta ljestve. On ulazi u jamu i omogućava nam da koristimo ljestve za bijeg.¹⁴

U svom beskrajnom milosrđu, Otac je čuo vapaje svoje djece i poslao svog Jedinorođenog Sina koji nije bio podložan ni smrti ni grijehu da pruži sredstvo za bijeg. To je učinio kroz svoje beskrajno pomirenje i vječno evanđelje.¹⁵

Zahvalnost naših srdaca trebala bi biti prepunjena ljubavlju i poslušnošću za [Spasiteljevo] veliko i blago milosrđe. Zbog onoga što je učinio za nas, nikada ga ne bismo smjeli iznevjeriti. Otkupio nas je za cijenu, cijenu njegove velike patnje i prolijevanja njegove krvi žrtvom na križu.¹⁶

Gradeći na temelju pomirenja Isusa Krista, mi postizemo svoje spasenje tijekom smrtnosti.

Naš Spasitelj Isus Krist središnji je lik u ovom velebnom naumu napretka i spasenja.¹⁷

Gradeći na temelju pomirenja, naum spasenja sastoji se od sljedećeg:

Prvo, moramo imati vjeru u Gospodina Isusa Krista; moramo ga prihvatiti kao Sina Božjega; moramo se uzdati u njega, osloniti na njegovu riječ i željeti steći blagoslove koji dolaze poslušnošću njegovim zakonima.

Drugo, moramo se pokajati za svoje grijehе; moramo se odreći svijeta; moramo odlučiti u našim srcima, bez suzdržavanja, da ćemo živjeti pobožan i čestit život.

Treće, moramo biti kršteni u vodi, rukama ovlaštenog predstavnika, koji ima moć vezati na zemlji i pečatiti na nebu; moramo, kroz ovu svetu uredbu, ući u savez služiti Gospodinu i obdržavati njegove zapovijedi.

Četvrto, moramo primiti dar Duha Svetoga; moramo biti ponovno rođeni; moramo sažgati grijeh i neposluh iz naših duša kao vatrom; moramo steći novo biće moću Duha Svetoga.

Peto, moramo ustrajati do kraja; moramo obdržavati zapovijedi nakon krštenja; moramo postići naše spasenje sa strahom i trepetom pred Gospodom; moramo živjeti tako da usvojimo osobine božanskog i postanemo ljudi koji mogu uživati slavu i čudesa celestialnog kraljevstva.¹⁸

Sada svjedočim da su ovi zakoni koje ljudi moraju slušati kako bi stekli spasenje, i koji sačinjavaju evanđelje Isusa Krista, objavljeni u ovo doba prorocima i apostolima, i sada ih poslužuje ova crkva, koju je ponovno uspostavio na zemlji.¹⁹

Mi smo, svi mi ovdje u ovom smrtnom svijetu, pod kušnjom. Ovdje smo prvenstveno poslani kako bismo primili šatore [tijela] za naše vječne duhove; drugo, da budemo provjereni kušnjom, da imamo nevolje kao i obilje radosti i sreće koji se mogu primiti kroz sveti savez poslušnosti vječnim načelima evanđelja. Smrtnost je, kako je Lehi izvijestio svoju djecu, »stanje kušnje«. (2. Nefi 2:21.) Ovdje trebamo biti iskušani i ispitani kako bi vidjeli hoćemo li, kada budemo isključeni iz nazočnosti našeg Vječnog Oca, ali još uvijek upućeni putom vječnog života, ljubiti njega i biti odani njegovom ljubljenom Sinu, Isusu Kristu.²⁰

Došli smo ovdje kako bismo bili ispitani i iskušani dolazeći u kontakt sa zlom, kao i s dobrom... Otac je dopustio Sotoni i njegovoj vojsci da nas dovedu u iskušenje, ali uz vodstvo Duha Gospodnjeg i zapovijedi dane kroz objavu, pripravnici smo donijeti naše odluke. Ako činimo zlo, obećano nam je da ćemo biti kažnjeni; ako činimo dobro, primit ćemo vječnu nagradu pravednosti.²¹

Ova smrtna kušnja kratko je razdoblje, samo kratak razmak koji povezuje vječnost prošlosti s vječnošću budućnosti. Ipak, to je razdoblje od izuzetne važnosti... Ovaj život najvažnije je razdoblje našeg vječnog postojanja.²²

*»Naš Spasitelj Isus Krist središnji je lik u ovom
velebnom naumu napretka i spasenja.«*

5

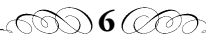
**Svi ljudi primit će blagoslove uskrsnuća
kroz pomirenje Isusa Krista.**

Došli smo na ovaj svijet da umremo. To je bilo jasno prije nego što smo došli. To je dio nauma, sve o čemu se raspravljalo i dogovorilo davno prije nego što je čovjek stavljen na zemlju... Bili smo spremni i voljni krenuti na to putovanje iz Božje nazočnosti u svijetu duhova do smrtnog svijeta, da iskusimo sve što se odnosi na ovaj život, užitke i patnje, te da umremo; smrt je jednako važna kao i rođenje.²³

Tjelesna smrt, ili smrt smrtnoga čovjeka, nije trajno odvajanje duha i šatora tjelesnog, bez obzira na činjenicu da se tijelo vraća počelima, radi se o privremenom odvajanju koje će prestati na dan uskrsnuća kada će tijelo biti pozvano iz praha da živi ponovno oživljeno duhom. Ovaj blagoslov dolazi svim ljudima kroz pomirenje Kristovo, bez obzira na njihovu dobrotu ili opačinu tijekom smrtnosti. Pavao je rekao da treba biti uskrsnuće i pravednih i nepravednih (Djela 24:15), a Spasitelj je rekao da svi koji budu u svojim grobovima trebaju čuti njegov glas i izići »koji su činili dobro, na uskrsnuće – na život; koji su činili zlo, na uskrsnuće – na propast« (Ivan 5:29).²⁴

Svaki temeljni dio svakog tijela bit će ponovno obnovljen na svoje mjesto u uskrsnuću, bez obzira što se dogodilo tijelu u smrti. Ako ga spali vatra, pojedu morski psi, bez obzira što se dogodilo. Svaki temeljni dio bit će obnovljen na svoje pravo mjesto.²⁵

Duhovi ne mogu postati savršeni bez tijela od mesa i kostiju. Ovo tijelo i duh primaju besmrtnost i blagoslove spasenja kroz uskrsnuće. Nakon uskrsnuća ne može ponovno doći do odvajanja, tijelo i duh postaju nerazdvojno spojeni da čovjek može primiti puninu radosti. Ni na jedan drugi način, osim kroz rođenje u ovaj život i uskrsnuće, duhovi ne mogu postati poput našeg vječnog Oca.²⁶

Vjerni će baštiniti vječni život sa svojim obiteljima u nazočnosti Nebeskog Oca.

Neki ljudi nasljeđuju bogatstvo radišnošću svojih očeva. Neki su ljudi kroz naslijeđe podignuti na svjetovne tronove, do moći i položaja među svojim sugrađanima. Neki teže naslijeđu svjetovnog znanja i slave primjenom svojeg truda i ustrajnosti; no postoji jedno naslijeđe koje vrijedi više od svega, a to je naslijeđe vječnog uzvišenja.

Sveta pisma kazuju da je vječni život – što je život koji posjeduju naš Vječni Otac i njegov Sin, Isus Krist – najveći Božji dar [vidi NiS 14:7]. Primit će ga samo oni koji su očišćeni od svakog grijeha. Njima je obećano »koji su prožeti vjerom i opečaćeni obećanim Duhom Svetim koga Otac izlijeva na sve one koji su pravedni i istiniti. To su oni koji su crkva Prvorodenčeva. To su oni u čije ruke Otac sve predade.« [NiS 76:53–55; vidi i redak 52.]²⁷

Naum spasenja usredotočen je na obitelj... Osmišljen je kako bi nam omogućio da stvorimo vlastite obitelji.²⁸

Oni koji prime uzvišenje u celestijalnom kraljevstvu imat će »nastavak potomstva u vijeke vjekova«. Oni će živjeti u obiteljskom odnosu.²⁹

Podučeni smo u evanđelju Isusa Krista da će obiteljska organizacija biti, po pitanju celestijalnog uzvišenja, potpuna, organizacija koja povezuje oca, majku i djecu jednog pokoljenja s ocem, majkom i djecom sljedećeg pokoljenja, i tako će se širiti i granati do svršetka vremena.³⁰

Ovi velebni blagoslovi vječnog naslijeđa... ne dolaze osim kroz voljnost da obdržavamo zapovijedi, pa čak i patimo s Kristom ako je potrebno. Drugim riječima, od kandidata za vječni život – najveći Božji dar – očekuje se da će staviti sve što imaju na oltar, ako se to od njih traži, jer čak ni tada, ako se od njih bude tražilo da polože svoje živote za ovaj cilj, nikada mu neće moći platiti za obilje blagoslova koji su primljeni i obećani prema poslušnosti njegovim zakonima i zapovijedima.³¹

Kada izađemo iz svijeta i primimo evanđelje u svojoj punini, mi smo kandidati za celestijalnu slavu; ne, mi smo više od kandidata, ako smo vjerni, jer Gospodin nam je dao jamstvo da ćemo kroz našu vjernost ući u celestijalno kraljevstvo...

Živimo tako da budemo sigurni u naše mjesto, i tako ćemo znati, kroz život koji živimo, da ćemo ući u njegovu nazočnost i živjeti s njim, primajući puninu blagoslova koji su bili obećani. Tko će među svecima posljednjih dana biti zadovoljan s bilo čime što je manje od punine spasenja koje nam je obećano?... Za nas je neophodno, u našoj poniznosti, i duhu pokajanja, ići prema naprijed; obdržavajući zapovijedi do kraja, jer naša je nada i cilj vječni život, a to je život u nazočnosti Oca i Sina; »a ovo je vječni život«, rekao je Gospodin, »spoznati tebe, jedino pravog Boga, i onoga koga si poslao, Isusa Krista«. [Ivan 17:3.]³²

Sada stojim, mogu reći u sumraku svog života, sa shvaćanjem da ću uskoro biti pozvan predati izvješće o svom smrtnom upravljanju...

Siguran sam da svi ljubimo Gospodina. Znam da on živi, i radujem se onom danu kada ću vidjeti njegovo lice, i nadam se da ću čuti njegov glas kako mi govori: »Dodite, blagoslovljeni Oca mog, i primite u posjed kraljevstvo koje vam je pripravljeno od postanka svijeta!« (Matej 25:34.)

I molim se da to može biti sretno iskustvo za svakoga od nas, u naše vrijeme.³³

Prijedlozi za proučavanje i podučavanje

Pitanja

- Dok čitate zapis iz dnevnika u dijelu »Iz života Josepha Fieldinga Smitha«, razmislite o trenutku kada ste vi pronašli utjehu u svjedočanstvu o naumu spasenja. Kako vi možete pomoći članu obitelji ili prijatelju primiti takvu utjehu?
- Kako nam naučavanja predsjednika Smitha o vijeću na nebu pomažu kada se suočimo s kušnjama? (Vidi 1. odsjek.)
- Predsjednik Smith podučio je da »mi ne smijemo izgubiti iz vida činjenicu da je [pad Adama i Eve] donio i blagoslove« (2. odsjek). Što mislite zašto je važno zapamtiti ovu istinu? Koji su neki od blagoslova koje ste primili zbog pada?
- U 3. odsjeku, kako se primjer predsjednika Smitha o čovjeku koji pada u jamu odnosi na naše živote? Razmislite kako vas je Spasitelj izbavio kroz svoje pomirenje.
- Što riječi predsjednika Smitha u 4. odsjeku govore o svrsi našeg života na zemlji? Što nam je Gospodin dao kako bi nam pomogao sigurno proći kroz vrijeme kušnje?
- Kako vi možete pomoći nekome razumjeti izjavu predsjednika Smitha u 5. odsjeku da je »smrt... jednako važna kao i rođenje? Kako je nauk o uskrsnuću utjecao na vaš život?
- Na koje se načine svjetovno bogatstvo razlikuje od »vječnog naslijeđa« koje možemo primiti kroz naum spasenja? (Vidi 6. odsjek.) Kako nam razumijevanje ovih razlika pomaže da se pripremimo za vječni život?

Povezani stihovi iz Svetih pisama

Job 38:4–7; 2. Nefi 2:15–29; 9:5–27; Alma 12:20–35; NiS 19:16–19; Mojsije 5:10–12

Pomoć pri podučavanju

»Da bi nam pomogla u podučavanju iz Svetih pisama i riječi pro-roka posljednjih dana, Crkva je izdala priručnike s lekcijama i ostale materijale. Potreba za komentarima i drugim referentnim materija-lima je mala.« (*Podučavanje, nema većeg poziva: Vodič s materija-lima za podučavanje evanđelja* [1999], 52).

Napomene

1. Joseph Fielding Smith ml. i John J. Stewart, *The Life of Joseph Fielding Smith* (1972), 117–118.
2. »To the Saints in Great Britain«, *Ensign*, rujan 1971, 4.
3. »Pres. Smith Tells of Parents' Duty«, *Church News*, 3. travnja 1971, 10.
4. Govor na institutu vjere u Loganu, Utah, 10. siječnja 1971, 3; neobjavljeni rukopis.
5. »Is Man Immortal?« *Improvement Era*, veljača 1916, 318; vidi i *Doctrines of Salvation*, ur. Bruce R. McConkie, 3 sv. (1954–1956), 1:58.
6. *Elijah the Prophet and His Mission i Salvation Universal* (1957), 65–66.
7. Conference Report, listopad 1966, 59.
8. »Principles of the Gospel: The Infinite Atonement – Redemption, Salvation, Exaltation«, *Deseret News*, Church section, 22. travnja 1939, 3; vidi i *Doctrines of Salvation*, 1:115.
9. »The Atonement«, *Deseret News*, Church section, 2. travnja 1935, 7; vidi i *Doctrines of Salvation*, 1:122.
10. *Elijah the Prophet and His Mission i Salvation Universal*, 79–80.
11. *Seek Ye Earnestly*, sabrao Joseph Fielding Smith ml. (1970), 118–120.
12. »Principles of the Gospel: The Infinite Atonement – Redemption, Salvation, Exaltation«, 5; vidi i *Doctrines of Salvation*, 1:123.
13. *Elijah the Prophet and His Mission i Salvation Universal*, 80–81.
14. »Principles of the Gospel: The Infinite Atonement – Redemption, Salvation, Exaltation«, 5; vidi i *Doctrines of Salvation*, 1:123.
15. *Elijah the Prophet and His Mission i Salvation Universal*, 81.
16. »Purpose and Value of Mortal Probation«, *Deseret News*, Church section, 12. lipnja 1949, 21; vidi i *Doctrines of Salvation*, 1:132.
17. Govor na institutu vjere u Loganu, Utah, 10. siječnja 1971, 3; neobjavljeni rukopis.
18. »The Plan of Salvation«, *Ensign*, studeni 1971, 5.
19. »I Know That My Redeemer Liveth«, *Ensign*, prosinac 1971, 26.
20. Conference Report, travanj 1965, 11.
21. Conference Report, travanj 1964, 107–108.
22. »Purpose and Value of Mortal Probation«, 21; vidi i *Doctrines of Salvation*, 1:69.
23. »Services for Miss Nell Sumsion«, *Utah Genealogical and Historical Magazine*, siječanj 1938, 10–11.
24. »What Is Spiritual Death?« *Improvement Era*, siječanj 1918, 191–192; vidi i *Doctrines of Salvation*, 2:216–217.
25. *Answers to Gospel Questions*, sabrao Joseph Fielding Smith ml., 5 sv. (1957–1966), 5:103; kurziv uklonjen.
26. »The Law of Chastity«, *Improvement Era*, rujan 1931, 643; vidi i *Doctrines of Salvation*, 2:85–86.

27. *The Way to Perfection* (1931), 21–22.
28. *Sealing Power and Salvation*, Brigham Young University Speeches of the Year (12. siječnja 1971), 2.
29. Osobna prepiska, citirano u *Doctrines of Salvation*, 2:287; kurziv uklonjen.
30. Conference Report, travanj 1942, 26; vidi i *Doctrines of Salvation*, 2:175.
31. *The Way to Perfection*, 23.
32. Conference Report, travanj 1922, 61–62.
33. »Let the Spirit of Oneness Prevail«, *Ensign*, prosinac 1971, 136.

»Evangelje je usredotočeno na obitelj; mora se živjeti u obitelji.«

Jačanje i očuvanje obitelji

»Volja je Gospodnja ojačati i očuvati obiteljsku jedinicu.«

Iz života Josepha Fieldinga Smitha

Predsjednik Joseph Fielding Smith je izjavio: »Obitelj je najvažnija organizacija za vrijeme i vječnost.«¹ Nigdje to nije podučavao jasnije nego u svom vlastitom domu, postavljajući primjer brižnog muža, oca i djeda. Unatoč svom zaposlenom rasporedu kao apostol, uvijek je pronašao vremena za svoju obitelj, »nadoknađujući za dane kada su bili odvojeni pokazujući im dvostruku dozu ljubavi kada je kod kuće.«²

Jednom su drugu ženu predsjednika Smitha, Ethel, upitali: »Hoćete li nam reći nešto o čovjeku kojeg poznajete?« Svjesna da su mnogi članovi Crkve smatrali njezinog supruga izuzetno strogim, odgovorila je:

»Pitate me da vam kažem o čovjeku kojeg poznajem. Uvijek sam razmišljala o tome što ljudi kažu kada on ode: 'On je vrlo dobar čovjek, iskren, ortodoksan, itd.' Oni govore o njemu kako ga javnost poznaje; no čovjek kojega oni poznaju dosta je drugačiji od čovjeka kojega ja poznajem. Čovjek kojeg ja znam je dob[ar], briž[an] muž i otac] čija je najveća ambicija u životu usrećiti svoju obitelji, potpuno zaboravljajući sebe u svojim nastojanjima da to učini. On je čovjek koji uspavankom uspavljuje uznemireno dijete, koji malenima priča priče za laku noć, koji nikada nije preumoran ili prezaposlen da ostane do kasno u noć ili ustane rano ujutro kako bi pomogao starijoj djeci riješiti kompleksne školske zadatke. Kada dođe bolest, čovjek kojeg poznajem brižno pazi bolesnika i iščekuje. To je njihov otac za kojim vape, osjećajući njegovu nazočnost kao panaceju za njihove bolesti. Njegova ruka vida rane, njegove ruke daju hrabrost patniku, njegov ih glas nježno kori kada pogriješe, dok im kad čine ono što ga usrećuje ne postane njihova sreća...

Čovjek kojeg poznajem nesebičan je, ne buni se, brižan je, promišljen, sućutan, čini sve u svojoj moći da učini život velikom radošću za svoje ljubljene. To je čovjek kojeg poznajem.«³

Djeca predsjednika Smitha iznijela su primjere njegovih nastojanja da ojača i očuva svoju obitelji te »učini život velikom radošću« za njih. U biografiji Josepha Fieldinga Smitha, koautori Joseph Fielding Smith ml. i John J. Stewart uključili su sljedeće sjećanje: »Bio je to sretan dan za njegove najmlađe kada su vidjeli tatu kako stavlja pregaču i počinje peći mnoštvo pita. Najdraže su mu bile božićne pite od sušenog voća. Radio je svoje vlastito punjenje od sušenog voća. No, također se upuštao i u druge vrste pita: jabuka, višnja, breskva i tikva. Njegova nastojanja u izradi pita postala su obiteljski projekt jer su mladi bili poslani posvuda kako bi pribavili potrebnu opremu i sastojke. Ugodna, primamljujuća aroma pečenja pita u velikoj pećnici stvorila je atmosferu sretnog sata iščekivanja. Brižno se pazilo na njih, da se ne izvade ni prerano, ni prekasno. U međuvremenu je Ethel zamiješala domaći sladoled, a djeca su se izmjenjivala u rukovanju s uređajem za izradu sladoleda.«⁴

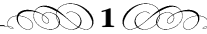
Douglas A. Smith rekao je da su on i njegov otac imali »odličan odnos«. Naveo je primjere aktivnosti u kojima su zajedno uživali: »Povremeno smo znali boksati, ili bar glumatati kao da boksamo. Imao sam previše poštovanja za njega kako bih ga udario, a on me je previše volio da bi udario mene... Bilo je više-manje imitacija boksanja. Običavali smo igrati šah i uživao sam kad bih ga pobijedio. Sada gledam unatrag i mislim da je to bilo namjerno.«⁵

Amelia Smith McConkie se sjeća: »Bilo je gotovo zabavno biti bolestan budući da nam je ukazivao posebnu pažnju... Zabavljao nas je svirajući dobru glazbu na starom Edisonovom fonografu. Na naše zadovoljstvo plesao bih na glazbu ili marširao po sobi, čak i pokušavao pjevati... Donio bi nam predivne velike, slatke naranče i sjeo na krevet da ih oguli, a zatim nam davao dio po dio. Ispričao nam je priče o svom djetinjstvu ili kako se njegov otac brinuo o njemu kada je on bio bolestan. Ako je to bilo potrebno, dao bi nam blagoslov.«⁶ Amelia je također otkrila metodu njezinog oca za discipliniranje svoje djece: »Ako je bilo koga od nas trebalo ispraviti zbog lošeg ponašanja jednostavno bi stavio svoje ruke na naša ramena,

pogledao nas u oči povrijeđenim pogledom i rekao: 'Volio bih kad bi moja dječica bila dobra.' Nikakvo udaranje ili druga kazna nije mogla biti učinkovitija.«⁷

Ljubav predsjednika Smitha i pažnja za njegovu djecu proširila se na njegovu unučad. Njegov unuk Hoyt W. Brewster ml. ispričao je o događaju kada je, kao misionar u Nizozemskoj, dobio odobrenje prisustvovati posvećenju hrama London Engleska 1958. godine. Dok su se on i drugi misionari okupljali u sabornici, ugledao ga je njegov djed. Hoyt se kasnije prisjetio: »Bez trenutka oklijevanja, iskočio je iz svoje stolice i ispružio svoje ruke, mašući mi da mu pridem. U tom trenutku nisam vidio Josepha Fieldinga Smitha, predsjednika Vijeća dvanaestorice apostola... već djeda koji je ugledao jedno od svoje unučadi koje je jako volio. Nisam oklijevao probiti se i požuriti do govornice gdje me je zagrlio i poljubio pred cijelim svečanim skupom. To je za mene bio jedan od najsvetijih i najupečatljivijih trenutaka u mom životu.«⁸

Naučavanja Josepha Fieldinga Smitha

Obitelj je najvažnija organizacija za vrijeme i vječnost.

Dopustite mi da vas podsjetim koliko je obitelj važna u sveopćem naumu našeg Oca na Nebu. Crkvena organizacija zapravo postoji kako bi pomogla obitelji i njezinim članovima u postizanju uzvišenja.

Obitelj i obiteljska predanost evanđelju toliko su važni da je neprijatelj usmjerio većinu svoje pažnje na uništenje obitelji u našem društvu. Sa svih strana javlja se napad na osnovnu nepovredivost obitelji kao temelja onoga što je dobro i plemenito u životu... Liberalizacija zakona o pobačaju širom svijeta ukazuje na postojeće zanemarivanje svetosti života. Obitelji se razdvajaju povećanim korištenjem nezakonitih droga ili zlouporabom lijekova. Prezir prema autoritetu koji gaji sve više mladih ljudi obično započinje nepoštovanjem i neposlušnošću kod kuće...

Dok sile zla napadaju pojedinca odvajajući ga od njegovih obiteljskih korijena, za roditelje svece posljednjih dana postaje kritično

održati i osnažiti obitelj. Moguće je da bude nekoliko snažnih pojedinaca koji mogu preživjeti bez podrške obitelji, ali većina nas treba ljubav, poduku i prihvaćanje koje dolazi od onih kojima je duboko stalo.⁹

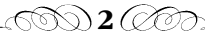
Postoje određene stare istine koje će biti istinite dok god je svijeta, a koje nikakva količina napretka ne može promijeniti. Jedna od tih istina jest da je obitelj (organizacija koja se sastoji od oca, majke i djece) temelj svega u Crkvi; druga, da će grijesi protiv čistog i zdravog obiteljskog života biti oni koji će, od svih drugih, zasigurno na posljetku imati najveće posljedice na nacije u kojima se događaju...

Daleko važnije od pitanja zanimanja ili bogatstva ljudi jest pitanje kako će upravljati svojim obiteljskim životom. Sve druge stvari od manjeg su značaja, dok god postoje pravi domovi, i dok god oni koji sačinjavaju te domove vrše svoju dužnost jedni prema drugima.¹⁰

Ne postoji zamjena za pravedan dom. O tome se možda u svijetu ne razmatra toliko, no razmatra se i treba se razmatrati u Crkvi Isusa Krista svetaca posljednjih dana. Obitelj je jedinica u Božjem kraljevstvu.¹¹

Obitelj je najvažnija organizacija za vrijeme i vječnost... Volja je Gospodnja ojačati i očuvati obiteljsku jedinicu. Molimo očeve da zauzmu svoje pravo mjesto kao glave kuće. Molimo majke da podrže i pomognu svojim muževima i budu svjetlo svojoj djeci.¹²

Evangelje je usredotočeno na obitelj; mora se živjeti u obitelji. Tu primamo našu najveću i najvažniju poduku dok nastojimo stvoriti za sebe vječnu obitelj prema uzorku obitelji Boga, našega Oca.¹³

Gospodin je uspostavio obitelj da traje vječno.

Naučili smo da je brak vječno načelo predodređeno prije postanka svijeta i uspostavljeno na ovoj zemlji prije nego što je smrt došla na nju. Našim je prvim roditeljima zapovjedbano da se množe i napuče zemlju. Prirodno slijedi da je svrha obiteljske organizacije biti vječna. U naumu pripremljenom za ovu zemlju zakoni koji upravljaju celestijalnim svijetom postali su temelj. Veliko djelo moje i slava Gospodnja jest »ostvarivati besmrtnost i život vječni za čovjeka«

»Crkvena organizacija zapravo postoji kako bi pomogla obitelji i njezinim članovima u postizanju uzvišenja.«

[Mojsije 1:39.] Jedini način kako to postići jest kroz brak i obitelj, zapravo, to je vječni red među uzvišenima i bio je u bezbrojnim svjetovima.¹⁴

Naum dan kroz evanđelje za upravo čovjekovu na ovoj zemlji tipičan je zakon kojim se upravlja u Božjem kraljevstvu. Je li moguće zamisliti veći izvor tuge nego biti ostavljen u vječnom svijetu bez prava na oca, majku ili djecu? Pomisao na naciju bez obitelji kao osnovnog temelja, gdje su svi građani relativno stranci jedan prema drugome i gdje ne postoji prirodna privrženost; gdje obiteljske veze ne povezuju grupe ljudi, užasavajuća je. Takvo stanje može dovesti samo jednom svršetku – bezvlađu i iščezavanju. Nije li razumno vjerovati da isto vrijedi za Božje kraljevstvo? Može li to kraljevstvo, gdje nema obiteljskih veza i gdje su svi muškarci i žene »anđeli« bez prirodnog srodstva, kako mnogi ljudi vjeruju, biti mjesto sreće – nebo?¹⁵

U hramu Gospodnjem, par odlazi kako bi bio zapečaćen ili vjenčan za vrijeme i svu vječnost. Djeca rođena u toj zajednici bit će djeca tog oca i majke ne samo u smrtnom životu, nego kroz cijelu vječnost, a oni postaju članovi obitelji Božje na nebu i na zemlji, kako je govorio Pavao [vidi Efežanima 3:14–15], i da obiteljski red nikada ne bude prekinut...

Ta djeca rođena njima imaju pravo na društvo oca i majke, a otac i majka imaju odgovornost pred svojim Vječnim Ocem biti vjerni jedno drugome i podići djecu u svjetlu i istini, da mogu, u vječnosti koja dolazi, biti jedno – obitelj unutar velike Božje obitelji.¹⁶

Trebamo zapamtiti, kao sveci posljednjih dana, da izvan celestialnog kraljevstva, nema obiteljske organizacije [nakon smrti]. Ta je organizacija rezervirana za one koji su voljni živjeti u svakom savezu i obvezi koje smo pozvani primiti dok putujemo ovdje u ovom smrtnom životu.¹⁷

Kraljevstvo Božje bit će kraljevstvo jedne velike obitelji. Nazivamo se braćom i sestrama. Mi doista postajemo subaštinici s Isusom Kristom kroz evanđelje Isusa Krista [vidi Rimljanima 8:16–17], sinovi i kćeri Božji, s pravom na puninu blagoslova njegovog kraljevstva, ako ćemo se pokajati i obdržavati zapovijedi.¹⁸

Nada vječnog života, uključujući ponovno ujedinjenje članova obitelji kada dođe uskrsnuće, donosi u srce veću ljubav i privrženost za svakog člana obitelji. S ovom nadom, muževi su skloni voljeti svoje žene snažnijom i svetijom ljubavlju; a žene na isti način voljeti svoje muževe. Povećava se nježan osjećaj i brižnost roditelja za svoju djecu jer djeca im postaju bliža kroz veze ljubavi i sreće koje ne mogu biti prekinute.¹⁹

3

Mi jačamo i čuvamo naše obitelji dok provodimo vrijeme zajedno, volimo jedni druge i zajedno živimo evanđelje.

Primarna funkcija doma sveca posljednjih dana jest osigurati da svaki član obitelji radi na stvaranju atmosfere i uvjeta u kojima svi možemo rasti ka savršenstvu. Za roditelje, to zahtijeva predanost vremena i energije daleko iznad jednostavnog zadovoljenja fizičkih potreba djece. Za djecu, to znači kontroliranje prirodne sklonosti ka sebičnosti.

Provodite li što je više vremena moguće čineći vašu obitelj i dom uspješnim kao što to činite u ostvarivanju društvenog i profesionalnog uspjeha? Posvećujete li svoju najbolju kreativnu energiju za najvažniju jedinicu u društvu – obitelj? Je li vaš odnos s vašom obitelji samo rutinski, nezahvalni dio života? Roditelji i djeca moraju biti voljni staviti obiteljske odgovornosti na prvo mjesto kako bi postigli obiteljsko uzvišenje.²⁰

Dom... je radionica gdje se izgrađuju ljudski karakteri, a način na koji se oblikuje ovisi o odnosu koji postoji između roditelja i djece. Dom ne može biti ono što bi trebao biti osim ako su ti odnosi ispravnog karaktera. Jesu li takvi ili ne ovisi, doista, o oba roditelji i djeci, ali mnogo više o roditeljima. Oni moraju dati sve od sebe.²¹

»O, makni se i ostavi me na miru, nemam vremena za gnjavažu«, reče zaposlena, nestrpljiva majka svojoj trogodišnjoj djevojčici koja je pokušavala pomoći joj u obavljanju nekih kućanskih poslova... Želja da pomognu rađa se u svakom normalnom djetetu i roditelji nemaju pravo žaliti se. Ne mogu postojati naporni kućanski poslovi kada svi pomognu u zadacima, a kroz druženje u zajedničkom izvršenju tih dužnosti proizlazi najljepše prijateljstvo koje se može iskusiti.

Ako bih morao navesti jednu stvar za koju smatram da najviše nedostaje nama kao roditeljima, onda je sućutno razumijevanje naše djece. Živite s djecom; slijedite njihove staze... Znajte sve što zaokuplja njihovu pažnju, budite njihovi prijatelji.²²

Pokušavamo usaditi u roditelje potrebu da obrate više pažnje na svoju djecu, imajući malo više duha evanđelja u svojim domovima, malo više jedinstva i malo više vjere; malo više odgovornosti u religijskom, duhovnom smislu na strani očeva; također i na strani majki; više podučavanja evanđelja u domu.²³

Roditeljima u Crkvi kažemo: Volite jedni druge svim svojim srcem. Obdržavajte zakon ćudoređa i živite evanđelje. Odgojite svoju djecu u svjetlu i istini; podučite ih spasonosnim istinama evanđelja; i učinite svoj dom nebom na zemlji, mjestom u kojem Duh Gospodnji može prebivati i gdje pravednost može biti ustoličena u srcu svakog člana.²⁴

Molim se da će nam Nebeski Otac svima dati snagu ostvariti naš pravi potencijal. Pozivam njegovog Duha u domove Crkve, da u njima može biti ljubavi i sklada. Neka naš Otac sačuva i uzvisi naše obitelji.²⁵

Prijedlozi za proučavanje i podučavanje

Pitanja

- Dok čitate anegdote u dijelu »Iz života Josepha Fieldinga Smitha«, razmotrite kako primjer predsjednika Smitha može biti vodič u vašem životu. Razmislite o tome što možete osobno poboljšati kako biste osnažili obiteljske odnose.
- Razmislite o važnosti obitelji kako je navedeno u 1. odsjeku. Što činite kako biste učvrstili svoju obitelj protiv negativnih utjecaja svijeta?
- Predsjednik Smith govorio je o »nadi u vječni život, uključujući ponovno ujedinjenje članova obitelji u trenutku uskrsnuća« (2. odsjek). Kako ova nada utječe na vašu komunikaciju s članovima obitelji?
- U 3. odsjeku, predsjednik Smith postavlja tri pitanja kako bismo upoznali sebe. Odgovorite u sebi na ova pitanja. Dok čitate ovaj odsjek, razmotrite promjene koje možete učiniti u svom životu koje mogu poboljšati ozračje u vašem domu.

Povezani stihovi iz Svetih pisama

Izreke 22:6; 1. Nefi 8:37; NiS 88:119; 93:40–50; vidi i »Obitelj: Proglas svijetu«

Pomoć pri podučavanju

»Zamolite sudionike da odaberu jedan odsjek [iz poglavlja] i tiho ga pročitaju. Pozovite ih da se okupe u grupe od dvoje ili troje ljudi koji su izabrali isti odjeljak i rasprave što su naučili« (s vii. stranice ove knjige).

Napomene

1. »Counsel to the Saints and to the World«, *Ensign*, srpanj 1972, 27.
2. Joseph Fielding Smith ml. i John J. Stewart, *The Life of Joseph Fielding Smith* (1972), 14.
3. Ethel Smith, u djelu Bryanta S. Hinckleya, »Joseph Fielding Smith«, *Improvement Era*, June 1932, 459.
4. Joseph Fielding Smith ml. i John J. Stewart, *The Life of Joseph Fielding Smith*, 228.
5. Douglas A. Smith, u djelu D. Arthura Haycocka, *Exemplary Manhood Award*, Brigham Young University Speeches of the Year (18. travnja 1972), 5.
6. Amelia Smith McConkie, »Joseph Fielding Smith«, *Church News*, 30. listopada 1993, 10.
7. Amelia Smith McConkie, »Joseph Fielding Smith«, 10.
8. Francis M. Gibbons, *Joseph Fielding Smith: Gospel Scholar, Prophet of God* (1992), 254.

9. »Message from the First Presidency«, *Ensign*, siječanj 1971, s unutrašnje strane naslovnice i 1. stranica.
10. »Our Children – ‘The Loveliest Flowers from God’s Own Garden’«, *Relief Society Magazine*, siječanj 1969, 4.
11. Conference Report, listopad 1948, 152.
12. »Counsel to the Saints and to the World«, 27.
13. »Mothers in Israel«, *Relief Society Magazine*, prosinac 1970, 886.
14. *The Way to Perfection* (1931), 251.
15. »A Peculiar Peoples«, *Deseret News*, Church section, 2. travnja 1932, 6; vidi i *Doctrines of Salvation*, ur. Bruce R. McConkie, 3 sv. (1954–1956), 2:65–66.
16. Conference Report, travanj 1961, 49.
17. Conference Report, listopad 1948, 153.
18. Conference Report, travanj 1959, 24.
19. *The Way to Perfection*, 258.
20. »Message from the First Presidency«, *Ensign*, siječanj 1971, 1.
21. »Our Children – ‘The Loveliest Flowers from God’s Own Garden’«, 6.
22. »Our Children – ‘The Loveliest Flowers from God’s Own Garden’«, 6–7.
23. *Take Heed to Yourselves!* (1966), 354.
24. »Counsel to the Saints and to the World«, 27.
25. »Message from the First Presidency«, *Ensign*, siječanj 1971, 1.

Predsjednik Joseph Fielding Smith iznio je svoje razloge za pozivanje svetaca posljednjih dana na pokajanje: »Ja volim članove Crkve.«

Vjera i pokajanje

»Ono što trebamo u Crkvi, kao i izvan nje, jest pokajanje. Trebamo više vjere i više predanosti za služenje Gospodinu.«

Iz života Josepha Fieldinga Smitha

Predsjednik Joseph Fielding Smith je podučio: »Oprost grijeha dolazi kroz vjeru i iskreno pokajanje.«¹ Rekao je da je »neophodno ne samo da vjerujemo, već da se pokajemo«, i također je podučio da ćemo, kada vršimo dobra djela u vjeri do svršetka, »primiti nagradu vjernih i mjesto u celestijalnom kraljevstvu Božjem.«² Sa željom da svi ljudi prime ovu nagradu, on je svjedočio o Isusu Kristu i propovijedao pokajanje kroz svoje službeništvo.

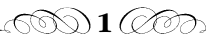
Na početku svoje službe kao apostol, rekao je: »Razmišljao sam o tome da je moje poslanje, s obzirom da sam primio takav utisak, barem tako mislim, po Duhu Gospodnjem na mojim putovanjima po okolima Siona, reći ljudima kako je *sada* dan za pokajanje i pozvati svece posljednjih dana da se sjete svojih saveza, obećanja koja su sklopili s Gospodinom, da obdržavaju njegove zapovijedi, slijede naučavanja i upute starješina Izraelovih – proroka Božjih – kako su zapisani u ovim Svetim pismima. U svemu trebamo kročiti ponizno i obazrivo pred Gospodinom kako bismo mogli biti blagoslovljeni i vođeni Svetim Duhom. Mislim da je ovo doba upozorenja. Vrijeme upozorenja traje od dana kada je prorok primio očitovanje s nebesa da evanđelje treba biti obnovljeno.«³

Na sakramentalnom sastanku jedne nedjelje, predsjednik Smith rekao je zajednici zašto je govorio glasom upozorenja. Njegov sin Joseph, koji je prisustvovao sastanku, kasnije je napisao: »Jasno se sjećam nekih komentara koje je [moj otac] rekao tom prigodom. "Tko je vaš prijatelj, ili tko vas najviše voli?" pitao je zajednicu. "Osoba koja vam kaže da je sve dobro u Sionu, da je blagostanje iza ugla ili osoba

koja vas upozorava na nevolje i teškoće koje su obećane osim ako se živi prema načelima evanđelja? Želim da znate da ja volim članove Crkve, i ne želim da nitko od njih uperi optužujući prst u mene kada prođemo iza vela smrtnog postojanja i kaže: »Da si me samo upozorio ne bih bio u ovakvoj situaciji.« I stoga dižem glas upozorenja s nadom da moja braća i sestre mogu biti pripremljena za kraljevstvo slave.»⁴

Oni koji su blisko surađivali s predsjednikom Smithom vidjeli su da iza njegovih strogih upozorenja stoji čovjek ispunjen blagom brižnošću za ljude koji su se borili s grijehom. Starješina Francis M. Gibbons, koji je služio kao tajnik Prvom predsjedništvu, često je prisustvovao kada je predsjednik Smith razmatrao pitanja crkvene discipline. Starješina Gibbons se prisjetio: »Njegove su odluke uvijek bile donesene u dobroti i ljubavi, i s najširim opsegom milosti koju okolnosti mogu opravdati. Nije bilo neuobičajeno da kaže kada je čuo za okolnosti teškog slučaja: ‘Zašto?’ To nije rečeno optužujućim tonom ili osuđivački, već s tugom i žaljenjem«⁵ Predsjednik Spencer W. Kimball, koji je služio s predsjednikom Smithom kao član Zbora dvanaestorice apostola, rekao je: »Mnogo smo puta rekli budući da će Dvanaestorica biti suci Izraela, svatko bi od nas bio sretan pasti u njegove ruke, jer njegov će sud biti dobrodušan, milostiv, pravedan i svet.«⁶ Kada je predsjednik Smith zaređivao biskupe, često bi savjetovao: »Upamtite, svi imaju slabosti, i postoji barem dvije strane svake priče. Ako pogriješite u prosudbi, pobrinite se da pogriješite na stranu ljubavi i milosrđa.«⁷

Naučavanja Josepha Fieldinga Smitha

Prvo načelo evanđelja je vjera u Gospodina Isusa Krista.

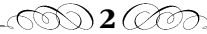
Naša je vjera usredotočena na Gospodina Isusa Krista, a kroz njega u Oca. Mi vjerujemo u Krista, prihvaćamo ga kao Sina Božjega, i uzeli smo na sebe njegovo ime u vodama krštenja.⁸

Neka naša najvažnija spoznaja bude, sada i za svagda, da Isus jest Krist, Sin živoga Boga koji je došao na svijet položiti svoj život kako bismo mi mogli živjeti. To je istina, i ona je temelj. Na tome je izgrađena naša vjera. Ona ne može biti uništena. Moramo prionuti uz ovo naučavanje unatoč naučavanjima svijeta i shvaćanjima ljudi;

jer to je vrhunac, to je presudno za naše spasenje. Gospodin nas je otkupio svojom krvlju, dao nam je spasenje, pod uvjetom – i postoji ovaj uvjet koji ne smijemo zaboraviti – da poštujemo njegove zapovijedi, i uvijek ga se spominjemo. Ako ćemo to činiti, tada ćemo biti spašeni, dok će ideje i ludosti ljudi iščeznuti sa zemlje.⁹

Vjerom dolazimo do Boga. Ako ne vjerujemo u Gospodina Isusa Krista, ako nemamo vjere u njega ili u njegovo pomirenje, ne bismo bili skloni obraćati pažnju na njegove zapovijedi. Zbog toga što imamo tu vjeru dovedeni smo u sklad s njegovom istinom i imamo želju u svojim srcima da mu služimo...

Prvo načelo evanđelja je vjera u Gospodina Isusa Krista, i naravno da nećemo imati vjeru u Gospodina Isusa Krista bez vjere u njegovog Oca. Tada, ako imamo vjeru u Boga Oca i Sina, i vođeni smo, kao što bismo trebali biti, Duhom Svetim, imat ćemo vjeru u sluge Gospodnje kroz koje je govorio.¹⁰

Vjera znači djelovanje.

»Vjera je aktivirajući uzrok svakog djelovanja.« [Lectures on Faith, 1. lekcija.] Ako zastanete kako biste to razmotrili na trenutak, mislim da ćete se složiti kako je to apsolutno istinito za vremenite stvari kao i za duhovne. To je točno za nas u našim djelima, kao i u Božjim djelima...

»Vjera [je] mrtva bez djela« [Jakovljeva 2:26] – drugim riječima, ne postoji. Mislim da je ono što je Jakov rekao jasno znači: »Pokaži mi svoju vjeru bez djela, i ništa se neće dogoditi; ali ja ću ti pokazati svoju vjeru svojim djelima, i nešto će se ostvariti.« [Vidi Jakovljeva 2:18.] Vjera znači djelovanje... Vjera je, stoga, snažnija od uvjerenja...

Vjera je dar od Boga. Svaka dobra stvar je dar od Boga. To je naučavanje iz Pisama kako je navedeno u 11. poglavlju poslanice Hebrejima – poglavlje koje je vrlo profinjena disertacija o vjeri – [i] iz objava koje nam je Gospod dao u knjizi Nauk i savezi, i u drugim Pismima. Vjera se ne može steći nedjelovanjem ili kroz ravnodušno ili pasivno uvjerenje. Sama želja da steknemo vjeru neće donijeti vjeru ništa više nego što će želja da budemo vješti u glazbi ili slikarstvu donijeti izvrsnost u tim stvarima bez razumnog djelovanja. Tu nastaje naš problem. Mi primamo svjedočanstvo evanđelja,

vjerujemo u Josepha Smitha, vjerujemo u Isusa Krista, vjerujemo u načela evanđelja, ali koliko nastojimo raditi na tome?...

Ako želimo imati živu, trajnu vjeru, moramo biti aktivni u izvršavanju svake dužnosti kao članovi ove Crkve...

O, da imamo vjeru kakvu je očitovao Nefi! Pročitajte u 17. poglavlju 1. Nefija gdje su mu se njegova braća suprotstavila i ismijavala jer je namjeravao izgraditi brod, govoreći:

»Naš brat je bezuman, misli, naime, da može sagraditi lađu. Da, misli da može preploviti ove velike vode.« [1. Nefi 17:17.]

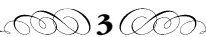
Nefi im je odgovorio:

»Zapovijedi li mi Bog da učinim bilo što, to ću moći učiniti. Zapovijedi li mi da rekнем ovoj vodi: Budi zemljom, bit će zemlja. I rekнем li to, to će se i zbiti.« [1. Nefi 17:50.]

To je bila njegova vjera.¹¹

Ne krećemo se u području gledanja, kao što smo to činili prije nego što smo došli na ovaj svijet, već Gospodin očekuje da se krećemo po vjeri [vidi 2. Korinćanima 5:7]; i krećući se po vjeri primit ćemo nagradu pravednih, ako prionemo uz one zapovijedi koje su nam dane za naše spasenje.¹²

Osim ako čovjek ne prione uz nauk i kroči u vjeri, prihvaćajući istinu i slijedeći zapovijedi kako su one dane, bit će mu nemoguće primiti vječni život, bez obzira koliko govorio svojim usnama da Isus jest Krist, ili vjerovao da ga je Otac poslao u svijet za otkupljenje čovjeka. Stoga je Jakov u pravu kada kaže da đavli »vjeruju i – dršću« [vidi Jakovljeva 2:19].¹³

Pokajanje je drugo načelo evanđelja i presudno je za naše spasenje i uzvišenje.

Pokajanje je drugo temeljno načelo evanđelja i izdanak je vjere.¹⁴

Ono što trebamo u Crkvi, kao i izvan nje, jest pokajanje. Trebamo više vjere i više predanosti za služenje Gospodinu.¹⁵

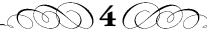
Je li istina da neki među nama misle kako nije važno što grijesimo dokle god se ne radi o teškom grijehu, smrtnom grijehu, da

ćemo ipak biti spašeni u Božjem kraljevstvu? Nefi je vidio naše doba. Rekao je da će ljudi govoriti to [vidi 2. Nefi 28:7–9]. Ali ja vam kažem, ne možemo se okrenuti s puta istine i pravednosti i zadržati vodstvo Duha Gospodnjeg.¹⁶

U Sionu nema mjesta za hotimičnog grešnika. Ima mjesta za raskajanog grešnika, za čovjeka koji se okreće od opaćine i teži ka vječnom životu i svjetlu evanđelja. Ne bismo trebali gledati na grijeh ni s najmanjom mjerom popustljivosti, kao što ni Gospodin ne može, već kročiti čestito i savršeno pred Gospodinom.¹⁷

Ljudi mogu biti spašeni i uzvišeni u kraljevstvu Božjem samo u pravednosti; stoga se moramo pokajati od naših grijeha i kročiti u svjetlu jer Krist je u svjetlu [vidi 1. Ivanova 1:7], da nas njegova krv može očistiti od svakog grijeha i da možemo biti u društvu Gospodnjem i primiti njegovu slavu i uzvišenje.¹⁸

Trebamo pokajanje i treba nam biti rečeno da se pokajemo.¹⁹

U načelu pokajanja, očituje se milosrđe Nebeskog Oca i Isusa Krista.

Pokajanje je jedan od najutješnijih i najsjajnijih načela koje se podučava u evanđelju. U ovom načelu očituje se milosrđe našeg Nebeskog Oca i njegovog Jedinorođenog Sina, Isusa Krista, možda snažnije nego u ijednom drugom načelu. Kako bi strašno bilo kada ne bi bilo oprosta grijeha i načina za otpust grijeha za one koji su ponizno raskajani! Možemo samo zamisliti užas koji bi nas preplavio kada bismo morali izdržati kaznu za naše grijeha zauvijek bez nade u bilo kakvo olakšanje. Kako se dolazi do tog olakšanja? Tko ga može dobiti?

Naš je Gospodin rekao:

»Bog je tako ljubio svijet da je dao svoga jedinorođenog Sina da ne pogine ni jedan koji u nj vjeruje, već da ima život vječni.

Jer Bog nije poslao svoga Sina na svijet da sudi svijet, nego da se svijet spasi po njemu.« [Ivan 3:16–17; vidi i stihove 18–21.]

Da Otac nije poslao Isusa Krista u svijet, tada ne bi bilo otpusta od grijeha i ne bi moglo biti olakšanja od grijeha kroz pokajanje.²⁰

»Pokajanje je jedan od najutješnijih i najslavnijih načela koje se podučava u evanđelju.«

Kada bismo doista razumjeli i mogli osjetiti u najmanjoj mjeri ljubav i milostivu spremnost Isusa Krista da pati za naše grijehе, bili bismo voljni pokajati se od svih naših prijestupa i služiti mu.²¹

5

Pokajanje uključuje iskrenu patnju za grijeh i potpuno odvrćanje od grijehа.

Sveta pisma kažu:

»Prinosi žrtvu Gospodu, Bogu svojemu, u pravednosti, to jest srca skršena i duha raskajana«. [NiS 59:8.]

To znači pokajanje...

Pokajanje je, prema definiciji navedenoj u rječniku, iskreno žaljenje zbog grijehа sa samo-osudom, i potpuno odricanje od grijehа... Ne može doći do iskrenog pokajanja bez žaljenja i želje da budemo oslobođeni od grijehа.

Skrušenost je očitovanje skršena, ili ponizna duha zbog grijeha i iskreno shvaćanje opačine grijeha i ostvarenje milosrđa Božjeg udijeljenog raskajanom grešniku... Iz tog razloga Gospodin kaže, kako sam već citirao, da trebamo ponuditi žrtvu »u pravednosti, to jest srca skršena i duha raskajana«...

Pokajanje je dar od Boga... Nekim ljudima nije lako pokajati se, ali dar pokajanja i vjera bit će dani svakom čovjeku koji će ih tražiti.²²

Naučio sam iz vlastitog iskustva da kada se želite promijeniti, doista želite promijeniti, to možete učiniti. Naša savjest i Sveta pisma govore nam kako živjeti – i govore nam koje navike trebamo promijeniti za našu vječnu dobrobit i napredak.²³

6

Sada je vrijeme za pokajanje.

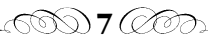
Bog neće spasiti svakog muškarca i ženu u celestijalnom kraljevstvu. Ako želite doći tamo, a imate nedostataka, ako činite grijeha, ako kršite zapovijedi Gospodnje i to znate, dobro je vrijeme da se upravo sada pokajete i promijenite, a ne da si umislite kako je to mala stvar i da će vam Gospodin oprostiti, svega nekoliko udaraca, samo mala kazna i da će nam biti oprošteno; možete biti izbačeni ako nastavite i ustrajete tim putem.²⁴

Odgađanje, kako se to može primijeniti na evanđeoska načela, krade vječni život, što je život u nazočnosti Oca i Sina. Postoje mnogi među nama, čak i članovi Crkve, koji smatraju da nema potrebe za žurbom u poštivanju načela evanđelja i obdržavanju zapovijedi...

Nemojmo zaboraviti riječi [Amulekove]: »Jer, gle, za ljude je ovaj život vrijeme pripreme za susret s Bogom. Da, evo dan ovoga života za ljude je dan da obave djela svoja.

A eto, kao što vam prije kazah, budući imadoste tolika svjedočanstva, stoga vas usrdno molim da ne odgađate dan obraćenja svojega za svršetak. Jer kad prođe taj dan života što nam je udijeljen da se pripremimo za vječnost, gle, ne opravdamo li vrijeme svoje dok smo u ovom životu, dolazi tad mrkla noć u kojoj se nikakvo djelo poduzeti ne može.

Ne možete reći: Kad prispijem do toga strašnoga trenutka, ja ću se tada obratiti, tada ću se Bogu svojemu vratiti. Ne, to ne možete reći, jer onaj isti duh koji bude posjedovao tijela vaša kad izlazite iz ovog života, taj će imat vlast da zaposjedne tijelo vaše u onom svijetu vječnosti.« [Alma 34:32–34.]²⁵

Dugujemo svijetu da podignemo glas upozorenja.

Gospodin želi da svi ljudi budu sretni – to je njegova svrha – ali ljudi odbijaju biti sretni i dovode se u bijedu, jer misle da su njihovi načini bolji od Božjih, a sve zbog sebičnosti, pohlepe i opačine koja je u njihovim srcima; a u tome je danas naša nevolja.²⁶

Iz opažanja koja smo imali putujući s jednog mjesta na drugo, a iz onoga što čitamo u novinama, neophodno dolazimo do zaključka da je danas pokajanje od grijeha izuzetno važno širom svijeta.²⁷

Nemojte misliti da smo dosegli stanje gdje stvari ne mogu biti gore. Bez pokajanja, pogoršat će se. Ja stoga izvikujem pokajanje ovom narodu, svecima posljednjih dana... i narodima zemaljskim posvuda.²⁸

Dugujemo to svijetu, da podignemo glas upozorenja, naročito članovima Crkve [vidi NiS 88:81].²⁹

Naša je dužnost paziti jedni na druge, štiti jedni druge, upozoriti jedne druge na opasnosti, podučavati jedni druge načelima evanđelja kraljevstva, i stati zajedno u ujedinjenoj fronti protiv grijeha svijeta.³⁰

Ne znam za ništa što je važnije ili potrebnije u ovo vrijeme od izvikivanja pokajanja, čak i među svecima posljednjih dana, i pozivam ih kao i one koji nisu članovi Crkve, da obrate pažnju na ove riječi našeg Otkupitelja. On je definitivno izjavio da ništa nečisto ne može ući u njegovu nazočnost. Samo oni koji dokažu da su vjerni i koji operu svoje haljine u njegovoj krvi kroz svoju vjeru i pokajanje – nitko drugi neće pronaći Božje kraljevstvo.³¹

«Gle, svi će narodi, plemena, jezici i puci u sigurnosti boraviti u Svecu Izraelovu, ako li se obrate.« [1. Nefi 22:28.] A ja se molim da će se obratiti. Želim da borave sigurno. Želim da vjeruju u Sveca Izraelova, koji je došao na svijet i pomirio za naše grijehе, za grijehе cijelog čovječanstva, koji nam je dao otkupljenje od mrtvih, koji nam je obećao spasenje i otpust naših grijehа uz uvjet našeg pokajanja.

O, želim da cijelo čovječanstvo vjeruje u njega, štuje njega i njegovog Oca, i služi Gospodinu, našem Bogu, u ime Sina, a tada će doći mir, tada će pravednost prevladati, tada će Gospodin uspostaviti svoje kraljevstvo na zemlji.³²

Molim svijet da se pokaje i povjeruje u istinu, da dopusti svjetlu Kristovu da sjaji u njegovu životu, da obdržava svako dobro i istinito načelo koje ima, a zatim da tim istinama doda daljnje svjetlo i spoznaju koja je došla objavom u ovo doba. Molim ih da se pridruže Crkvi Isusa Krista svetaca posljednjih dana i požanju blagoslove evanđelja.

Molim članove Crkve da čine djela pravednosti, obdržavaju zapovijedi, traže Duha, vole Gospodina, na prvo mjesto u svojim životima stave stvari Božjeg kraljevstva, i tako postignu spasenje sa strahom i drhtanjem pred Gospodinom [vidi Filipljanima 2:12].³³

Prijedlozi za proučavanje i podučavanje

Pitanja

- U dijelu »Iz života Josepha Fieldinga Smitha«, proučite komentare predsjednika Smitha o tome zašto je želio »di[ći] glas upozorenja«. Kako je poziv na pokajanje izraz ljubavi?
- Što znači za vas da usredotočite svoju vjeru na Nebeskog Oca i Isusa Krista? (Vidi 1. odsjek.)
- Zašto prava vjera uvijek vodi do djela? (Za neke primjere, vidi 2. odsjek.) Koji su neki načini na koje djelima pokazujemo svoju vjeru?
- Kako je pokajanje »izdanak vjere«? (Vidi 3. odsjek.)
- U tišini se osvrnite na vrijeme kada ste se pokajali te osjetili milosrđe i ljubav Nebeskog Oca i Isusa Krista (vidi 4. odsjek). Što možete učiniti kako biste podijelili svoju zahvalnost za Spasiteljevo pomirenje?
- Zašto je pokajanje nemoguće »bez žaljenja i želje da budemo oslobođeni od grijeha«? (Vidi 5. odsjek.) Kako dva posljednja odlomka u 5. odsjeku mogu pružiti nadu nekome tko osjeća žaljenje zbog grijeha?
- Na koje načine odgađanje »krade vječni život«? (Vidi 6. odsjek.) Koje su opasnosti odgađanja našeg pokajanja?

- Dok proučavate 7. odsjek, razmotrite što znači »di[ći] glas upozorenja«. Kako možemo biti nježni i brižni u našim nastojanjima da upozorimo druge?

Povezani stihovi iz Svetih pisama

Hebrejima 11:1–6; Mosija 4:1–3; Alma 34:17; Eter 12:4; Moroni 7:33–34; NiS 18:10–16; Članci vjere 1:4

Pomoć pri podučavanju

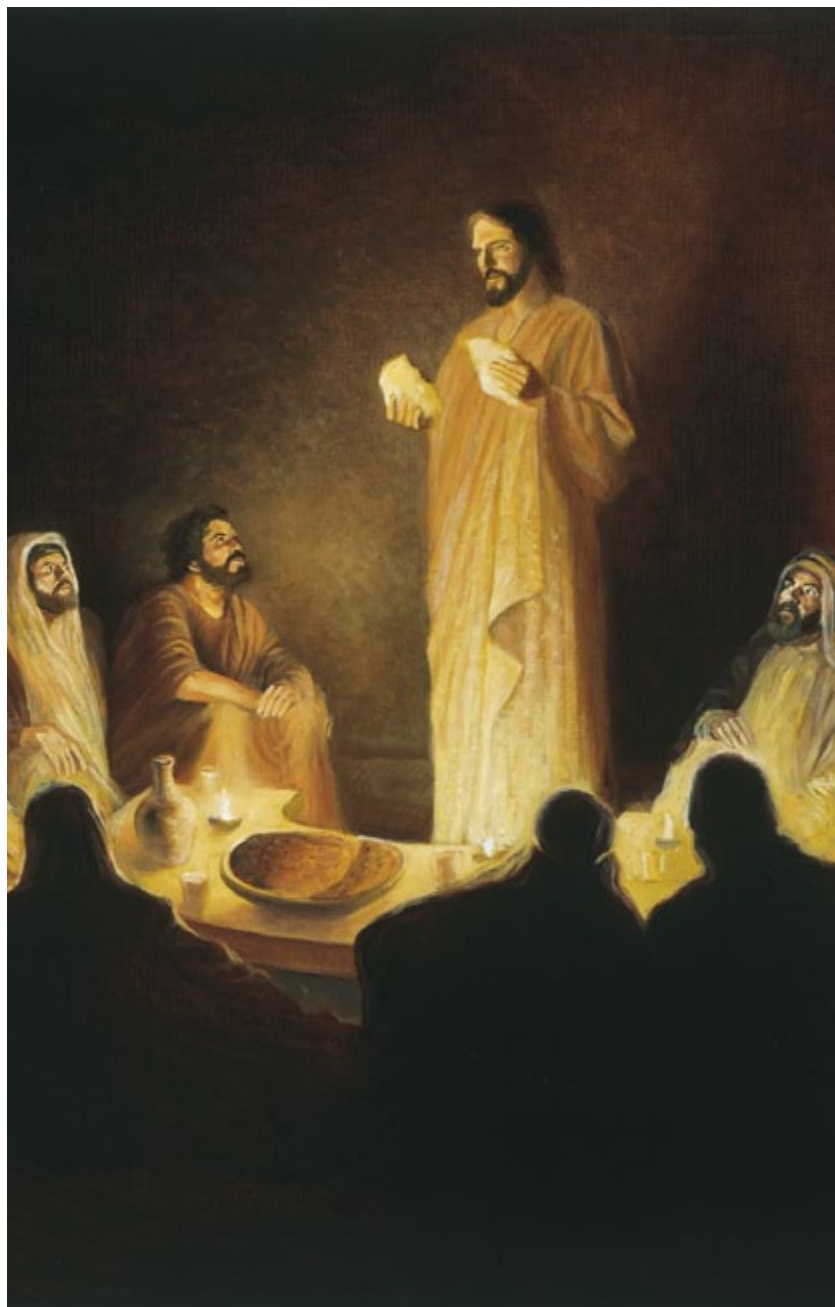
»Stoga je učenik taj koji mora djelovati. Kada učitelj preuzme glavnu ulogu, on postaje zvijezda predstave, samo on govori i preuzima u potpunosti sve aktivnosti, te je gotovo sigurno da se upliće u proces učenja polaznika razreda« (Asahel D. Woodruff, *Teaching the Gospel* [1962], 37; u djelu Virginie H. Pearce, »The Ordinary Classroom – A Powerful Place for Steady and Continued Growth«, *Ensign*, studeni 1996, 12).

Napomene

1. *Answers to Gospel Questions*, sabrao Joseph Fielding Smith ml., 5 sv. (1957–1966), 1:84.
2. »Faith and Works: The Clearing of a Seeming Conflict«, *Improvement Era*, listopad 1924, 1151; vidi i *Doctrines of Salvation*, sabrao Bruce R. McConkie, 3 sv. (1954–1956), 2:311.
3. Conference Report, listopad 1919, 88; kurziv u izvorniku.
4. Joseph Fielding Smith ml., *Take Heed to Yourselves!* (1966), v–vi.
5. Francis M. Gibbons, *Joseph Fielding Smith: Gospel Scholar, Prophet of God* (1992), viii.
6. Spencer W. Kimball, citirao Bruce R. McConkie u djelu »Joseph Fielding Smith: Apostle, Prophet, Father in Israel«, *Ensign*, kolovoz 1972, 28.
7. Joseph Fielding Smith ml. i John J. Stewart, *The Life of Joseph Fielding Smith* (1972), 10.
8. Conference Report, travanj 1970, 113.
9. Conference Report, listopad 1921, 186; vidi i *Doctrines of Salvation*, 2:302.
10. »Redemption of Little Children«, *Deseret News*, 29. travnja 1939, Church section, 3; vidi i *Doctrines of Salvation*, 2:302–303.
11. »Faith«, *Deseret News*, 16. ožujka 1935, Church section, 3, 7.
12. Conference Report, travanj 1923, 139.
13. »Faith and Works: The Clearing of a Seeming Conflict«, 1151; vidi i *Doctrines of Salvation*, 2:311.
14. *The Restoration of All Things* (1945), 196.
15. »The Pearl of Great Price«, *Utah Genealogical and Historical Magazine*, srpanj 1930, 104; vidi i *Doctrines of Salvation*, 2:48.
16. Conference Report, listopad 1950, 13.
17. Conference Report, travanj 1915, 120.
18. Conference Report, listopad 1969, 109.
19. »A Warning Cry for Repentance«, *Deseret News*, 4. svibnja 1935, Church section, 6; vidi i *Doctrines of Salvation*, 3:44.
20. *The Restoration of All Things*, 196–197.
21. *The Restoration of All Things*, 199.
22. »Repentance and Baptism«, *Deseret News*, 30. ožujka 1935, Church section, 6.
23. »My Dear Young Fellow Workers«, *New Era*, siječanj 1971, 5.
24. »Relief Society Conference Minutes«, *Relief Society Magazine*, kolovoz 1919, 473, vidi i *Doctrines of Salvation*, 2:17.
25. Conference Report, travanj 1969, 121, 123.

26. »A Warning Cry for Repentance«, 6; vidi i *Doctrines of Salvation*, 3:35.
27. Conference Report, listopad 1966, 58.
28. Conference Report, listopad 1932, 91–92; vidi i *Doctrines of Salvation*, 3:31–32.
29. Conference Report, travanj 1937, 59; vidi i *Doctrines of Salvation*, 3:49.
30. Conference Report, travanj 1915, 120.
31. Conference Report, listopad 1960, 51.
32. Conference Report, listopad 1919, 92.
33. Conference Report, listopad 1970, 7–8.

»Ovo činite na moju uspomenu!« (Luka 22:19.)

Značaj sakramenta

»Blagovanje ovih simbola predstavlja jednu od najsvetijih uredbi u Crkvi.«

Iz života Josepha Fieldinga Smitha

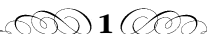
Dana 5. listopada 1929, nakon 19 godina služenja kao apostol, starješina Joseph Fielding Smith bio je u tabernaklu Salt Lake kako bi dao svoj 39. govor na općem saboru. Rekao je: »Postoji jedna ili dvije misli koje želim predstaviti po pitanju sakramenta, naročito vezano uz sastanke koji su objavom određeni u Crkvi, po zapovijedi Gospodnjoj, za blagovanje ovih simbola koji predstavljaju tijelo i krv Isusa Krista.« Kao uvod u ovu temu, iznio je svoje osjećaje o sakramentu.

»Po mom mišljenju sakramentalni je sastanak najsvetiji od svih sastanaka u Crkvi. Kada razmišljam o okupljanju Spasitelja i njegovih apostola te značajne noći kada je predstavio sakrament; kada razmišljam o toj svečanoj prigodi moje se srce napunja čudom i moji su osjećaji dirnuti. To okupljanje smatram jednim od najsvetijih i najčudesnijih od početka vremena.

Spasitelj ih je tamo podučio o svojoj nadolazećoj žrtvi, koju u svom čuđenju nisu mogli razumjeti. Otvoreno im je rekao o svojoj smrti i da će njegova krv biti prolivena, a to je rečeno u vrijeme njegove agonije za grijeh svijeta. Bila je to vrlo svečana prigoda; tamo je uspostavljen sakrament, a učenicima je zapovjedbano da se sastaju često i obilježe smrt i patnju Isusa Krista, jer njegova je žrtva bila za otkupljenje svijeta.

Uskoro će uzeti na sebe odgovornost plaćanja duga koji je došao na svijet kroz pad, da ljudi mogu biti otkupljeni od smrti i iz pakla. Podučio je ljude da će biti uzdignut kako bi mogao privući sve ljude k sebi, i da svi ljudi koji se pokaju i vjeruju u njega, obdržavajući njegove zapovijedi, ne trebaju patiti, jer on će preuzeti na sebe njihove grijeh.«¹

Naučavanja Josepha Fieldinga Smitha

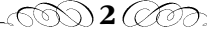

Gospodin nam je zapovjedio da se često sastajemo radi blagovanja sakramenta.

Blagovanje ovih simbola [kruh i voda] predstavlja jednu od najsvetijih uredbi u Crkvi, uredbu koja je zamijenila klanje i jedenje pashalnog janjeta koji [simbolizira] žrtvu na križu našeg Otkupitelja... Od vremena izlaska iz Egipta do raspeća našeg Otkupitelja, Izraelcima je zapovjedbno da slave pashu u određeno vrijeme svake godine. Svečane noći prije raspeća Gospodin je promijenio ovu uredbu i umjesto nje ustanovio sakrament. Zapovjedbno nam je da se često sastajemo, ne samo jednom svake godine, i odlazimo u dom molitve te se tamo sjetimo našeg Otkupitelja, i sklopimo savez s njim u čestom blagovanju ove svete uredbi.²

Osoba koja se udaljava od sakramentalnog sastanka iz tjedna u tjedan, i iz mjeseca u mjesec, a ništa je ne sprečava da dođe, nije odana istini. Ona je ne voli. Da je voli, prisustvovala bi blagovanju ovih simbola – samo mali komadić kruha, mala čašica vode. Ona bi to željela učiniti da nam pokaže svoju ljubav za istinu i svoje odano služenje Sinu Božjem.³

Pozvani smo obilježavati ovaj veliki događaj [pomirenje Isusa Krista] i stalno ga čuvati u našim mislima. Za ovu smo svrhu pozvani zajedno jednom svaki tjedan blagovati ove simbole, svjedočeći da se sjećamo našeg Gospodina, da smo voljni preuzeti na sebe ime njegovo i da ćemo obdržavati njegove zapovijedi. Ovaj smo savez pozvani obnavljati svaki tjedan, i ne možemo zadržati Duha Gospodnjeg ako se dosljedno ne držimo ove zapovijedi. Ako ljubimo Gospodina prisustvovat ćemo tim sastancima u duhu bogoštovlja i molitve, sjećajući se Gospodina i saveza koje trebamo obnoviti svaki tjedan kroz sakrament kako je to on od nas zatražio.⁴

Blagujemo od sakramenta u sjećanje na pomirenje Isusa Krista.

Dužnost je članova Crkve hodati ponizno i vjerno u spoznaji i razumijevanju pomirenja Isusa Krista... Imam osjećaj, a volio bih biti u krivu, ali mislim da nisam, da vrlo veliki postotak članova Crkve ne shvaća što znači jesti komadić kruha, piti malu čašicu vode u sjećanje na prolijevanje krvi našeg Spasitelja, Isusa Krista, i njegovu žrtvu na križu.

Dopustite mi da vam svratim pažnju na blagoslov [kruha]. Pročitat ću ga ponizno kako bismo razumjeli što je u njemu:

«O Bože, Vječni Oče, molimo te u ime Sina tvogega Isusa Krista, blagoslovi i posveti kruh ovaj dušama svih onih koji ga budu blagoslovali; da ga jedu na spomen tijela Sina tvogega i posvjedoče tebi, o Bože, Vječni Oče, da su voljni preuzeti ime Sina tvogega i uvijek ga se spominjati, i obdržavati zapovijedi njegove koje im on daje, da Duh njegov uvijek bude s njima. Amen.» [NiS 20:77.]...

Da ga jedu na spomen njega. Znači li to da ću se samo sjećati da su ga prije gotovo 2000 godina uzeli opaki ljudi, objesili ga na križ, zabili čavle u njegove ruke i stopala te ga ostavili da umre? Za mene to ima daleko dublje značenje. Da ga se sjećamo – zašto je on bio na križu? Koja korist dolazi [meni] jer je on bio na križu? Kroz kakvu je patnju prošao na križu kako bih ja mogao biti otkupljen ili oslobođen od svojih grijeha?

Čovjek će naravno pomisliti: Čavli su zabijeni u njegove ruke i stopala te je visio dok nije umro... Što je još propatio? To je nešto što mislim da nas većina previdi. Uvjeren sam da njegova najveća patnja nije bila zabijanje čavala u njegove ruke i stopala te vješanje na križ, koliko god bolno i strašno to bilo. On je nosio drugi teret koji je bio daleko značajniji i snažniji. Kako? Ne razumijemo to jasno, ali sam spoznao tračak.⁵

Pretpostavljam kako nema nikoga među nama tko nije učinio nešto pogrešno, a zatim žalio i želio da to nije učinio. Tada nas je naša savjest udarila i bili smo vrlo, vrlo očajni. Jeste li prošli kroz to iskustvo? Ja jesam... Ali ovdje imamo Sina Božjeg koji nosi teret mojih prijestupa i vaših prijestupa... Njegova najveća muka nisu

bili čavli u njegovim rukama i njegovim stopalima, koliko god to strašno bilo, već muka uma na neki način koji mi nije jasan. Ali on je ponio teret – naš teret. Ja sam mu pridodao; i vi također. Kao i svi drugi. Preuzeo je na sebe platiti cijenu kako bih mogao izbjeći – kako biste vi mogli izbjeći – kaznu uz uvjet da primimo njegovo evanđelje i budemo odani i vjerni u njemu.

O tome ja pokušavam razmišljati. To je ono čega se ja sjećam – bolna agonija kada je u molitvi vapio svom Ocu da ga mine kalež. On nije molio samo za olakšanje od zabijanja čavala u njegove ruke ili u njegova stopala, on je imao daleko ozbiljniju muku od svega toga, na neki način koji ne razumijem.⁶

Nemoguće je slabim smrtnicima, a mi smo svi slabi, potpuno razumjeti širinu patnje Sina Božjega. Ne možemo shvatiti cijenu koju je morao platiti. On je rekao proroku Josephu Smithu:

»Jer, gle, ja, Bog, pretrpjeh to za sve da ne bi trpjeli oni koji se obrate. No, ne obrate li se oni, moraju trpjeti kao i ja. To trpljenje prouzroči da ja, kao Bog, najveći od svih, uzdrhtim od bola, i da krvarim iz svake pore i da mi trpi tijelo i duh – I htjedoh da ne pijem tu gorku čašu, i zgrozih se – Ipak, slava budi Ocu, ja ispih i dovrših pripreme svoje sinovima ljudskim.« [NiS 19:16–19.]

Međutim, unutar našeg je dohvata znati i shvatiti da je ova bolna agonija njegove žrtve nama donijela najveći blagoslov koji je uopće moguće dati. Štoviše, možemo shvatiti da je ova ekstremna patnja – koja je izvan moći smrtnog čovjeka da je ili ostvari ili izdrži – poduzeta je zbog velike ljubavi koju Otac i Sin imaju za čovječanstvo...

Ako potpuno cijenimo mnoge blagoslove koji su naši kroz otkupljenje koje je učinjeno za nas, nema ništa što bi Gospodin mogao tražiti od nas, a da to ne bismo željno i voljno učinili.⁷

Siguran sam da kad bismo si mogli predočiti sliku – kao što sam ja to pokušao mnogo puta – svečane prigode kada se Spasitelj sastao sa svojim apostolima; kada bismo ih mogli vidjeti okupljene, Gospodina u njegovoj tuzi, tugujući za grijeha svijeta, tugujući za jednog od svojih apostola koji će ga izdati, a ipak podučavajući preostalih jedanaest muškaraca koji su ga voljeli i sklapajući savez s njima, siguran sam da bismo u našim srcima osjetili da ga nikada nećemo zaboraviti. Kada bismo ih mogli vidjeti tamo okupljene i

»Volio bih kada bismo mogli pridobiti članove Crkve da jasnije razumiju saveze koje sklapaju kada blaguju od sakramenta.«

shvatiti težinu tereta koji je bio na našem Gospodinu; i nakon toga njihovu večeru i pjevanje pjesme, njihov odlazak, Gospodina koji će biti izdan, izrugivan i ismijavan, učenike koji će ga zanijekati u najtežem trenutku njegove nevolje – ako bismo mogli razumjeti sve to, koliko god malo, a siguran sam da malo mora biti, moja braćo i sestre, zauvijek bismo željeli hodati u svjetlu istine. Ako bismo mogli vidjeti Spasitelja ljudi kako pati u vrtu i na križu i potpuno shvatiti sve što to za nas znači, željeli bismo obdržavati njegove zapovijedi i ljubili bismo Gospodina, našeg Boga, svim svojim srcem, svom našom moću, umom i snagom, i služili bismo im u ime Isusa Krista.⁸

 3

Naša je dužnost pomno razmotriti saveze koje sklapamo kada blagujemo sakrament.

Volio bih kada bismo mogli pridobiti članove Crkve da jasnije razumiju saveze koje sklapaju kada blaguju od sakramenta na našim sakramentalnim sastancima.⁹

Vidio sam dva člana Crkve kako sjede zajedno [na sakramentalnom sastanku], započinju razgovor, zaustavljaju se dovoljno dugo za blagoslov vode ili kruha, a zatim nastavljaju svoj razgovor... To je za mene šokantno, a siguran sam i Gospodinu.¹⁰

Naša je dužnost pažljivo i pomno razmotriti prirodu [sakramentalnih] molitvi kada ih čujemo na našim sastancima. Postoje četiri vrlo važne stvari za koje sklapamo savez da ćemo ih učiniti svaki puta kada blagujemo ove simbole, a u blagovanju je čin koji pokazuje da ćemo se potpuno držati obveza, i tako one postaju obvezujuće za nas. To je sljedeće:

1. Jedemo u sjećanje na tijelo Isusa Krista, obećavajući da ćemo se uvijek sjećati njegovog ranjenog tijela ubijenog na križu.

2. Pijemo u sjećanje na krv koja je prolivena za grijeh svijeta, koja je pomirila za Adamov prijestup, i koja nas oslobađa od naših vlastitih grijeha uz uvjet iskrenog pokajanja.

3. Sklapamo savez da ćemo biti voljni preuzeti na sebe *ime* Sinovljevo i uvijek ga se spominjati. U obdržavanju ovog saveza obećavamo da ćemo se zvati njegovim imenom i nikada ne učiniti ništa što bi moglo donijeti sramotu ili prijekor na to ime.

4. Sklapamo savez da ćemo obdržavati njegove zapovijedi koje nam je dao; ne jednu zapovijed, već da ćemo biti voljni »živjet[i]... od svake riječi što izlazi iz usta Božjih«. [NiS 84:44.]

Ako ćemo učiniti te stvari tada nam je obećano stalno vodstvo Duha Svetoga, a ako ne učinimo te stvari, nećemo imati to vodstvo.¹¹

Želim vam postaviti nekoliko pitanja, i obraćam se, naravno, svim članovima Crkve. Mislite li da će čovjek koji dolazi na sakramentalnu službu u duhu molitve, poniznosti i bogoštovlja, i koji blaguje od ovih simbola koji predstavljaju tijelo i krv Isusa

»Naša je dužnost pažljivo i pomno razmotriti prirodu [sakramentalnih] molitvi kada ih čujemo.«

Krista, svjesno prekršiti zapovijedi Gospodnje? Ako čovjek potpuno shvaća što znači kada blaguje od sakramenta, da sklapa savez da će na sebe uzeti ime Isusa Krista i uvijek ga se spominjati i održavati zapovijedi njegove, a taj se savez obnavlja iz tjedan u tjedan – mislite li da će takav čovjek podbaciti u plaćanju svoje desetine? Mislite li da će takav čovjek prekršiti šabat ili zanemariti Riječ mudrosti? Mislite li da će podbaciti u molitvi, i da neće izvršavati dužnosti u svojem zboru i druge dužnosti u Crkvi? Čini mi se da je nešto poput kršenja ovih svetih načela i dužnosti nemoguće kada čovjek zna što znači tako se zavjetovati tjedan za tjednom Gospodinu i pred svecima.¹²

Prijedlozi za proučavanje i podučavanje

Pitanja

- U dijelu »Iz života Josepha Fieldinga Smitha«, predsjednik Smith iznosi svoja razmišljanja o vremenu kada je Spasitelj uspostavio sakrament. Zašto je ovaj događaj značajan za vas?
- Dok proučavate 1. odsjek, razmotrite važnost odlaska na sakramentalni sastanak svaki tjedan. Kako se možete pripremiti za sakramentalni sastanak? Što roditelji mogu učiniti kako bi pomogli svojoj djeci da se pripreme?
- Što iz razmišljanja predsjednika Smitha kada je blagovao sakrament ostavlja dojam na vas? (Vidi 2. odsjek.) Što možemo učiniti da se sjetimo Spasitelja i njegovog pomirenja kada blagujemo sakrament?
- Obratite pažnju na saveze navedene u 3. odsjeku. Tiho promislite što mislite o ovim savezima. Kako ovi savezi utječu na vaš život?

Povezani stihovi iz Svetih pisama

Matej 26:26–29; 1. Korinćanima 11:23–29; 3. Nefi 18:1–13; Mormon 9:29; Moroni 4–5; NiS 20:75–79; 59:9–12

Pomoć pri podučavanju

»Zadužite sudionike da pročitaju odabrana pitanja s kraja poglavlja (pojedinačno ili u malim grupama). Zamolite ih da potraže učena u poglavlju koja se odnose na ta pitanja. Zatim ih pozovite da iznesu svoja mišljenja i uvide ostatku grupe« (sa stranice vii) u ovoj knjizi).

Napomene

1. Conference Report, listopad 1929, 60–61; vidi i *Doctrines of Salvation*, ur. Bruce R. McConkie, 3 sv. (1954–1956), 2:340–341.
2. »Importance of the Sacrament Meeting«, *Relief Society Magazine*, listopad 1943, 590; vidi i *Doctrines of Salvation*, 2:339–340.
3. *Seek Ye Earnestly*, sabrao Joseph Fielding Smith ml. (1972), 99.
4. Conference Report, listopad 1929, 61; vidi i *Doctrines of Salvation*, 2:341.
5. »Fall-Atonement-Resurrection-Sacrament«, govor održan 14. siječnja 1961. na institutu vjere sveučilišta Salt Lake City Utah, 7–8.
6. »Fall-Atonement-Resurrection-Sacrament«, 8.
7. »Importance of the Sacrament Meeting«, 591–592.
8. Conference Report, listopad 1929, 63; vidi i *Doctrines of Salvation*, 2:347.
9. »Fall-Atonement-Resurrection-Sacrament«, 7.
10. *Seek Ye Earnestly*, 122.
11. »Importance of the Sacrament Meeting«, 591.
12. Conference Report, listopad 1929, 62–63; vidi i *Doctrines of Salvation*, 2:346.

*Joseph i Hyrum Smith: »U životu se ne rastavljahu,
a u smrti se ne odvojiše!« (NiS 135:3).*

Joseph i Hyrum Smith, svjedoci za Isusa Krista

»Podižemo naše glasove u zahvalnosti za živote i službeništva proroka Josepha Smitha, patrijarha Hyruma Smitha, te proroka, apostola i pravednih muškaraca i žena koji su gradili na temelju koji su oni postavili.«

Iz života Josepha Fieldinga Smitha

Još od vremena svoje mladosti, Joseph Fielding Smith znao je da je njegova obitelj imala posebnu vezu s prorokom Josephom Smithom. Bio je nadahnut primjerom svoga djeda, Hyruma Smitha, starijeg brata i odanog prijatelja proroka Josepha. Hyrum je vjerno služio uz svog brata kao vođa u Crkvi. Također je pomagao u objavljivanju Mormonove knjige i bio pozvan biti jednim od osmorice svjedoka za knjigu. Dana 27. lipnja 1844, Joseph i Hyrum bili su ubijeni u Carthageu, Illinois, zapečativši svoja svjedočanstva o Spasitelju i njegovom evanđelju. »U životu se ne rastavljam, a u smrti se ne odvojiše!« (NiS 135:3).

Joseph Fielding Smith nikada nije poznavao svog djeda i baku Smith. Davno prije nego što je rođen, njegov djed Hyrum bio je ubijen. Hyrumova žena Mary Fielding Smith također je umrla mlada. Joseph Fielding Smith je rekao: »Nikada nisam poznavao svoju baku Smith. Uvijek sam žalio zbog toga jer je ona bila jedna od najplemenitijih žena koje su ikada živjele, ali poznavao sam njezinu dobru sestru, moju tetu Mercy Thompson, i kao dječak običavao sam je posjećivati u njezinom domu i sjediti pred njom, gdje mi je pričala priče o proroku Josephu Smithu, i, o, kako sam samo zahvalan za to iskustvo.«¹

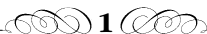
Joseph Fielding Smith također je učio iz primjera svog oca, Josepha F. Smitha, koji je osobno poznavao proroka Josepha Smitha. O svom ocu, Joseph Fielding Smith je rekao: »Nije bilo ni trunka

sumnje ili nesigurnosti u njegovom svjedočanstvu. Tako je bilo naročito kada je govorio o božanskoj naravi našeg Spasitelja ili misiji proroka Josepha Smitha.«²

Ovi primjeri i naučavanja doveli su Josepha Fieldinga Smitha da zadobije svjedočanstvo o obnovljenom evanđelju u svom djetinjstvu. Kasnije je rekao: »Ne sjećam se vremena kada nisam vjerovao u poslanje našeg Gospodina i Spasitelja Isusa Krista ili u misiju proroka Josepha Smitha.«³ Kada je podučavao evanđelje, ponekad je izrekao svoje svjedočanstvo poznatim frazama: »Volim li proroka Josepha Smitha? Da, volim, kao i moj otac prije mene. Volim ga jer je bio sluga Božji, zbog obnove evanđelja te zbog koristi i blagoslova koji su došli meni i mojima, vama i vašima, kroz blagoslove koji su udijeljeni ovome čovjeku i onima koji su bili povezani s njim.«⁴

Iako je predsjednik Smith bio zahvalan za naučavanja i naslijeđe svoje obitelji, njegovo svjedočanstvo bilo je njegovo vlastito. Rekao je: »Uvijek sam bio vrlo zahvalan za svjedočanstvo koje mi je došlo kroz Duha Gospodnjeg što je Joseph Smith, prorok Božji, bio pozvan stati na čelo rasporedbe punine vremena.«⁵ Drugom je prigodom posvjedočio: »To je moja spoznaja, darom Božjim, da je Joseph Smith 1820. godine vidio Oca i Sina; da je Otac predstavio svog Sina; da mu je Sin govorio, pitao ga što želi znati, i dao mu savjet; rekao mu je što učiniti, s obećanjem da će s vremenom drugo svjetlo doći i da će punina evanđelja, koja tada nije bila na licu zemaljskom, biti obnovljena.« Zatim je iznio uvjerenje da će svi ljudi primiti isto svjedočanstvo: »Svaka duša na licu zemaljskom koja ima želju to znati ima povlasticu jer svaka duša koja će se poniziti i u dubini poniznosti i vjere, sa skršenim duhom, ići pred Gospodinom, primit će tu spoznaju sigurno kao što žive.«⁶

Naučavanja Josepha Fieldinga Smitha

Dvije se teme najviše ističu: da je Isus Krist Sin Božji i da je Joseph Smith bio prorok.

Mi povezujemo ime Isusa Krista i Josepha Smitha. Krist je Gospodin; on je izveo pomirbenu žrtvu; on je uskrsnuće i život; kroz njega

svi će ljudi ustati u besmrtnosti, dok će oni koji vjeruju i slušaju njegove zakone primiti i vječni život.

Joseph Smith bio je prorok, pozvan u ove posljednje dane da objavom primi spasonosne istine o evanđelju i stoji kao ovlašteni službenik, imajući moć s visina, da posluži u uredbama evanđelja.

Budući da su ove istine objavljene kroz njega one koje će ići dalje svakom narodu prije Drugog dolaska, ne čudi da Moroni govori Josephu Smithu kako će njegovo »ime smatrati i dobrim i zlim u svim narodima, plemenima i jezicima, odnosno da će se o njemu među svim ljudima govoriti i dobro i zlo«. [Josip Smith 2:33.]

Niti je čudo kada Gospodin kasnije govori proroku: »Krajevi zemaljski pitat će za ime tvoje, a bezumnici će ti se podsmjehivati, a pakao će bjesniti protiv tebe.

Dok će oni čista srca, i mudri, i plemeniti, i kreposni tražiti savjeti, i vlast, i blagoslove neprestance iz ruku tvojih.« (NiS 122:1–2.)

Krajevi zemaljski sada počinju pitati za ime Josepha Smitha, a mnogi ljudi u mnogim narodima raduju se u evanđelju obnovljenom kroz njegovo djelovanje.

Otpočetka ove rasporedbe, svjedočanstvo o Isusu, kako je objavljeno Josephu Smithu, propovijedano je u Sjedinjenim Državama, Kanadi, Velikoj Britaniji, većini Europe i Pacifičkim otocima.

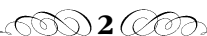
Zadnjih godina došlo je do gotovo nevjerojatnog širenja djela u Meksiku, u zemljama Centralne Amerike i u Južnoj Americi.

A sada se i Azija [1971] otvara za poruku evanđelja na način koji nadilazi sve u prošlosti. Crkva se uspostavlja u Japanu i Koreji, u Tajvanu i Hong Kongu, a počinjemo i u Tajlandu, Singapuru i Indoneziji.

A doći će dan, u mudrosti Gospodnjoj, kada će drugi narodi, koji su sada zatvoreni za poruku istine, otvoriti svoja vrata za nas, a starješine u Izraelu poći će govoriti iskrenima srca u tim narodima o Kristu i evanđelju njegovog kraljevstva koje je došlo na zemlju u ove dane kroz proroka Josepha Smitha.⁷

Joseph Smith je objavitelj spoznaje o Kristu i spasenju svijetu za ovo doba i naraštaj.⁸

Dvije se teme najviše ističu u mom umu. Da je Isus Krist Sin Božji, koji je razapet za grijehе svijeta i da je Joseph Smith bio prorok pozvan i postavljen uvesti rasporedbu punine vremena. To je moja poruka svijetu.⁹

Gospodin je pozvao Josepha Smitha da bude na čelu ove veličanstvene rasporedbe.

Joseph Smith... je došao i pod vodstvom svetih glasnika položio temelje Božjeg kraljevstva i ovog djela čudnog i prečudnog kako bi svijet mogao biti spreman za Gospodinov dolazak.¹⁰

Znam da je on [Joseph Smith] bio pozvan, imenovao ga je naš Otac na Nebu; da je primio objavu i vodstvo od Sina Božjeg koje će biti na korist i blagoslov svim ljudima ako ih prime.¹¹

Nema sumnje u mom umu da ga je Gospodin podigao proroka Josepha Smitha i dao mu objavu, zapovijedi, otvorio mu nebesa i pozvao ga da bude na čelu ove veličanstvene rasporedbe. Potpuno sam uvjeren da je u svojoj mladosti, kada je izašao moliti se, ugledao i doista stajao u nazočnosti Boga Oca i njegovog Sina Isusa Krista; u mom umu nema sumnje – znam da je to istinito. Znam da je kasnije primio posjete Moronija, Aronovo svećeništvo rukom Ivana Krstitelja, Melkizedekovo svećeništvo rukama Petra, Jakova i Ivana, i da je Crkva Isusa Krista svetaca posljednjih dana bila uspostavljena šestog dana mjeseca travnja 1830. godine prema božanskoj zapovijedi.¹²

Pri odabiru predstavnika koji će stati na čelo ovoga »čudesno[g] djela [koje će] uskoro otpočeti među sinovima ljudskim«, [vidi NiS 4:1] Gospodin nije odabrao nekoga tko je vješt u učenju i tradicijama svijeta. Njegovi putevi nisu putevi čovječji, niti su njegove misli poput misli ljudskih [vidi Izaija 55:8]. Osoba podučena učenjima svijeta trebala bi se odučiti od previše tradicija i filozofija ljudskih. U svojoj velikoj mudrosti Gospodin je odabrao neučeno dijete – četrnaestogodišnjeg dječaka. Ovom je mladiću Gospodin objavio puninu evanđelja, koje svijet neće primiti zbog nevjere. Kroz godine nebeskog vodstva – jer ga je podučavao glasnik iz nazočnosti Gospodnje – ovaj je mladić, Joseph Smith, bio pripreman upravljati djelom obnove evanđelja i graditi Božje kraljevstvo.¹³

»Joseph Smith bio [je] prorok pozvan i postavljen da uvede rasporedbu punine vremena.«

3

Gospodin je rekao da će ovaj naraštaj imati njegovu riječ kroz proroka Josepha Smitha.

U svakom vremenu kada je evanđelje na zemlji, ono mora biti objavljeno Gospodnjim prorocima, i oni moraju biti pozvani stajati kao ovlaštene službenici da obavljaju i upravljaju izvršavanjem spasonosnih uredbi za svoje bližnje.

Joseph Smith je prorok kojega je Gospodin pozvao u ove doba obnoviti istine spasenja te primiti ključeve i moći za posluživanje tih spasonosnih uredbi.

Gospodin mu je rekao: »Ovo pokoljenje riječ će moju po tebi imati.« (NiS 5:10.) A zatim je, govoreći o evanđelju obnovljenom kroz

Josephha Smitha, Gospodin rekao: »I opet, ovo evanđelje kraljevstva propovijedat će se cijelom svijetu, za svjedočanstvo svim narodima, i tad će kraj doći, ili uništenje opakih.« [Josip Smith 2:31.]¹⁴

Sada kažem –

Joseph Smith je onaj u kojega se svi ljudi imaju ugledati u ovo doba da nauče istinu o Kristu i njegovom evanđelju;

s vremenom će ime ovog proroka biti poznato u svakom kutku zemaljskom i među svim ljudima;

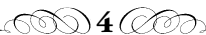
oni iskrena srca prihvatit će ga kao proroka i štovati onoga Gospodina kojega je objavio;

crkva koju je organizirao božanskom zapovijedi napreduje jer slijedi objave koje su došle kroz njega;

i svi koji vjeruju naučavanjima Josephha Smitha i sudjeluju u djelu koje je on uspostavio doći će do spoznaje da Isus Krist jest Sin Božji koje je razapet za grijeha svijeta.

Na isti način na koji znam da Isus jest Krist – a to je po objavi od Svetoga Duha – znam da Joseph Smith jest, da je bio, i da će zauvijek biti Božji prorok...

U duhu svjedočanstva i zahvala, [iznosim] ove nadahnute riječi iz knjige Nauk i savezi: »Josip Smith, Prorok i Vidjelac Gospodnji, učini više za spas ljudi na ovom svijetu od bilo kojeg drugog čovjeka koji je ikad na njemu živio, osim jedino Isusa.« (NiS 135:3.)¹⁵

Joseph Smith i njegov brat Hyrum bili su ujedinjeni u životu i u smrti.

Zahvalan sam za obnovu vječne istine u ovoj posljednjoj evanđeoskoj rasporedbi; za misiju i službeništvo Josephha Smitha, proroka, i mog djeda, Hyruma Smitha, patrijarha; i za činjenicu da su ključevi kraljevstva Božjega ponovno predani čovjeku na zemlji.¹⁶

»I opet, zaista, kažem vam, blago služi mojemu Hyrumu Smithu, jer ga ja, Gospod, volim zbog poštenja srca njegova i zato što on ljubi ono što je pravo preda mnom, govori Gospod.« [NiS 124:15.]

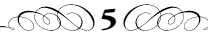
Tko ne bi bio sretan da mu se udijeli takva pohvala pouzdanja i slave, koja dolazi od Gospodina? Hyrum Smith među prvima je bio

kršten u ovoj rasporedbi. Tijekom svog života stajao je uz svog brata Josepha i jačao ga ohrabrenjem, vjerom i odanom ljubavlju. Hyrum je bio čovjek predivnog blagog srca. Posjedovao je duboku poniznost i volio svog brata više nego što je volio svoj vlastiti život. To je pokazano njegovom smrću kroz koju je stekao krunu mučenika. Bio je neustrašiv u obrani istine. Doista je »ljubio ono što je pravo«.

Hyrum Smith bio je rođen devetog dana mjeseca veljače, 1800, i bio je gotovo šest godina stariji od proroka. Nikakva čast nije došla Josephu Smithu, a da ju nije dijelio s Hyrumom koji se radovao sa svojim bratom u udijeljenim blagoslovima Gospodnjim. Ovu istu snagu bratske ljubavi pokazao je i prorok Joseph za svog brata Hyruma. Zajedno su prošli kroz iste tuge i radosti. Isti progoni zadesili su ih obojicu. Dijelili su iste tamnice radi evanđelja, a kada je došlo vrijeme da zapečate svoje svjedočanstvo, podijelili su krunu mučeništva. »U životu se ne rastavljahu, a u smrti se ne odvojiše!« [NiS 135:3.]...

Ovo je prorokova počast za njega: »Brate Hyrume, kakvo vjerno srce imaš! O, neka Vječni Jahve okruni tvoju glavu vječnim blagoslovima, kao nagradu za brigu koju si osjećao za moju dušu! O, koliko je mnogo tuga koje smo zajedno podijelili, i opet se nalazimo okovani nepopustljivom rukom tlačenja. Hyrume, tvoje će ime biti zapisano u knjigu zakona Gospodnjeg, kako bi ga oni koji dolaze nakon tebe mogli gledati i kako bi mogli činiti djela poput tvojih.«

I opet, prorok je rekao: »Mogao bih se moliti u svom srcu da su sva moja braća poput mog voljenog brata Hyruma, koji posjeduje blagost jaganjca, poštenje Joba i ukratko, krotkost i poniznost Kristovu; i volim ga onom ljubavlju koja je jača od smrti, jer nikada nisam imao potrebe da ga korim, niti on mene.«¹⁷

Joseph i Hyrum Smith zapečatili su svoja svjedočanstva svojom krvlju.

Moj djed, patrijarh Hyrum Smith, bio je pozvan držati ključeve ove rasporedbe zajedno s prorokom Josephom, svojim mlađim bratom. Gospodin je rekao da će ustima dvojice svjedoka sve biti uspostavljeno [vidi 2. Korinćanima 13:1]...

Joseph Smith nije mogao biti sam, inače bi njegovo djelo propalo, kao što je djelo Spasiteljevo zahtijevalo potvrdu drugog svjedoka, a tko

Zajedno, Joseph i Hyrum Smith zapečatili su svoja svjedočanstva svojom kralju.

će drugi svjedočiti za Krista osim njegovog Oca? [Vidi Ivan 8:12–18.] Stoga je Gospodin pozvao drugog čovjeka da stoji uz Josepha Smitha i drži ključeve spasenja u ovoj rasporedbi kao svjedok uz njega...

[Hyrum] nije samo pozvan postati patrijarhom Crkve, što je bilo njegovo pravo, već mu je u isto vrijeme Gospodin rekao:

»A od ovog časa pa nadalje ja ga postavljam da bude prorok, i vidjelac, i objavitelj crkvi mojoj, kao što i sluga moj Josip.

Da djeluje u slozi sa slugom mojim Josipom, i da prima savjet od sluge moga Josipa koji će mu pokazati ključe pomoću kojih će iskati i primati i okrunjen biti istim blagoslovom, i slavom, i čašću, i svećeništvom, i darima svećeništva, što jednom bijahu stavljani na slugu mojega Olivera Cowderyja.

Da sluga moj Hyrum posvjedoči o onomu što ću mu pokazati, da njegovo ime bude sačuvano u časnoj uspomeni iz pokoljenja u pokoljenje u vijeke vjekova.« [NiS 124:94–96.]

U skladu s ovim pozivom i zapovijedi, prorok Joseph Smith udijelio je Hyrumu Smithu sve ključeve, ovlast i darove svećeništva koje je on, prorok, držao, i koje je ranije držao Oliver Cowdery. Gospodin je također objavio Hyrumu Smithu sve što je neophodno da ga u potpunosti i na svaki način učini svjedokom uz svog brata Josepha, kao proroka, vidioca, objavitelja i predsjednika Crkve, te da stoji za vrijeme i cijelu vječnost na čelu ove rasporedbe sa svojim bratom Josephom, svjedokom za Isusa Krista.¹⁸

Sa svojim bratom, mojim pradjedom, patrijarhom Hyrumom Smithom, [Joseph Smith] zapečatio je svoje svjedočanstvo svojom krvlju u zatvoru Carthage. I barem ja želim biti oruđe u Gospodinovim rukama po kojem će krajevi zemaljski znati da je spasenje ponovno dostupno zbog toga što je Gospodin uzdignuo moćnog vidioca u ovom dobu kako bi ponovno uspostavio svoje kraljevstvo na zemlji.¹⁹

Podižemo naše glasove u zahvalnosti za živote i službeništva proroka Josepha Smitha, patrijarha Hyruma Smitha, te proroka, apostola i pravednih muškaraca i žena koji su gradili na temelju koji su oni postavili.²⁰

Prijedlozi za proučavanje i podučavanje

Pitanja

- Predsjednik Smith govorio je o članovima obitelji koji su pomogli njegovati njegovu dječjačko svjedočanstvo o misiji Josepha Smitha (vidi »Iz života Josepha Fieldinga Smitha«). Što mi možemo učiniti da pomognemo djeci steći svjedočanstvo o misiji proroka Josepha Smitha?
- Na koje je načine ime Isusa Krista i Josepha Smitha povezano? (Vidi 1. odsjek.) Kako je službeništvo proroka Josepha Smitha utjecalo na vaše svjedočanstvo o Spasitelju i njegovom evanđelju?
- Razmislite o primjedbama predsjednika Smitha o Gospodinovom pozivanju Josepha Smitha umjesto nekoga »tko je vješt u učenju i tradicijama svijeta« (2. odsjek). Kako nam ovo razumijevanje može pomoći kada osjećamo da smo neadekvatni ispuniti svoje odgovornosti?
- U 3. odsjeku, predsjednik Smith citira iz knjige Nauk i savezi 5:10 i 135:3. Kako možete objasniti ove stihove nekom tko nije upoznat s misijom Josepha Smitha?
- Što možete naučiti iz odnosa između Josepha Smitha i njegovog brata Hyruma? (Vidi 4. odsjek.)
- Što vi osjećate dok razmišljate o Josephu i Hyrumu Smithu kako su zapečatili svoja svjedočanstva svojom krvlju? (Vidi 5. odsjek.) Na koje načine mi možemo odati počast njihovoj žrtvi?

Povezani stihovi iz Svetih pisama

Prijevod Josepha Smitha, Postanak 50:30–31; 2. Nefi 3:5–15; NiS 11:11–26; 76:22–24; 135

Pomoć pri podučavanju

Jedan način za poticanje predanog učenja je pažljivo slušati kad netko postavi pitanje ili komentira. »Slušanje je izraz ljubavi. Ono često zahtijeva žrtvu. Kada istinski slušamo druge, često odustajemo od onoga što želimo reći da bi se drugi mogli izraziti« (*Podučavanje, nema većeg poziva [1999]*, 66).

Napomene

1. Conference Report, travanj 1962, 44.
2. Bryant S. Hinckley, »Joseph Fielding Smith«, *Improvement Era*, lipanj 1932, 459.
3. Conference Report, travanj 1962, 44.
4. Conference Report, travanj 1960, 73.
5. Conference Report, travanj 1962, 45.
6. Conference Report, listopad 1949, 88–89.
7. Conference Report, listopad 1970, 6.
8. »The First Prophet of the Last Dispensation«, *Ensign*, kolovoz 1971, 7.
9. Conference Report, travanj 1920, 108–109.
10. Conference Report, travanj 1920, 107.
11. Conference Report, listopad 1949, 88.
12. »To Know for Ourselves«, *Improvement Era*, ožujak 1970, 3.
13. *Essentials in Church History* (1950), 20–21.
14. Conference Report, listopad 1970, 6.
15. »The First Prophet of the Last Dispensation«, 7.
16. »A Prophet's Blessings«, *Ensign*, srpanj 1972, 130.
17. »Hyrum Smith: A Tribute by Joseph Fielding Smith«, *Improvement Era*, veljača 1933, 201; kurziv uklonjen iz izvornika; vidi i *Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith* (2007), 461.
18. Conference Report, travanj 1930, 91–93; vidi i *Doctrines of Salvation*, ur. Bruce R. McConkie, 3 sv. (1954–1956), 1:216–219.
19. »The First Prophet of the Last Dispensation«, 7.
20. »Ogden Temple Dedicatory Prayer«, *Ensign*, ožujak 1972, 9.

Predsjednik Joseph Fielding Smith, predani sluga u Gospodnjem kraljevstvu

Crkva i Božje kraljevstvo

»Neka svi ljudi znaju sa sigurnošću da je ovo Gospodnja Crkva i da on upravlja njezinim poslovima. Kakva je povlastica imati članstvo u takvoj božanskoj instituciji!«

Iz života Josepha Fieldinga Smitha

Služba Josepha Fieldinga Smitha kao predsjednika Crkve od 23. siječnja 1970. do 2. srpnja 1972. bila je vrhunac života posvećenja u Gospodnjem kraljevstvu. Šalio se da je njegovo prvo crkveno zaduženje došlo dok je bio beba. Kada je imao devet mjeseci, on i njegov otac, predsjednik Joseph F. Smith, pratili su predsjednika Brigham Younga u St. George, Utah, kako bi prisustvovali posvećenju hrama St. George.¹

Kao mladić, Joseph Fielding Smith služio je cjelodnevnu misiju, a kasnije je pozvan da bude predsjednik u svećeničkom zboru i član glavnog odbora Udruženja za zajedničko usavršavanje mladića (preteča današnje organizacije Mladića). Također je radio kao bilježnik u uredu crkvenog povjesničara, i skromno je pomagao svom ocu kao neslužbeni tajnik kada je njegov otac bio predsjednik Crkve. Kroz ove prilike za služenje, Joseph Fielding Smith naučio je cijeniti nadahnutu crkvenu organizaciju i njezinu ulogu u vođenju pojedinaca i obitelji k vječnom životu.

Joseph Fielding Smith bio je zaređen kao apostol Gospodina Isusa Krista 7. travnja 1910. Služio je kao član Zbora dvanaestorice apostola gotovo 60 godina, uključujući gotovo 20 godina kao predsjednik tog Zbora. Kao apostol, pomogao je voditi Crkvu širom svijeta. Sudjelovao je u mnogim stanovištima poslanja Crkve, služeći kao crkveni povjesničar, predsjednik hrama Salt Lake, predsjednik Rodoslovnog društva Ute i savjetnik u Prvom predsjedništvu.

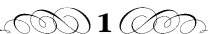
Kao jednostavan i skroman čovjek, Joseph Fielding Smith nikada nije tražio ove položaje. Ali kada ga je Gospodin pozvao da služi, voljno je i s oduševljenjem slušao. Mirno je pokazao ovu predanost jednog dana kada je, u dobi od 89 godina, otišao na sastanak. Hodajući od svog doma, poskliznuo se i pao preletjevši stube. Iako je povrijedio svoju nogu, hodao je oko četvrt milje – »šepajući kao starac«, rekao je – kako bi mogao ispuniti svoje odgovornosti. Nakon sastanka, vratio se natrag kući, gdje je napokon dopustio liječniku da ga pregleda. Liječnik je otkrio da mu je noga slomljena na nekoliko mjesta. Predsjednik Smith kasnije je komentirao to iskustvo. »Sastanak se malo oduljio«, rekao je. »Ali većina se sastanaka odulji.«²

U poruci mladim svecima posljednjih dana, predsjednik Smith iznio je svoje razloge zašto je bio tako posvećen djelu Crkve:

»Znam da Bog živi. Znam da je Isus Krist Jedinorođenac Očev u tijelu. Imam savršenu vjeru u poslanje proroka Josepha Smitha i one koji su uslijedili.

Znam da imamo istinu vječnog evanđelja Isusa Krista, jednako dobro kao što znam da ja živim. Da to ne znam, ne bih želio biti ovdje ili imati bilo što s ovim djelom. Ali znamo svim svojim tijelom. Bog mi je to objavio.«³

Naučavanja Josepha Fieldinga Smitha

Nakon stoljeća duhovne tame i otpada, Gospodin je obnovio svoje evanđelje i organizirao svoju Crkvu na zemlji.

Gospodin je obnovio evanđelje i ponovno organizirao svoju Crkvu na zemlji. Razlog za takvu organizaciju i obnovu jest u činjenici da je svijet stoljećima bio u duhovnoj tami, bez ovlasti i bez razumijevanja; nisu znali kako štovati živoga Boga...

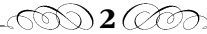
Vječni savez bio je prekršen; ispravno razumijevanje načela evanđelja nestalo je kroz otpad; pravo na službovanje u uredbama evanđelja nestalo je među ljudima. Postalo je neophodno da se sve ovo obnovi, i da se vjera može povećati među ljudima kroz otvaranje nebesa i obnovu evanđelja.

Stoga je Gospodin poslao glasnike iz svoje nazočnosti, s puninom evanđelja, s moću, i vlašću svećeništva da ih udijeli ljudima, i dao im je zapovijedi... jer Gospodin je znao nevolje koje će zadesiti svijet, i njegova je volja da se pravilno upozorenje, i prilika za primanje evanđelja dadne ljudima kako bi se mogli pokajati, okrenuti od svojih opakih putova i služiti Gospodinu [vidi NiS 1:17–23].⁴

Objavljujemo da je Crkva Isusa Krista svetaca posljednjih dana kraljevstvo Božje na zemlji, jedino mjesto gdje ljudi mogu doći učiti prave nauke spasenja i pronaći ovlast svetog svećeništva.⁵

Moja ljubljena braćo i sestre! Zahvalan sam više no što to mogu izraziti za blagoslove koje mi je Gospodin dao, i vjernim članovima ove crkve u raznim narodima zemaljskim, i svakom njegovom djetetu posvuda.

Zahvaljujem mu svaki dan života svoga što je obnovio svoje vječno evanđelje u ove posljednje dane za spasenje svih koji će vjerovati i slijediti zakone evanđelja.⁶

Gospodin je taj koji upravlja djelom Crkve, a naša je povlastica imati članstvo u njoj.

Crkva Isusa Krista svetaca posljednjih dana doista je doslovno kraljevstvo Božje na zemlji.⁷

Želim reći da nijedan čovjek od sebe ne može voditi ovu crkvu. Ovo je Crkva Gospodina Isusa Krista; on je na njezinom čelu. Crkva nosi njegovo ime, ima njegovo svećeništvo, posluhuje njegovo evanđelje, propovijeda njegov nauk i čini njegovo djelo.

On bira ljude i poziva ih da budu oruđe u njegovim rukama kako bi ostvarili njegove svrhe i on ih vodi i upravlja u njihovom radu. Ali ljudi su samo oruđe u Gospodinovim rukama i čast i slava za sve što njegovi sluge postignu daje se i treba se davati njemu zauvijek.

Da je ovo djelo čovječje, podbacilo bi, ali ovo je djelo Gospodnje, a on ne podbacuje. I imamo sigurnost da će, ako obdržavamo zapovijedi te smo vjerni svjedočanstvu o Isusu i predani svakom povjerenju, Gospodin voditi i usmjeravati nas i njegovu Crkvu stazama pravednosti, za ostvarenje svih njegovih svrha.⁸

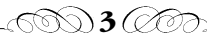
Svim članovima Crkve širom svijeta želim reći da ova Crkva ima božanski određeno poslanje da ga ispuni pod upravom i vodstvom Isusa Krista, našeg Spasitelja, i da ništa ne može zaustaviti njegove naume koji se odnose na to poslanje. Ispunit će naume našeg Oca na Nebu. Nadam se da se sveci širom svijeta svakodnevno zahvaljuju Gospodinu što su članovi njegove Crkve i da se zahvaljuju za poslanje proroka Josepha Smitha u obnovi evanđelja za našu radost i sreću.⁹

Onima iskrena srca u svim narodima kažemo: Gospodin vas voli. On želi da primite puninu blagoslova evanđelja. Sada vas poziva da vjerujete Mormonovoj knjizi, prihvatite Josepha Smitha kao proroka i dođete u njegovo zemaljsko kraljevstvo te tako postanete baštinici vječnog života u njegovom nebeskom kraljevstvu.¹⁰

Nikada se nije dogodilo od organizacije Crkve da je čovjek vodio Crkvu. Tako nije bilo u doba Josepha Smitha ili Brigham Younga; od tada se to nije dogodilo. Ovo je Gospodnje djelo, i nemojte zaboraviti da je Svemogućí onaj koji će izvršiti ovo djelo, a ne čovjek.¹¹

Znam da je Crkva Isusa Krista svetaca posljednjih dana kraljevstvo Božje na zemlji, i da kako je sada ustrojena i vođena ima Gospodnje odobrenje i kreće se u vrlo određenom smjeru.

Neka svi ljudi znaju sa sigurnošću da je ovo Gospodnja Crkva i da on upravlja njezinim poslovima. Kakva je povlastica imati članstvo u takvoj božanskoj instituciji!¹²

Crkva je uspostavljena kako bi pomogla članovima pronaći radost i sreću u ovom životu i vječnom životu koji dolazi.

Gospodin je uspostavio sve stvari u red i dao nam je savršen sustav. Ljudi ga ne mogu poboljšati. Kada bismo izvršili ono što je Gospodin objavio, a objavio je, tada bi sve bilo savršeno, jer organizacija je savršena organizacija; teorija toga – nauma – je bez mane.¹³

Gospodin je uspostavio svoju Crkvu kao svećeničku organizaciju koju vode apostoli i proroci. I također je dao drugim organizacijama... da pruže potporu i pomognu u svećeništvu.

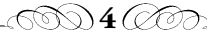
U svakoj evanđeoskoj rasporedbi postoje posebne potrebe koje treba zadovoljiti, problemi koje treba riješiti, i pomoć koja se mora dati kako bi se pomoglo i pružila potpora članovima Crkve postići

svoje spasenje »sa strahom i drhtanjem« pred Gospodinom. (Vidi Filipljanima 2:12.) Tako imamo pomoćne organizacije [Potporno društvo, Mladiće, Djevojke, Malu i Nedjeljnu školu] da pruže potporu i pomognu svećeništvu. Tako su organizirani da zadovolje potrebe ljudi u kakvim god se društvenim uvjetima oni nalazili. Oni su dio uprave Božje i postavljeni su tako da pomognu članovima Crkve usavršiti svoje živote i čine one stvari koje će im osigurati radost i sreću u ovom životu i vječnom životu koji dolazi...

Crkva i njezina tijela tvore zapravo uslužnu organizaciju za pomoć obiteljima i pojedincu. Kućni učitelji, obnašatelji svećeništva i biskupi zaduženi su voditi one s kojima rade prema vječnom životu u kraljevstvu našeg Oca, a pomoćne su organizacije uspostavljene pomagati i pružiti potporu u ovom velebnom djelu spasenja.

Ne možemo dovoljno naglasiti veliku potrebu da se iskoriste svi ovi programi za dobrobit i blagoslov sve djece našeg Oca...

Kada bismo svi činili sve stvari koje bismo trebali u provođenju programa Crkve, Gospodin bi nas blagoslovio i obilato nagradio tako da bi uspjeh pohodio naša djela, a iz svega toga proizašli bi mir i radost ovdje i vječna slava nakon ovog života.¹⁴

Naša služba u Crkvi pokazuje ljubav za druge i zahvalnost za Gospodinovu beskrajnu službu.

Gospodin je s Crkvom. On nas vodi. Njegov je duh nad ovim narodom. On od nas traži da mu služimo u poniznosti te ujedinjena srca i duše.¹⁵

Naš Spasitelj je došao na svijet kako bi nas podučio ljubavi jednih prema drugima, i kako je ta velebna lekcija očitovana njegovom velikom patnjom i smrću da bismo mi mogli živjeti, zar ne bismo i mi trebali pokazati našu ljubav za naše bližnje služeći im? Ne bismo li trebali pokazati našu zahvalnost za beskrajnu službu koju nam je udijelio služeći u njegovom djelu?

Čovjek koji vrši samo one stvari u Crkvi koje se tiču njega samoga nikada neće postići uzvišenje. Na primjer, čovjek koji je voljan moliti, plaćati svoju desetinu i prinose te izvršavati uobičajene dužnosti koje se odnose njegovog vlastitog života, i ništa više, nikada neće postići cilj savršenstva.¹⁶

*»Vaše služenje ne prolazi neopaženo od onoga Boga
kojemu služite i u čije ste djelo uključeni.«*

Nemojte nikada odbiti služiti. Kada predsjedavajući službenik zatraži vašu pomoć, neka vam bude drago prihvatiti i dati najbolje što imate u tom djelu. Gospodin to očekuje od nas, a mi smo pod savezom da to učinimo. To donosi radost i mir, a u isto vrijeme oni koji služe primaju veliki blagoslov. Učitelj prima više nego onaj koji je podučen; blagoslovi koji nam dođu kada prihvatimo poziv da djelujemo u Crkvi daleko je veći od blagoslova koji možemo udijeliti drugima. Onaj koji odbije obaviti bilo kakvo djelo ili izbjegava odgovornost kada mu je dana u Crkvi u velikoj je opasnosti da izgubi vodstvo Duha. Naposljetku postaje mlak i ravnodušan prema svim dužnostima, i poput biljke koja se ne njeguje ili zalijeva, uvane i umre duhovnom smrću.¹⁷

Vaše služenje ne prolazi neopaženo od onoga Boga kojemu služite i u čije ste djelo uključeni.¹⁸

Moja je molitva da svi mi, koji radimo zajedno, kao prava braća i sestre u Gospodnjem kraljevstvu, možemo ostvariti veliko djelo koje je pred nama.¹⁹

U ovoj rasporedbi, kraljevstvo Božje i djelo Gospodnje proširit će se svijetom.

Rasporedba evanđelja definira se kao odobrenje božanski izabranim službenicima, povjeravanjem moći i ovlasti od Boga za širenje riječi Božje, i posluživanje u njegovim uredbama...

Bilo je razdoblja kada je evanđelje bilo uzeto od ljudi zbog njihovog prijestupa. Takav je slučaj bio u dane Noine. Izrael se okrenuo od Gospodina i bio je ostavljen u tami mnoge naraštaje prije dolaska Isusa Krista, a kada je on došao među ljude obnovio je puninu evanđelja. Poslao je svoje učenike da proglase njegovu poruku po cijelom svijetu, ali nije prošlo mnogo stoljeća prije nego su ljudi ponovno zapali u grijeh i izgubili ovlast da djeluju u ime Gospodnje. Stoga je bilo potrebno da se otvore nebesa i da se predstavi nova rasporedba pripremanja puta za drugi dolazak našeg Gospodina na oblacima nebeskim da vlada zemljom u slavi tisuću godina, a taj je događaj blizu, pred našim je vratima.²⁰

Evanđelje je bilo isto u svim rasporedbama; naum spasenja je isti za svu djecu našeg Oca u svakom dobu. S vremena na vrijeme bilo je izgubljeno zbog otpada, ali kad god je Gospodin imao svoj narod na zemlji, bili su im ponuđeni isti zakoni i istine spasenja koje je objavio nama.

No, jedna je velebna stvar dodana koju smo primili u ovo doba koja nikada ranije nije bila. U ovoj rasporedbi Gospodin je otkrio da Crkva nikada više neće biti zavedena; ovaj put evanđelje je ovdje za stalno. Ovaj put objavljena istina je predodređena pripremiti ljude za drugi dolazak Sina Čovječjeg, a Crkva će biti uspostavljena u svim dijelovima zemlje kada Gospodin dođe uvesti milenijsku eru mira i pravednosti.²¹

Mi smo članovi svjetske Crkve, Crkve koja ima naum života i spasenja, Crkve koju je uspostavio Gospodin u ove posljednje dane da pronese poruku spasenja svakom svom djetetu po cijeloj zemlji...

Dostigli smo zrelost i snagu koja nam omogućuje ispuniti poslanje koje nam je dao Gospodin kroz proroka Josepha Smitha da trebamo pronijeti radosnu vijest obnove svakom narodu i svim ljudima.

I nećemo samo propovijedati evanđelje u svakom narodu prije drugog dolaska Sina Čovječjeg, nego ćemo sklopiti saveze i uspostaviti zajednice svetaca među njima.²²

Kraljevstvo Božje i djelo Gospodnje širit će se sve više i više; napredovat će brže u svijetu u budućnosti nego što je to bilo u prošlosti. Gospodin je to rekao, a Duh svjedoči o tome; i ja svjedočim o tome, jer znam da je to istinito. Kraljevstvo Božje je ovdje da raste, širi se, ukorijeni se u zemlji, i bude gdje ga Gospodin posadi svojom moću i svojom riječju, da nikada više ne bude uništeno, već da traje dok se ne ostvare naumi Svemogućega – svako načelo o kojem su govorili proroci od početka svijeta. Ovo je Božje djelo, koje je on sam, svojom mudrošću, a ne mudrošću ljudskom, obnovio na zemlji u posljednje dane.²³

Evanđelje je za sve ljude i Crkva će biti uspostavljena posvuda, u svim narodima, do krajeva zemaljskih, prije drugog dolaska Sina Čovječjega.²⁴

Znam i svjedočim da će Gospodnje svrhe na zemlji prevladati. Crkva Isusa Krista svetaca posljednjih dana je ovdje da ostane. Gospodnje će djelo pobijediti. Nijedna moć na zemlji ne može spriječiti širenje istine i propovijedanje evanđelja u svakom narodu.²⁵

Ostavljam vam svoj blagoslov i uvjerenje da je Bog sa svojim narodom i da će djelo u koje smo uključeni pobijediti i ići naprijed dok se vječne svrhe Gospodina ne ispune.²⁶

Prijedlozi za proučavanje i podučavanje

Pitanja

- Kako možemo slijediti primjer predsjednika Smitha u našoj crkvenoj službi? (Vidi »Iz života Josepha Fieldinga Smitha«.)
- Razmotrite naučavanja predsjednika Smitha o obnovi evanđelja (vidi 1. odsjek). Što vi osjećate kada razmišljate o životu u vrijeme kada je Gospodnja Crkva bila obnovljena na zemlju?
- Predsjednik Smith svjedočio je da je Isus Krist na čelu Crkve (vidi 2. odsjek). Kako vi možete iznijeti svoje svjedočanstvo o ovoj istini nekome tko nije član Crkve?
- Kako su organizacije i programi Crkve pomogli vama da primite blagoslove spomenute u 3. odsjeku? Kako su pomogli vašoj obitelji?
- Predsjednik Smith je rekao: »Naš Spasitelj došao je na svijet kako bi nas podučio ljubavi jednih prema drugima« (4. odsjek). Na koje načine možemo slijediti Spasiteljev primjer ljubavi kada služimo kao kućni učitelji ili kućne učiteljice?
- Dok proučavate 5. odsjek, obratite pažnju na to po čemu se ova rasporedba razlikuje od drugih. Kako ovo razumijevanje može utjecati na naše služenje u Crkvi? Što vi osjećate dok razmišljate o pripremi svijeta za Spasiteljev drugi dolazak?

Povezani stihovi iz Svetih pisama

Mosija 18:17–29; NiS 1:30; 65:1–6; 115:4; 128:19–22

Pomoć pri podučavanju

»Kada koristite raznolike aktivnosti učenja, učenici će bolje razumjeti evanđeoska načela i više će sačuvati od naučenog. Pažljivo odabrana metoda može učiniti da načelo bude jasnije, zanimljivije i upečatljivije« (*Podučavanje, nema većeg poziva* [1999], 89).

Napomene

1. Vidi Joseph Fielding Smith ml. i John J. Stewart, *The Life of Joseph Fielding Smith* (1972), 16.
2. *The Life of Joseph Fielding Smith*, 4.
3. »My Dear Young Fellow Workers«, *New Era*, siječanj 1971, 5.
4. Conference Report, listopad 1944, 140–141.
5. »Out of the Darkness«, *Ensign*, lipanj 1971, 4.
6. Conference Report, travanj 1970, 4.
7. »Use the Programs of the Church«, *Improvement Era*, listopad 1970, 3.
8. Conference Report, travanj 1970, 113.
9. »For Thus Shall My Church Be Called«, *Improvement Era*, travanj 1970, 3.
10. »Counsel to the Saints and to the World«, *Ensign*, srpanj 1972, 27.
11. Conference Report, listopad 1968, 123.
12. Conference Report, listopad 1970, 8.
13. »The One Fundamental Teaching«, *Improvement Era*, svibanj 1970, 3.
14. »Use the Programs of the Church«, 2–3.
15. »The One Fundamental Teaching«, 3.
16. Conference Report, travanj 1968, 12.
17. Conference Report, travanj 1966, 102.
18. Conference Report, travanj 1970, 59.
19. Conference Report, travanj 1970, 114.
20. »A Peculiar People: Gospel Dispensations«, *Deseret News*, 5. prosinca 1931, Church section, 6.
21. »A Call to Serve«, *New Era*, studeni 1971, 5.
22. Conference Report, opći sabor britanskog područja 1971, 5.
23. Conference Report, listopad 1968, 123.
24. Conference Report, opći sabor britanskog područja 1971, 176.
25. »Counsel to the Saints and to the World«, 28.
26. Conference Report, travanj 1970, 148–149.

Svjedoci Mormonove knjige

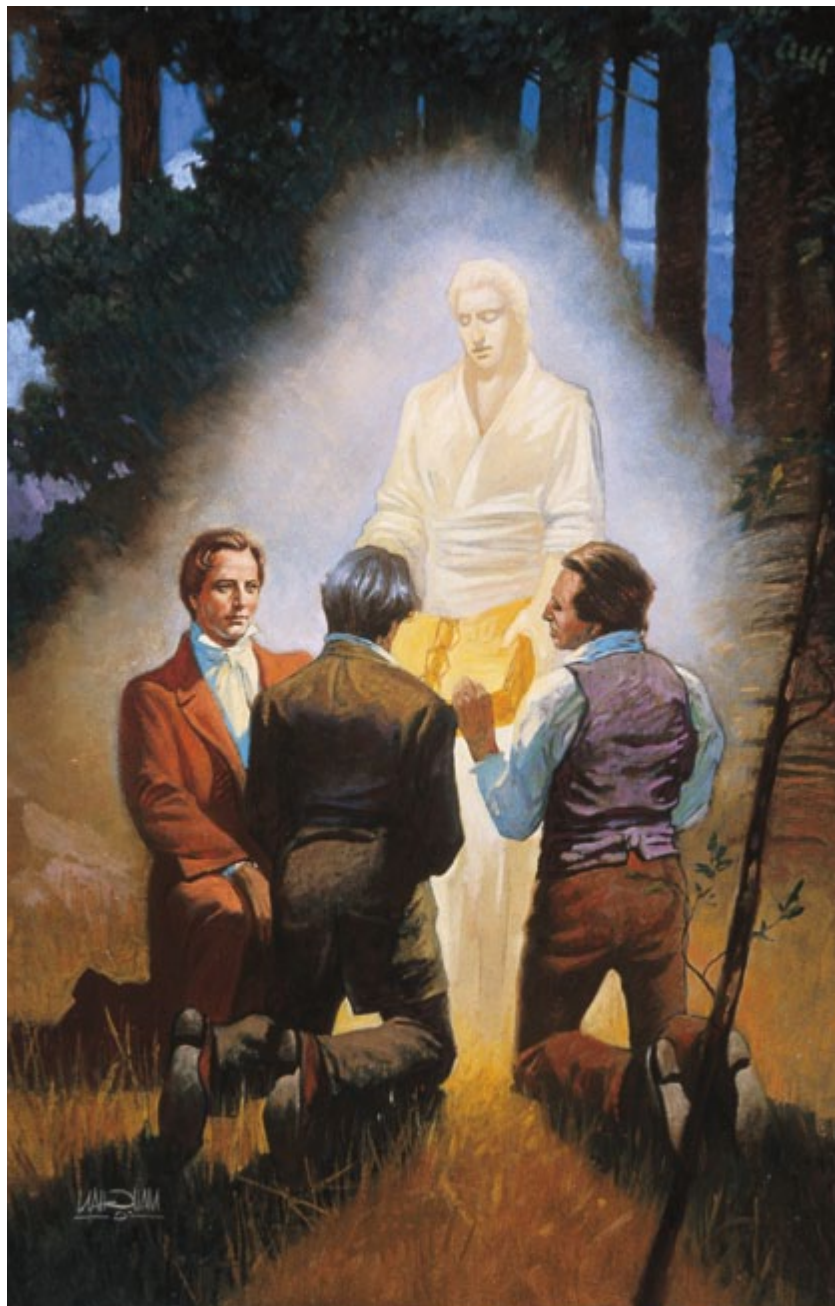
»Čini mi se da nijedan član Crkve neće nikada biti zadovoljan sve dok ne pročita Mormonovu knjigu uvijek iznova, te dok detaljno ne razmisli o njoj tako da može posvjedočiti da je ona zaista zapis s nadahnućem Svemogućega u sebi.«

Iz života Josepha Fieldinga Smitha

Predsjednik Joseph Fielding Smith služio je kao povjesničar Crkve i zapisničar od ožujka 1921. do veljače 1970. Na ovom je položaju pridonio u pribavljanju izvornih dokumenata od povijesne važnosti za Crkvu. Jedan od tih dokumenata bilo je pisano svjedočanstvo koje je potpisao David Whitmer, jedan od trojice naročitih svjedoka Mormonove knjige. Predsjednik Smith također je bio povlašten rukovati pisanim svjedočanstvom Olivera Cowderyja, još jednim od trojice svjedoka Mormonove knjige. Nakon što je rukom kopirao ova dva dokumenta, predsjednik Smith pročitao ih je na najmanje dva javna događaja – jednom u ožujku 1939. i ponovno u listopadu 1956. na općem saboru Crkve.

Iako je predsjednik Smith smatrao kako su ova pisana svjedočanstva bila dovoljno značajna da ih dijeli, češće je govorio o još jednom svjedočanstvu o Mormonovoj knjizi: svom vlastitom, koje je primio davno prije nego što je uopće počeo raditi u uredu povjesničara Crkve. Rekao je: »Počeo sam čitati Mormonovu knjigu prije nego što sam imao dovoljno godina da budem đakon, i čitam je od tada, i znam da je istinita.«¹ »Pročitao sam je mnogo, mnogo puta«, rekao je svecima posljednjih dana. »Nisam je dovoljno čitao. Još uvijek sadrži istine koje mogu tražiti i pronaći, jer je nisam savladao, ali znam da je istinita.«²

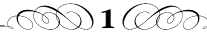
U iznošenju ovih svjedočanstava o Mormonovoj knjizi, namjera predsjednika Smitha bila je potaknuti druge da prime svoja osobna

Andeo je pokazao zlatne ploče Oliveru Cowderyju i Davidu Whitmeru, dvojici od trojice svjedoka, uz nazočnost Josepha Smitha. Andeo je kasnije pokazao ploče Martinu Harrisu, trećem svjedoku.

svjedočanstva. Izjavio je: »Svjedočim vam da mi je Gospodin to vrlo jasno pokazao objavom koju sam primio, a mnogi od vas koji su sada ovdje mogu iznijeti isto takvo svjedočanstvo, da su ove stvari istinite, i to je povlastica svake iskrene osobe koja će krenuti čitati u duhu molitve i sa željom da zna je li knjiga istinita ili ne; a on će primiti to svjedočanstvo prema obećanju koje je dao Moroni, koji je zapečatio zapis da izađe u rasporedbi punine vremena.«³

Naučavanja Josepha Fieldinga Smitha

Mormonova knjiga sveti je zapis koji sadrži vječno evanđelje i svjedoči o Isusu Kristu.

Mormonova knjiga je sveta povijest drevnih stanovnika američkog kontinenta, i sadrži predviđanja njihovih proroka, zapovijedi Gospodnje za njih, te povijest i sudbinu tih drevnih ljudi. To je američki svezak Svetih pisama, i jednako je svet i nadahnut kao i Biblija, koja sadrži svete zapise hebrejskog naroda na istočnoj hemisferi.⁴

Nefijski proroci u žustroj su molitvi nastojali da njihovi zapisi budu sačuvani kako bi izašli na vidjelo i govorili glasom pokojnika, da svjedoče potomstvu Lehijevu, kao i Židovu i poganinu, da im je Bog objavio puninu evanđelja. Njihova želja bila je da u ove posljednje dane mogu biti dovedeni do pokajanja i vjere u Boga kroz svjedočanstvo koje je dano mnogo stoljeća ranije ovim nefijskim prorocima. Zapravo, učimo iz Mormonove knjige da je to glavni cilj Mormonove knjige, kako je zapisano u mnogim njezinim odlomcima...

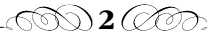
Gospodin je jasno rekao nefijskim prorocima da će njihova povijest i proročanstva biti sačuvana kako bi izašla na vidjelo u posljednje dane kao svjedočanstvo za Isusa Krista i uspostavu evanđelja među ljudima. Nefi je prorokovao poganima i Židovima u naše doba i ostavio im svoje svjedočanstvo na vrlo odrješit i izričit način. (2. Nefi 33.) Moroni je učinio isto. (Moroni 10:24–34.)⁵

Nefi, jedan od najranijih proroka izraelske kolonije, predvidio je gotovo šest stotina godina prije kršćanske ere, da će, kada se zapisi koji sadržavaju povijest njegovog naroda objave iz praha, to biti u doba kada ljudi »niječu... moć Božju i Sveca Izraelova«, i oni će reći: »Poslušajte nas i našu uredbu čujte; jer, gle, nema danas nikakva

Boga, jer Otkupitelj Gospodi svoje djelo dovrši i dade moć svoju ljudima.« [2. Nefi 28:5.] I opet, mnogi među njima reći će kada im se pokaže nova zbirka Svetih pisama koja sadrži povijest naroda iz zapadnog svijeta: »Biblija, Biblija! Imamo Bibliju, i ne može biti druge Biblije.« [2. Nefi 29:3.]...

Ova nova zbirka Svetih pisama treba biti svjedočanstvo, ne samo za Krista i da sadrži vječno evanđelje, već svjedočanstvo za židovska Sveta pisma – Bibliju; a ova dva zapisa – prema proroštvima Nefija, njegovog oca, i također Josepha, sina Izrealova – trebaju srasti zajedno svjedočeci o vječnom evanđelju [vidi 2. Nefi 3:11–13; 29:10–14]. Ti zapisi stoje danas kao dokaz koji svjedoči o istini na osudu svih koji odbace njihova naučavanja.⁶

Znam da je Joseph Smith preveo Mormonovu knjigu darom i moću Božjom, i da je izašlo na vidjelo »da uvjeri Židova i Poganina da Isus jest Krist, Vječni Bog, koji se očituje svim narodima«. [Naslovna stranica Mormonove knjige.]⁷

U skladu sa zakonom svjedoka, Gospodin je pozvao naročite svjedoke da svjedoče o Mormonovoj knjizi.

Postoji zakon jasno naveden u Svetim pismima koji upravlja svjedočenjem i postavljanjem svjedoka. Gospodin je uvijek slijedio ovaj zakon dajući nove objave ljudima.⁸

Tijekom vremena ovaj je zakon [zakon svjedoka] bio utvrđen i jasan. Kad bismo imali savršene zapise svih razdoblja, našli bismo kako je, kad god bi Gospodin uspostavio rasporedbu, uvijek postojalo više od jednog svjedoka koji svjedoči za njega. Pavao je, pišući Korinćanima, rekao: »Svaka presuda neka počiva na iskazu dvojice ili trojice svjedoka.« [2. Korinćanima 13:1.]⁹

Vezano uz izlazak na vidjelo Mormonove knjige, Gospodin je rekao da će on odabrati svjedoke. Trebaju biti trojica naročitih svjedoka koji će svjedočiti svijetu, i rekao je:

»I nitko drugi neće je vidjeti doli malo njih po volji Božjoj da posvjedoče za riječ njegovu sinovima ljudskim. Jer Gospod Bog reče da riječi vjernih mogu govoriti kao glas pokojnika.

Stoga će Gospod Bog poduzeti da se objelodane riječi knjige, i svoju će riječ utvrditi ustima onoliko svjedoka koliko mu se sviđi. A jao onomu tko odbaci riječ Božju!« (2. Nefi 27:13–14.)¹⁰

Trojica ljudi pozvani služiti kao naročiti svjedoci o izlasku Mormonove knjige na vidjelo moću Božjom jesu Oliver Cowdery, David Whitmer i Martin Harris... Oni su radili s Josephom Smithom u uspostavi ovog čudesnog djela u ovoj rasporedbi...

Njihovo je svjedočanstvo da ih je posjetio anđeo iz nazočnosti Gospodnje, koji im je pokazao zlatni zapis iz kojeg je prevedena Mormonova knjiga i dao im je uputstva. Vidjeli su ureze na pločama kako su stranice bile okretane jednu po jednu ispred njih, i čuli su glas Božji kako im izjavljuje s nebesa da je prijevod izvršen darom i moću Božjom, dajući im zapovijed da svjedoče o tome cijelome svijetu. Ta trojica svjedoka, kroz nevolju, progon i sve životne teškoće, ostali su vjerni svom svjedočanstvu da su vidjeli ploče u nazočnosti anđela i čuli Božji glas kako im govori s nebesa.

Bila su također osmorica drugih svjedoka koji su vidjeli ploče, rukovali njima, pažljivo pregledali ureze koje im je pokazao Joseph Smith. Njihovo svjedočanstvo također je dano svijetu i nalazi se u svakom izdanju Mormonove knjige. Svih osam muškaraca ostali su vjerni svom svjedočanstvu do smrti.

Ovih dvanaest svjedoka [uključujući Josepha Smitha], od koji su četvorica vidjeli anđele i imali nebeska viđenja, i osmorica koji su vidjeli zapise kako ih je pokazao Joseph Smith, jedini su ljudi, kako izgleda, koje je Gospodin smatrao potrebnima da uspostavi istinu o Mormonovoj knjizi, kako je obećao preko Nefija da će učiniti. »A jao onomu tko odbaci riječ Božju!« Svjedočanstva ovih ljudi više nego udovoljavaju zakonu.¹¹

Joseph Smith... bio je jedini u prvom viđenju, sam kada mu je Moroni donio poruku, sam kada je primio ploče; ali nakon toga nije bio sam. Gospodin je pozvao druge svjedoke. Baka Smith [majka Josepha Smitha, Lucy Mack Smith] u svojoj biografiji navodi da je prorok došao kući plačući od radosti nakon što su svjedoci vidjeli ploče pod ravnanjem anđela Božjeg, jer, kako je rekao: »Breme je podignuto i više nisam sam.«¹²

Joseph Smith pokazao je zlatne ploče osmorici svjedoka.

3

Trojica svjedoka ostali su vjerni svojim svjedočanstvima o Mormonovoj knjizi.

Sva trojica [naročitih] svjedoka udaljili su se i napustili Crkvu. Oliver Cowdery i Martin Harris vratili su se ponizno tražeći članstvo u Crkvi i obojica su umrli u punom članstvu. David Whitmer ostao je izvan Crkve; međutim, sva trojica ostali su vjerni svjedočanstvu koje su dali svijetu koje se nalazi u svakom primjerku Mormonove knjige.¹³

Ovo je svjedočanstvo Davida Whitmera, dano u Richmondu, Missouri, 19. ožujka 1881. – kopirano iz izvornog dokumenta, koji je objavljen u *Conservatoru* u Richmondu toga dana.

»Svim narodima, plemenima, jezicima i pucima koji će primiti ove zapise –

kako je rekao John Murphy iz Pola [okrug Caldwell], Missouri, da sam u razgovoru s njime prošlog ljeta zanijekao svoje svjedočanstvo kao jedan od trojice svjedoka za Mormonovu knjigu –

s tom svrhom, da me može razumjeti sada ako nije tada, i da svijet može znati istinu, sada želim, stojeći ovdje u samom sutonu života, i u strahu pred Bogom, jednom zauvijek dati ovu izjavu za javnost:

da nikada nisam ni u jednom trenutku zanijekao to svjedočanstvo niti ijedan njegov dio, koje je toliko dugo bilo objavljivano s tom knjigom, kao jedan od trojice svjedoka.

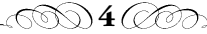
Oni koji me dobro poznaju znat će da sam se uvijek držao tog svjedočanstva – i da nijedan čovjek ne bude zaveden ili u sumnji o mom sadašnjem gledištu o istome, sada ponovno potvrđujem istinitost svih mojih izjava koje su tada dane i objavljene.«¹⁴

Dopustite mi da sada kažem nešto o Martinu Harrisu... Iako je nastavio biti vjeran svom svjedočanstvu o Mormonovoj knjizi, mnogo je godina bio nezadovoljan s Crkvom. No neko vrijeme nakon što su sveci došli u Utu, neki od naše dobre braće pošli su za njim, pronašli ga, oraspoložili ga i doveli natrag. Došao je ovamo [u Utu], bio je ponovno kršten i živio je ovdje mnogo godina, govoreći o svom svjedočanstvu među naseljenicima. Umro je ovdje i bio pokopan [u Clarkstonu, Utah].

Sada dolazimo do Olivera Cowderyja. Što je Oliverom Cowderyjem, najvažnijim od trojice, koji je bio s Josephom Smithom toliko puta prilikom ukazanja anđeoskih i obnove ključeva? Što je s njim? Napustio je Crkvu i postao izuzetno ogorčen, ali nikada nije zanijekao svjedočanstvo. Neki su ljudi rekli da jest, ali nije. Uvijek je bio vjeran tom svjedočanstvu...

Nakon što su sveci otjerani iz Nauvooa, bili su na ravninama i sve je izgledalo kao u najvećoj tami (Sidney Rigdon rekao je da su otišli u svoje uništenje i da za njih nije bilo nade, a novine su navodile da ne mogu preživjeti!), pod tim okolnostima, Oliver Cowdery... zatražio je da se vrati natrag u Crkvu... Bio je primljen natrag i pripremao se za misiju u Veliku Britaniju kada se razbolio i umro. Umro je u domu Davida Whitmera, iznoseći svjedočanstvo o istini.¹⁵

Svaki član Crkve može biti svjedok za Mormonovu knjigu.

Ovo nisu svi svjedoci koji mogu govoriti o božanskoj misiji Josepha Smitha, ili o istini o Mormonovoj knjizi. Obećanje je dano u Mormonovoj knjizi da svi koji žele znati je li istinita i sadrži li riječ Gospodnju mogu znati da jest istinita ako će pitati iskrena srca, s pravom nakanom, imajući vjeru u Krista, jer on će je objaviti njima moću Duha Svetoga [vidi Moroni 10:3–5]. Postoji tisuće onih koji su isprobali ovo obećanje i mogu potpuno iskreno reći da su primili tu spoznaju.¹⁶

Jednako sam uvjeren da je ova Mormonova knjiga iz koje sam čitao riječ Božja i da je objavljena, kako je Joseph Smith izjavio da je objavljena, kao što sam uvjeren da stojim ovdje gledajući u vaša lica. Svaka duša na licu zemaljskom koja je dovoljno umna da razumije može znati tu istinu. Kako je može znati? Sve što treba učiniti jest slijediti formulu koju je dao Gospodin kada je izjavio Židovima da oni koji žele vršiti volju svog Oca trebaju znati nauku, je li od Boga ili on govori sam od sebe [vidi Ivan 7:17]. Moje svjedočanstvo cijelom svijetu jest da je ova knjiga istinita...

Znam da je svjedočanstvo ovih [trojice] svjedoka koje je zabilježeno u svakom primjerku Mormonove knjige istinito, da su oni stajali u nazočnosti Božjeg anđela koji im je izjavio da je zapis kako je bio preveden točan, da je njihovo svjedočanstvo da im se Bog obratio s nebesa pozivajući ih da svjedoče o toj činjenici istinito, i da ne postoji nijedna duša koja ne može primiti to svjedočanstvo ako ga želi primiti, čitajući ovu knjigu uz molitvu i vjerno, sa željom da zna istinu kako je Moroni izjavio objavom. On će znati istinu koja se odnosi na obnovu ovog Svetog pisma danog drevnim stanovnicima ovog kontinenta.¹⁷

Čini mi se da nijedan član Crkve neće nikada biti zadovoljan sve dok ne pročita Mormonovu knjigu uvijek iznova, te dok detaljno ne razmisli o njoj tako da može posvjedočiti da je ona zaista zapis s nadahnućem Svemogućega u sebi, te da je njezina povijest istinita...

Nijedan član ove Crkve, koji nije ozbiljno i pažljivo pročitao Mormonovu knjigu, ne može primiti odobravanje u nazočnosti Božjoj.¹⁸

»Postoji nadahnuće te osjećaj mirne radosti i zadovoljstva koji prate iskreno i molitveno čitanje ove knjige.«

Kada čitate Mormonovu knjigu znate da čitate istinu. Zašto? Jer je Bog uputio ljude da zapišu događaje kako se događaju i dao im je mudrost i nadahnuće da to učine. Tako su zapise pisali ljudi koji su vjerovali u Boga. Ti zapisi nikada nisu pali u ruke otpadnika; no povjesničari su pisali i govorili kako bi bili potaknuti Duhom Svetim i znamo da je ono što su pisali istinito jer je Gospodin na to stavio pečat svog odobrenja [vidi NiS 17:6].¹⁹

5

Dok nastavljamo čitati Mormonovu knjigu iskreno i uz molitvu, postaje nam sve draža.

Svi koji su iskreno čitali Mormonovu knjigu bili su dojmjeni nadahnutim sadržajem njezinih stranica... Postoji nadahnuće te osjećaj mirne radosti i zadovoljstva koji prate iskreno i molitveno čitanje ove knjige.²⁰

Dok čitam [Mormonovu knjigu] sve sam više pod dojmom njezine svetosti, porukom koju sadrži u obrani poslanja Gospodina Isusa Krista i evanđeljem koje je obnovljeno u rasporedbi punine

vremena za spasenje duša. Ovaj zapis mi je sve draži iz dana u dan dok gledam otkrivanje ispunjavanja proroštava koja su izgovorili ovi proroci koji sada govore iz mrtvih i iz praha narodima zemaljskim, izvikujući pokajanje i pozivajući ih da vjeruju u Krista.²¹

Prijedlozi za proučavanje i podučavanje

Pitanja

- Predsjednik Smith rekao je da nije dovoljno čitao Mormonovu knjigu (vidi »Iz života Josepha Fieldinga Smitha«). Što možemo naučiti iz ove primjedbe?
- U ovom poglavlju, 1. odsjek uključuje neka od naučavanja predsjednika Smitha o svrhama Mormonove knjige. Kako su te svrhe ispunjene u vašem životu?
- Iako su Oliver Cowdery, Martin Harris i David Whitmer napustili Crkvu, nijedan od njih nikada nije zanijekao svjedočanstvo o Mormonovoj knjizi (vidi 2. i 3. odsjek). Zašto je ova činjenica značajna dok razmatramo njihova svjedočanstva?
- Predsjednik Smith rekao je da svi ljudi mogu biti svjedoci o Mormonovoj knjizi (vidi 4. odsjek). Kako ste vi stekli svjedočanstvo o knjizi? Što vi možete učiniti kako biste iznosili to svjedočanstvo?
- Predsjednik Smith je rekao sljedeće o Mormonovoj knjizi: »Ovaj zapis mi je sve draži iz dana u dan« (5. odsjek). Kako ste vi uvidjeli da je to istinito za vas? Što osoba može učiniti kako bi osnažila svoje svjedočanstvo o Mormonovoj knjizi?

Povezani stihovi iz Svetih pisama

1. Nefi 6:3–5; 2. Nefi 29:7–8; Jakov 4:1–4; Enoš 1:13; NiS 20:8–12

Pomoć pri podučavanju

»Iznesite svjedočanstvo kad god vas Duh potakne, ne samo na kraju svake lekcije. Omogućite onima koje podučavate da iznesu svoja svjedočanstva« (*Podučavanje, nema većeg poziva* [1999], 45).

Napomene

1. Conference Report, listopad 1961, 18.
2. Conference Report, listopad 1949, 89; vidi i *Doctrines of Salvation*, ur. Bruce R. McConkie, 3 sv. (1954–1956), 3:231.
3. Conference Report, listopad 1956, 20; vidi i Moroni 10:3–5.
4. »Origin of the First Vision«, *Improvement Era*, travanj 1920, 503; vidi i *Doctrines of Salvation*, 3:209.
5. *Church History and Modern Revelation* (1953), 1:31–32.
6. »Predictions in the Bible Concerning the Book of Mormons«, *Improvement Era*, rujan 1923, 958–959; vidi i *Doctrines of Salvation*, 3:228–229.
7. Conference Report, listopad 1970, 8.
8. »Testimonies of the Witnesses to the Book of Mormons«, *Improvement Era*, rujan 1927, 950; vidi i *Doctrines of Salvation*, rev. izd., 1:203.
9. *Doctrines of Salvation*, rev. izd., 1:203; kurziv obrisan iz izvornika.
10. Conference Report, listopad 1956, 19–20.
11. »Testimonies of the Witnesses to the Book of Mormons«, 952–953; vidi i *Doctrines of Salvation*, 3:229–230.
12. *Doctrines of Salvation*, rev. izd., 1:210–211.
13. »Testimonies of the Witnesses to the Book of Mormons«, 952; vidi i *Doctrines of Salvation*, 3:229–230.
14. Conference Report, listopad 1956, 20.
15. *Doctrines of Salvation*, rev. izd., 1:226–228.
16. »Testimonies of the Witnesses to the Book of Mormons«, 953; vidi i *Doctrines of Salvation*, 3:231.
17. Conference Report, listopad 1949, 89; vidi i *Doctrines of Salvation*, 3:231–232.
18. Conference Report, listopad 1961, 18.
19. »History and History Recorders«, *Utah Genealogical and Historical Magazine*, travanj 1925, 55; vidi i *Doctrines of Salvation*, 2:202.
20. »Origin of the First Vision«, 503.
21. Conference Report, travanj 1925, 73.

*Starješina Joseph Fielding Smith iz Zbora dvanaestorice
apostola i predsjednik Joseph F. Smith, 1914.*

Naša potraga za istinom

»To je uvjet postavljen pred nas, kao članove ove Crkve, da se upoznamo s onime što je Gospodin objavio, da ne budemo zavedeni... Kako možemo hoditi u istini ako je ne znamo?«

Iz života Josepha Fieldinga Smitha

Kada je Joseph Fielding Smith imao osam godina, njegov mu je otac dao primjerak Mormonove knjige i rekao mu da je čita. »Primio sam ovaj nefijski zapis sa zahvalnošću«, prisjetio se, »i predao se zadatku koji mi je bio dodijeljen.« Njegova ljubav za knjigu motivirala ga je da svoje zadatke izvrši brzo, a ponekad čak napusti svoje bejzbolske utakmice kako pronašao tiha mjesta za čitanje. Za manje od dvije godine nakon što je primio dar od svog oca, dvaput je pročitao knjigu. O tom ranom učenju, kasnije je rekao: »Ima određenih odlomaka koji su utisnuti u moj um i nikada ih nisam zaboravio.«¹ Također je čitao druge knjige. »Običavao sam čitati knjige koje su bile pripremljene za djecu u Maloj školi i djecu u Nedjeljnoj školi u to vrijeme«, rekao je, »a ja sam obično imao knjigu u svojoj ruci kad sam bio kod kuće... Kasnije sam pročitao povijest Crkve kako je zapisano u časopisu *Millennial Star*. Pročitao sam i Bibliju, Mormonovu knjigu, Dragocjeni biser te knjigu Nauk i savezi, i drugu literaturu koja je došla u moje ruke.«²

Predsjednik Smith sačuvao je ovu želju za evandeoskim znanjem tijekom svog života. Dok je učio istine evanđelja, dijelio ih je i, kada je bilo potrebno, branio ih. Tri godine nakon što je bio zaređen kao apostol, primio je svećenički blagoslov koji je sadržavao sljedeći savjet: »Blagoslovljeni ste sa sposobnošću da razumijete, analizirate i branite načela istine više od mnogih vaših sugrađana, a vrijeme će doći kada će akumulirani dokaz koji ste sakupili stajati kao zid obrane protiv onih koji nastoje i nastaviti će nastojati uništiti dokaz

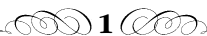
božanskog poslanja proroka Josepha; a u toj obrani nikada nećete biti zbnjeni, i svjetlo Duha izlit će svoje zrake na vaše srce nježno poput rose koja pada s nebesa i otkrit će vašem razumijevanju mnoge istine koje se odnose na ovo djelo.«³ Živio je odano ovim proročkim riječima. Kao evanđeoski učenjak, učitelj i pisac, marljivo je radio kako bi objasnio i branio nauke spasenja. Predsjednik Heber J. Grant jednom ga je nazvao »najupućenijim čovjekom o Svetim pismima« među svim vrhovnim autoritetima.⁴

Pred kraj svog života, predsjednik Snow često se osvrtao na blagoslove koje je primio kroz svoje proučavanje evanđelja:

»Cijeli svoj život proučavao sam i razmišljao o načelima evanđelja te nastojao živjeti prema Gospodnjim zakonima. Kao rezultat u moje je srce došla velika ljubav za njega, za njegovo djelo i za sve one koji nastoje unaprijediti njegove svrhe na zemlji.«⁵

»Sve svoje dane proučavao sam Sveta pisma i tražio vodstvo Duha Gospodnjeg kako bih stekao razumijevanje njihovog pravog značenja. Gospodin je bio dobar prema meni i radujem se u znanju koje mi je dao i povlastici koju sam primio i primam da podučavam njegova spasonosna načela.«⁶

Naučavanja Josepha Fieldinga Smitha

Trebamo tražiti istinu u mnogim područjima, ali najvažnije znanje je evanđeosko znanje.

Mi vjerujemo u obrazovanje. Kao narod uvijek smo tražili znanje u svakom području, i kao Crkva uložili smo velike iznose i prilično se žrtvovali kako bismo članovima Crkve pružili mogućnosti za obrazovanje. I naročito u ovo doba znanstvenog istraživanja i razvoja. Smatramo da naši mladi trebaju steći onoliko obrazovanja i tehničke obuke koliko je u mudrosti potrebno.

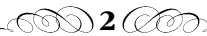
No smatramo da ovu težnju za svjetovnim učenjem treba uskladiti sa sličnom težnjom prema duhovnom shvaćanju. Tisuću je puta važnije imati spoznaju o Bogu i njegovim zakonima kako bismo mogli činiti stvari koje donose spasenje nego imati cijelo svjetsko znanje koje se može steći.⁷

Svi trebaju naučiti nešto novo svaki dan. Svi imate znatiželjne umove i tražite istinu u mnogim područjima. Iskreno se nadam da je vaša najveća potraga u sferi duhovnih stvari jer tamo možemo steći spasenje i ostvariti napredak koji vodi vječnom životu u kraljevstvu našeg Oca.

Najvažnije znanje u svijetu je evanđeosko znanje. To je znanje o Bogu i njegovim zakonima, o onim stvarima koje ljudi moraju činiti kako bi izveli svoje spasenje sa strahom i drhtanjem pred Gospodinom [vidi Filipljanima 2:12; Mormon 9:27].⁸

Nije sva istina jednake vrijednosti ili važnosti. Neke istine veće su od drugih. Najveću istinu, ili najveće istine, pronalazimo u osnovama evanđelja Isusa Krista. Prije svega, da je Isus Krist Sin Božji, Otkupitelj svijeta, koji je došao na ovaj svijet umrijeti kako bi ljudi mogli živjeti. Tu bismo istinu trebali znati. Daleko je važnije znati da je Isus Krist naš Otkupitelj, da nam je dao načela vječnog života, nego znati sve što može biti stečeno sekularnim obrazovanjem.⁹

Što se tiče filozofije i mudrosti svijeta, oni ne znače ništa osim ako su u skladu s objavljenom Božjom riječi. Bilo koji nauk, bez obzira dolazi li u ime religije, znanosti, filozofije ili bilo čega, ako je u sukobu s objavljenom riječi Gospodnjom, propast će. Može se činiti razumnim. Može vam se predstaviti privlačnim jezikom i na koji možda nećete moći odgovoriti. Može biti uspostavljen dokazom koji ne možete osporiti, ali sve što trebate učiniti jest da budete strpljivi. Vrijeme će sve izravnati. Otkrit ćete da će svaki nauk, svako načelo, bez obzira koliko se u njih univerzalno vjerovalo, ako nije u skladu s božanskom riječi Gospodnjom njegovim slugama, nestati. Niti je potrebno za nas da pokušamo razvući riječ Gospodnju u uzaludnom pokušaju da je prilagodimo tim teorijama i naučavanjima. Riječ Gospodnja neće proći neispunjena, ali će ovi lažni nauci i teorije propasti. Istina i samo istina ostat će kada sve ostalo nestane.¹⁰

Gospodin nam je zapovjedio da istražujemo Sveta pisma.

Gospodin je zapovjedio članovima Crkve u ovo doba da ga traže molitvom, vjerom i proučavanjem. Zapovjedbena nam je da proučavamo zapovijedi koje nam je dao u knjizi Nauk i savezi, u

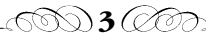
»Upoznat ćete istinu, a istina će vas osloboditi« (Ivan 8:32).

Mormonovoj knjizi i u svim Svetim pismima, s obećanjem da »koje god razumsko načelo dokučimo za ovoga života, ono će s nama ustati za uskrsnuća. Ako netko postigne više spoznaje i razumnosti u ovom životu svojim marom i posluhom nego drugi, imat će toliko prednosti u budućem svijetu.« [NiS 130:18–19.]... Spasitelj je rekao Židovima: »Vi istražujete Pisma u kojima mislite da ima život vječni. I upravo ona svjedoče za me.« [Ivan 5:39.] Koliko članova Crkve *misli* slično, ali se ne uspijevaju pripremiti proučavanjem i vjerom?¹¹

Čini mi se da član ove Crkve neće moći počiniti u miru, utjesi i imati čistu savjest bez posjedovanja znanja proučavanjem i vjerom kroz standardna djela Crkve. Ovi su zapisi dragocjeni. Svijet im se ruga, ali kroz njihova naučavanja dopušteno nam je pričati bliže Bogu, steći bolje razumijevanje našeg Nebeskog Oca i njegovog Sina Isusa Krista, pobliže se upoznati s njima i spoznati više o predivnom naumu spasenja koji su dali nama i svijetu.¹²

Drevni proroci, koji su vidjeli naše vrijeme, progovorili su, ne samo za korist svojih suvremenika, već za korist ljudi koji žive u vrijeme o kojemu ova proroštva govore.¹³

Kažem vam, moja braćo i sestre, ne možete obdržavati zapovijedi Gospodnje i hoditi u pravednosti osim ako ih poznajete. Gospodin nam je zapovjedio da istražujemo Sveta pisma jer su stvari koje sadrže istinite i trebaju biti ispunjene [vidi NiS 1:37]... Istražite Sveta pisma; upoznajte se s onime što je Gospodin objavio za vaše spasenje, spasenje vašeg doma, i svijeta.¹⁴

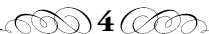

Imamo veliku odgovornost poslušati poruku istine koju Gospodin sada objavljuje svojim slugama.

Ako ćemo poslušati riječi Gospodnje te sami istraživati i steći spoznaju iz Mormonove knjige, Biblije, Nauka i saveza i Dragocjenog bisera, i uputa koje nam s vremena na vrijeme daju crkveni autoriteti, i nastojati vršiti volju Gospodnju, sjećajući se naših molitvi i saveza pred njim, nećemo zalutati.¹⁵

U devetom članku vjere izjavljujemo da »vjerujemo u sve ono što je Bog dosad objavio, u sve ono što On sad objavljuje, i vjerujemo da će On objaviti još mnogo toga velikoga i važnoga što se odnosi na Kraljevstvo Božje«. S obzirom da je to istina, postaje neophodno za nas razumjeti sve što je objavio i ono što sada objavljuje; u protivnom nismo u doticaju s njegovim djelom i ne možemo znati njegovu volju za nas jer je ne razumijemo.¹⁶

Sveci posljednjih dana trebaju imati povjerenje u svoje vođe i slijediti naučavanje crkvenih autoriteta jer oni im govore glasom proroštva i nadahnuća. Gospodin je izjavio u prvom odsjeku knjige Nauk i savezi da bez obzira govori li svojim glasom ili glasom njegovih slugu, isto je [vidi NiS 1:38]. Stoga, mi smo pod jednakom odgovornošću i obvezom poslušati glas onoga koji stoji na čelu da podučava ljude, ili slušati glas starješina u Izraelu, kad oni pronose među ljudima poruku istine, kao i mi [ako] bi Gospodin poslao anđela iz svoje nazočnosti ili došao sam kako bi nam to izjavio.¹⁷

Istinu možemo znati proučavanjem, vjerom i poslušnošću te kroz vodstvo Duha Svetoga.

Bilo bi dobro kada bismo slijedili savjet koji nam je dao Gospodin, koji glasi: »A neće biti zaveden nitko od onih što riječi moje čuvaju.« [Josip Smith 1:37.] Čuvanje njegove riječi daleko je više od samog čitanja. Kako bi je čuvao, osoba mora ne samo čitati i proučavati, već nastojati u poniznosti i poslušnosti vršiti dane zapovijedi i steći nadahnuće koje će udijeliti Sveti Duh.¹⁸

Ponekad čujemo žalbu: »Nemam vremena.« No svi imamo vremena čitati i proučavati što je naša svečana dužnost. Ne možemo li pronaći barem petnaest minuta svaki dan kako bismo se posvetili sustavnom čitanju i razmišljanju? To je vrlo malo vremena, no ipak bi bilo jedan sat i četrdeset pet minuta tjedno; sedam i pol sati u mjesecu od trideset dana, i devedeset jedan sat i petnaest minuta godišnje...

Svega nekolicina među nama čita previše; većina nas čita premalo. Gospodin je rekao: »A kako svi vjere nemaju, tražite marljivo i učite jedan od drugoga riječi mudrosti; da, istražujte riječi mudrosti iz ponajboljih knjiga; tražite znanje, i to proučavanjem i vjerom.« [NiS 88:118; 109:7.]¹⁹

Od nas se očekuje da proučavamo i učimo sve što možemo istraživanjem i analiziranjem. No postoje ograničenja naših sposobnosti za učenje u području razuma i proučavanja. Stvari Božje mogu se spoznati samo Duhom Božjim. Moramo steći spoznaju vjerom.²⁰

Ljudi naravno mogu istraživati, proučavati, učiti mnoge stvari; mogu prikupiti mnoštvo informacija, no nikada neće moći doći do punine istine... osim ako su vođeni Duhom istine, Duhom Svetim, i obdržavaju zapovijedi Božje.²¹

Prava vjera popraćena duhom poniznosti vodit će ljude do spoznaje istine. Ne postoji dobar razlog zašto ljudi posvuda ne bi mogli spoznati istinu koja ih oslobađa. Ne postoji dobar razlog zašto svi ljudi ne bi mogli otkrili svjetlo istine i znati je li Gospodin ili nije ponovno progovorio u ove posljednje dane. Pavao je izjavio kako ljudi trebaju »da traže Boga, ne bi li ga možda napipali i našli, jer zbilja nije daleko ni od jednog od nas«. [Djela 17:27.] Čak i usred duhovne

tame i nedostatka vjere koji pokrivaju zemlju, ruka Gospodnja nije obustavljena. On će čuti iskrenu molbu poštenog tražitelja istine; i nitko ne treba kročiti bez spoznaje o božanskoj istini i gdje pronaći Crkvu Isusa Krista. Sve što osoba treba skromna je vjera i skršen duh s odlučnošću da kroči u svjetlu, a Gospodin će mu je objaviti.²²

Svi možemo spoznati istinu; nismo bespomoćni. Gospodin je omogućio svakom čovjeku da zna obdržavanjem [njegovih] zakona i kroz vodstvo njegovog Svetog Duha, koji je poslan s namjerom da nas podučava kada se podložimo zakonu, kako bismo mogli znati tu istinu koja nas oslobađa [vidi Ivan 8:32].²³

Dok dovodimo svoje živote u sklad s istinom, Gospodin povećava naše svjetlo i razumijevanje.

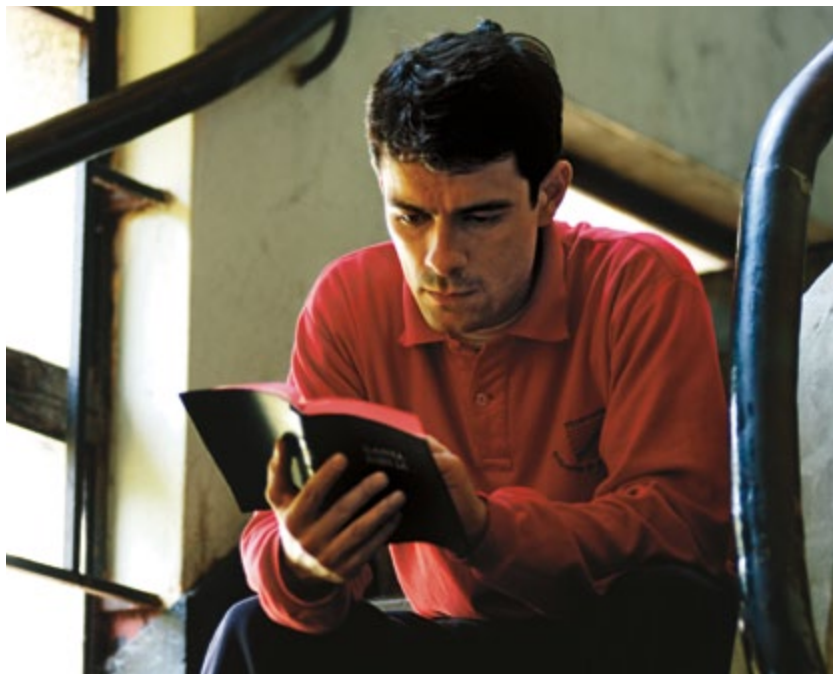
To je uvjet postavljen pred nas, kao članove ove Crkve, da se upoznamo s onime što je Gospodin objavio, da ne budemo zavedeni... Kako možemo hoditi u istini ako je ne znamo?²⁴

Naš jedini cilj u svezi s istinama spasenja treba biti da pronađemo ono što je Gospodin objavio i zatim vjerujemo i djelujemo sukladno.²⁵

Ako ćemo slijediti duha svjetlosti, duha istine, duha koji je naveden u objavama Gospodnjim; ako ćemo, kroz duha molitve i poniznosti, tražiti vodstvo Duha Svetoga, Gospodin će povećati naše svjetlo i razumijevanje; kako bismo imali duha razlučivanja, razumjeli istinu, prepoznali laž kada je vidimo, i kako ne bismo pali pod obmanu.

Tko je onaj koji je obmanut u ovoj Crkvi? Nije čovjek koji je bio vjeran u izvršavanju svoje dužnosti; ne čovjek koji se upoznao s riječju Gospodnjom; ne čovjek koji je postupa prema zapovijedima danim u ovim objavama; već čovjek koji nije upoznat s istinom, čovjek koji je u duhovnoj tami, čovjek koji ne poima i ne razumije načela evanđelja. Takav će čovjek biti obmanut, a kada ti lažni duhovi dođu među nas, on neće moći razumjeti niti razlučiti između svjetla i tame.

Ali ako ćemo hodati u svjetlu objava Gospodnjih, ako ćemo slušati savjete koje su dali oni koji su u crkvenim vijecima, opunomoćeni da daju upute, nećemo zalutati.²⁶

»Istražujemo Pisma, spoznajmo što je Gospodin objavio, dovedimo naše živote u sklad s njegovom istinom.«

Istražujemo Pisma, spoznajmo što je Gospodin objavio, dovedimo naše živote u sklad s njegovom istinom. Tada nećemo biti obmanuti, već ćemo imati moć oduprijeti se zlu i iskušenju. Naši će umovi biti oživljeni i mi ćemo moći shvatiti istinu i odijeliti je od pogreške.²⁷

Ako postoji bilo kakav nauk ili načelo povezano s naučavanjima Crkve koji mi ne razumijemo, tada kleknimo na naša koljena. Dođimo pred Gospodina u duhu molitve, poniznosti i zapitajmo kako bi naši umovi mogli biti prosvijetljeni kako bismo mogli razumjeti.²⁸

»Ono što je od Boga, svjetlost je. A onaj tko primi svjetlost i ustraje u Bogu« – to je ključ situacije– »prima sve više svjetlosti, i ta svjetlost postaje sve svjetlija i svjetlija sve do dana savršenosti.« [NiS 50:24.]

Iz toga razumijemo da čovjek koji traži Boga i vođen je ga Duhom istine, ili Tješiteljem, i nastavlja hoditi u Bogu, rast će u znanju, u svjetlu, u istini, dok mu naposljetku ne pristigne savršen dan svjetla i istine.

Ali, nećemo dobiti sve to u ovom životu. Nemoguće je čovjeku postići taj cilj u nekoliko godina smrtničkog postojanja. Ali ono što učimo ovdje, ono što je vječno, ono što je nadahnuto Duhom istine, nastavit će s nama nakon groba i tada ćemo mi ići dalje, ako još nastavljamo u Bogu, da primimo svjetlo i istinu dok naposljetku dođemo do tog savršenog dana.²⁹

Obećanje je dano svima koji će primiti svjetlo istine te kroz svoje istraživanje i poslušnost nastojati da se upoznaju s evanđeljem, kako bi mogli primiti redak po redak, uredbu za uredbom, malo po malo, dok punina istine ne bude njihova; čak će im i skrivena otajstva kraljevstva biti obznanjena; »jer svaki koji moli, prima; tko traži, nalazi, i tko kuca, otvara mu se«. [Matej 7:8; 3. Nefi 14:8; vidi i Izaija 28:10; NiS 76:1–10; 98:11–12.] Oni su svi baštinici spasenja i bit će okrunjeni slavom, besmrtnošću i vječnim životom, kao sinovi i kćeri Božji, s uzvišenjem u njegovom celestijalnom kraljevstvu.³⁰

Prijedlozi za proučavanje i podučavanje

Pitanja

- Dok čitate o nastojanjima predsjednika Smitha da nauči evanđelje (vidi »From the Life of Joseph Fielding Smith«), osvrnite se na svoja vlastita. Koje ste blagoslove primili dok ste proučavali Sveta pisma i druga evanđeoska naučavanja?
- Što možemo naučiti iz 1. odsjeka o ravnoteži između duhovnog i sekularnog učenja? Kako možemo pomoći članovima obitelji i drugima da daju prioritet duhovnom znanju dok slijede obrazovne ciljeve?
- Kako su vam Sveta pisma pomogla »pobliže se upoznati« s Nebeskim Ocem i Isusom Kristom? (Vidi 2. odsjek.) Razmislite o tome što možete učiniti kako biste poboljšali svoje proučavanje Svetih pisama.
- Nakon čitanja 3. odsjeka, razmislite o blagoslovima koje ste primili dok ste slijedili savjet crkvenih vođa. Kako možemo podijeliti naučavanja živućih proroka s našom obitelji i drugima?
- Što vama znači čuvati riječ Gospodnju? (Za neke ideje, vidi 4. odsjek.) Na koje načine »barem petnaest minuta svaki dan kako bismo se posvetili sustavnom čitanju i razmišljanju« može utjecati na naše živote?

- Razmislite kako se savjet u 5. odsjeku odnosi na vaš život. Kako lažne informacije postaju agresivnije i dostupnije, kako možemo »razlučiti između svjetla i tame«? Što možemo učiniti kako bismo pomogli djeci i mladima?

Povezani stihovi iz Svetih pisama

Psalmi 119:105; Ivan 7:17; 2. Timoteju 3:15–17; 2. Nefi 4:15; 32:3; Helaman 3:29–30; NiS 19:23; 84:85; 88:77–80

Pomoć pri podučavanju

»Čak i kada podučavate puno osoba istodobno, možete posegnuti za pojedincima. Na primjer, to činite kada svakoga toplo pozdravite na početku nastave... Posežite za njima i kada učinite da sudjelovanje postane primamljivo i sigurno« (*Podučavanje, nema većeg poziva*, [1999], 35).

Napomene

1. Vidi Joseph Fielding Smith ml. i John J. Stewart, *The Life of Joseph Fielding Smith* (1972), 57.
2. *The Life of Joseph Fielding Smith*, s.
3. *The Life of Joseph Fielding Smith*, 195.
4. Heber J. Grant, Richard O. Cowan, »Advice from a Prophet: Take Time Out«, *Brigham Young University Studies*, proljeće 1976, 416.
5. »I Know That My Redeemer Liveth«, *Ensign*, prosinac 1971, 27.
6. Conference Report, listopad 1970, 5.
7. Govor na institutu vjere u Loganu, Utah, 10. siječnja 1971, 1–2, Crkvena povijesna knjižnica, neobjavljeni rukopis.
8. »The Most Important Knowledge«, *Ensign*, svibanj 1971, 2.
9. Conference Report, travanj 1955, 51.
10. Conference Report, listopad 1952, 60.
11. *Answers to Gospel Questions*, sabrao Joseph Fielding Smith ml., 5 sv. (1957–1966), 1:xiv; kurziv u izvorniku.
12. Conference Report, listopad 1961, 18.
13. Conference Report, listopad 1927, 142.
14. Conference Report, listopad 1920, 58–59.
15. Conference Report, listopad 1918, 56–57.
16. »Search the Scriptures«, *Young Woman's Journal*, studeni 1917, 592.
17. Conference Report, listopad 1916, 73.
18. »The Resurrection«, *Improvement Era*, prosinac 1942, 780; vidi i *Doctrines of Salvation*, ur. Bruce R. McConkie, 3. sv. (1954–1956), 1:305.
19. »How and What to Read«, *Improvement Era*, kolovoz 1913, 1004–1005; vidi i *Doctrines of Salvation*, 3:207.
20. »Pres. Smith Stresses Value of Education«, *Church News*, 12. lipnja 1971, 3.
21. »And the Truth Shall Make You Free«, *Deseret News*, 30. ožujka 1940, Church section, 4; vidi i *Doctrines of Salvation*, 1:299.
22. *The Restoration of All Things* (1945), 195.
23. »Evidences of Eternal Life«, *Deseret News*, 3. lipnja 1933, Church section, 5; vidi i *Doctrines of Salvation*, 1:295–296.
24. Conference Report, listopad 1934, 65; vidi i *Doctrines of Salvation*, 1:302.
25. »Out of the Darkness«, *Ensign*, lipanj 1971, 2.
26. Conference Report, travanj 1931, 71; vidi i *Doctrines of Salvation*, 1:285–286.
27. »The New and Everlasting Covenant«, *Deseret News*, 6. svibnja 1939, Church section, 8; vidi i *Doctrines of Salvation*, 1:301.
28. Conference Report, listopad 1959, 20.
29. »And the Truth Shall Make You Free«, 4; razgodci te velika i mala slova su standardizirani.
30. »Search the Scriptures«, 591–592; vidi i *Doctrines of Salvation*, 1:303.

Poštivanje svećeničkih ključeva obnovljenih po Josephu Smithu

»Htio bih sada reći – vrlo jasno i vrlo odrješito – da imamo sveto svećeništvo te da su ključevi kraljevstva Božjeg ovdje. Oni se nalaze jedino u Crkvi Isusa Krista svetaca posljednjih dana.«

Iz života Josepha Fieldinga Smitha

Predsjednik Joseph Fielding Smith je izjavio: »Imam savršenu spoznaju božanskog poslanja proroka Josepha Smitha. Nema sumnje u mom umu da ga je podigao Gospodin i dao mu objavu, zapovijedi, otvorio mu nebesa i pozvao ga da bude na čelu ove veličanstvene rasporedbe.«¹ Predsjednik Smith spojio je ovu »savršenu spoznaju« s dužnim poštovanjem za svećeničke ključeve obnovljene kroz proroka Josepha. Uvijek je poštivao i podržavao one koji su držali ključeve i savjetovao je sve članove Crkve da imaju to isto poštovanje. Rekao je: »Svakog čovjeka koji je pravilno odabran predsjedavati u bilo kojem svojstvu u Crkvi treba poštivati u njegovom pozivu.«²

U jednom trenutku tijekom službe Josepha Fieldinga Smitha kao apostola, Prvo predsjedništvo i Zbor dvanaestorice apostola bili su uključeni u opetovano raspravu o teškom pitanju. Starješina Smith izrazio je snažno mišljenje o toj temi. Jednog dana, predsjednik Heber J. Grant, tadašnji predsjednik Crkve, došao je u ured starješine Smitha. Predsjednik Grant objasnio je da je nakon razmatranja pitanja uz molitvu bio pod dojmom da preporuči djelovanje koje se razlikovalo od gledišta starješine Smitha. Starješina Smith trenutačno je podigao svoj glas podrške za odluku predsjednika Smitha. Kasnije je izjavio: »Što se mene tiče, kada predsjednik Crkve kaže da mu je Gospodin pokazao ili ga nadahnua da nešto učini, ja ću ga u potpunosti podržati u tome.«³

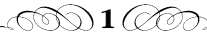

Kada su Petar, Jakov i Ivan predali Melkisedekovo svećeništvo Josephu Smithu i Oliveru Cowderyju, također su predali svećeničke ključeve.

Joseph Fielding Smith pružao je takvu podršku svim svojim svećeničkim vođama, ne samo predsjedniku Crkve. Na primjer, Nathan Eldon Tanner bio je pozvan služiti kao član Zbora dvanaestorice u listopadu 1962. godine. Godinu dana kasnije bio je pozvan kao savjetnik u Prvom predsjedništvu, koji je tako postavljen u pretpostavljeni položaj ispred predsjednika Smitha, koji je bio predsjednik Zbora dvanaestorice. Predsjednik Tanner kasnije je iskazao svoju zahvalnost za podršku predsjednika Smitha: »Kada sam pozvan u Prvo predsjedništvo, iako je on bio stariji član Dvanaestorice i bio u službi više od pedeset godina, pokazao je veliko poštovanje za mene na tom položaju i pružio mi punu podršku i povjerenje.«⁴

Predsjednik Smith također je poštivao svećeničke vođe u svom odjelu. Kada je služio kao član Zbora dvanaestorice apostola, rekao je: »Nemam pravo... krstiti ni jedno od svoje vlastite djece, a da prvo ne odem biskupu u odjelu u kojem živim i dobijem njegovu suglasnost, jer on drži ključeve za taj odjel kojem ja pripadam kao član. Nikada nisam krstio ni jedno od svoje djece... osim nakon što sam otišao biskupu i dobio njegovo odobrenje da izvršim tu uredbu i potvrdim ih za članove Crkve.«⁵

Naučavanja Josepha Fieldinga Smitha

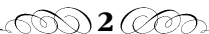
Svećenički su ključevi moć i ovlast za vođenje Gospodnjeg djela na zemlji.

Postoji razlika između primanja u službu u svećeništvu i primanja ključeva svećeništva. To trebamo jasno razumjeti...

Iako svi muškarci obdržavaju svećeništvo, a koji su zaređeni u bilo koju službu, ipak postoje posebne, ili upravljačke ovlasti koje se daju onima koji su pozvani predsjedavati. Te ovlasti zovu se ključevi.⁶

[Svećenički] su ključevi pravo predsjedništva; oni su moć i ovlast upravljanja i usmjeravanja cjelokupnim Gospodinovim djelom na zemlji. Oni koji ih drže imaju moć upravljanja i kontroliranja načina na koji svi drugi služe u svećeništvu.⁷

Kada ljudi prime zaduženje po nekome tko drži te ključeve, tada su njihova djela valjana. Ono što oni čine zapečaćeno je i valjano u Crkvi i na zemlji i na nebesima.⁸

Gospodin je poslao svete glasnike iz svoje nazočnosti da obnovi ključeve svećeništva.

Vjerujemo da je nakon duge noći tame, nevjere i odmicanja od istine pravoga i savršenog kršćanstva, Gospodin u svojoj beskrajnoj mudrosti ponovno obnovio puninu vječnog evanđelja na zemlji.

Mi znamo da je Joseph Smith prorok; da su mu se Otac i Sin ukazali u proljeće 1820. kako bi uveli ovu konačnu rasporedbu evanđelja; da je preveo Mormonovu knjigu darom i moću Božjom; da je primio ključeve i ovlast od anđela poslanih s tom svrhom; i da mu je Gospodin objavio nauke spasenja.⁹

Gospodin ne priznaje ni jednu uredbu ili obred, iako može biti izvršen u njegovo ime, osim ako je u skladu s njegovom voljom i izvršen po nekome tko je priznat kao njegov ovlaštenu sluga. Iz tog je razloga iz svoje nazočnosti poslao svete glasnike Josephu Smithu i drugima kako bi obnovili ono što je bilo oduzeto sa zemlje, puninu evanđelja, te puninu i ključeve svećeništva.¹⁰

Svećenički ključevi morali su biti obnovljeni. Nije bilo dovoljno da Ivan Krstitelj dođe s ključevima Aronovog svećeništva, te Petar, Jakov i Ivan s ključevima Melkizedekovog svećeništva, po kojima je uspostavljena Crkva, već je trebalo doći do otvaranja nebesa i obnove ključeva koje su držali svi proroci koji su bili na čelu rasporedbi od doba Adamova do Petra, Jakova i Ivana. Ti proroci došli su po redu i svaki je dao ovlast koju je obnašao.¹¹

Svi ključevi svih rasporedbi morali su biti doneseni redom za ispunjenje riječi proroka i svrha Gospodnjih u izvršavanju potpune obnove svih stvari. Stoga je otac ljudske obitelji, prvi čovjek na zemlji, Adam, morao doći, i došao je sa svojom moću. Došao je Mojsije, i ostali. Svi koji su imali ključeve došli su i predali svoje ovlasti... Nemamo datume kada su neke od ovih ovlasti bile objelodanjene, ali je prorok Joseph Smith u pismu svecima u Nauvoou govoreći o spasenju mrtvih izjavio, kako imamo zapisano u 128. odsjeku knjige Nauk i savezi [stihovi 17–21], da su svi ti proroci došli sa svojim ključevima u rasporedbi u kojoj živimo.¹²

Nakon uspostave Crkve Gospodin je zapovjedio svojim svecima da izgrade dom u ime njegovo. Sveci su nedovoljno shvatili važnost

toga i nisu odmah krenuli na posao da izgrade taj dom, stoga ih je Gospodin ukorio [vidi NiS 95:1–4]. Nakon ukora pošli su svojom moću i u svom siromaštvu graditi hram Kirtland. Zbog čega je izgrađen? Kao sveto utočište u koje Isus Krist može doći, gdje može poslati svoje sluge, proroke, s njihovim ključevima ovlasti... Znamo da su trojica od velebnih drevnih proroka koji su imali važne ključeve došli 3. dana travnja 1836. godine.

Prvo je došao Mojsije [vidi NiS 110:11]. Dao je Josephu Smithu i Oliveru Cowderyju ključeve sabiranja Izraela... Sabrao je Izrael i iako nije imao priliku dovesti ih u posjed zemlje, ključevi su sabiranja bez obzira bili u njegovim rukama. Došao je Petru, Jakovu i Ivanu na gori preobraženja i tamo im je predao iste ključeve za sabiranje Izraela u vrijeme u koje su živjeli. Bio je poslan proroku Josephu Smithu i Oliveru Cowderyju da preda ključeve sabiranja Izraela u rasporedbi punine vremena...

Ilija (Ilijas) je došao nakon što je Mojsije predao svoje ključeve i donio evanđelje rasporedbe u kojoj je živio Abraham [vidi NiS 110:12]. Sve što se odnosi na tu rasporedbu, blagoslovi koji su podijeljeni Abrahamu, obećanja koja su dana njegovom potomstvu, sve je trebalo biti obnovljeno, a Ilija, koji je držao ključeve te rasporedbe, je došao.

Zatim je Ilija, posljednji od proroka koji je držao ključeve moći pečaćenja u drevnom Izraelu, došao i predao tu moć, moć pečaćenja [vidi NiS 110:13–16]. Neki članovi Crkve bili su zbunjeni misleći da je Ilija došao s ključevima krštenja za mrtve ili spasenja za mrtve. Ilijini ključevi bili su iznad toga. Bili su to ključevi pečaćenja, a ti ključevi pečaćenja odnose se na živuće i obuhvaćaju mrtve koji su voljni pokajati se.¹³

Ilija prorok... predao je moć pečaćenja [Josephu Smithu i Oliveru Cowderyju], moć za korištenje svećeništva kako bi se vezalo na zemlji i pečatilo na nebu.¹⁴

Moć pečaćenja stavlja pečat odobrenja na svaku uredbu koja se izvrši u Crkvi, i štoviše one koje se obavljaju u hramovima Gospodnjim.¹⁵

Braćo i sestre, ovo je veličanstvena rasporedba. Sve druge rasporedbe utječu se u nju. Sve ovlasti, sve moći, dio su ove rasporedbe u kojoj živimo. Povlašteni smo imati udjela u ovim blagoslovima kroz našu vjernost.¹⁶

U hramu Kirtland, Ilija se ukazao Josephu Smithu i Oliveru Cowderyju te im udijelio ključeve pečaćenja.

Htio bih sada reći – vrlo jasno i vrlo odrješito – da imamo sveto svećeništvo te da su ključevi kraljevstva Božjeg ovdje. Oni se nalaze jedino u Crkvi Isusa Krista svetaca posljednjih dana.¹⁷

3

Predsjednik Crkve drži ključeve nad cijelom Crkvom.

Nedugo prije njegove mučeničke smrti, prorok [Joseph Smith] predao je Dvanaestorici apostola – koji čine drugi zbor u Crkvi – sve ključeve i sve uredbe i svećeništvo koje su trebali imati kako bi nastavili ovo velebno i sjajno djelo sveopćeg spasenja.¹⁸

Ovo svećeništvo i ti ključevi... dani su svakom čovjeku koji je bio odijeljen kao član Vijeća dvanaestorice. Ali pošto su oni pravo predsjedništva, može ih u punini koristiti samo najstariji apostol Božji na zemlji, koji je predsjednik Crkve.¹⁹

Predsjednik Crkve drži ključeve nad cijelom Crkvom... U njemu je koncentrirana moć svećeništva. On drži sve ključeve za sve što se odnosi na rasporedbu punine vremena. Svi ključevi prethodnih rasporedbi koji su objavljeni dani su njemu.²⁰

4

Trebamo poštivati one kojima je predsjednik Crkve delegirao ključeve ovlasti.

[Predsjednik Crkve] ima pravo delegirati ovlast i povući je kako mu se čini primjereno i kako primi nadahnuće da to učini.²¹

Upamtite da postoji samo jedan na licu zemaljskom koji drži svećeničku moć pečaćenja, a on može delegirati tu moć drugima, da oni mogu djelovati i pečatiti na zemlji, i to je valjano, obvezujuće, dok god on to podržava; ako je povuče, nijedan čovjek ne može koristiti tu moć.²²

Nijedan čovjek ne može službovati i udjeljivati blagoslove hrama bez ovlasti da to čini koju mu je delegirao predsjednik Crkve. Nijedan čovjek ne može sudjelovati u bilo kojem svojstvu ove Crkve bez ovlasti koja ga prati u tom činu, koja se stječe kroz moć i ključeve koje drži predsjednik Crkve... Ako on vlašću svojih ključeva kaže da određene povlastice treba povući od ljudi, tada nijedan čovjek neće imati ovlast službovati u podjeljivanju upravo tih povlastica. Ako netko pokuša to učiniti, čin neće biti valjan, a onaj koji pokuša službovati morat će odgovarati pred sudištem Božjim, ako ne pred Crkvom, i bit će u prijestupu...

Kada apostoli i druga braća posjete okole Siona i imenovani su urediti bilo što što tamo zahtijeva pažnju, oni to čine vlašću povjerenja, ili ovlašću, koju im je delegirao predsjednik Crkve. Isto načelo odnosi se u manjem stupnju na okole i odjele.²³

Svakog čovjeka koji je pravilno odabran predsjedavati u bilo kojem svojstvu u Crkvi treba poštivati u njegovom pozivu. Kada je čovjek zaređen u službu biskupa, dani su mu ključevi predsjedništva nad odjelom u kojem živi i treba ga u njegovom pozivu poštivati svaki član odjela, bez obzira koju službu čovjek obnaša. Isto je pravo za predsjednika okola, predsjednika zbora ili bilo koga drugoga. Kao primjer što to znači podučeni smo da nijedan otac nema pravo, iako može imati Melkizedekovo svećeništvo, krstiti jedno od svoje djece, a da prvo ne primi odobrenje svog biskupa. Kada se primi to odobrenje, otac je ovlašten obaviti tu uredbu za svoje dijete. Ako bilo koji otac odluči obaviti krštenje, ili zaređiti svog sina, a da prvo ne primi odobrenje predsjedavajućeg službenika u odjelu ili okolu, ovisno o slučaju, koji drži ključeve ovlasti, on bi bio u prijestupu. To se odnosi na apostola, kao i na starješinu u odjelu. Čak ni predsjednik Crkve nikada ne bi pomislio da djeluje po tom pitanju, a da prvo ne prizna biskupa svog odjela ili predsjednika svog okola i ovlast koju je delegirao biskupu ili predsjedniku okola.²⁴

5

Ujedinjeni glas onih koji obnašaju ključeve kraljevstva uvijek će nas voditi kamo Gospodin želi da budemo.

Mislim da ima jedna stvar koja mora biti iznimno jasna u našem umu. Ni Predsjednik Crkve, ni Prvo predsjedništvo, ni ujedinjeni glas Prvog predsjedništva i Dvanaestorice nikada neće odvesti svece na krivi put ili poslati poruku svijetu koja je suprotna volji Gospodinovoj.

Pojedinac može pasti pored puta, ili imati mišljenja, ili dati savjet koji nije ono što Gospodin namjerava. Ali glas Prvog predsjedništva i ujedinjeni glas drugih koji s njima drže ključeve kraljevstva uvijek će voditi svece i svijet onim stazama gdje Gospodin želi da budu...

Svjedočim da budemo li uprli pogled u Prvo predsjedništvo i slijedili njihov savjet i usmjerenje, nijedna moć na zemlji ne može zaustaviti ili promijeniti naš smjer kao Crkve, a kao pojedinci steći ćemo mir u ovom životu i biti baštinici vječne slave u budućem svijetu [vidi NiS 59:23].²⁵

Prijedlozi za proučavanje i podučavanje

Pitanja

- Na koje načine možemo slijediti primjer predsjednika Smitha dok podržavamo one koji drže ključeve svećeništva? (Vidi »Iz života Josepha Fieldinga Smitha«.)
- Kako vam 1. odsjek pomaže razumjeti razliku između obnašanja službe u svećeništvu i obnašanja svećeničkih ključeva? Što mislite zašto je ta razlika važna?
- Na koje ste načine bili blagoslovljeni jer su svećenički ključevi obnovljeni na zemlji? (Vidi 2. odsjek.)
- Što mislite kako je Crkva osnažena organizacijom opisanom u 3. i 4. odsjeku? Kako su osnaženi pojedini članovi Crkve?
- Koja su vaša razmišljanja dok razmatrate riječi predsjednika Smitha o jedinstvu u Prvom predsjedništvu i Zboru dvanaestorice apostola? Kada ste vi primili vodstvo kroz njihov »ujedinjeni glas«? (Vidi 5. odsjek.)

Povezani stihovi iz Svetih pisama

Matej 16:13–19; Djela 3:21; NiS 21:4–6; 27:5–13; 65:2; 128:8–21; 132:7

Pomoć pri podučavanju

»Može... se dogoditi da ne znate odgovor na neko pitanje. Ako se to dogodi, jednostavno kažite da ne znate. Možete reći da ćete pokušati pronaći odgovor. Ili možete pozvati učenike da pronađu odgovor, dajući im vremena tijekom druge lekcije da iznesu što su naučili« (*Podučavanje, nema većeg poziva* [1999], 64).

Napomene

1. Conference Report, travanj 1951, 58.
2. *Answers to Gospel Questions*, sabrao Joseph Fielding Smith ml., 5 sv. (1957–1966), 2:40.
3. Francis M. Gibbons, *Joseph Fielding Smith: Gospel Scholar, Prophet of God* (1992), 342.
4. N. Eldon Tanner, »A Man without Guile«, *Ensign*, kolovoz 1972, 33.
5. »Principles of the Gospel: The New and Everlasting Covenant«, *Deseret News*, 6. svibnja 1939, Church section, 5; vidi i *Doctrines of Salvation*, ur. Bruce R. McConkie, 3 sv. (1954–1956), 3:136–137.
6. Conference Report, travanj 1967, 98.
7. »Eternal Keys and the Right to Preside«, *Ensign*, srpanj 1972, 87.
8. Conference Report, travanj 1967, 99.
9. »Out of the Darkness«, *Ensign*, lipanj 1971, 4.
10. »The Coming of Elijah«, *Ensign*, siječanj 1972, 5.
11. »The Keys of the Priesthood Restored«, *Utah Genealogical and Historical Magazine*, srpanj 1936, 98–99.
12. »The Keys of the Priesthood Restored«, 101.
13. »The Keys of the Priesthood Restored«, 99–100.
14. Conference Report, travanj 1970, 58.
15. Conference Report, travanj 1948, 135; vidi i *Doctrines of Salvation*, 3:129.
16. »The Keys of the Priesthood Restored«, 101.
17. »Eternal Keys and the Right to Preside«, 87–88.
18. *Doctrines of Salvation*, 3:154.
19. »Eternal Keys and the Right to Preside«, 87.
20. »Priesthood – Restoration of Keys«, *Deseret News*, 16. rujna 1933; Church section, 4; vidi i *Doctrines of Salvation*, 3:135.
21. »The Keys of the Priesthood Restored«, 101; vidi i *Doctrines of Salvation*, 3:135.
22. *Elijah the Prophet and His Mission i Salvation Universal* (1957), 50; vidi i *Doctrines of Salvation*, 3:136.
23. Conference Report, travanj 1967, 98–99.
24. *Answers to Gospel Questions*, 2:40–41.
25. »Eternal Keys and the Right to Preside«, 88.

Prisega i savez svećeništva

»Gospodnji blagoslovi ponuđeni su svecima i svijetu kroz posluživanje onih koji obnašaju njegovo sveto svećeništvo, koji ga predstavljaju.«

Iz života Josepha Fieldinga Smitha

Dana 9. travnja 1951, nakon što je služio kao apostol 41 godinu, Joseph Fielding Smith bio je podržan kao predsjednik Zbora dvanaestorice. Nedugo nakon glasa podrške, predsjednik Smith obratio se zajednici. Ukratko je opisao svoje osjećaje o svom pozivu:

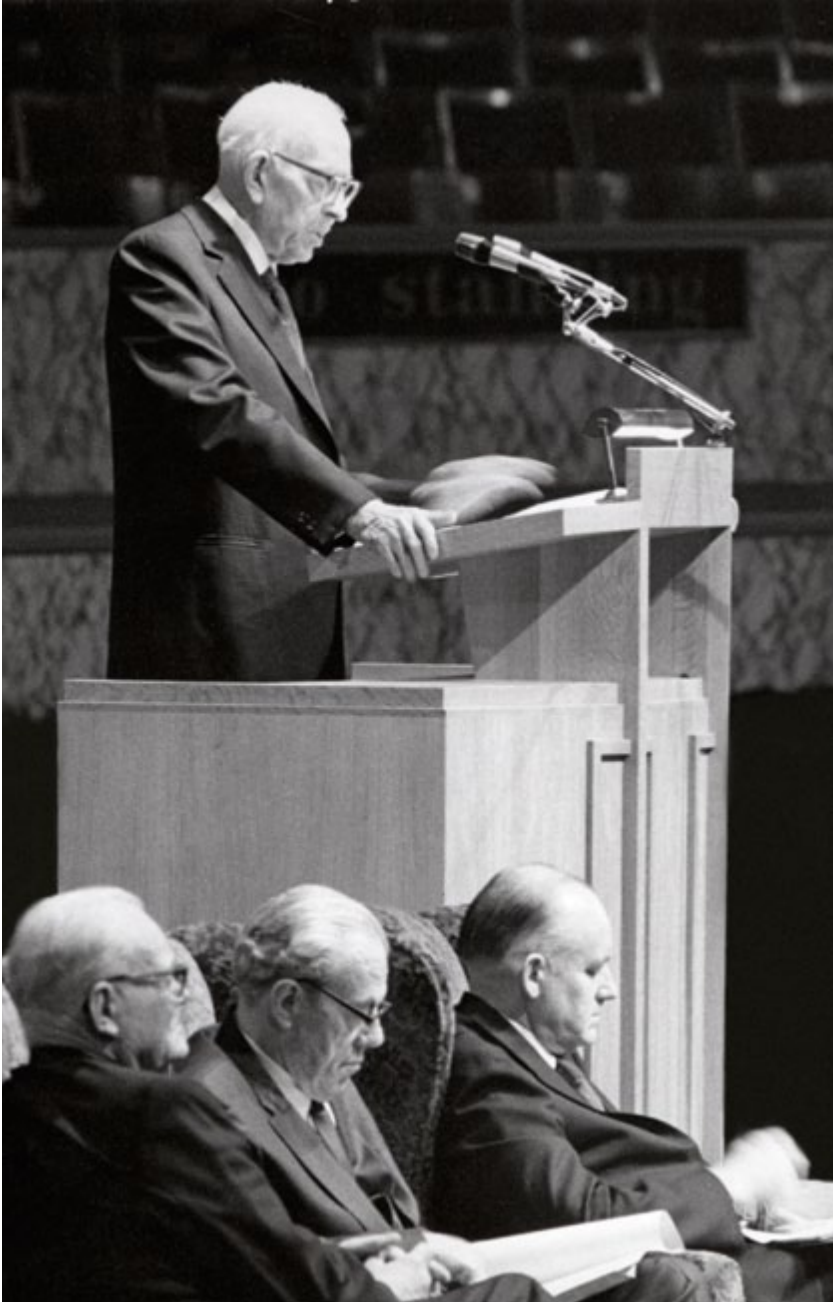
»Svjestan sam da je položaj koji sam pozvan ispuniti od velike važnosti. Zbog toga se osjećam ponizno...

Zahvaljujem Gospodinu za evanđelje Isusa Krista, za moje članstvo u Crkvi, za priliku koja mi je dana da služim. Imam samo jednu želju, ovako slab, a to je da veličam najbolje što mogu poziv koji imam.«¹

Predsjednik Smith često je poticao svećeničke vođe da veličaju svoje pozive. Iako je javno govorio o svojoj osobnoj želji da veliča svoje pozive u svećeništvu,² rijetko je govorio o svojim nastojanjima da to učini. Međutim, jednom se osvrnuo na svećeničku službu koju je pružio sa svojim prijateljem Georgeom F. Richardsom, koji je bio njegov prethodnik kao predsjednik Zbora dvanaestorice:

»Četrdeset godina sjedio sam u vijeću, pohađao sabore i služio na različite način s predsjednikom Georgeom F. Richardsom...

Putovali smo zajedno s jednog kraja okola sionskih do drugog. U početku smo, mi, braća među vrhovnim autoritetima, išli po dvojica u posjetu okolima sionskim. Gdje nas željeznica nije dovela, a takvih je mjesta bilo mnogo, obično smo putovali natkrivenim zapregama, koje su bile lagane otvorene kočije. Dulja putovanja obično su značila zaduženja za dva okola, često tri ili četiri.

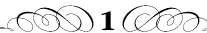
Predsjednik Joseph Fielding Smith, govoreći na saboru britanskog područja, kolovoz 1971. Sjede, s lijeva na desno: starješine Marion G. Romney, Richard L. Evans i Howard W. Hunter.

Na takvim putovanjima sastanci su se održavali svakodnevno između sabora okola u raznim naseljima, ili odjelima, u okolima. Takva putovanja bila su po neravnim cestama, ponekad jedva prohodnima, kroz gustu prašinu po ljeti i ekstremnu hladnoću po zimi, često kroz duboko blato ili snijeg.«³

Starješina Francis M. Gibbons, koji je služio kao tajnik Prvom predsjedništvu, iznio je svoje uvide o načinu na koji je predsjednik Smith veličao svoje pozive u svećeništvu: »Iako je [on] bio potpuno svjestan svoje ovlasti, uvijek je bio krotak i blag u njezinom korištenju. Njegova osobnost bila je bez drskosti, ulagivanja ili uobraženosti. Nikada se nije uzdizao, nikada nije koristio svoj položaj za vlastitu korist.«⁴

Kao predsjednik Crkve, Joseph Fielding Smith govorio je na pet svećeničkih zasjedanja općeg sabora, potičući braću da veličaju svoje pozive u svećeništvu. Naučavanja u ovom poglavlju uzeta su iz četiri od tih propovijedi, stavljajući posebnu pozornost na govor koji je predsjednik Smith dao 3. listopada 1970. godine. Budući da su propovijedi izgovorene na svećeničkim sastancima, riječi u ovom poglavlju odnose se na muškarce. Međutim, ove riječi uključuju razumijevanje da je moć svećeništva veliki blagoslov za sve članove Crkve. U jednoj od propovijedi, predsjednik Smith je rekao: »Mislim da svi znamo kako blagoslovi svećeništva nisu ograničeni samo na muškarce. Ovi blagoslovi također se izljevaju na naše supruge i kćeri te na sve vjerne žene u Crkvi. Ove dobre sestre mogu se pripremiti, obdržavajući zapovijedi i služeći u Crkvi, za blagoslove doma Gospodnjeg. Gospodin svojim kćerima pruža svaki duhovni dar i blagoslov koji mogu dobiti njegovi sinovi, jer niti je muškarac bez žene, niti je žena bez muškarca u Gospodinu [vidi 1. Korinćanima 11:11].«⁵

Naučavanja Josepha Fieldinga Smitha

Muškarci trebaju imati jasno razumijevanje saveza koje sklapaju kada prime službe u svećeništvu.

Želim privući vašu pažnju na prisegu i savez Melkisedekovog svećeništva. Mislim da ako imamo jasno razumijevanje saveza koje sklapamo kada primamo službe u svećeništvu, i obećanje koje Gospodin daje ako veličamo naše pozive, tada ćemo imati veći poticaj činiti sve što moramo kako bismo stekli vječni život.

Mogu li nadalje reći da je sve što je povezano s ovim višim svećeništvom osmišljeno i namijenjeno pripremiti nas za stjecanje vječnog života u Božjem kraljevstvu.

U objavi o svećeništvu, danoj Josephu Smithu u rujnu 1832, Gospodin kaže da je Melkisedekovo svećeništvo vječno; da poslužuje evanđelje, nalazi se u pravoj crkvi kroz sva pokoljenja, i drži ključeve spoznaje Boga. On kaže da omogućava Gospodnjem narodu da bude posvećen, vidi lice Božje i uđe u pokoj Gospodnji, »a taj je pokoj punina slave njegove«. (Vidi NiS 84:17–24.)

Zatim, govoreći i o Aronovom i o Melkisedekovom svećeništvu, Gospodin kaže: »Jer, koji su god vjerni sve do postizavanja tih dvaju svećeništava o kojima govorah, i u veličanju poziva svojega, posvećeni su Duhom za obnovu tjelesa svojih.

Postaju oni sinovi Mojsijevi i Aronovi i potomstvo Abrahamovo, i crkva i kraljevstvo, i odabranici Božji.

A tako i oni koji primaju to svećeništvo, mene primaju, riječ je Gospodnja.

Jer tko sluge moje prima, mene prima.

A tko mene prima, prima i Oca mojega.

A tko prima Oca mojega, prima i kraljevstvo Oca mojega. Stoga će mu se dati sve što ima Otac moj.

A to je u skladu sa zakletvom i savezom što pripadaju svećeništvu.

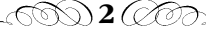
Svi oni, dakle, koji prime svećeništvo, primaju i tu zakletvu i savez Oca mojega, što ih on prekršiti ne može, niti se to može dokinuti.«

Zatim je navedena kazna za kršenje saveza i potpuno odstupanje od nje, zajedno s ovom zapovijedi: »Pripazite na sebe, da se pomno osvrćete na riječi života vječnoga.

Jer, živjet ćete od svake riječi što izlazi iz usta Božjih.« (NiS 84:33–44.)⁶

Oni među vama koji obnašaju Aronovo svećeništvo nisu još primili ovu zakletvu i savez koji pripadaju višem svećeništvu, no imate moć i ovlast danu od Gospodina. Aronovo svećeništvo je pripremno svećeništvo koje nas školuje i obučava da budemo dostojni ovih drugih velikih blagoslova koji dolaze kasnije.

Ako služite vjerno kao đakon, kao učitelj i kao svećenik, stječete iskustvo i dobivate sposobnosti i kvalitete koje vam omogućavaju da primite Melkisedekovo svećeništvo i veličate svoj poziv u njemu.⁷

**Obnašatelji svećeništva obećavaju veličati
svoje pozive u svećeništvu i živjeti po svakoj
riječi koja izlazi iz usta Božjih.**

Kao što svi znamo, savez je ugovor i sporazum između barem dvije strane. U slučaju evanđeoskih saveza, strane su Gospodin na nebesima i ljudi na zemlji. Ljudi se slažu obdržavati zapovijedi, a Gospodin im obećava nagraditi ih sukladno tome. Samo evanđelje je novi i vječni savez i ono obuhvaća sve sporazume, obećanja i nagrade koje Gospodin nudi svim ljudima.

I tako kad primimo Melkisedekovo svećeništvo, činimo to skla-panjem saveza. Svečano obećavamo da ćemo primiti svećeništvo, veličati naše pozive u njemu, i živjeti po svakoj riječi koja izlazi iz usta Božjih. Gospodin nam sa svoje strane obećava da ćemo, ako obdržavamo savez, primiti sve što Otac ima, što je život vječni. Može li itko od nas zamisliti veći ili veličanstveniji sporazum od ovoga?

Ponekad govorimo nesavjesno o veličanju našeg svećeništva, ali ono o čemu objave govore je o veličanju naših poziva u svećeništvu, kao starješine, sedamdesetorice, veliki svećenici, patrijarsi i apostoli.

Svećeništvo koje obnaša čovjek je Božja moć i ovlast povjerena ljudima na zemlji da u svemu djeluju za spasenje ljudskoga roda. Svećeničke službe ili pozivi poslužiteljska su zaduženja za obavljanje posebno dodijeljenog služenja u svećeništvu. A način za veličanje ovih poziva jest vršiti djelo koje trebaju obaviti oni koji imaju određenu službu na koju se to djelo odnosi.

Nije važno koju službu imamo dok smo god odani i vjerni našim obvezama. Jedna služba nije veća od druge, iako iz administrativnih razloga jedan obnašatelj svećeništva može biti pozvan predsjedavati i upravljati radom drugoga.

Moj otac, predsjednik Joseph F. Smith, je rekao: »Ne postoji služba u ovom svećeništvu koja jest ili može biti veća od samog svećeništva. Služba izvodi svoju ovlast i moć iz svećeništva. Nijedna služba ne daje

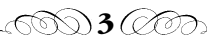
ovlast svećeništvu. Nijedna služba ne pridaje moći svećeništva. Ali sve službe u Crkvi izvode svoju moć, snagu i ovlast *iz* svećeništva.«

Pozvani smo veličati naše pozive u svećeništvu i činiti djelo koje ide uz službu koju primamo. I tako Gospodin kaže, u objavi o svećeništvu: »Nek, dakle, svatko stoji u službi svojoj i radi u pozivu svome... kako bi se sustav održao savršeno.« (NiS 84:109–110.)

Ovo je jedan od velikih ciljeva prema kojem radimo u svećeničkim programima Crkve, da starije vrše djelo starijina, sedamdesetorica djelo sedamdesetorice, visoki svećenici djelo visokih svećenika, i tako dalje, kako bi svi obnašatelji svećeništva mogli veličati svoje pozive i požnjati bogate blagoslove obećane kroz takvo djelovanje.⁸

Mi smo poslanici Gospodina Isusa Krista. Naša je dužnost predstavljati ga. Zapovjedbno nam je da propovijedamo evanđelje, vršimo uredbe spasenja, blagoslivljamo čovječanstvo, iscjeljujemo bolesne i možda vršimo čudesa, da činimo što bi on činio da je osobno nazočan – i sve to jer obnašamo sveto svećeništvo.

Kao Gospodnji zastupnici vezani smo njegovim zakonom da učinimo što on želi da učinimo bez obzira na osobne osjećaje ili svjetovne želje. Sami od sebe nemamo poruku spasenja, ni nauk koji mora biti prihvaćen, ni moć krstiti, zaređivati ili vjenčavati za vječnost. Sve ovo dolazi od Gospodina, a bilo što što učinimo vezano uz to rezultat je delegirane ovlasti.⁹

Obećanje uzvišenja nudi se svakom obnašatelju Melkisedekovog svećeništva koji je odan prisezi i savezu svećeništva.

Možemo reći nekoliko riječi o savezu koji prati primanje Melkisedekovog svećeništva.

Prisegnuti prisegu označava najsvečaniji i obvezujući oblik govora poznat ljudskom jeziku; i ovaj je jezik Otac odabrao koristiti u velebnom mesijanskom proročanstvu o Kristu i svećeništvu. O njemu navodi: »Zakleo se Jahve i neće se pokajati: 'Dovijeka ti si svećenik po redu Melkisedekovu!'« (Psalmi 110:4.)

U objašnjavanju ovog mesijanskog proročanstva, Pavao je rekao da je Isus imao »neprolazno svećeništvo«, i da je po njemu došla

»Svećeništvo... je Božja moć i ovlast povjerena ljudima na zemlji da u svemu djeluju za spasenje ljudskoga roda.«

»sna[ga] vječnog života«. (Vidi Hebrejima 7:24, 16.) Joseph Smith je rekao da »svaki koji je zaređen u ovo svećeništvo sličan Sinu Božjemu, ostaje vječno svećenik«, to jest, ako je vjeran i odan [vidi prijevod Josepha Smitha, Hebrejima 7:3].

I tako je Krist veliki primjer po pitanju svećeništva, kao i po pitanju krštenja i svega drugoga. I tako, kao što Otac priseže prisegu da će njegov Sin baštiniti sve kroz svećeništvo, tako priseže da ćemo svi mi koji veličamo naše pozive u tom istom svećeništvu primiti sve što Otac ima.

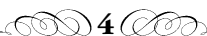
Ovo je obećanje uzvišenja koje se nudi svakom čovjeku koji obnaša Melkisedekovo svećeništvo, no to je obećanje uvjetovano,

uvjetovano veličanjem naših poziva u svećeništvu i življenjem po svakoj riječi koja izlazi iz usta Božjih.

Savršeno je jasno kako nema velebnijih obećanja koja su dana ili bi mogla biti dana od onih koja su dana nama kada smo prihvatili povlasticu i preuzeli odgovornost obnašati sveto svećeništvo i stajati kao poslužitelji Kristovi.

Aronovo svećeništvo pripremno je svećeništvo da nas osposobi sklopiti savez i primiti prisegu koja se odnosi na ovo više svećeništvo.¹⁰

Blagoslovi Gospodnji nude se svim ljudima kroz posluživanje onih koji obnašaju njegovo sveto svećeništvo.

Ne postoji ništa na cijelom svijetu jednako važno za svakog od nas kao staviti Božje kraljevstvo na prvo mjesto, obdržavati zapovijedi, veličati naše pozive u svećeništvu, odlaziti u dom Gospodnji i dobiti ponudu punine blagoslove kraljevstva našeg Oca.¹¹

Blagoslovi Gospodnji ponuđeni su svecima i svijetu kroz posluživanje onih koji obnašaju njegovo sveto svećeništvo, koji ga predstavljaju, koji su zapravo njegovi sluge i zastupnici te su voljni služiti mu i obdržavati njegove zapovijedi.¹²

Moja je molitva da svi mi koji smo bili pozvani predstavljati Gospodina i obnašati njegovu vlast možemo upamtiti tko smo i djelovati sukladno tomu...

Sve svoje dane težio sam veličati svoj poziv u tom svećeništvu i nadam se da ću ustrajati do kraja u ovom životu i uživati u društvu vjernih svetaca u životu koji dolazi.¹³

Moja je želja blagosloviti sve, i mlade i stare, koji veličaju svoje pozive u svećeništvu, i zamoliti Gospodina da izlije na njih sve dobro od svog Duha u ovom životu i osigurati im bogatstva vječnosti u životu koji dolazi...

Kako je veličanstvena stvar znati da je Gospodin ponudio svakom od nas puninu svećeništva i obećao nam da ćemo, ako primimo ovo svećeništvo i veličamo naše pozive, steći vječnu baštinu s njime u njegovom kraljevstvu!¹⁴

Prijedlozi za proučavanje i podučavanje

Pitanja

- Predsjednik Smith podučio je kroz svećeništvo, »Gospodin svojim kćerima pruža svaki duhovni dar i blagoslov koji mogu dobiti njegovi sinovi« (»Iz života Josepha Fieldinga Smitha«). Koja su vaša razmišljanja o ovoj izjavi?
- Predsjednik Smith rekao je da obnašatelji svećeništva imaju veći poticaj težiti prema vječnom životu kada razumiju svoje saveze i Gospodinova obećanja (vidi 1. odsjek). Kako se to odnosi na sve članove Crkve?
- Kako se objašnjenje predsjednika Smitha o veličanju poziva (vidi 2. odsjek) razlikuje od drugih uporaba riječi *veličanje*? Kako ste vi bili blagoslovljeni kroz služenje članova Crkve koji su veličali svoje pozive?
- Predsjednik Smith je podučio: »Krist [je] veliki primjer po pitanju svećeništva« (3. odsjek). Što možemo učiniti kako bismo slijedili primjer Isusa Krista u našem služenju drugima?
- U 4. odsjeku, proučite riječi predsjednika Smitha o blagoslovima koji se nude u hramu. Kako roditelji mogu pomoći svojoj djeci da se pripreme za blagoslove svećeništva dostupne u hramu?

Povezani stihovi iz Svetih pisama

Hebrejima 5:4; Alma 13:1–2, 6; NiS 20:38–60; 84:19–22; 107:99–100;
Članci vjere 1:5

Pomoć pri podučavanju

»Vješt učitelj se ne pita: 'Što ću danas raditi na nastavi?' već se pita: 'Što će moji učenici raditi danas na nastavi?'; ne: 'Što ću danas podučavati?' već: 'Kako ću pomoći svojim učenicima otkriti ono što trebaju znati?'« (Virginia H. Pearce, »The Ordinary Classroom – A Powerful Place for Steady and Continued Growth«, *Ensign*, studeni 1992, 12; vidi i *Podučavanje, nema većeg poziva* [1999], 61).

Napomene

1. Conference Report, travanj 1951, 152.
2. Vidi Conference Report, travanj 1951, 152; Conference Report, listopad 1970, 92.
3. »President George F. Richards: A Tribute«, *Relief Society Magazine*, listopad 1950, 661.
4. Francis M. Gibbons, *Joseph Fielding Smith: Gospel Scholar, Prophet of God* (1992), 352.
5. Conference Report, travanj 1970, 59.
6. Conference Report, listopad 1970, 90–91.
7. Conference Report, travanj 1970, 59.
8. Conference Report, listopad 1970, 91–92; vidi i Joseph F. Smith, Conference Report, listopad 1903, 87.
9. »Our Responsibilities as Priesthood Holders«, *Ensign*, lipanj 1971, 49.
10. Conference Report, listopad 1970, 92.
11. Conference Report, travanj 1970, 59.
12. »Blessings of the Priesthood«, *Ensign*, prosinac 1971, 98.
13. Conference Report, listopad 1970, 92.
14. Conference Report, travanj 1970, 58.

Krštenje

»Krštenje je doslovno... prijelaz, ili uskrsnuće iz jednog života u drugi – iz života grijeha u duhovni život.«

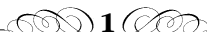
Iz života Josepha Fieldinga Smitha

Na općem saboru u travnju 1951. godine, predsjednik Joseph Fielding Smith govori o svom iskustvu 67 godina ranije kada je bio kršten u dobi od 8 godina. Rekao je kako je na dan svog krštenja osjećao da je »bio čist pred Gospodinom«. Ali je naučio da se treba truditi tijekom svog života kako bi se održao u tom stanju. Prisjeća se: »Imao sam sestru koja je bila vrlo draga, kao i sve moje sestre, koje su u moj um usadile potrebu da se očuvamo neokaljani od svijeta. Njezine poduke za mene na dan mog krštenja ostale su sa mnom sve dane mog života.«¹

Predan učenjima svoje sestre, predsjednik Smith potaknuo je članove Crkve da se pridržavaju svojih krsnih saveza – da ostanu »unutar [granica] duhovnog života« koji su primili kad su se krstili.² Izjavio je:

»Ne postoji važniji savjet koji može biti dan bilo kojem članu Crkve od obdržavanja zapovijedi nakon krštenja. Gospodin nam nudi spasenje uz uvjet pokajanja i vjernost njegovim zakonima.«³

Naučavanja Josepha Fieldinga Smitha

Krštenje uranjanjem simbol je rođenja, smrti i uskrsnuća.

Krštenje, treće načelo i prva uredba evanđelja, presudno je za spasenje i uzvišenje u Božjem kraljevstvu. Krštenje je, prvo, sredstvo po kojem pokajnik prima otpust grijeha. Drugo, ono je prolaz u Božje kraljevstvo. Gospodin nam, razgovarajući s Nikodemom, to govori u Ivanu 3:1–11...

Ova slika prikazuje čovjeka krštenog u rijeci Dnjepar u blizini Kijeva, Ukrajina.

Krštenje se vrši uranjanjem u vodi... Krštenje se ne može izvršiti ni na jedan drugi način već uranjanjem cijelog tijela u vodu iz sljedećih razloga:

1.) Ono je simbol smrti, pokopa i uskrsnuća Isusa Krista, i svih drugih koji su primili uskrsnuće.

2.) Krštenje je također rođenje i simbol rođenja djeteta na ovaj svijet.

3.) Krštenje je doslovno, kao što je i prikaz uskrsnuća, prijelaz, ili uskrsnuće iz jednog života u drugi – iz života grijeha u duhovni život.

Želim govoriti o drugom razlogu: Krštenje je također rođenje i simbol rođenja djeteta na ovaj svijet... U Mojsiju 6:58–60 čitamo:

»Dajem ti stoga zapovijed da o tomu slobodno podučavaš djecu svoju govoreći:

Da uslijed prijestupa dolazi pad, i taj pad smrt donosi, a kako se rodiste na svijet vodom, i krvlju, i duhom što ga stvorih, i tako od praha postadoste živa duša, isto tako morate se nanovo roditi u kraljevstvu nebeskomu iz vode i Duha i biti očišćeni krvlju, i to krvlju Jedinorođenca mojega, da biste se posvetili od svakoga grijeha i uživali riječi života vječnoga na ovome svijetu a život vječni u svijetu budućemu, to jest slavu neumrlu.

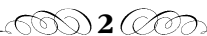
Vodom, naime, obdržavamo zapovijed. Duhom ste opravdani, a krvlju posvećeni.«...

Svako dijete koje dođe na ovaj svijet nošeno je u vodi, rođeno je u vodi, i od krvi i duha. Stoga kada smo rođeni u kraljevstvo Božje moramo biti rođeni na isti način: krštenjem smo rođeni od vode; kroz prolijevanje krvi Kristove očišćeni i posvećeni; a opravdani kroz Duha Božjega, jer krštenje nije potpuno bez krštenja Duhom Svetim. Vidite usporedbu između rođenja u svijet i rođenja u kraljevstvo Božje...

Dolazimo do trećeg razloga: krštenje je doslovno, kao što je i prikaz uskrsnuća, prijelaz, ili uskrsnuće iz jednog života u drugi – iz života grijeha u duhovni život...

Svi muškarci i žene... trebaju pokajanje... Oni su u duhovnoj smrti. Kako će se vratiti natrag? Tako što će biti zakopani u vodi.

Oni su mrtvi, i pokopani su u vodi i ustaju u uskrsnuću duha natrag u duhovni život. To je krštenje.⁴

**Mala djeca koja nisu dosegla godine
uračunljivosti ne trebaju krštenje jer su
otkupljeni kroz pomirenje Isusa Krista.**

Znam da su mala djeca koja nisu dosegla dob uračunljivosti, i stoga nisu kriva za grijeh... otkupljena kroz krv Kristovu, a ozbiljna je poruga tvrditi da trebaju krštenje, niječući pravdu i milosrđe Božje [vidi Moroni 8:20–23].⁵

U 29. odsjeku knjige Nauk i savezi Gospodin kaže sljedeće (stihovi 46–47):

»No, gle, kažem vam, mala su djeca otkupljena od postanka svijeta po Jedinorođencu momemu.

Ona, dakle, ne mogu griješiti, jer moć nije dana Sotoni da nastuje malenu djecu sve dok ona ne postanu uračunljiva preda mnom.«

To zvuči dobro. »Mala su djeca otkupljena od postanka svijeta.« Što je mislio pod time? To znači da prije polaganja temelja ove zemlje, ovaj naum otkupljenja, naum spasenja koji trebamo slijediti u ovom smrtnom životu, sve je bilo pripremljeno, a Bog je, znajući svršetak prije početka, napravio odredbe za otkupljenje malene djece kroz pomirenje Isusa Krista...

Kada pogledate u lice djeteta i ono vas pogleda i nasmiješi vam se, možete li vjerovati da je to maleno dijete ukaljano bilo kakvim grijehom koje će ga lišiti nazočnosti Božje ako li umre?...

Sjećam se kada sam bio na misiji u Engleskoj, tamo je bila američka obitelj... Kada je [muž] čuo starješine kako propovijedaju na ulicama, pozvao ih je u svoj dom jer su bili njegovi sunarodnjaci. Nije bio zainteresiran za evanđelje; bio je zainteresiran za njih jer su također došli iz Sjedinjenih Država. Ja sam slučajno radio tamo. Nisam bio prvi kojega je čuo da propovijeda, ali sam kasnije bio pozvan u njegov dom...

Mislili smo da ćemo otići u njegov dom i razgovarati o bejzbolu, američkom nogometu i drugim stvarima, i uspoređivati stvari u

Sjedinjenim Državama s onima u Velikoj Britaniji – stvarima koje ga zanimaju. To smo učinili, i isprva nismo rekli ni riječ o religiji. Vratili smo se nekoliko puta i on je pomislio kako smo mi prilično dobri momci jer mu nismo pokušavali nametnuti našu religiju. No, nakon nekog vremena počeli su postavljati pitanja – znali smo da hoće – i jedne večeri, dok smo sjedili u njihovom domu, žena se okrenula prema meni i rekla: »Starješino Smith, želim te nešto pitati.« Prije nego što je mogla postaviti svoje pitanje, počela je plakati. Nisam znao o čemu se radi. Jecala je, a kada se dovoljno sabrala kako bi postavila pitanja, ispričala mi je ovu priču:

Kada su otišli u Englesku imali su nesreću da su izgubili svoju bebu... Otišli su do svećenika [crkve koju su pohađali] i željeli su pokopati bebu na kršćanski način... Svećenik joj je rekao: »Ne možemo omogućiti kršćanski pokop vašem djetetu jer nije kršteno. Vaša je beba izgubljena.« To je bio prilično bezobziran način da se to kaže, ali ona je tako ispričala priču, a srce te žene bilo je bolno dvije ili tri godine. Stoga mi je postavila pitanje: »Je li moja beba izgubljena? Zar je neću nikada više vidjeti?« Otvorio sam i počeo joj čitati iz Mormonove knjige riječi Mormonove njegovom sinu Moroniju [vidi Moroni 8]. Rekao sam: »Vaša beba nije izgubljena. Nijedna beba nije izgubljena. Svaka je beba spašena u kraljevstvu Božjem kada umre.«...

»I ja uz to spazih da se sva djeca koja umru prije negoli prispiju k dobi uračunljivosti spašavaju u nebeskom kraljevstvu na nebu.« [NiS 137:10.] To je ono što je Gospodin rekao proroku Josephu Smithu u objavi ili viđenju koje je imao u hramu Kirtland. Zar to ne zvuči dobro? Nije li to pravedno? Nije li to pravo?... [Beba] nije odgovorna za izvorni grijeh, nije odgovorna za nijedan grijeh, a milosrđe Božje polaže pravo na nju i ona je otkupljena.

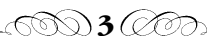
Ali što je s vama i sa mnom? Evo nas, sposobnih razumjeti, a Gospodin kaže: »Zar ikome tko spoznaju ima ne zapovjedih da se obrati?« [NiS 29:49.] Zapovjedbno nam je da se pokajemo, zapovjedbno nam je da budemo kršteni, zapovjedbno nam je da operemo naše grijehе u vodama krštenja, jer smo sposobni razumjeti i svi smo sagriješili. Ali ja nisam bio kršten, niti ste vi bili kršteni za ništa što je Adam učinio. Bio sam kršten kako bih mogao biti očišćen od

onoga što sam učinio sâm, a tako je i s vama, i da ja mogu doći u kraljevstvo Božje...

Gospodin je donio odredbe za one koji su bez zakona, a mala djeca nisu podložna zakonu pokajanja. Kako biste mogli podučiti malo dijete da se pokaje? Ono se nema za što pokajati.

Gospodin je odredio – i to prema svom vlastitom sudu – osam godina za doba uračunljivosti. Nakon što navršimo osam godina trebali bismo imati dovoljno razumijevanja da bismo trebali biti kršteni. Gospodin se brine za one koji su ispod te dobi.⁶

Svaka osoba krštena u Crkvu sklopila je savez s Gospodinom.

Svaka osoba, dok ulazi u vode krštenja, uzima na sebe savez.

»I opet, pod zapovijed Crkvi gledom na obred krštenja – Svi oni koji se pred Bogom ponize i žele biti kršteni, i pristupe srca skršena i duha raskajana, i zasyjedoče pred crkvom da se istinski obratiše od svih grijeha svojih te da su voljni preuzeti ime Isusa Krista, odlučni da mu služe do svršetka, i istinski očituju djelima svojim da primiše od Duha Kristova na otpust grijeha svojih, imaju se krštenjem primiti u crkvu njegovu.« (NiS 20:37.)⁷

Čitat ću iz 59. odsjeka knjige Nauk i savezi:

»Dajem vam [misleći na članove Crkve] zapovijed koja glasi ovako: Ljubi Gospodina, Boga svojega svim srcem svojim, svom snagom svojom, umom i jakošću, i služi mu u ime Isusa Krista.

Ljubi bližnjega svoga kao samoga sebe. Ne ukradi; i ne čini preljuba, i ne ubij, i ne čini ništa krivo.

U svemu zahvaljui gospodu Bogu svojemu.« [NiS 59:5–7.]

Svaka osoba krštena u ovu Crkvu sklopila je savez s Gospodinom da obdržava njegove zapovijedi, a u ovoj zapovijedi, ponovno naglašenoj u ovoj rasporedbi u kojoj živimo, rečeno nam je da trebamo služiti Gospodinu svim srcem i umom, i svom snagom koju imamo, i to također u ime Isusa Krista. Sve što činimo treba biti učinjeno u ime Isusa Krista.

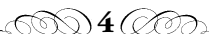

*»Svaka osoba krštena u Crkvu sklopila je savez s
Gospodinom da će obdržavati njegove zapovijedi.«*

U vodama krštenja sklopili smo savez da trebamo obdržavati ove zapovijedi; da ćemo služiti Gospodinu; da ćemo obdržavati ovu prvu i najveću od svih zapovijedi, i ljubiti Gospodina, našega Boga; da ćemo obdržavati sljedeću najveću zapovijed, da ćemo ljubiti naše bližnje kao sebe; i sa svom moću koju imamo, sa svom

snagom, sa svim našim srcima pokazati mu da ćemo »živjet... od svake riječi što izlazi iz usta Božjih« [NiS 84:44] da ćemo biti poslušni i ponizni, marljivi u njegovoj službi, voljni slušati, čuti savjete onih koji predsjedavaju nad nama i činiti sve stvari s okom uprtim jedino na slavu Božju.

Ne bismo trebali zaboraviti ove stvari, jer ova je zapovijed obvezujuća za nas kao članove Crkve.⁸

Kako bismo stekli puninu blagoslova evanđelja, moramo nastaviti biti ponizni, raskajani i poslušni nakon što smo kršteni.

Jedna od velikih svrha istinite crkve jest podučavati ljude što moraju učiniti nakon krštenja kako bi stekli puninu blagoslova evanđelja.⁹

Svaka krštena duša, doista krštena, morala je poniziti se; njezino srce je skršeno; njezin duh je raskajan; sklopila je savez pred Bogom da će obdržavati njegove zapovijedi i odrekla se svih svojih grijeha. Zatim, nakon što dođe u Crkvu, je li njezina povlastica sagriješiti nakon što uđe? Može li se opustiti? Može li se naslađivati u nekim stvarima za koje je Gospodin rekao da ih treba izbjegavati? Ne. Jednako je potrebno da ima taj raskajan duh, to skršeno srce, nakon što je krštena kao i prije.¹⁰

Čuo sam neke naše mladiće, i neke ne tako mlade, kako govore o krštenju. Oni kažu da ne znaju zašto je tako, nakon krštenja za otpust grijeha, da čovjek ne mora biti kršten svaki put kada poćini grijeh. Vidite li razlog? Dok god čovjek griješ i ostane u okvirima duhovnog života on je živ, može se pokajati i primiti oprost. On ne mora biti kršten kako bi bio vraćen tamo gdje je već bio.¹¹

Tko, među svecima posljednjih dana, traži mjesto u telestijalnom kraljevstvu? Tko, među svecima posljednjih dana, traži mjesto u terestrijalnom kraljevstvu? Ne bismo trebali imati ništa s tim kraljevstvima; nije namjera čovjeka koji je kršten u Crkvu, ili ne bi trebala biti, živjeti tako da ne pronade mjesto u celestijalnom kraljevstvu Božjem; jer krštenje je, samo po sebi, put u to kraljevstvo. Krštenje ima dvostruku narav; prvenstveno za otpust grijeha, a zatim, ulazak u kraljevstvo Božje, ne telestijalno kraljevstvo, ne terestrijalno

kraljevstvo, već ulazak u celestijalno kraljevstvo, gdje boravi Bog. To je svrha krštenja; to je svrha dara Duha Svetoga polaganjem ruku – pripremiti nas da mognemo, kroz poslušnost, nastavljati sve dalje, obdržavajući zapovijedi Gospodnje, dok ne primimo puninu u celestijalnom kraljevstvu.¹²

Prijedlozi za proučavanje i podučavanje

Pitanja

- Dok čitate sjećanja predsjednika Smitha u djelu »Iz života Josepha Fieldinga Smitha«, osvrnite se na svoje krštenje. Kako je vaše razumijevanje krštenja poraslo od tada? Kako možemo pomoći članovima obitelji ili prijateljima koji se pripremaju biti kršteni?
- Kakve ste uvide stekli o krštenju iz naučavanja predsjednika Smitha u 1. odsjeku? Kako njegova naučavanja o simbolizmu krštenja povećavaju naše razumijevanje krsnih saveza?
- Što nas zapis u 2. odsjeku podučava o ljubavi Nebeskog Oca za njegovu djecu? Razmislite o ljudima koje poznajete koji mogu imati koristiti od učenja nauka podučenog u ovom zapisu.
- Razmislite o svojim nastojanjima da obdržavate krsne saveze (vidi 3. odsjek). Kako ovaj savez utječe na vašu komunikaciju s vašom obitelji i drugima?
- Razmotrite izjavu predsjednika Smitha na početku 4. odsjeka. Što mislite čemu ljudi trebaju biti podučeni nakon što se krste? Kako možemo pomoći jedni drugima u obdržavanju krsnih saveza?

Povezani stihovi iz Svetih pisama

Matej 3:13–17; 2. Nefi 31:5–13; Mosija 18:8–13; 3. Nefi 11:31–39; NiS 68:25–27; Članci vjere 1:4

Pomoć pri podučavanju

»Možete pomoći onima koje podučavate da se osjećaju sigurniji u svojoj sposobnosti sudjelovanja u raspravi, ako pozitivno odgovorite na svaki iskreni komentar. Na primjer, možete reći: 'Hvala vam na odgovoru. To je bilo vrlo promišljeno'... 'To je dobar primjer' ili 'Cijenim sve što ste danas rekli'« (*Podučavanje, nema većeg poziva*, [1999], 64).

Napomene

1. Conference Report, travanj 1951, 57–58.
2. »Repentance and Baptism«, *Deseret News*, 30. ožujka 1935, Church section, 8; vidi i *Doctrines of Salvation*, ur. Bruce R. McConkie, 3 sv. (1954–1956), 2:326.
3. Conference Report, listopad 1970, 7.
4. »Repentance and Baptism«, 6, 8; vidi i *Doctrines of Salvation*, 2:323–326.
5. »Testimony of Elder Joseph F. Smith Jr.«, *Liahona: The Elder's Journal*, 30. ožujka 1915, 629.
6. »Redemption of Little Children«, *Deseret News*, 29. travnja 1939, Church section, 7.
7. »Seek Ye Earnestly the Best Gifts«, *Ensign*, lipanj 1972, 2.
8. Conference Report, travanj 1940, 95; vidi i *Doctrines of Salvation*, 2:328.
9. »The Plan of Salvation«, *Ensign*, studeni 1971, 5.
10. Conference Report, listopad 1950, 12; vidi i *Doctrines of Salvation*, 2:329.
11. »Repentance and Baptism«, 8; vidi i *Doctrines of Salvation*, 2:326.
12. Conference Report, travanj 1922, 60–61.

Dar Duha Svetoga

»Nakon krštenja i potvrde možemo postati suputnici Duha Svetoga koji će nas podučiti putovima Gospodnjim, oživiti naše umove i pomoći nam razumjeti istinu.«

Iz života Josepha Fieldinga Smitha

Predsjednik Joseph Fielding Smith podučio je da svaki vjerni član Crkve »ima pravo primiti objave koje su svrhovite i potrebne za njegovo [ili njezino] osobno vodstvo.«¹ On je uvijek tražio to osobno vodstvo, naročito u njegovim nastojanjima da podučava i štiti svoje sinove i kćeri. Starješina Francis M. Gibbons, koji je služio kao tajnik Prvom predsjedništvu, ispričao je sljedeće iskustvo, kako mu je ispričao sin predsjednika Smitha, Reynolds (nadimkom Reyn).

»Reyn se povjerio da je imao cigaretu u svojim ustima samo jednom u svom životu, a i tada samo na trenutak. To se dogodilo kada je bio učenik u srednjoj školi Roosevelt u Salt Lake Cityju. Ulaz [škole] je bio na tihoj strani ceste koja imala vrlo slab promet vozila. Tog dana, Reyn je izašao ispred ulaza škole s prijateljem pušačem koji ga je nagovarao, kao što je često puta činio, da 'proba samo jednu'. Tom prigodom prijatelj je uspio. Reyn je uzeo jednu cigaretu i zapalio je. Nekoliko udisaja kasnije, tko bi se drugi zaustavio uz rub u svom autu nego Reynov otac. Spuštajući svoj prozor, starješina Smith rekao je svojem zaprepaštenom sinu: 'Reynoldse, želim razgovarati s tobom večeras nakon večere' i odvezao se. Reyn je rekao: 'Kada me moj otac nazvao Reynoldsom, znao sam da misli za ozbiljno.' Starješina Smith pustio je Reyna da se guši u svojoj krivnji ostatak poslijepodneva i tijekom večere, kada je na iznenađenje imao malo toga za reći. Nakon toga, sjedeći nelagodno u radnoj sobi svog oca... Reynolds se suočio sa sudom. Ono što je primio bila je dobronamjerna, brižna lekcija o opasnostima 'te prljave navike' i podsjetnik na to tko je on i kako se

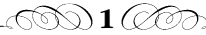

»I kad Pavao na njih položi ruke, side na njih Duh Sveti« (Djela 19:6).

njegovo ponašanje odražava na cijelu obitelj. Završilo je sa zahtjevom da Reyn obeća kako nikada više neće staviti cigaretu u svoja usta. Reyn je prisegnuo. 'Nikada se nije ponovilo', rekao je. Kroz sve godine nakon toga, uključujući razdoblje u mornarici Sjedinjenih Država tijekom Drugog svjetskog rata gdje je pušenje bilo rasprostranjeno, poštovao je obećanje koje je dao svom ocu.«

Osvrćući se na ovo iskustvo, starješina Gibbons je primijetio: »Izgledi da se Joseph Fielding Smith zatekne na toj zabačenoj ulici u trenutku kada je njegov sin zapalio svoju prvu i jedinu cigaretu su astronomski. Iako to nije rekao, Reynovo ponašanje i glas ukazali su da ga je situacija uvjerila u iznimnu dubinu i moć duhovne osjetljivosti njegovog oca, naročito vezano uz dobrobit njegove obitelji.«²

Naučavanja Josepha Fieldinga Smitha

Poslanje Duha Svetoga jest svjedočiti o Ocu i Sinu te o svakoj istini.

Duh Sveti je treći član Božanstva. On je Duh u obličju ljudskom. Otac i Sin osobe su tjelesne; oni imaju tijela od mesa i kostiju. Duh Sveti osoba je duhovna i ima samo duhovno tijelo [vidi NiS 130:22]. Njegovo je poslanje svjedočiti o Ocu i Sinu te o svakoj istini [vidi 2. Nefi 31:18; Moroni 10:5].³

On sudjeluje u radu Oca i Sina te ih objavljuje onima koji vjerno služe Gospodinu. Kroz poduku Tješitelja, ili Duha Svetoga, apostoli su se prisjetili naučavanja Isusa Krista [vidi Ivan 14:26]. Kroz naučavanja Svetoga Duha dolazi proroštvo [vidi 2. Petrova 1:21].⁴

Duh Božji koji govori duhu čovječjem ima moć udijeliti istinu s većim učinkom i razumijevanjem nego što istina može biti udijeljena osobnim kontaktom čak i s nebeskim bićima. Kroz Duha Svetoga istina je protkana u samo tkivo i tetive tijela kako ne bi bila zaboravljena.⁵

2

Duh Sveti očituje istinu iskrenim ljudima posvuda.

Vjerujemo da je Duh Sveti objavitelj i da će posvjedočiti iskrenim ljudima posvuda da Isus Krist jest Sin Božji, da je Joseph Smith prorok, i da je ova crkva »jedin[a] istinit[a] i živ[a] Crkva na svem površju zemaljskomu«. (NiS 1:30.)

Nema potrebe da itko ostane u tami; svjetlost vječnog evanđelja je ovdje; i svaki iskreni istraživač na zemlji može steći osobno svjedočanstvo od Svetoga Duha o istini i božanskoj naravi Gospodnjeg djela.

Petar je rekao: »Bog nije pristran.« Naprotiv, njemu je mio u svakom narodu onaj koji ga priznaje i čini što je pravedno« (Djela 10:34–35), što znači da će Gospodin izliti svog Duha na vjerne kako bi oni znali za sebe o istinama ove religije.⁶

Duh Sveti očitovat će se svakoj osobi koja zatraži istinu, kao i Korneliju [vidi Djela 10]. Imamo ovu Moronijevu izjavu u Mormonovoj knjizi, kada je zaključivao svoj zapis, 10. poglavlje, stih 4:

»I kad to primite, opominjem vas, da upitate Boga, vječnoga Oca, u ime Kristovo, nije li to istinito. I budete li pitali srca iskrena, s pravom nakanom, imajući vjeru u Krista, on će vam očitovati istinu moću Duha Svetoga.«

Svaki čovjek može primiti očitovanje Duha Svetoga, čak i kad nije član Crkve, ako uistinu traži svjetlo i istinu. Duh Sveti će doći i dati čovjeku svjedočanstvo koje traži, a zatim će se povući.⁷

3

Nakon krštenja, dar Duha Svetoga daje se polaganjem ruku.

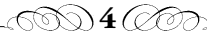
Obećanje je dano u danima prvotne crkve Isusa Krista da će svi koji se pokaju, krste se za otpust grijeha i budu vjerni, primiti dar Duha Svetoga polaganjem ruku. Isto je obećanje dano svima koji će prihvatiti evanđelje u ovoj rasporedbi, jer Gospodin kaže:

»A svakoga koji vjeru ima potvrdite u crkvi mojoj polaganjem ruku i ja ću mu udijeliti dar Duha Svetoga.« [NiS 33:15.]⁸

Ne možete dobiti dar Duha Svetoga moleći se za njega, plaćajući svoju desetinu, obdržavajući Riječ mudrosti – ne čak ni krštenjem

u vodi za otpust grijeha. Morate dovršiti to krštenje krštenjem od Duha. Prorok je jednom prigodom rekao da možete krstiti i vreću pijeska ne potvrdite li čovjeka i date mu dar Duha Svetoga polaganjem ruku. Ne možete ga dobiti ni na jedan drugi način.⁹

Vjerujem u nauk polaganja ruku za dar Duha Svetoga po kojem smo dovedeni u zajedništvo s našim Ocem na Nebu i učimo o njegovim putovima, da možemo hodati njegovim stazama.¹⁰

Kroz dar Duha Svetoga, članovi Crkve mogu imati Duha Svetoga kao stalnog suradnika.

Duh Sveti je Glasnik, ili Tješitelj, kojeg je Spasitelj obećao poslati svojim učenicima nakon što bude razapet. Ovaj Tješitelj će, svojim utjecajem, biti stalan suputnik svakoj krštenoj osobi i posluživati članovima Crkve, kroz objavu i vodstvo, spoznaju o istini kako bi mogli hodati u njezinom svjetlu. Duh Sveti je taj koji prosvjetljuje um iskreno krštenom članu. Kroz njega dolazi individualna objava, a svjetlo istine usađuje se u naša srca.¹¹

Nakon što se krstimo, primamo potvrdu. Čemu služi ta potvrda? Da nas učini suputnicima s Duhom Svetim; da nam dade povlasticu vodstva trećeg člana Božanstva – suputništvo, da naše misli mogu biti prosvijetljene, da možemo biti oživljeni Svetim Duhom kako bismo tražili spoznaju i razumijevanje o svemu što se odnosi na naše uzvišenje.¹²

Nakon krštenja i potvrde možemo postati suputnici Duha Svetoga koji će nas podučiti putovima Gospodnjim, oživiti naše umove i pomoći nam razumjeti istinu.¹³

Obećano nam je da ćemo, kad se krstimo, ako smo odani i vjerni, imati vodstvo Duha Svetoga. Koja je svrha toga? Da nas podučava, vodi, svjedoči nam o spasonosnim načelima evanđelja Isusa Krista. Svako dijete dovoljno staro da bude kršteno ima pravo na vodstvo Duha Svetoga. Čuo sam ljude kako govore da mala djeca od osam godina ne mogu razumjeti. Ja znam bolje. Imao sam svjedočanstvo o ovoj istini kada sam imao osam godina, koje je došlo kroz Duha Svetoga. Imao sam ga od tada.¹⁴

Kako je veličanstvena povlastica biti stalno vođen Duhom Svetim i imati očitovanje o tajnama Božjeg kraljevstva.¹⁵

Suputništvo Duha Svetoga dostupno je samo onima koji se pripreme primiti ga.

Moja je procjena da ima mnogo članova ove Crkve koji su bili kršteni za otpust njihovih grijeha i na čije su glave položene ruke za dar Duha Svetoga, ali koji nikada nisu primili taj dar – to jest, njegovo očitovanje. Zašto? Zato što se nikada nisu pripremili za primitak tih očitovanja. Nikada se nisu ponizili. Nikada nisu poduzeli korake koji će ih pripremiti za suputništvo Duha Svetoga. Oni, dakle, prolaze kroz život bez te spoznaje; njima nedostaje razumijevanja. Kada im oni koji su lukavi i vješti u svojoj obmani priđu kritizirajući crkvene autoritete i nauke Crkve, ti slabi članovi nemaju dovoljno razumijevanja, dovoljno informacija ni dovoljno vodstva Duha Gospodnjeg oduprijeti se lažnim naucima i naučavanjima. Oni slušaju i misle da su možda pogriješili, a posljedica je da se udalje od Crkve jer nemaju dovoljno razumijevanja.¹⁶

Zapovijed je Gospodnja da članovi Crkve trebaju biti revni u svojim aktivnostima i proučavanju osnovnih istina evanđelja kako je bilo objavljeno. Duh Gospodnji neće ostati s ravnodušnima, zalutalima i buntovnicima koji ne uspiju živjeti prema svjetlu božanske istine. To je povlastica svake krštene osobe koja ima živo svjedočanstvo o obnovljenom evanđelju, ali to će se svjedočanstvo zamračiti i naposljetku nestati osim ako stalno primamo duhovno dobro kroz proučavanje, poslušnost i predanost težeći spoznaji i razumijevanju istine.¹⁷

Imamo pravo na vodstvo Duha Svetoga, ali ne možemo imati to vodstvo ako ćemo voljno odbijamo razmotriti objave koje su nam dane kako bi nam pomogle razumjeti i voditi nas u svjetlu i istini vječnog evanđelja. Ne možemo se nadati da ćemo imati to vodstvo kada odbijemo razmotriti ove velike objave koje nam znače toliko puno i vremenito i duhovno. Ako se nađemo u stanju nevjere ili nevoljnosti da tražimo svjetlost i spoznaju koju nam je Gospodin stavio unutar našeg dosega, tada smo podložni ili u opasnosti da nas zavedu zli duši, nauke đavolske i naučavanja ljudska [vidi NiS 46:7]. A kada se suočimo s tim lošim utjecajima, nećemo imati sposobnost razlučiti ih i znati da nisu od Gospodina. I tako možemo postati plijen bezbožnom, zlobnom, podmuklom lukavstvu ljudskom.¹⁸

»Zapovijed je Gospodnja da članovi Crkve trebaju biti revni u svojim aktivnostima i proučavanju osnovnih istina evanđelja kako je bilo objavljeno.«

Duh Gospodnji neće prebivati u nečistim šatorima, a kada se osoba okrene od istine kroz opačinu, taj Duh neće ga slijediti i odlazi, a umjesto njega dolazi duh pogreške, duh neposlušnosti, duh opačine, duh vječnog uništenja.¹⁹

6

Dok god smo vjerni, Duh Sveti dat će nam objave da nas vode i usmjeravaju kroz naše živote.

Gospodin je obećao svima koji će se pokajati i ostati vjerni, živeći po duhu poniznosti i predanosti, da će imati pravo na vodstvo Duha Božjega. Ovaj će ih Duh voditi i usmjeravati tijekom njihovih života.²⁰

Na svakog člana Crkve položene su ruke na glavu za dar Duha Svetoga. On ima pravo primiti objave koje su svrhovite i potrebne za svoje osobno vodstvo; ne za Crkvu, već za sebe. Ima pravo kroz svoju poslušnost, kroz svoju poniznost, primiti svjetlost i istinu onako kako će biti objavljena kroz Duha Istine, a oni koji će poslušati tog Duha i tražiti dar Duha u poniznosti i vjeri neće bit obmanuti.²¹

Moramo hodati u svetosti života u svjetlu i u istini s pravim razumijevanjem koje dolazi kroz dar i moć Duha Svetoga koji je obećan svima koji će vjerovati na pokajanje i primiti riječi vječnog života. Ako smo u društvu s ovim Duhom, tada možemo hodati u svjetlu i imati društvo s Bogom.²²

Povlastica je svakog člana Crkva znati istinu, govoriti prema istini, imati nadahnuće Duha Svetoga; naša je povlastica, pojedinačna... primiti svjetlo i hodati u svjetlu; i ako nastavimo u Bogu, tj. obdržavamo sve njegove zapovijedi, primit ćemo više svjetla dok naposljetku ne doživimo savršen dan spoznaje. [Vidi NiS 50:24.]²³

Na kraju se vraćamo u nazočnost Boga, našeg Oca, uz vodstvo Duha Svetoga.²⁴

Prijedlozi za proučavanje i podučavanje

Pitanja

- Kako zapis u dijelu »Iz života Josepha Fieldinga Smitha« podučava o Duhu Svetom? Kada vas je Duh potaknuo da pomognete nekome?
- Predsjednik Smith govorio je o »Duh[u] Božj[em] koji govori duhu čovječjem« (1. odsjek). Na koje je načine komunikacija s našim duhovima drugačija od komunikacije našim ušima ili očima? Kako je to snažnije?
- Koje su neke od razlika između primanja očitovanja Duha, poput Kornelija, i primanja dara Duha Svetoga? (Vidi 2. odsjek.)
- Predsjednik Smith podučio je da je krštenje nepotpuno bez dara Duha Svetoga (vidi 3. odsjek). Na koje bi načine život bio nepotpun bez dara Duha Svetoga?
- Razmotrite naučavanja predsjednika Smitha u 4. odsjeku o tome što znači imati stalno društvo Duha Svetoga. Na koje ste načine bili blagoslovljeni kroz ovo suputništvo?
- Što možemo učiniti kako bismo se pripremili primiti suputništvo Duha Svetoga? (Za neke primjere, vidi 5. odsjek.)
- Dok proučavate 6. odsjek, obratite pažnju na vodstvo koje možemo primiti kroz Duha Svetoga. Kako roditelji mogu podučiti svoju djecu da prepoznaju i prime ovo vodstvo?

Povezani stihovi iz Svetih pisama

Ivan 16:13; Djela 19:1–6; 1. Korinćanima 12:3; 1. Nefi 10:17–19; 2. Nefi 31:15–20; 3. Nefi 19:9; NiS 46:13; Članci vjere 1:4

Pomoć pri podučavanju

»Nemojte se zabrinuti ako su učenici tihi nekoliko sekundi nakon što ste postavili pitanje. Nemojte odgovarati na vlastita pitanja, omogućite učenicima da razmisle o svojim odgovorima. Međutim, produljena tišina može pokazati da ne razumiju pitanje i da ga trebate preoblikovati« (*Podučavanje, nema većeg poziva* [1999], 69).

Napomene

1. Conference Report, travanj 1940, 96.
2. Francis M. Gibbons, *Joseph Fielding Smith: Gospel Scholar, Prophet of God* (1992), xiv–xv.
3. Osobna prepiska, citirano u *Doctrines of Salvation*, ur. Bruce R. McConkie, 3 sv. (1954–1956), 1:38; kurziv uklonjen iz izvornika.
4. Osobna prepiska, citirano u *Doctrines of Salvation*, 1:38.
5. »The Sin against the Holy Ghost«, *Instructor*, listopad 1935, 431; vidi i *Doctrines of Salvation*, 1:47–48.
6. »Out of the Darkness«, *Ensign*, lipanj 1971, 4.
7. »Address by Elder Joseph Fielding Smith before Seminary Teachers«, *Deseret News*, 27. travnja 1935, Church section, 7; vidi i *Doctrines of Salvation*, 1:42.
8. »Avoid Needless Speculations«, *Improvement Era*, prosinac 1933, 866; vidi i *Doctrines of Salvation*, 1:38–39.
9. »Address by Elder Joseph Fielding Smith before Seminary Teachers«, 7; vidi i *Doctrines of Salvation*, 1:41; *Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith* (2007), 95.
10. Conference Report, travanj 1915, 118.
11. *Answers to Gospel Questions*, sabrao Joseph Fielding Smith ml., 5 sv. (1957–1966), 2:149–150.
12. »Seek Ye Earnestly the Best Gifts«, *Ensign*, lipanj 1972, 2.
13. Osobna prepiska, citirano u *Doctrines of Salvation*, 1:42.
14. Conference Report, listopad 1959, 19.
15. *Answers to Gospel Questions*, 4:90.
16. »Seek Ye Earnestly the Best Gifts«, 3.
17. Conference Report, listopad 1963, 22.
18. Conference Report, listopad 1952, 59–60; vidi i *Doctrines of Salvation*, 1:43.
19. Conference Report, travanj 1962, 45.
20. Conference Report, travanj 1931, 68.
21. Conference Report, travanj 1940, 96.
22. Conference Report, travanj 1916, 74; vidi i *Doctrines of Salvation*, 3:290.
23. »What a Prophet Means to Latter-day Saints«, *Relief Society Magazine*, siječanj 1941, 7.
24. Conference Report, travanj 1955, 51.

»Brak je, prema shvaćanju svetaca posljednjih dana, savez koji je određen biti vječan.«

Vječni brak

»Punina i blagoslovi svećeništva i evanđelja proizlaze iz celestijalnog braka. To je krunska uredba evanđelja i krunska uredba hrama.«

Iz života Josepha Fieldinga Smitha

Osamnaestogodišnjem Josephu Fieldingu Smithu rečeno je da će djevojka koja se zvala Louie Emily Shurtliff doći živjeti s obitelji Smith tijekom školovanja na koledžu. No ipak je bio iznenađen – i zadovoljan – kada je jednog dana došao kući s posla i zatekao Louie kako svira crkvenu pjesmu na obiteljskom klaviru. Od tog dana, krajem ljeta 1894, Joseph i Louie razvili su prijateljstvo koje se postupno produbljivalo dok se nisu zaljubili. Zapečaćeni su u hramu Salt Lake 26. travnja 1898.¹

Louie i Joseph imali su odnos ispunjeni ljubavlju. Kada je bio pozvan služiti dvogodišnju misiju u Engleskoj ubrzo nakon što su se vjenčali, radila je za svog oca kako bi mu pružila financijsku potporu. Također ga je podržavala emocionalno i duhovno šaljući mu ohrabrujuća pisma. Kada se vratio, uspostavili su sretan dom i dočekali dvije kćeri u svoju obitelj. No nakon 10 godina braka, Louie se ozbiljno razboljela tijekom svoje treće trudnoće i preminula u dobi od 31 godine.

Joseph je našao utjehu u uvjerenju da je Louie otišla »u bolji svijet« i u svoj je dnevnik zapisao molitvu da bude »dostojan susresti je u vječnoj slavi, da ponovno bude... s njom«. ² Ali unatoč utjesi i nadi koje je našao u evanđelju, Louie mu je neopisivo nedostajala. Također se brinuo za svoje kćeri bez majke kod kuće. Ubrzo nakon Louiene smrti, Joseph je upoznao Ethel Georginu Reynolds. Iako njegova ljubav za Louie još nije minula, zavolio je Ethel, kao i njegove kćeri. Uz odobrenje njegovih, Louienih i Ethelinih roditelja, Joseph je pitao Ethel da se uda za njega. Bili su zapečaćeni 2.

studenog 1908. Imali su radostan i ispunjen zajednički život budući da su dobili još devetoro djece. Njihov je dom obilježen redom, radišnošću, poštovanjem, čistoćom, blagom disciplinom, ljubavlju i cjelovitom zabavom.³

Nakon 29 godina braka, Ethel je preminula od teške bolesti koja je crpila njezinu snagu u trajanju od 4 godine. Joseph je još jednom bio sam, ali utješén sigurnošću vječnog braka.⁴ I još jednom, upoznao je nekoga s kim je mogao dijeliti svoj život. On i Jessie Evans bili su zapečaćeni 12. travnja 1938. godine. »Tijekom 33 godine zajedničkog života pratila ga je gotovo posvuda, blizu i daleko. On joj je zauzvrat pomagao u kupovini namirnica, sušenju opranog posuđa i spremanju zimnice u jesen. Nije ga brinulo što je apostol s pregačom.«⁵ Jessie je često o svom suprugu govorila: »On je najljubazniji čovjek kojeg sam ikada upoznala. Nikada nisam čula da je rekao ružnu riječ.« On bi odgovorio s osmjehom: »Ne znam ni jednu ružnu riječ.«⁶

Životopisac John J. Stewart pisao je o nježnosti i suosjećanju koje je predsjednik Smith imao prema Jessie: »S govornice je poticao supruge da budu brižni i predani svojim ženama. Ali djelo koje me nadahnjuje jest njegov uspon preko devet blokova uz strme sjeverne avenije Salt Lake Cityja do bolnice Latter-day Saint vrućega srpanjskog dana 1971. godine kako bi proslavio svoj 95. rođendan sjedeći pored kreveta svoje bolesne žene Jessie. Kako se njezino stanje pogoršavalo, on je ostajao s njom dan i noć nekoliko tjedana budno pazeći, dajući joj utjehu i ohrabrenje do kraja.«⁷

Jessie je preminula 3. kolovoza 1971. Dva mjeseca kasnije predsjednik Smith dao je uvodni govor na općem saboru. Njegovo svjedočanstvo pokazalo je da je njegovu tugu smirilo povjerenje u Gospodina i nada u vječni život:

»Osjećam nadahnuće poput Joba iz davnina, čije je znanje došlo iz istoga izvora iz kojeg je došlo i moje: 'Ja znadem dobro: moj Izbavitelj živi i posljednji će on nad zemljom ustati', i 'iz svoje ću puti tad vidjeti Boga. Njega ja ću kao svojega gledati, i očima mojim neće biti stranac...' (Job 19:25–27.)

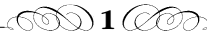
I dok udružujem svoje svjedočanstvo s Jobovim, želim se udružiti s njime u zahvalnosti, u vapaju, izrečenim zbog tjeskobe i tuge

njegove duše: 'Jahve dao, Jahve oduzeo! Blagoslovljeno ime Jahvino!' (Job 1:21.)

Molim se da možemo biti vođeni moću Svetoga Duha, da možemo kročiti čestito pred Gospodinom i da možemo naslijediti vječni život u stanovima i kraljevstvima pripremljenima za poslušne.⁸

Nakon govora predsjednika Smitha, predsjednik Harold B. Lee, koji je vodio sastanak, rekao je: »Siguran sam da su svi članovi Crkve posvuda, shvaćajući okolnosti pod kojima je iznio ovu snažnu poruku, uvelike nadahnuti moću i snagom koju je očitovao ovdje pred nama ovoga jutra. Hvala, predsjedniče Smith, iz dubine naših srca.«⁹

Naučavanja Josepha Fieldinga Smitha

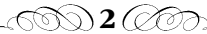

Celestijalni brak krunska je uredba evanđelja Isusa Krista.

Ne postoji uredba povezana s evanđeljem Isusa Krista od veće važnosti, svečanije i svetije prirode, i potrebnije za [našu] vječnu radost... od braka.¹⁰

Punina i blagoslovi svećeništva i evanđelja proizlaze iz celestijalnog braka. To je krunska uredba evanđelja i krunska uredba hrama.¹¹

Želim apelirati svojoj dobroj braći i sestrama, dobrim članovima Crkve, da odu u hram i budu vjenčani za vrijeme i svu vječnost.¹²

Za razliku od svjetovnih običaja, brak traje zauvijek u evanđeoskom naumu.

Velika većina ljudi smatra brak građanskim ugovorom ili sporazumom između muškarca i žene te da će živjeti zajedno u bračnom odnosu. On je, zapravo, vječno načelo o kojem ovisi sam opstanak čovječanstva. Gospodin je dao ovaj zakon čovjeku na samom početku svijeta kao dio evanđeoskog zakona, a prvi brak trebao je ustrajati zauvijek. Prema zakonu Gospodnjem, svaki brak treba ustrajati zauvijek. Kada bi čovječanstvo živjelo u strogoj poslušnosti evanđelju i u onoj ljubavi koju je začeo Duh Gospodnji, svi bi brakovi bili vječni...

Brak je, prema shvaćanju svetaca posljednjih dana, savez koji je određen biti vječan. To je temelj vječnog uzvišenja, jer bez njega ne bi moglo biti vječnog napredovanja u kraljevstvu Božjem.¹³

Više je nego očito svima nama koji čitamo novine, koji slušamo vijesti na radiju i gledamo što se pojavljuje na televiziji da previše ljudi ne drži do braka i obitelji na način kako je to Gospodin naumio.¹⁴

Brak je sveti savez, a ipak u mnogim slučajevima postao je objekt vulgarnih viceva, šala, prolazni hir, prostih i nečistih, i također mnogih koji misle o sebi da su uglađeni, ali koji ne poštuju svetost ovog velikog načela.¹⁵

Gospodin nam je dao vječno evanđelje da nam bude svjetlo i mjerilo, a to evanđelje uključuje njegov sveti red braka, koji je u svojoj naravi vječan. Ne bismo trebali i smjeli slijediti svjetovne običaje u braku. Imamo veće svjetlo od svijeta, a Gospodin očekuje više od nas nego od njih.

Mi znamo koji je pravi red braka. Znamo mjesto obitelji u naumu spasenja. Znamo da trebamo biti vjenčani u hramu i da moramo biti čisti i kreposni kako bismo stekli pečat odobrenja Duha Svetog Obećanog na naše bračne saveze.

Mi smo djeca našeg Vječnog Oca, koji je odredio naum spasenja po kojem možemo doći na zemlju te napredovati, poboljšavati se i postati poput njega; to znači da je on osigurao evanđeoski naum koji će nam omogućiti da imamo vlastite vječne obiteljske jedinice i uživamo u vječnom životu.¹⁶

Gospodin nikada nije naumio da brak prestane sa smrću smrtnog tijela; već da doda čast, gospodstvo, moć stranama u savezu, te trajno i vječno jedinstvo obitelji u Božjem kraljevstvu. Takvi su blagoslovi rezervirani za one koji su voljni živjeti u ovom savezu kako ga je Gospodin objavio. To nije samo partnerstvo između muškarca i žene, jer kako je Gospodin rekao, oni u braku postaju jedno tijelo i ulaze u partnerstvo s Bogom.¹⁷

»Obiteljski [će se] odnos, i jedinstvo obitelji, nastaviti, gdje je pravilno uspostavljen, u pravednosti u životu koji dolazi.«

3

Vjernost bračnim savezima donosi sreću i vodi do blagoslova vječnog života.

Zahvalan sam Gospodinu za spoznaju vječnosti bračnog saveza, koji mužu daje pravo na njegovu ženu, a ženi pravo na njezinog muža u svijetu koji dolazi, pod uvjetom da su otišli u Dom Gospodnji i bili ujedinjeni za vrijeme i svu vječnost po onome koji ima ovu moć pečaćenja, jer se ni na jedan drugi način ovaj veliki blagoslov ne može zadobiti. Toliko sam zahvalan za spoznaju da će se obiteljski odnos, i jedinstvo obitelji, nastaviti, gdje je pravilno uspostavljen, u pravednosti u životu koji dolazi.¹⁸

Želim apelirati onima koji su bili u hramu i vjenčani su tamo neka budu vjerni i odani svojim savezima i svojim obvezama, jer su u domu Gospodnjem sklopili svečane saveze.¹⁹

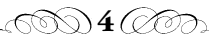
Ništa neće bolje pripremiti čovječanstvo za slavu u Božjem kraljevstvu poput vjernosti bračnom savezu...

Ako je pravilno primljen, ovaj savez postaje sredstvo najveće sreće. Najveća čast u ovom životu, a i u životu koji dolazi, čast,

gospodstvo i moć u savršenoj ljubavi, blagoslovi su koji proizlaze iz toga. Ovi blagoslovi vječne slave rezervirani su za one koji će biti voljni ostati u ovom i svim drugim savezima evanđelja.²⁰

Što brak znači članovima Crkve? Znači da u toj uredbi primaju najveći, krunski blagoslov, blagoslov života vječnih. Tako je Gospodin rekao, »živote vječne«, što znači da neće samo muž i žena ući u vječni život, već će i njihova djeca koja su rođena u savezu također imati pravo kroz svoju vjernost na vječne živote. I nadalje, da muž i žena nakon uskrsnuća mrtvih neće doći do svršetka. Pod time Gospodin misli da će imati nastavak potomstva zauvijek, a obiteljska organizacija neće doći do kraja. [Vidi NiS 132:19–24.]²¹

Kako bi se ispunile svrhe našeg Vječnog Oca, mora postojati zajednica, muževi i žene koji primaju blagoslove obećane onima koji su vjerni i odani što će ih uzvisiti do božanstva. Muškarac ne može sam primiti puninu blagoslova kraljevstva Božjega, a ne može ni žena, ali oboje zajedno mogu primiti sve blagoslove i povlastice koje se odnose na puninu Očeva kraljevstva.²²

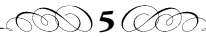
**Svaka duša čije je srce ispravno imat će
priliku primiti blagoslove vječnog braka,
bez obzira u ovom životu ili sljedećem.**

U velebnom naumu spasenja, ništa nije bilo previđeno. Evanđelje Isusa Krista najljepša je stvar na svijetu. Obuhvaća svaku dušu čije je srce ispravno i koja marljivo traži njega i želi biti poslušna njegovim zakonima i savezima. Stoga, ako je osobi iz bilo kojeg razloga zanijekana povlastica podlaganja bilo kojem savezu, Gospodin će joj suditi prema namjerama njezina srca. Ima tisuće članova Crkve [bez pristupa hramovima] koji su se vjenčali i podigli obitelji u Crkvi, kojima je uskraćena povlastica da budu »zapečaćeni« za vrijeme i svu vječnost. Mnogi su od njih preminuli, a njihovi blagoslovi dani su im zastupnički. Evanđelje je zastupničko djelo. Isus je zastupnički obavio djelo za nas sve jer ga nismo mogli obaviti za sebe. Isto tako, omogućio je živim članovima Crkve da mogu djelovati kao zastupnici za mrtve koji su preminuli bez prilike da djeluju u svoje ime.

Nadalje, postoje tisuće mladića kao i djevojaka koji su prešli u svijet duhova bez prilike za ove blagoslove. Mnogi su od njih

položili živote u borbi; mnogi su umrli u svojoj ranoj dobi; a mnogi su umrli u svom djetinjstvu. Gospodin neće zaboraviti nijednog od njih. Svi blagoslovi koji pripadaju uzvišenju bit će im dani, jer ovo je tijek pravde i milosti. Tako je i s onima koji žive u okolima Siona i u sjenkama naših hramova; ako su im uskraćeni blagoslovi u ovom životu, ti će im blagoslovi biti dani tijekom tisućljetnice.²³

Uzvišenje ne može biti uskraćeno nikome tko ostane vjeran... Nezaslužan muž ne može spriječiti vjernu ženu od uzvišenja i obrnuto.²⁴

Djeca i mladi pripremaju se za vječni brak dok uče o bračnom savezu, razvijaju postojanu vjeru te ostaju neokaljani i čisti.

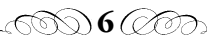
Neka se svi očevi i majke među svecima posljednjih dana pobrinu da podučavaju svoju djecu o svetosti bračnog saveza. Neka utisnu u svoju djecu da ni na jedan drugi način osim poštivanja Božjih saveza, među kojima je savez vječnog braka jedan od najvećih i najvažnijih, ne mogu zadobiti blagoslove *vječnih života*.²⁵

Ovaj život je kratak, a vječnost je duga. Kada razmišljamo da će vječni brak trajati vječno, dobro je da se o njemu pažljivo razmisli... Ispravan savjeti našoj mladeži jest da pažljivo razmisle imajući na umu dobar izbor partnera s postojanom vjerom u evanđelje. Takva će osoba vjerojatnije dokazati odanost svakom zavjetu i savezu. Kada su mladić i djevojka duboko utemeljeni u božansko poslanje našeg Gospodina i vjeruju u evanđelje kako je obnovljeno kroz Josepha Smitha, proroka, sve su vjerojatnosti na strani sretnog zajedništva koje će ustrajati dovijeka.²⁶

Molim vas, mladi u Sionu posvuda, budite neokaljani i čisti kako biste imali pravo poći u dom Gospodnji i zajedno sa odabranom osobom uživali u svim ovim blagoslovima koje vam Gospodin nudi.²⁷

Jedna stvar... na koju bih želio upozoriti – mlade ljude, kada se vjenčaju, nisu zadovoljni započeti s malo i ponizno, već žele primiti gotovo onoliko koliko njihovi roditelji imaju kada se oni, djeca, vjenčaju... Oni žele započeti sa svakom pogodnošću pod suncem kako bi im bilo udobno. Mislim da je to pogreška. Mislim da trebaju

započeti skromno, uzdajući se u Gospodina, graditi malo po malo prema mogućnostima, skupljajući pomalo, dok ne dosegnu stupanj blagostanja koji žele imati.²⁸

Kad muž i žena vjerno poštuju sve uredbe i načela evanđelja, njihova radost u braku postaje slađa.

Brak je određen od Boga. To je pravedno načelo kada se prima i koristi u svetosti. Ako bi muškarac i žena danas sklopili ovaj savez u duhu poniznosti, ljubavi i vjere, kako im je zapovjedbno, hodeći pravedno putovima vječnog života, ne bi bilo razvoda niti razorenih domova; već neopisiva sreća, radost.²⁹

Želim utisnuti na svu moju dobru braću i sestre koji su vjenčani u hramu da nikada ne zaborave velike blagoslove koji su im udieljeni: da im je Gospodin, kroz njihovu vjernost, dao pravo da postanu njegovi sinovi i kćeri, subaštinici s Isusom Kristom, posjedujući, kako je navedeno ovdje, sve što ima Otac [prema Rimljanima 8:13–19 i knjizi Nauk i savezi 76:54–60].

No, ipak ima članova Crkve koji to ne uspiju shvatiti i nakon što se vjenčaju za vrijeme i svu vječnost... primajući obećanje punine Očeva kraljevstva, oni dozvole da u njihove živote uđu stvari koje donose neslogu i razdvajaju ih. I zaboravljaju da su sklopili savez za vrijeme i svu vječnost jedno s drugim, i ne samo to, veću su sklopili savez sa svojim Ocem na Nebu.³⁰

Ako muškarac i njegova žena ozbiljno i vjerno poštuju sve uredbe i načela evanđelja, ne može doći do nijednog razloga za razvod. Radost i sreća koji se odnose na bračni odnos postat će slađi, a muž i žena postat će sve privrženiji jedno drugom kako dani prolaze. Ne samo da će muž voljeti svoju ženu i žena svog muža, nego će djeca koja im se rode živjeti u okruženju ljubavi i sklada. Ljubav jednih za druge neće biti narušena, a ljubav svih prema našem Vječnom Ocu i njegovom Sinu Isusu Kristu bit će čvršće ukorijenjena u njihove duše.³¹

*Kad muž i žena vjerno poštuju evanđelje, njihova
radost i sreća u braku »postaje slada«.*

Prijedlozi za proučavanje i podučavanje

Pitanja

- Ovo poglavlje započinje primjerima o radosti i tuzi koji mogu biti dio bračnog i obiteljskog života. Kako nas nauk o vječnim obiteljima može održati kroz sretne i tužne trenutke u našim životima?
- Što čini vječni brak »krusk[om] uredb[om] hrama«? (Vidi 1. odsjek.)
- Predsjednik Smith usporedio je Gospodinovo shvaćanje braka sa svjetovnim shvaćanjem braka (vidi 2. odsjek). Što je vama značajno u ovoj usporedbi? Kako možemo zaštititi i učvrstiti brak i obitelj u današnjem svijetu?
- U 3. odsjeku, predsjednik Smith navodi barem pet blagoslova koji dolaze onima koji su »vjerni i odani« bračnom savezu. Što vama znači biti vjerni i odani bračnom savezu?
- Koje su neke od stvari koje roditelji mogu učiniti da »podučavaju svoju djecu o svetosti bračnog saveza«? (Za neke ideje, vidi 5. odsjek.)

- U 6. odsjeku, predsjednik Smith objašnjava kako bračni odnos može »postat[i] slađi«. Koje ste primjere ovog načela vi vidjeli? Ako ste vjenčani, razmislite što možete učiniti da donesete veću radost i ljubav u svoj brak.

Povezani stihovi iz Svetih pisama

1. Korinćanima 11:11; NiS 42:22; 131:1–4; Mojsije 3:18–24

Pomoć pri podučavanju

»Pitanja zapisana na ploču koja stoji pred razredom pomoći će učenicima da počnu razmišljati o temama čak i prije početka lekcije« (*Podučavanje, nema većeg poziva*, [1999], 93).

Napomene

1. Vidi Joseph Fielding Smith ml. i John J. Stewart, *The Life of Joseph Fielding Smith*, (1972), 65–75; Francis M. Gibbons, *Joseph Fielding Smith: Gospel Scholar, Prophet of God* (1992), 51–55.
2. *The Life of Joseph Fielding Smith*, 162.
3. Vidi *The Life of Joseph Fielding Smith*, 214–241.
4. Vidi *The Life of Joseph Fielding Smith*, 249.
5. *The Life of Joseph Fielding Smith*, 12–13.
6. *The Life of Joseph Fielding Smith*, 268.
7. John J. Stewart, *The Life of Joseph Fielding Smith*, 11; iako su suautori knjige John J. Stewart i Joseph Fielding Smith ml., ovaj je komentar osobna primjedba Johna J. Stewarta.
8. »I Know That My Redeemer Liveth«, *Ensign*, prosinac 1971, 27.
9. Conference Report, listopad 1971, 7.
10. »The Law of Chastity«, *Improvement Era*, rujan 1931, 643; vidi i *Doctrines of Salvation*, ur. Bruce R. McConkie, 3 sv. (1954–1956), 2:58.
11. »Lay Cornerstone at Provo Temple«, *Deseret News*, 22. svibnja 1971, B2.
12. Conference Report, listopad 1951, 120.
13. »The Perfect Marriage Covenant«, *Improvement Era*, listopad 1931, 704.
14. »President Joseph Fielding Smith Speaks to 14,000 Youth at Long Beach, California«, *New Era*, srpanj 1971, 7–8.
15. *The Restoration of All Things* (1945), 259.
16. »President Joseph Fielding Smith Speaks to 14,000 Youth at Long Beach, California«, 8.
17. *The Restoration of All Things*, 259.
18. Conference Report, travanj 1915, 119.
19. Conference Report, listopad 1951, 120.
20. »The Law of Chastity«, 643; vidi i *Doctrines of Salvation*, 2:58–59.
21. Conference Report, listopad 1951, 120–121.
22. »Obedience to the Truth«, *Relief Society Magazine*, siječanj 1960, 6.
23. *Answers to Gospel Questions*, sabrao Joseph Fielding Smith ml., 5 sv. (1957–1966), 2:37–38.
24. Osobna prepiska, citirano u *Doctrines of Salvation*, 2:65.
25. Conference Report, listopad 1965, 30.
26. »Marriage Ordained of God«, *Young Woman's Journal*, lipanj 1920, 307–308; vidi i *Doctrines of Salvation*, 2:77–78.
27. »President Joseph Fielding Smith Speaks to 14,000 Youth at Long Beach, California«, 10.
28. Conference Report, travanj 1958, 30.
29. *The Restoration of All Things*, 259.
30. Conference Report, travanj 1949, 135.
31. Conference Report, travanj 1965, 11.

Podizanje djece u svjetlu i istini

*»Prva dužnost koja se odnosi na poduku
djece u Crkvi odnosi se na dom.«*

Iz života Josepha Fieldinga Smitha

Predsjednik Joseph Fielding Smith opisao je svog oca, predsjednika Josepha F. Smitha, kao »onoga u kojeg imam više povjerenja nego u bilo koga drugoga koga poznajem na ovom svijetu«. ¹ Prisjetio se kako je njegov otac često okupljao obitelj, »podučavajući svoju djecu načelima evanđelja. Svi su do zadnjega uživali u njegovoj nazočnosti i bili su zahvalni za riječi savjeta i upute koje je udijelio... Nikada nisu zaboravili čemu su bili podučeni, a dojmovi su ostali s njima i vjerojatno će ostati zauvijek.« ² Također je rekao: »Moj je otac bio najnježniji čovjek kojeg sam ikada poznavao... Među mojim su najdražim sjećanjima sati koje sam proveo pored njega razgovarajući o načelima evanđelja i primajući upute kako ih je samo on mogao dati. Na taj je način temelj moje vlastite spoznaje položen na istini, kako bih ja također mogao reći da moj Otkupitelj živi, i da Joseph Smith jest, da je bio, i uvijek će biti prorok živoga Boga.« ³

Joseph Fielding Smith također je s ljubavlju govorio o svojoj majci, Julini L. Smith, i njezinim naučavanjima. Rekao je: »Moja me je majka podučila da volim proroka Josepha Smitha i da volim svog Otkupitelja... Zahvalan sam za poduku koju sam primio i pokušao sam slijediti savjet koji mi je dao moj otac. No, ne mogu mu pripisati sve zasluge. Mislim da bi dobar dio zasluga, velik dio, trebao biti pripisan mojoj majci na čijem sam koljenu običavao sjediti kao dijete i slušati njezine priče o pionirima... Običavala je podučavati me i u moje ruke stavljati, kada sam dovoljno sazrio da čitam, stvari koje mogu razumjeti. Podučila me je molitvi [i] da budem odan i vjeran svojim savezima i obvezama, da izvršavam svoje dužnosti

Predsjednik Joseph Fielding Smith i njegova praunuka Shanna McConkie

kao đakon i kao učitelj... i kasnije kao svećenik... Imao sam majku koja se pobrinula da čitam, i volio sam čitati.«⁴

Kada je Joseph Fielding Smith postao otac, slijedio je primjer svojih roditelja. Njegova je kći Amelia rekla:

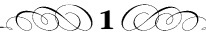
»Otac je bio savršen učenik i učitelj, onaj koji nas je podučavao ne samo iz svoje velike riznice znanja, već nas je poticao da učimo sami...

Sa svojom je djecom slijedio savjet u NiS 93:40: 'No, ja vam zapovjedih da djecu svoju odgajate u svjetlu i istini.'

Podučavao nas je za doručkom dok nam je pričao priče iz Svetih pisama, i imao je dar da svaku učini novom i uzbudljivom iako smo ih već čuli mnogo puta. Neizvjesnost koju sam osjetila pitajući se hoće li Faraonovi vojnici pronaći zlatni pehar u Benjaminovoj vreći sa žitom stvarna je i danas. Učili smo o Josephu Smithu kako je pronašao zlatne ploče i o posjeti Oca i Sina. Ako je otac imao vremena da hoda s nama u školu, priče su se nastavljale. Hodali smo pored hrama [Salt Lake] na putu u školu i govorio nam je o anđelu Moroniju. Naučili smo da je hram vrlo posebno mjesto, da morate biti dobri kako biste tamo išli, i kada se tamo vjenčate onda je to zauvijek. Podučio nas je stvarima za koje se molio tijekom naših obiteljskih molitvi kada bi kleknuo pored naših stolica prije doručka i ponovno prije večere...

Njegova naučavanja danas ne samo da nadahnjuju i podržavaju njegovo potomstvo, već i nebrojene vjerne članove Crkve. Kako predivna privilegija i blagoslov biti njegova kći.«⁵

Naučavanja Josepha Fieldinga Smitha

Kako bi se oduprli utjecaju neprijatelja, roditelji moraju podići svoju djecu u svjetlu i istini.

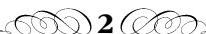
Važnost obiteljskog jedinstva – ljubav i obzir jednih za druge u obitelji – ne može se previše naglasiti. Duhovna solidarnost u obiteljskim odnosima siguran je temelj na kojem će Crkva i društvo procvasti. Ovu činjenicu neprijatelj dobro poznaje i shvaća, i kao nikada prije, on koristi svaki lukavi način, utjecaj i moć unutar njegovog područja kontrole kako bi potkopao i uništio ovu vječnu

instituciju. Samo evanđelje Isusa Krista primijenjeno u obiteljskim odnosima može spriječiti ovu đavolsku razornost.⁶

Postoji mnogo velikih i stvarnih opasnosti s kojima se treba nositi, a one koje nas brinu više od svih drugih zajedno odnose se na našu djecu. Jedina stvarna zaštita ili primjerena obrana može se pronaći u domu i njegovom utjecaju.⁷

Naša će djeca trebati biti podučena da razluče između dobra i zla, inače na mnogo načina neće moći razumjeti zašto im nije dopušteno upuštati se u postupke koji su uobičajeni kod njihovih susjeda. Osim ako su upućeni u nauke Crkve, oni možda neće razumjeti zašto su nedjeljni koncert, predstava, film, utakmica ili nešto slično opasni, kada se njihovi suigrači, bez ograničenja i uz ohrabrenje, uključuju u te stvari koje je Gospodin zabranio na svoj sveti dan. Roditelji su odgovorni za ispravno podučavanje svoje djece, [a] Gospodin će osuditi roditelje ako njihova djeca odrastu izvan utjecaja načela evanđelja našeg Gospodina Isusa Krista.⁸

Gospodin nam je zapovjedio, svim nama, da podignemo svoju djecu u svjetlu i istini. Tamo gdje postoji taj duh, nesklad, neposluh i zanemarivanje svetih dužnosti neće, ne može uspjeti.⁹

Roditelji su prvenstveno odgovorni za podučavanje svoje djece.

Otac se nikada nije odrekao svog prava na djecu rođenu u ovaj svijet. Oni su i dalje njegova djeca. Predao ih je na skrb smrtnim roditeljima s upozorenjem da budu podignuta u svjetlu i istini. Primarna je i temeljna odgovornost na roditeljima da podučavaju svoju djecu u svjetlu i istini.¹⁰

Prva dužnost koja se odnosi na podučavanje djece u Crkvi odnosi se na dom. Odgovornost je roditelja podići svoju djecu u svjetlu i istini, a Gospodin je izjavio da tamo gdje neće uspjeti, oni će stati pred sud kako bi odgovarali.¹¹

Gospodin je rekao u objavi danoj Crkvi 1831. godine:

»I opet, imaju li roditelji djecu u Sionu, ili u kojem od okola njegovih koji su uređeni, a ne uče ih da shvate nauk o obraćenju, vjeri u Krista,

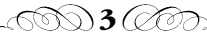
Sina Boga živoga, i o krštenju, i daru Duha Svetoga polaganjem ruku kad navršše osam godina, grijeh nek bude na glavama roditelja.

To nek je, naime, zakon za stanovnike Siona, i u svakom od okola njegovih koji su uređeni.« [NiS 68:25–26.]...

Gospodin to zahtijeva od nas.¹²

Roditelji će biti odgovorni za djela svoje djece ako nisu uspjeli podučiti svoju djecu primjerom i uputom.

Ako su roditelji učinili sve u svojoj moći da podučavaju svoju djecu ispravno primjerom i uputom, a djeca nakon toga pođu krivim putem, roditelji neće biti odgovorni i grijeh će biti na djeci.¹³

Crkva pomaže roditeljima u njihovim nastojanjima da podučavaju svoju djecu.

Glavna odgovornost za obavljanje onoga što vodi ka spasenju leži na svakom pojedincu. Svi smo mi stavljeni na zemlju da prođemo ispite smrtnosti. Ovdje smo kako bismo vidjeli hoćemo li obdržavati zapovijedi i prevladati svijet, i moramo učiniti sve što možemo za sebe.

Sljedeća odgovornost za naše spasenje leži na našim obiteljima. Roditelji trebaju biti svjetla i vodiči svojoj djeci i zapovjedbene im je podignuti ih u svjetlu i istini, podučavajući ih evanđelju i postavljanju ispravnih primjera. Od djece se očekuje da slušaju svoje roditelje, cijene ih i poštuju.

Crkva i njezine ustanove zapravo su uslužna organizacija za pomoć obiteljima i pojedincu.¹⁴

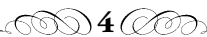
Apeliram na vas, moja draga braćo i sestre, muževi i žene, očevi i majke, da iskoristite svaku mogućnost koju Crkva pruža da vaša djeca budu podučena u raznim organizacijama koje su im omogućene objavama Gospodnjim: Mala škola, Nedjeljna škola, Organizacije za zajedničko usavršavanje [Mladići i Djevojke], i zborovi nižeg svećeništva pod ravnanjem naših biskupstava...

Imamo širom Crkve, gdje god je moguće za nas da imamo tu mogućnost, nastavu vjeronauka i instituta... Braćo i sestre, pošaljite svoju djecu na ovu nastavu vjeronauka. Oni koji idu na koledž bit

»Crkva i njezine ustanove zapravo su uslužna organizacija za pomoć obiteljima i pojedincu.«

će dovoljno zreli, ako imaju pravilnu poduku u svojoj mladosti, da pohađaju institute Crkve.¹⁵

Roditelji trebaju učiniti sve što mogu kako bi pomogli svojoj djeci razumjeti i živjeti evanđelje Isusa Krista.

Individualno i osobno svjedočanstvo jest i uvijek će biti snaga Crkve Isusa Krista svetaca posljednjih dana. Svjedočanstvo se najbolje njeguje u obiteljskom okruženju... Stjecanje i zadržavanje svjedočanstva treba biti obiteljski projekt. Nemojte zanemariti ništa što će pomoći osnažiti svjedočanstvo svakog člana vaše obitelji.¹⁶

Moramo štiti [djecu] od grijeha i zala svijeta koliko god možemo kako oni ne bi bili zavedeni sa staza istine i pravednosti.¹⁷

Pomozite svojoj djeci na svaki način na koji možete kako biste rasli u spoznaji evanđelja Isusa Krista. Podučite ih molitvi. Podučite

ih slijediti Riječ mudrosti, kročiti vjerno i ponizno pred Gospodinom tako da kada izrastu u muškarce i žene mogu zahvaliti vama za sve što ste učinili za njih i osvrnuti se na svoje živote zahvalnih srca i s ljubavlju za svoje roditelje zbog načina na koji su ti roditelji brinuli za njih i podučili ih evanđelju Isusa Krista.¹⁸

Postavite pravedan primjer

Molimo roditelje da postave primjer pravednosti u svojim vlastitim životima i da okupe svoju djecu oko sebe i poduče ih evanđelju, na svojim kućnim večerima i u drugim trenucima.¹⁹

Roditelji moraju pokušati biti, ili se barem potruditi najbolje što mogu, ono što žele da njihova djeca budu. Nemoguće vam je biti primjer onoga što niste.²⁰

Trebate podučavati primjerom kao i uputom. Trebate kleknuti sa svojom djecom u molitvi. Trebate ih podučavati, u poniznosti, o poslanju našeg Spasitelja, Isusa Krista. Trebate im pokazati put, a otac koji pokazuje put svom sinu neće mu reći: »Sine, idi u Nedjeljnu školu, ili idi na Zajedničke večeri, ili idi na svećenički sastanak«, nego će reći: »Dođi, idi sa mnom.« On će podučavati primjerom.²¹

Počnite podučavati djecu dok su mlada

Nijedna osoba ne može početi prerano služiti Gospodinu... Mladi ljudi slijede naučavanja svojih roditelja. Dijete koje je podučeno u pravednosti od rođenja najvjerojatnije će uvijek slijediti pravednost. Dobre se navike lako oblikuju i lako slijede.²²

U domu bi trebalo biti molitve, vjere, ljubavi i poslušnosti Bogu. Dužnost je svakog roditelja podučavati svoju djecu ovim spasonosnim načelima evanđelja Isusa Krista, kako bi mogli znati zašto trebaju biti kršteni i da u njihovim srcima može biti urezana želja da nastave obdržavati zapovijedi Božje nakon krštenja, da se mogu vratiti u njegovu nazočnost. Želite li vi, moja dobra braćo i sestre, svoje obitelji, svoju djecu; želite li biti zapečaćeni svojim očevima i majkama prije vas, želite li imati ovu obitelj savršenu kada, ako vam bude dopušteno, uđete u celestijalno kraljevstvo Božje? Ako da, tada morate početi podučavati od kolijevke.²³

Podučite djecu da mole

Što je dom bez duha molitva? To nije dom svetaca posljednjih dana. Mi trebamo moliti; ne trebamo dopustiti da jutro prođe bez zahvaljivanja Gospodinu na našim koljenima u krugu obitelji, zahvaljujući mu za blagoslove i tražeći ga za vodstvo. Ne trebamo dopustiti da prođe noć, da legnemo dok ponovno ne okupimo članove obitelji i zahvalimo Gospodinu za njegovu zaštitu i zatražimo njegovo vodstvo svaki dan naših života.²⁴

Nadam se da podučavate svoju djecu u svojim domovima da mole. Nadam se da imate obiteljske molitve, ujutro i uvečer, da su vaša djeca podučena primjerom i uputom obdržavati zapovijedi koje su tako dragocjene i svete te znače toliko za naše spasenje u Božjem kraljevstvu.²⁵

Upoznajte djecu sa Svetim pismima

U svakom bi se domu u bilo kojem dijelu svijeta trebala nalaziti Biblija. U svakom bi se domu trebala nalaziti Mormonova knjiga. Govorim o domovima svetaca posljednjih dana. Stoga bi se i Nauk i savezi i Dragocjeni biser trebali nalaziti u svakom domu. Nemojte ih držati na policama ili u ormaru, već otvorene gdje se lako može posegnuti za njima, kako bi članovi obitelji mogli pronaći put do njih te sjesti, čitati i proučavati načela evanđelja za sebe.²⁶

Održavajte kućnu obiteljsku večer

Djeca koja odrastu u domovima gdje su sudjelovala u kućnim obiteljskim večerima, gdje obiluju ljubav i jedinstvo, izgrađuju čvrsti temelj za zdravo građanstvo i aktivno crkveno sudjelovanje. Nema veće baštine koju roditelji mogu ostaviti svojoj djeci od sjećanja i blagoslova sretnog, ujedinjenog i brižnog doma.

Dobro isplanirane kućne obiteljske večeri mogu biti izvor trajne radosti i utjecaja. Te večeri vrijeme su za grupnu aktivnost, organiziranje, izraze ljubavi, iznošenje svjedočanstava, učenje evanđeoskih načela, obiteljsku zabavu i rekreaciju, i sve stvari, za obiteljsko jedinstvo i solidarnost.

Očevi i majke koji vjerno održavaju kućne obiteljske večeri i koji izgrađuju obiteljsko jedinstvo na svaki mogući način, časno ispunjavaju najveću od svih odgovornosti – roditeljstvo.²⁷

Očevi ne mogu osigurati veće vodstvo u kraljevstvu Božjem od onoga da vode svoje obitelji u održavanju kućnih obiteljskih večeri. Kada su takva iskustva dio života kod kuće, tamo se gradi jedinstvo i obiteljsko poštovanje koji utječu na svaku osobu prema povećanoj pravednosti i sreći.²⁸

Roditelji koji ignoriraju veliku pomoć ovog programa [kućna obiteljska večer] kockaju se s budućnošću svoje djece.²⁹

Podučavajte krepost, ćudoređe i moral

Trebate podučavati svoju djecu kreposti i ćudoređu, i trebaju se podučavati od svog najranijeg djetinjstva. I trebaju biti svjesna zamki i opasnosti koje su tako rasprostranjene širom svijeta.³⁰

Vrlo smo zabrinuti za duhovnu i moralnu dobrobit naše mladeži posvuda. Moral, ćudoređe, krepost, sloboda od grijeha – ovo su i moraju biti naš način života ako želimo ispuniti njegovu punu svrhu.

Molimo očeve i majke da podučavaju osobnu čistoću uputom i primjerom te da se savjetuju sa svojom djecom u svemu...

Pouzdamo se u mladi i nadolazeći naraštaj u Crkvi te ih molimo da ne slijede trendove i običaje svijeta, da ne sudjeluju u duhu pobune, da ne zaniječú staze istine i kreposti. Mi vjerujemo u njihovu temeljnu dobrotu i očekujemo da postanu stupovi pravednosti te nastave djelo Crkve s povećanom vjerom i učinkovitošću.³¹

Pripremite djecu da budu svjedoci istine i služe misije

Naši mladi ljudi su među najblagoslovljenijom i najomiljenijom djecom našeg Oca. Oni su plemstvo nebesa, probrani i odabrani naraštaj koji ima božansku sudbinu. Njihove su duše sačuvane da bi se pojavile sada kada je evanđelje na zemlji i kada Gospodin treba junačke slugе koji će obaviti njegovo veliko djelo posljednjih dana.³²

Moramo pripremiti [djecu] da budu živi svjedoci istine i božanstvenosti ovog velikog djela posljednjih dana, i naročito u slučaju naših sinova, pobrinuti se da su dostojni i osposobljeni poći na misije propovijedati evanđelje drugoj djeci našeg Oca.³³

Pomozite djeci da se pripreme imati svoje vlastite vječne obitelji

Podučavate li [svoju djecu] da kada se vjenčaju žele otići u dom Gospodnji? Podučavate li ih da žele primiti najveće podarivanje koje Gospodin ima za njih? Jeste li im utisnuli činjenicu da mogu biti zapečaćeni kao muževi i žene te imati podijeljen svaki rad i svaki blagoslov koji se odnosi na celestijalno kraljevstvo?³⁴

Moramo... tako usmjeravati i voditi [djecu] da izaberu odgovarajuće suputnike, vjenčaju se u domu Gospodnjem i tako postanu baštinici svih velikih blagoslova o kojima smo razgovarali.³⁵

Pokušajmo ponizno očuvati naše obitelji netaknutima, očuvati ih pod utjecajem Duha Gospodnjeg, podučene načelima evanđelja kako bi mogli rasti u pravednosti i istini... [Djeca] su nam dana da ih možemo podučavati putovima života, vječnog života, da se mogu vratiti natrag u nazočnost Boga, svog Oca.³⁶

Prijedlozi za proučavanje i podučavanje

Pitanja

- U dijelu »Iz života Josepha Fieldinga Smitha«, obratite pažnju na primjere roditelja koji pokazuju ljubav za svoju djecu. Razmislite kako možete slijediti ove primjere, bez obzira na vaše obiteljske odgovornosti. Kako se roditelji mogu organizirati da mogu provesti više vremena sa svojom djecom?
- Predsjednik Smith spomenuo je duhovne opasnosti koje su postojale tijekom njegovog života (vidi 1. odsjek). Koje su neke dodatne opasnosti koje postoje danas? Kako roditelji te djedovi i bake mogu pomoći djeci oduprijeti se tim utjecajima?
- Razmislite o povjerenju koje je Nebeski Otac dao roditeljima kada im je dopustio da skrbe o njegovoj djeci (vidi 2. odsjek). Kakvo on vodstvo i pomoć pruža?
- Na koje je načine Crkva »uslužna organizacija da pomogne obitelji i pojedincu?« (Vidi 3. odsjek.) Kako su crkvene organizacije pomogle vama i vašoj obitelji? Što mi možemo učiniti kako bismo pomogli djeci i mladima da potpuno sudjeluju?
- Odsjek 4 navodi nekoliko načina da pomognemo djeci i mladima živjeti evanđelje. Dok proučavate savjet, razmislite o sljedećim

pitanjima: Koje su neke od stvari koje vi i vaša obitelj činite dobro? Što možete poboljšati? Što možete učiniti da pomognete mladima u Crkvi osnažiti svoja svjedočanstva?

Povezani stihovi iz Svetih pisama

Ponovljeni zakonik 6:1–7; Psalmi 132:12; Mosija 1:4; 4:14–15; NiS 68:25–28; 93:36–40; vidi i »Obitelj: Proglas svijetu«

Pomoć pri podučavanju

»Vodite računa o tome da ne završite prebrzo neku dobru raspravu da biste uspjeli prezentirati cijelo gradivo koje ste pripremili. Premda je važno obraditi gradivo, još je važnije pomoći učenicima osjetiti utjecaj Duha, riješiti njihova pitanja, povećati njihovo razumijevanje evanđelja i produbiti njihovu predanost u obdržavanju zapovijedi.« Međutim, također je »važno završiti raspravu u pravom trenutku. Duh nadahnjujuće rasprave gubi se kada traje predugo... Upravljajte vremenom. Znajte kada lekcija treba završiti. Dajte sebi dovoljno vremena za sažetak onoga što je rečeno i za iznošenje vašeg svjedočanstva« (*Podučavanje, nema većeg poziva* [1999], 64, 65).

Napomene

- Joseph Fielding Smith ml. i John J. Stewart, *The Life of Joseph Fielding Smith*, (1972), 40.
- The Life of Joseph Fielding Smith*, 40.
- Bryant S. Hinckley, »Joseph Fielding Smith«, *Improvement Era*, lipanj 1932, 459.
- The Life of Joseph Fielding Smith*, 56.
- Amelia Smith McConkie, »Joseph Fielding Smith«, *Church News*, 30. listopada 1993, 8, 10.
- Poruka od Prvog predsjedništva, *Family Home Evenings 1970–1971* (priručnik s lekcijama za kućnu obiteljsku večer, 1970), v.
- »Our Children – ‘The Loveliest Flowers From God’s Own Garden’«, *Relief Society Magazine*, siječanj 1969, 5.
- Conference Report, listopad 1916, 71–72.
- Conference Report, travanj 1965, 11.
- »The Sunday School’s Responsibility«, *Instructor*, svibanj 1949, 206; vidi i *Doctrines of Salvation*, ur. Bruce R. McConkie, 3 sv. (1954–1956), 1:316.
- Take Heed to Yourselves!* (1966), 221.
- Conference Report, travanj 1958, 29–30.
- Osobna prepiska, citirano u *Doctrines of Salvation*, 1:316; kurziv uklonjen.
- »Use the Programs of the Church«, *Improvement Era*, listopad 1970, 3.
- Conference Report, travanj 1958, 29–30.
- »The Old and the New Magazines«, *Improvement Era*, studeni 1970, 11.
- »Mothers in Israel«, *Relief Society Magazine*, prosinac 1970, 886.
- Conference Report, travanj 1958, 30.
- Conference Report, travanj 1970, 6.
- »Our Children – ‘The Loveliest Flowers From God’s Own Garden’«, 6.
- Conference Report, listopad 1948, 153.
- Take Heed to Yourselves!* 414.
- Conference Report, listopad 1948, 153.
- »How to Teach the Gospel at Home«, *Relief Society Magazine*, prosinac 1931, 685.
- Conference Report, travanj 1958, 29.
- »Keeping the Commandments of Our Eternal Father«, *Relief Society Magazine*, prosinac 1966, 884.

16. POGLAVLJE

27. Poruka od Prvog predsjedništva, *Family Home Evenings 1970–1971*, v.
28. Poruka od Prvog predsjedništva, *Family Home Evenings* (priručnik s lekcijama za kućnu obiteljsku večer, 1971), 4.
29. »Message from the First Presidency«, *Ensign*, siječanj 1971, 1.
30. »Teach Virtue and Modesty«, *Relief Society Magazine*, siječanj 1963, 5.
31. Conference Report, travanj 1970, 5–6.
32. Conference Report, travanj 1970, 6
33. »Mothers in Israel«, 886.
34. Conference Report, listopad 1948, 154.
35. »Mothers in Israel«, 886.
36. Conference Report, travanj 1958, 30.

Moć pečaćenja i hramski blagoslovi

»Ilija je došao obnoviti na zemlju... puninu moći svećeništva. Ovo svećeništvo drži ključeve vezivanja i pečaćenja na zemlji i na nebu za sve uredbe i načela koje se odnose na čovjekovo spasenje.«

Iz života Josepha Fieldinga Smitha

Godine 1902, Joseph Fielding Smith otputovao je u državu Massachusetts gdje je pronašao informacije o svojim precima prezimena Smith. Dok je bio tamo, upoznao je rodoslovca imenom Sidney Perley. Gospodin Perley mu je rekao: »Moja je ambicija, ako to budem mogao učiniti, istražiti zapise svake osobe koja je došla u okrug Essex prije 1700.«

Predsjednik Smith se kasnije prisjetio: »Rekao sam mu: 'G. Perley, zadali ste si prilično veliki zadatak, zar ne?' Odgovorio je: 'Da, i bojim se da ga nikada neću završiti.' Zatim sam mu rekao: 'Zašto to radite?' Na trenutak je promislio, pogledao me prilično zbunjeno, a zatim je odgovorio: 'Ne znam zašto, ali samo počeo i ne mogu stati.' Rekao sam mu: 'Ja Vam mogu reći zašto ovo radite i zašto ne možete stati, ali kada bih to učinio, vi mi ne biste vjerovali i smijali biste mi se.'

»O', rekao je, 'ne znam. Kada biste mi rekli, sigurno bih bio zainteresiran.' Tada sam mu ispričao o proroštvu o Iliji i ispunjenju ovog obećanja proroku Josephu Smithu i Oliveru Cowderyju, 3. travnja 1836, u hramu Kirtland, i kako je taj istraživački duh obuzeo mnoge ljude, i okrenuli su svoja srca traženju mrtvih za ispunjenje ovog velikog obećanja koje je došlo prije drugog dolaska, kako zemlja ne bi bila udarena prokletstvom. Sada djeca nastavljaju

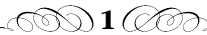
Svi članovi obitelji mogu sudjelovati u djelu obiteljske povijesti.

okretati svoja srca svojim očevima i mi obavljamo uredbe za mrtve kako bi mogli pronaći otkupljenje i imati povlasticu ući u kraljevstvo Božje, iako su mrtvi.

Kada sam završio, nasmijao se i rekao: 'To je vrlo dobra priča, ali ne vjerujem u nju.' Ipak je priznao da postoji nešto što ga tjera da izvrši ovo istraživanje, i nije mogao stati. Upoznao sam mnogo drugih koji su također krenuli i nisu mogli stati, muškarci i žene koji nisu članovi Crkve. Stoga pronalazimo tisuće muškaraca i žena koji traže zapise o mrtvima. Oni ne znaju zašto, ali to je zbog toga da bismo mi mogli dobiti te izrađene zapise, otići u naše hramove i izvršiti djelo za mrtve.«¹

Predsjednik Smith podučio je da je obiteljska povijest više od pronalaženja imena, datuma, mjesta i sakupljanja priča. Ona omogućava hramske uredbe koje ujedinjuju obitelji za vječnost, pečaćenje vjernih ljudi svih naraštaja kao članova Božje obitelji. »Roditelji moraju biti zapečaćeni jedno drugome, a djeca roditeljima kako bi mogli primiti blagoslove celestijalnog kraljevstva«, rekao je. »Stoga naše spasenje i napredak ovise o spasenju naših dostojnih mrtvih s kojima moramo biti udruženi u obiteljske veze. To se može postići samo u našim hramovima.«² Prije nego što je posvetio hram Ogden Utah, rekao je: »Podsjećam vas da kada posvetimo dom Gospodinu, mi zapravo posvećujemo sebe Gospodnjoj službi, sa savezom da ćemo koristiti dom onako kako je on namijenio da se koristi.«³

Naučavanja Josepha Fieldinga Smitha

Ilija je obnovio moć za pečaćenje, ili vezivanje, na zemlji i na nebu.

Malahija, posljednji od proroka u Starom zavjetu, zaključio je svoja predviđanja s ovim riječima:

»Evo, poslat ću vam proroka Iliju prije nego dođe Dan Jahvin, dan velik i strašan.

On će obratiti srce otaca k sinovima, a srce sinova k ocima, da ne dođem i ne udarim prokletstvom zemlju.« (Malahija 4:5–6.)

Čini se najprikladnijim da posljednji od drevnih proroka završi svoje riječi s obećanjem budućim naraštajima, a u tom obećanju predvidi vrijeme koje će doći kada će se povezati prošle rasporedbe s kasnijima...

Imamo puno jasniju interpretaciju riječi Malahijinih koju nam je dao prorok Moroni koji se ukazao Josephu Smithu 21. rujna 1823. godine. Ovako ih je anđeo citirao:

»Evo, objavit ću vam Svećeništvo rukom Ilije proroka, prije nego dođe Dan Jahvin, dan velik i strašan.

I on će usaditi u srce sinova obećanje dano očevima, i srca sinova obratit će se k ocima.

Kad tako ne bi bilo, cijela bi zemlja bila posve opustošena kod Njegova dolaska.« (NiS 2:1–3.)

Moroni je obavijestio Josepha Smitha da će se ovo predviđanje uskoro ispuniti. Ispunjenje je došlo nekih dvanaest godina kasnije, 3. travnja 1836. godine. Tog se dana Ilija ukazao Josephu Smithu i Oliveru Cowderyju u hramu Kirtland i tamo im udijelio... moć da vežu, ili pečate, na zemlji i na nebu. Ključeve ovog svećeništva držao je Ilija, kojemu je Gospodin udijelio moć nad elementima kao i nad ljudima, s vlašću da pravednima pečati za vrijeme i vječnost sve uredbe koje se odnose na puninu spasenja.⁴

Neki članovi Crkve bili su zbunjeni misleći da je Ilija došao s ključevima krštenja za mrtve ili spasenja za mrtve. Ilijini ključevi bili su iznad toga. Bili su to ključevi pečaćenja, a ti ključevi pečaćenja odnose se na živuće i obuhvaćaju mrtve koji su voljni pokajati se.⁵

Ilija je došao obnoviti na zemlju, podjeljujući na smrtne proroke propisno ovlaštenim od Gospodina, puninu moći svećeništva. Ovo svećeništvo drži ključeve vezivanja i pečaćenja na zemlji i na nebu za sve uredbe i načela koje se odnose na čovjekovo spasenje, da bi tako mogle postati valjane u celestijalnom Božjem kraljevstvu...

Snagom se ove ovlasti obavljaju uredbe u hramovima i za žive i za mrtve. To je moć koja sjedinjuje za vječnost muževe i žene kada sklope brak prema vječnom naumu. To je vlast kojom roditelji stječu pravo na roditeljstvo za svoju djecu kroz svu vječnost, a ne samo za vrijeme, što čini obitelj vječnom u Božjem kraljevstvu.⁶

2

Obnova moći pečaćenja spašava zemlju od potpunog uništenja pri dolasku Isusa Krista.

Da Ilija nije došao, uvjereni smo da bi cijelo djelo prošlih razdoblja bilo uzaludno jer je Gospodin rekao da bi zemlja u takvim uvjetima bila potpuno uništena kod njegovog dolaska. Stoga je njegovo poslanje bilo od ogromne važnosti za svijet. Nije to pitanje samo krštenja za mrtve, već i pečaćenja roditelja te djece za roditelje, tako da dođe do »cjelovitog, i posvemašnjeg, i savršenog jedinstva, i stapanja rasporedba, i ključeva, i vlasti i slave«, od početka do kraja vremena [vidi NiS 128:18]. Kad ova moć pečaćenja ne bi bila na zemlji, tada bi vladala zbrka i nastao bi nered umjesto reda u onaj dan kada Gospodin dođe, a to se naravno ne može dogoditi, jer svime upravlja i kontrolira savršen zakon u kraljevstvu Božjem.⁷

Zašto bi zemlja bila opustošena? Jednostavno zato što ako ne bi postojala spojna karika između očeva i djece – što je djelo za mrtve — tada bismo svi bili odbačeni; čitavo bi djelo Božje propalo i bilo potpuno uništeno. Do takvog stanja, naravno, neće doći.⁸

Obnova ove ovlasti [pečaćenja] je kvasac koji spašava zemlju od potpunog uništenja pri dolasku Isusa Krista. Kada ovu istinu čvrsto i jasno uspostavimo u našim umovima, lako je vidjeti da bi bilo zbunjenosti i uništenja za Kristova dolaska kada ne bi postojala moć pečaćenja.⁹

3

Kako bismo se pripremili za spasenje u svoj punini, moramo primiti hramske uredbe kroz moć pečaćenja.

Gospodin nam je dao povlastice i blagoslove, i priliku za ulazak u saveze, prihvaćajući uredbe koje se odnose na naše spasenje nakon onoga što se propovijeda u svijetu, nakon načela vjere u Gospodina Isusa Krista, pokajanja od grijeha i krštenja za otpust od grijeha i polaganja ruku za dar Duha Svetoga; a ta se načela i savezi ne primaju nigdje drugdje nego u Božjem hramu.¹⁰

Hramsko je djelo toliko isprepleteno naumom spasenja da jedno ne može postojati bez drugoga. Drugim riječima, ne može biti spasenja tamo gdje nema hramskih uredbi koje pripadaju samo hramu.¹¹

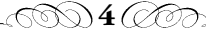

*Svećenička moć pečaćenja »sjedinja za vječnost mušev
i žene kada sklope brak prema vječnom naumu«.*

Postoje tisuće svetaca posljednjih dana koji... su voljni otići na sa-
stanak, voljni platiti svoju desetinu i izvršavati redovne dužnosti u
Crkvi, ali se ne čini kao da osjećaju ili razumiju važnost primanja bla-
goslova u hramu Gospodnjem koji će ih dovesti do uzvišenja. To je
neobična stvar. Čini se da su ljudi zadovoljni tako da samo prolaze bez
korištenja mogućnosti koje im se nude i bez primanja ovih potrebnih
saveza koji će ih vratiti natrag u nazočnost Božju kao sinove i kćeri.¹²

Ako želite spasenje u potpunosti, to jest uzvišenje u kraljevstvu
Božjem... morate ići u hram Gospodnji i primiti te svete uredbe
koje pripadaju tom domu, koje se ne mogu dobiti drugdje. Nijedan
muškarac neće primiti puninu vječnosti, to jest uzvišenja, sam;
nijedna žena neće primiti te blagoslove sama; već će muž i žena,
kada prime moć pečaćenja u hramu Gospodnjem, proći u uzvišenje
i nastaviti da bi postali poput Gospodina. I to je sudbina čovjeka;
to je ono što Gospodin želi za svoju djecu.¹³

Napomena: Kako biste pročitali neke od riječi predsjednika Smitha o nadi i obećanju za vjerne ljude koji nisu mogli primiti sve uredbe hrama za svog života, pogledajte 18. poglavlje u ovoj knjizi.

Zbog moći pečaćenja, možemo izvršiti spasonosne uredbe za one koji su preminuli bez da su ih primili.

Tko su očevi o kojima govori Malahija, i tko su djeca? Očevi su naši mrtvi preci koji su umrli bez povlastice primanja evanđelja, ali koji su primili obećanje da će doći vrijeme kada će im ta povlastica biti udijeljena. Djeca jesu oni koji sada žive i koji pripremaju rodoslovne podatke i obavljaju zastupničke uredbe u hramovima.¹⁴

Ilija je došao, ostavljajući ključeve pečaćenja, a moć je dana nama po kojoj možemo posegnuti prema mrtvima. Ova moć pečaćenja obuhvaća one koji su mrtvi, koji su voljni pokajati se i primiti evanđelje koji su preminuli bez te spoznaje, kao što poseže prema onima koji se pokaju dok su živi.¹⁵

Gospodin je odredio da sva njegova duhovna djeca, svaka duša koja je živjela ili koja će živjeti na zemlji, ima poštenu i pravednu priliku vjerovati i biti poslušna zakonima njegovog vječnog evanđelja. Oni koji prihvate evanđelje i žive u skladu s njegovim zakonima, uključujući krštenje i celestijalni brak, imat će vječni život.

Očito je da je samo mali dio čovječanstva do sada čuo riječi objavljene istine glasom jednog od pravih Gospodinovih slugu. U mudrosti i pravdi Gospodnjoj, svi to moraju učiniti. Petar je rekao:

»Ta zato je i mrtvima propovijedana Radosna vijest da budu osuđeni kao ljudi s obzirom na tijelo, a da žive kao Bog s obzirom na duh.« (1. Petrova 4:6.)

Oni koji nisu imali priliku čuti poruku spasenja u ovom životu, a koji bi je prihvatili svim svojim srcima kada bi imali takvu priliku – to su oni koji će je prihvatiti u svijetu duhova; to su oni za koje ćemo obaviti uredbe u hramovima; i to su oni koji će, na ovaj način, postati s nama baštinici spasenja i vječnog života.¹⁶

Okretanje srdaca očeva djeci i djece očevima je moć spasenja za mrtve, posredstvom zastupničkog djela koje djeca mogu obaviti za

svoje očeve, i u svakom je smislu razumno i dosljedno. Čuo sam kako su mnogo puta rekli oni koji se protive ovom djelu kako je nemoguće da jedna osoba zastupa drugu. Oni koji to iskazuju na takav način previdaju činjenicu da je cijelo djelo spasenja zastupničko djelo, gdje Isus Krist stoji kao pomiritelj, otkupljujući nas od smrti za koju mi nismo odgovorni, kao i od odgovornosti za naše vlastite grijehе, pod uvjetom pokajanja i prihvaćanja evanđelja. On je to učinio u velikoj beskonačnoj mjeri i prema istom je načelu delegirao ovlast članovima svoje Crkve da djeluju za mrtve koji su bespomoćni izvršiti spasonosne uredbe za sebe.¹⁷

Mislim da ponekad promatramo ovo djelo spasenja za mrtve prilično usko. Pogrešna je predodžba razmišljati o ljudima za koje vršimo djelo u hramu Gospodnjem kao da su mrtvi. Trebamo razmišljati o njima kao živima; a živi zastupnik ih jednostavno predstavlja u primanju blagoslova koje su trebali primiti i koje bi primili u ovom životu da su živjeli u evanđeoskoj rasporedbi. Stoga se svaka mrtva osoba za koju je izvršeno djelo u hramu smatra živom u vrijeme kada je uredba izvršena.¹⁸

Ovaj nauk spasenja za mrtve jedan je od najveličanstvenijih načela ikada objavljenih čovjeku. To je način po kojem će evanđelje biti ponuđeno svim ljudima. To učvršćuje činjenicu da Bog ne gleda tko je tko [vidi Djela 10:34]; da je svaka duša dragocjena u njegovim očima; i da će svim ljudima, doslovno i stvarno, biti suđeno prema njihovim djelima.

Sada, zahvaljujem Gospodinu što je obnovio svoje vječno evanđelje nama u ove dane. Zahvaljujem mu za moć pečaćenja koja je vraćena na zemlju preko proroka Ilije. Zahvaljujem mu za vječnu obiteljsku jedinicu, za povlasticu koju imamo biti sami zapečaćeni u njegovim svetim hramovima, i što tada možemo omogućiti te blagoslove pečaćenja našim precima koji su umrli bez spoznaje o evanđelju.¹⁹

 5

Djelo obiteljske povijesti i hramsko djelo za mrtve djela su ljubavi.

Ima mnogo dobrih, poniznih duša koje su se odrekle ugoda, a ponekad i potreba, života, kako bi mogli pripremiti zapise i obaviti rad za svoje mrtve kako bi dar spasenja mogao biti ponuđen njima. Ta djela ljubavi neće biti uzaludna, jer oni koji su radili s ovom dobrom svrhom pronaći će svoje blago i bogatstva u celestijalnom Božjem kraljevstvu. Velika će biti njihova nagrada, da, iznad moći smrtnika da je razumiju.²⁰

Ne postoji rad koji se odnosi na evanđelje koje je nesebičnije prirode od rada u Domu Gospodnjem za naše mrtve. Oni koji rade za mrtve ne očekuju primiti nikakvu zemaljsku naknadu ili nagradu. To je, iznad svega, djelo ljubavi, začeto u srcu čovjeka kroz vjerni i dosljedni rad na ovim spasonosnim uredbama. Nema financijskog povrata, ali će biti velike radosti na nebu s onim dušama kojima smo pomogli u njihovu spasenju. To je djelo koje proširuje dušu čovjeka, širi njegove poglede o dobrobiti njegovih bližnjih i usađuje u njegovo srce ljubav za svu djecu našeg Nebeskog Oca. Ne postoji djelo usporedivo s onim u hramu za mrtve u podučavanju čovjeka da ljubi svog bližnjeg kao sebe. Isus je toliko ljubio svijet da je bio voljan ponuditi sebe kao žrtvu za grijeh kako bi svijet mogao biti spašen. Također imamo povlasticu, u manjoj mjeri, pokazati našu veliku ljubav za njega i naše bližnje pomažući im da prime blagoslove evanđelja koje sada ne mogu primiti bez naše pomoći.²¹

 6

Kroz djelo obiteljske povijesti i hramsko djelo mi dovršavamo organizaciju obitelji od naraštaja do naraštaja.

Nauk spasenja za mrtve i hramsko djelo omogućava nam velebnu budućnost nastavka obiteljskog odnosa. Kroz njega učimo da obiteljske veze nisu prekinute, da će muževi i žene vječno imati pravo jedno na drugo i na svoju djecu do zadnjeg naraštaja. Međutim, kako bi se te povlastice mogle primiti, moraju se steći uredbe pečaćenja u hramu našeg Boga. Svi ugovori, veze, obveze i sporazumi koje su sklopili ljudi doći će kraju, ali obveze i sporazumi u koje se ulazi u domu Gospodnjem, ako se vjerno čuvaju, trajat će

zauvijek [vidi NiS 132:7]. Ovaj nauk daje nam jasno poimanje svrha Gospodnjih prema njegovoj djeci. Pokazuje njegovu obilnu i neograničenu milost i ljubav za sve koji ga poslušaju, da, čak i one koji su buntovni, jer on će u svojoj dobroti udijeliti velike blagoslove čak i njima.²²

Podučeni smo u evanđelju Isusa Krista da će obiteljska organizacija biti, po pitanju celestijalnog uzvišenja, potpuna, organizacija koja povezuje oca, majku i djecu jednog naraštaja ocu, majci i djeci sljedećeg naraštaja, i tako će se širiti i granati do svršetka vremena.²³

Mora postojati poveznica, spajanje naraštaja od Adamovog doba do svršetka vremena. Obitelji će biti spojene i povezane, roditelji djeci, djeca roditeljima, jedan naraštaj drugome, dok ne budemo povezani u jednu veliku velebnu obitelj s našim ocem Adamom na čelu, gdje ga je Gospodin postavio. Stoga ne možemo biti spašeni i uzvišeni u kraljevstvu Božjem osim ako u našim srcima nemamo želju da činimo ovo djelo i obavimo ga koliko je to u našoj moći u ime naših mrtvih. To je velebni nauk, jedno od vebnih načela istine objavljeno kroz proroka Josepha Smitha. Trebamo iskoristiti naše prilike i dokazati se dostojnima i prihvatljivima u očima Gospodnjim, kako bismo mogli primiti ovo uzvišenje za sebe, i tamo se radovati u kraljevstvu Božjem s našom rodbinom i prijateljima prilikom velikog ponovnog susreta i okupljanja svetaca Crkve Prvo-rođenca, koji su se očuvali slobodni i neokaljani od grijeha svijeta.

Neka nas Gospodin blagoslovi i udijeli da možemo imati želju u našim srcima da veličamo naš poziv i služimo mu vjerno u svemu, moja je molitva.²⁴

Kada okrenemo naša srca precima koji su umrli, također možemo okrenuti naša srca živim članovima obitelji.

Prijedlozi za proučavanje i podučavanje

Pitanja

- U dijelu »Iz života Josepha Fieldinga Smitha«, pročitajte savjet predsjednika Smitha o tome »što zapravo« radimo na posvećenju hrama. Što možemo učiniti kako bismo slijedili ovaj savjet?
- Kako se naučavanja u 1. odsjeku odnose na naša nastojanja da pomognemo našim precima koji su umrli? Kako se ova naučavanja mogu primijeniti na naše odnose sa živim članovima obitelji?
- Dok čitate 2. odsjek, potražite objašnjenje predsjednika Smitha zašto moć pečaćenja »spašava zemlju od potpunog uništenja pri dolasku Isusa Krista«. Što to podučava o mjestu koje obitelji imaju u naumu spasenja?

- Na koje je načine hramsko djelo »isprepleteno s naumom spašenja«? (Vidi 3. odsjek.) Kako ovo načelo može utjecati na naše osjećaje o hramskom djelu?
- Predsjednik Smith savjetovao je da kada obavljamo hramsko djelo za mrtve, trebamo razmišljati o ljudima kao živima (vidi 4. odsjek). Što to znači za vas? Kako ova ideja može utjecati na način na koji služite u hramu?
- Dok proučavate 5. odsjek, potražite blagoslove za koje je predsjednik Smith rekao da će doći onima koji obavljaju djelo obiteljske povijesti. Kako ste vi otkrili da su ove stvari istinite?
- Proučite 6. odsjek i zamislite iskustvo radovanja sa svojim precima tijekom »velikog ponovnog susreta«. Razmislite što možete učiniti kako biste pripremili sebe i svoju obitelj za tu povlasticu.

Povezani stihovi iz Svetih pisama

1. Korinćanima 15:29; NiS 95:8; 97:15–16; 128:16–19

Pomoć pri podučavanju

»Kada netko postavi pitanje, možete druge zamoliti da odgovore umjesto da vi odgovorite. Na primjer, možete reći: 'To je zanimljivo pitanje. Što mislite o tome?' ili 'Može li netko pomoći oko ovog pitanja?'« (Podučavanje, nema većeg poziva [1999], 64).

Napomene

1. Conference Report, travanj 1948, 134.
2. »Salvation for the Dead«, *Improvement Era*, veljača 1917, 361; vidi i *Doctrines of Salvation*, ur. Bruce R. McConkie, 3. sv. (1954–1956), 2:147.
3. »Ogden Temple Dedicatory Prayers«, *Ensign*, ožujak 1972, 6.
4. »The Coming of Elijah«, *Ensign*, siječanj 1972, 2, 5.
5. »The Keys of the Priesthood Restored«, *Utah Genealogical and Historical Magazine*, srpanj 1936, 100.
6. »A Peculiar People: The Authority Elijah Restored«, *Deseret News*, siječanj 16, 1932, Church section, 8; vidi i *Doctrines of Salvation*, 2:117.
7. »Salvation for the Living and the Dead«, *Relief Society Magazine*, prosinac 1918, 677–678; vidi i *Doctrines of Salvation*, 2:121.
8. *Doctrines of Salvation*, 2:122.
9. »The Coming of Elijah«, 5.
10. »Relief Society Conference Minutes«, *Relief Society Magazine*, kolovoz 1919, 466; vidi i *Doctrines of Salvation*, 2:40.
11. »One Hundred Years of Progress«, *Liahona: The Elders' Journal*, 15. travnja 1930, 520.
12. »The Duties of the Priesthood in Temple Work«, *Utah Genealogical and Historical Magazine*, siječanj 1939, 4.
13. »Elijah the Prophet and His Mission – IV«, *Instructor*, ožujak 1952, 67.
14. »Salvation for the Dead«, *Millennial Star*, 8. prosinca 1927, 775; vidi i *Doctrines of Salvation*, 2:127.
15. »The Keys of the Priesthood Restored«, 101.
16. *Sealing Power and Salvation*, Brigham Young University Speeches of the Year (12. siječnja 1971), 2–3; kurziv uklonjen.

17. *The Restoration of All Things* (1945), 174–175.
18. »The Keys of the Priesthood Restored«, 100–101.
19. *Sealing Power and Salvation*, 3.
20. »A Greeting«, *Utah Genealogical and Historical Magazine*, siječanj 1935, 5; vidi i *Doctrines of Salvation*, 2:180.
21. »The Resurrection«, *Improvement Era*, veljača 1917, 362; vidi i *Doctrines of Salvation*, 2:144.
22. »Salvation for the Dead«, *Improvement Era*, veljača 1917, 362–363; vidi i *Doctrines of Salvation*, 2:173.
23. Conference Report, travanj 1942, 26; vidi i *Doctrines of Salvation*, 2:175.
24. Conference Report, listopad 1911, 122.

»Ako me ljubite, vršit ćete moje zapovijedi« (Ivan 14:15).

Živjeti po svakoj riječi koja izlazi iz usta Božjih

*»Vrhovni čin bogoštovlja jest obdržavati
zapovijedi, slijediti stopama Sina Božjega,
uvijek činiti one stvari koje su mu mile.«*

Iz života Josepha Fieldinga Smitha

»Ja nastojim postići svoje spasenje«, izjavio je predsjednik Joseph Fielding Smith, »i znam da ga mogu pronaći samo kroz poslušnost zakonima Gospodnjim u obdržavanju zapovijedi, u vršenju djela pravednosti, slijedeći stope našeg glavnog vođe, Isusa, primjera i glave svega.«¹

Osim nastojanja da postigne svoje spasenje, predsjednik Smith predano je radio da pomogne drugima učiniti isto. Starješina Francis M. Gibbons, koji je služio kao tajnik Prvom predsjedništvu, primijetio je da je predsjednik Smith »smatrao svojom dužnošću podići glas upozorenja kada su se ljudi počeli udaljavati od puta koji je obilježen Svetim pismima. I nije imao namjeru odustati od te dužnosti, bez obzira što drugi rekli. Taj način govora koji ga je učinio nepopularnim u nekim krugovima nije imao nikakav sputavajući učinak na njega; njegova svrha nije bila da bude popularan ili omiljen u očima ljudi. Umjesto toga, on je vidio svoju ulogu kao stražar na kuli čija je dužnost bila oglasiti poziv upozorenja onima koji nisu mogli vidjeti nadolazeću opasnost.«²

Predsjednik Smith jednom je iznio iskustvo koje je pokazalo promjenu srca koja može doći osobi koja sluša ovaj poziv upozorenja:

»Bio sam na saboru okruga prije mnogo godina i govorio sam o Riječi mudrosti... Kada sam otišao do kraja zgrade [na kraju sabora] gotovo su svi otišli, osim čovjeka koji je ispružio svoju ruku i rekao:

‘Brate Smith, ovo je prvi govor o Riječi mudrosti koji mi se ikada svidio.’

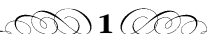
Rekao sam: ‘Niste li čuli druge govore o Riječi mudrosti?’

Rekao je: ‘Da, ali ovo je jedini u kojem sam ikada uživao.’

Rekao sam: ‘Kako to?’

Rekao je: ‘Pa, vidite, sada obdržavam Riječ mudrosti.’³

Naučavanja Josepha Fieldinga Smitha

Bog upravlja svemirom pomoću zakona, a mi smo podložni tom zakonu.

Svi bi ljudi trebali prihvatiti budući da Svemogući upravlja cijelim svemirom nepromjenjivim zakonom, da se čovjek, koji je najveći od njegovih stvorenja, mora podložiti takvom zakonu. Gospodin je izjavio ovu istinu izravno i uvjerljivo u objavi Crkvi:

»Zakon je dan za sva kraljevstva.

A mnogo je kraljevstava, jer nema toga prostora u kojemu kraljevstva ne bi bilo. A nema toga kraljevstva u kojemu prostora ne bi bilo, bilo to veće ili manje kraljevstvo.

A svakom se kraljevstvu daje zakon, a svakom su zakonu određene neke granice a tako i uvjeti.

Nijedno biće koje se tih uvjeta ne pridržava, ne opravdava se.« (NiS 88:36–39.)

Ova je istina očita sama po sebi. Stoga, jedino je razumno da trebamo očekivati da se kraljevstvo Božje upravlja zakonom, a svi koji žele ući trebaju biti podložni zakonu. »Eto, dom je moj dom reda, govori Gospod Bog, a ne dom zbrke.« (NiS 132:8.)

Gospodin je čovjeku dao popis zakona koji nazivamo evanđelje Isusa Krista. Zbog nedostatka nadahnuća ili duhovnog vodstva, ljudi mogu odstupati od tih zakona i njihove primjene, ali gotovo da se ne može raspravljati o činjenici da takvi zakoni postoje, i da su mu podložni svi koji nastoje ući u to kraljevstvo..⁴

Imamo svaku istinu, svaki nauk, svaki zakon i uvjet, svako djelo i uredbu koji su potrebni da nas spase i uzvise u najviše nebo celestialnog kraljevstva.⁵

2

Obdržavanje zapovijedi izraz je naše ljubavi za Gospodina.

Naša odgovornost u Crkvi jest štovati Gospodina u duhu i istini, a to nastojimo učiniti svim našim srcem, moću i umom. Isus je rekao: »Gospodaru, Bogu svojemu, klanjaj se i njemu jedinom služi.« (Matej 4:10.)

Mi vjerujemo da je bogoštovlje više od molitve, propovijedanja i evanđeoskog djelovanja. Vrhovni čin bogoštovlja jest obdržavati zapovijedi, ići stopama Sina Božjega, uvijek činiti one stvari koje su mu mile. Jedno je približavati se Gospodinu ustima; potpuno je drugo poštovati i slaviti njegovu volju slijedeći primjer koji nam je postavio... Radujem se u povlastici da slijedim njegove stope. Zahvalan sam za riječi vječnog života koje sam primio, drago mi je to reći, u ovom svijetu, i za nadu vječnog života koji je moj u svijetu koji dolazi ako ostanem vjeran i odan do kraja.⁶

Ovo je zakon članovima Crkve, riječima Spasitelja: »Tko pozna moje zapovijedi i vrši ih, taj me ljubi...« (Ivan 14:21.) I opet, Spasitelj je rekao: »Ako me ljubite, vršit ćete moje zapovijedi.« (Ivan 14:15.)...

Spasitelj nikada nije počinio nijedan grijeh niti je imao grižnju savjesti. Nije bio u potrebi pokajati se kao vi i ja; ali na neki način koji ne mogu razumjeti, on je ponio teret mojih i vaših prijestupa... On je došao i prinio sebe kao žrtvu da plati dug za svakog od nas koji je voljan pokajati se od svojih grijeha i vratiti mu se i obdržavati zapovijedi. Razmislite o tome, ako možete. Spasitelj je ponio taj teret na neki način iznad našeg shvaćanja. Znam to, jer prihvaćam njegovu riječ. On nam govori o mucu kroz koju je prošao; muka je bila tako velika da je molio svog Oca, ako je moguće, da ne mora piti iz gorkog kaleža i zgrozio se: »Ali neka ne bude moja, nego tvoja volja.« (Luka 22:42.) Odgovor koji je dobio od svog Oca glasio je: »Moraš to ispiti.«

Mogu li ga ne voljeti? Ne, ne mogu. Volite li ga vi? Tada obdržavajte njegove zapovijedi.⁷

 3

Ako se okrenemo od Gospodnjih zapovijedi, ne možemo očekivati da ćemo primiti njegove blagoslove.

Kada se okrenemo od zapovijedi koje nam je dao Gospodin za naše vodstvo, tada nemamo pravo na njegove blagoslove.⁸

Kakvo nam dobro čini obratimo li se Gospodinu ako nemamo namjeru obdržavati njegove zapovijedi? Takva je molitva čisto izrugivanje i uvreda pred tronom milosti. Kako se usuđujemo očekivati pozitivan odgovor ako se radi o tome? »Tražite Jahvu dok se može naći, zovite ga dok je blizu! Nek bezbožnik put svoj ostavi, a zlikovac naume svoje. Nek se vrati Gospodu, koji će mu se smilovati, k Bogu našem, jer je velikodušan u praštanju.« Tako govori Izaija (Izaija 55:6–7). No nije li Gospodin uvijek blizu kada mu se molimo? Uistinu ne! Reкао je: »Bijahu oni spori poslušati glas Gospoda, Boga svojega. Stoga je Gospod, Bog njihov, spor uslišati molitve njihove, odgovoriti im u dan nevolje njihove. U dan svoga mira olako gledahu na savjet moj, no, u dan nevolje svoje iz nužde tragaju za mnoom« [NiS 101:7–8]. Ako se mi približimo njemu, on će se približiti nama, i nećemo biti zaboravljeni; ali ako se ne približimo njemu, nemamo obećanje da će nam odgovoriti u našoj pobuni.⁹

Ne možemo se moliti Gospodinu i reći: »Slušaj našu potrebu, omogući nam pobjedu, učini što mi želimo da učiniš, ali nemoj tražiti od nas da učinimo što ti želiš da činimo.«¹⁰

Neophodno je da kročimo u punini svjetla istine, ne samo dijelom istine. Nemam povlasticu odbaciti neka načela evanđelja i vjerovati u druga, a zatim smatrati da imam pravo na pune blagoslove spasenja i uzvišenja u kraljevstvu Božjem. Ako želimo uzvišenje, ako želimo mjesto koje je Gospodin pripremio za one koji su pravedni i istiniti, tada moramo biti voljni kročiti u punom svjetlu evanđelja Isusa Krista, i obdržavati sve zapovijedi. Ne možemo reći da su neke od njih male i beznačajne i da zbog toga Gospodinu neće biti važno ako ih prekršimo. Zapovjedbno nam je da živimo po svakoj riječi koja izade iz usta Božjih [vidi Ponovljeni zakonik 8:3; NiS 98:11]. »Zašto me zovete: 'Gospodine, Gospodine!' a ne vršite što kažem?« [Vidi Luka 6:46.]¹¹

Roditelji mogu pomoći svojoj djeci »kroči[t]i u punini svjetla istine«.

4

**Kada obdržavamo zapovijedi Gospodnje,
na putu smo ka savršenstvu.**

Gospodin očekuje da vjerujemo u njega, da prihvatimo vječno evanđelje i živimo u skladu s njegovim uvjetima. Nije naša dužnost odabrati i slijediti ona načela evanđelja koja nam se sviđaju i zaboraviti ostala. Nije naše pravo odlučiti da se neka načela evanđelja više ne odnose na naše društvene i kulturološke okolnosti.

Gospodinovi su zakoni vječni, a mi imamo puninu njegovog vječnog evanđelja i obvezni smo vjerovati svim njegovim zakonima i istinama, a zatim hodati u skladu s njima. Nema ništa važnije za bilo koga osim obdržavanja Gospodinovih zapovijedi. One očekuje da prigrlimo svako istinito načelo, da na prvo mjesto u naše živote stavimo stvari njegovog kraljevstva, da hrlimo naprijed s postojanošću u Kristu i služimo mu svom našom moću, umom i snagom.

Jezikom Svetih pisama, počujmo zaključak na ovu temu: »Boj se Boga, izvršuj njegove zapovijedi, jer – to je čovjekova dužnost.« (Propovjednik 12:13.)¹²

Često mislim, a pretpostavljam da i vi također, o velikom i predivnom govoru – najvećem koji je ikada propovijedan, koliko je nama znano – koji zovemo Propovijed na gori... Ako ćemo samo poslušati ta naučavanja, možemo se vratiti natrag u nazočnost Boga, Oca, i njegovog Sina Isusa Krista.

Često razmišljam o tome koji je zapravo zaključak:

»Dakle, budite savršeni kao što je savršen Otac vaš nebeski!« [Matej 5:48.]...

Vjerujem da je Gospodin mislio upravo ono što je rekao, da trebamo biti savršeni, kao što je savršen naš Otac na Nebu. To neće doći odjednom, već redak po redak, uredba po uredba, primjer po primjer, a i onda ne sve dok živimo u ovom smrtnom životu jer ćemo morati poći iza groba prije nego što postignemo to savršenstvo i budemo poput Boga.

Ali ovdje polažemo temelj. Ovdje smo podučeni jednostavnim istinama o evanđelju Isusa Krista, u ovom stanju kušnje, da nas pripremi za to savršenstvo. Moja je dužnost, vaša je dužnost, da budem bolji danas nego jučer, i za vas da budete bolji danas nego jučer, i bolji sutra nego što ste danas. Zašto? Zato što smo na tom putu, ako obdržavamo zapovijedi Gospodnje, mi smo na tom putu ka savršenstvu, a to se može postići samo kroz poslušnost i želju u našim srcima da prevladamo svijet...

Ako podbacimo, ako imamo slabost, tu se trebamo usredotočiti, sa željom da prevladamo, dok to ne savladamo i pobijedimo. Ako čovjek osjeća da mu je preteško plaćati desetinu, tada je to ono što treba činiti, dok ne nauči plaćati svoju desetinu. Ako se radi o riječi mudrosti, to je ono što treba činiti, dok ne nauči voljeti tu zapovijed.¹³

 5

**Dok obdržavamo zapovijedi, Gospodin
nas tješi, blagoslivlja i jača da postanemo
muškarci i žene dostojni uzvišenja.**

Kako bismo udovoljili [Gospodinu], moramo ne samo štovati ga sa zahvalnošću i veličanjem, već pokazati voljnu poslušnost njegovim zapovijedima. Čineći to, on je obvezan udijeliti svoje blagoslove; jer o tom načelu (poslušnost zakonu) sve ovisi [vidi NiS 130:20–21].¹⁴

Bog nam je dao [zapovijedi] da mu se možemo približiti i biti izgrađeni u vjeri i osnaženi. Nije nam dao ni jednu zapovijed, ni u kojem trenutku, koja nije za našu utjehu i blagoslov. One nisu dane kako bi udovoljile Gospodinu, već da nas učini boljim muškarcima i ženama, dostojnim spasenja i uzvišenja u njegovom kraljevstvu.¹⁵

Ako odemo u hram podižemo svoje ruke i sklapamo savez da ćemo služiti Gospodinu, obdržavati njegove zapovijedi i biti neokaljani od svijeta. Ako shvaćamo što činimo tada će podarivanje biti zaštita svima nama u našim životima – zaštita koju čovjek koji ne ide u hram nema.

Čuo sam svog oca kako govori da u trenutku iskušenja, u trenutku kušnje, on razmišlja o obećanjima, savezima koje je sklopio u domu Gospodnjem, i oni su mu bili zaštita... Ova zaštita je dijelom svrha tih obreda. One nas čuvaju sada i uzvisuju nakon ovog života, ako ćemo ih poštivati. Znam da je ta zaštita dana jer sam je i ja, također, iskusio, kao i tisuće drugih koji su se sjetili svojih obveza.¹⁶

Gospodin će nam dati darove. On će oživjeti naše umove. Dat će nam spoznaju koja će srediti sve teškoće i dovesti nas u sklad sa zapovijedima koje nam je dao; dat će nam spoznaju koja će biti tako duboko ukorijenjena u naše duše da nikada neće biti iskorijenjena, ako ćemo samo tražiti svjetlo, istinu i razumijevanje koji su nam obećani i koje možemo primiti ako ćemo biti odani i vjerni svakom savezu i obvezi koji se odnose na evanđelje Isusa Krista.¹⁷

Velika zapovijed koja je dana članovima ove Crkve koji su voljni živjeti po zakonu i obdržavati zapovijedi Gospodnje jest da neće samo primiti mjesto u kraljevstvu Božjem, već da će također uživati nazočnost Oca i Sina; a to nije sve, jer Gospodin je obećao da će im biti dano sve što on ima [vidi NiS 84:33–39].¹⁸

U hramu, sklapamo savez da »ćemo služiti Gospodinu, obdržavati njegove zapovijedi i biti neokaljani od svijeta«.

Kroz poslušnost onim zapovijedima koje su postavljene u evanđelju Isusa Krista, i u ustrajanju u njima, možemo primiti besmrtnost, slavu, vječni život i živjeti u nazočnosti Boga Oca i njegovog Sina Isusa Krista, gdje ćemo ih doista upoznati.¹⁹

Ako ćemo kročiti stazama kreposti i svetosti, Gospodin će izliti svoje blagoslove na nas do one mjere za koju nikada nismo mislili da je moguća. Mi ćemo u našem djelovanju biti, kao što je to Petar rekao, »izabrani rod, kraljevsko svećenstvo, sveti puk, narod određen«. (1. Petrova 2:9.) A mi ćemo biti jedinstveni jer nećemo biti poput drugih ljudi koji ne žive prema ovim mjerilima...

Kao sluge Gospodnji, naša je svrha kročiti stazama koje je ucrtao za nas. Mi ne samo da želimo činiti i govoriti ono što mu je milo, već nastojimo živjeti tako da naši životi budu poput njegovog.

On je sam postavio savršen primjer za nas u svemu i rekao nam: »Ti me slijedi.« Svoje je nefijske učenike pitao: »Kakvi... ljudi morate

biti?» a zatim je odgovorio: »Zaista, kažem vam, onakvi kao što sam ja.« (3. Nefi 27:27.)

Sada smo uključeni u najveće djelo na svijetu. Svećeništvo koje posjedujemo je moć i ovlast od samoga Gospodina; on nam je obećao da ćemo, ako budemo veličali naše pozive i kročili u svjetlu, kao što je on u svjetlu, imati slavu i čast s njim zauvijek u kraljevstvu njegovog Oca.

Uz takvu predivnu nadu pred nama, možemo li ne odreći se opakih svjetovnih sklonosti? Nećemo li na prvo mjesto u našim životima staviti stvari Božjeg kraljevstva? Nećemo li nastojati živjeti od svake riječi koja izlazi iz njegovih usta?²⁰

Ja svjedočim da je Gospodin govorio u naše doba; njegova je poruka poruka nade, radosti i spasenja; i dajem vam obećanje da ćete, ako ćete hodati u svjetlu nebeskom, biti vjerni onome što vam je povjereno i obdržavati zapovijedi, imati mir i radost u ovom životu i vječni život u svijetu koji dolazi.²¹

Obdržavajte zapovijedi. Hodajte u svjetlu. Ustrajte do svršetka. Budite vjerni svakom savezu i obvezi, i Gospodin će vas blagosloviti iznad vaših najljepših snova.²²

Prijedlozi za proučavanje i podučavanje

Pitanja

- Proučite zapis na kraju dijela »Iz života Josepha Fieldinga Smitha«. Zašto se naši osjećaji prema evanđelju mijenjaju kada nastojimo živjeti evanđelje?
- Što učite iz svetopisamskih odlomaka koji su citirani u 1. odsjeku?
- Kako je naša poslušnost zapovijedima izraz naše ljubavi za Nebeskog Oca i Isusa Krista? Kakav je to izraz zahvalnosti za njegovu pomirbenu žrtvu? Kakav je izraz bogoštovlja? (Vidi 2. odsjek.)
- Razmotrite naučavanja u 3. odsjeku. Zašto je pogrešno očekivati da nas Gospodin blagoslovi ako ne nastojimo biti poslušni?
- Kako vam može pomoći da znate kako ne trebate očekivati da budete savršeni odjednom ili čak u ovom životu? (Vidi 4. odsjek.) Razmislite što možete učiniti svaki dan, uz Gospodnju pomoć, da ostanete »na tom putu ka savršenstvu«.

- U 5. odsjeku, predsjednik Smith navodi barem 10 načina kako će nas Gospodin blagosloviti dok obdržavamo zapovijedi. Kakva iskustva možete razmijeniti u kojima ste primili neke od ovih blagoslova?

Povezani stihovi iz Svetih pisama

Matej 4:4; 2. Nefi 31:19–20; Omni 1:26; NiS 11:20; 82:8–10; 93:1; 130:20–21; 137:1–4

Pomoć pri podučavanju

»Zamolite sudionike da iznesu što su naučili iz svog osobnog proučavanja poglavlja. Može biti korisno kontaktirati nekoliko sudionika tijekom tjedna i zamoliti ih da se pripreme ispričati što su naučili« (sa stranice vii u ovoj knjizi).

Napomene

1. Conference Report, listopad 1969, 110.
2. Francis M. Gibbons, *Joseph Fielding Smith: Gospel Scholar, Prophet of God* (1992), 313.
3. Conference Report, listopad 1935, 12.
4. »Justice for the Dead«, *Ensign*, ožujak 1972, 2.
5. »President Smith's Last Two Addresses«, *Ensign*, kolovoz 1972, 46.
6. »I Know That My Redeemer Liveth«, *Ensign*, prosinac 1971, 27.
7. Conference Report, travanj 1967, 121–122.
8. Conference Report, listopad 1935, 15.
9. Conference Report, travanj 1943, 14.
10. Conference Report, listopad 1944, 144–145.
11. Conference Report, travanj 1927, 111–112.
12. »President Joseph Fielding Smith Speaks on the New MIA Theme«, *New Era*, rujan 1971, 40.
13. Conference Report, listopad 1941, 95.
14. »The Virtue of Obedience«, *Relief Society Magazine*, siječanj 1968, 5.
15. Conference Report, travanj 1911, 86.
16. »The Pearl of Great Price«, *Utah Genealogical and Historical Magazine*, srpanj 1930, 103.
17. »Seek Ye Earnestly the Best Gifts«, *Ensign*, lipanj 1972, 3.
18. »Keep the Commandments«, *Improvement Era*, kolovoz 1970, 3.
19. Conference Report, listopad 1925, 116.
20. »Our Responsibilities as Priesthood Holders«, *Ensign*, lipanj 1971, 50.
21. Conference Report, opći sabor britanskog područja 1971, 7.
22. »Counsel to the Saints and to the World«, *Ensign*, srpanj 1972, 27.

U svijetu, ali ne od svijeta

*»Iako smo u svijetu, mi nismo od svijeta.
Od nas se očekuje da prevladamo svijet
i živimo kako priliči svecima.«*

Iz života Josepha Fieldinga Smitha

Dana 29. prosinca 1944, sin predsjednika Josepha Fieldinga Smitha, Lewis, umro je dok je služio u američkoj vojsci. Unatoč žalosti koju je predsjednik Smith iskusio, bio je utješén sjećanjem na Lewisov dobar život. »Ako je Lewis ikada učinio i rekao nešto loše, ja nisam čuo za to«, predsjednik Smith je zapisao u svoj dnevnik. »Njegove misli bile su čiste kao i njegova djela... Iako je to bilo teško prihvatiti, bili smo mirni i sretni znajući da je bio čist i netaknut porocima toliko uobičajenim u svijetu i vojsci. Bio je vjeran svojoj vjeri i dostojan veličanstvenog uskrsnuća, kada ćemo se ponovno sjedini.«¹

Oko 11 godina kasnije, predsjednik Joseph Fielding Smith i njegova žena Jessie vidjeli su slične osobine među drugim vojnim osobljem. Obilazili su crkvene misije u istočnoj Aziji i također posjetili svece posljednjih dana iz Sjedinjenih Država koji su služili u vojsci. Predsjednika i sestru Smith dojmili su ti mladići, koji su, unatoč iskušenjima svijeta, živjeli dobrim, čistim životima. Na općem saboru u listopadu 1955, predsjednik Smith je izvijestio:

»Vi, očevi i majke, čiji sinovi služe u vojsci, možete biti ponosni na njih. Oni su odlični mladići. Neki od naših vojnika su obraćenici, koji su dovedeni u Crkvu naučavanjem, podukom i primjerom – naročito primjerom članova Crkve koji također služe s njima u vojsci.

Upoznao sam dosta mladića koji su rekli: 'Došli smo u Crkvu zbog života tih mladića i jer su nas podučili načelima evanđelja.'

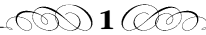
Čak i u vrijeme rata, možemo živjeti u svijetu, ali ne biti od svijeta.

Oni čine dobro djelo. Možda postoji nekolicina koji su nepažljivi, ali ovi mladići koje sam imao povlasticu upoznati, razgovarati s njima, iznose svoja svjedočanstva o istini i hode u poniznosti.

I kako sam upoznao časnike i kapelane... jednoglasno su rekli: 'Sviđaju nam se vaši mladići. Oni su čisti. Oni su pouzdani.'²

Predsjednik Smith je kasnije potaknuo članove Crkve da budu – poput ovih mladih vojnika – »drugačiji od ostatka svijeta«.³ U takvim propovijedima, često je govorio o svetkovanju šabata, obdržavanja Riječi mudrosti, poštivanju imena Nebeskog Oca i Isusa Krista, skromnom odijevanju i obdržavanju zakona ćudoređa. Uvjerio je svece posljednjih dana da će blagoslovi koje će primiti ako se odreknu opaćina svijeta i obdržavaju zapovijedi »nadmašiti sve što sada možemo zamisliti«.⁴

Naučavanja Josepha Fieldinga Smitha

Gospodin očekuje od nas da se odrekemo opaćina svijeta i živimo kako priliči svecima.

Mi živimo u zlom i opakom svijetu. No iako smo u svijetu, mi nismo od svijeta. Od nas se očekuje da prevladamo svijet i živimo kako priliči svecima... Imamo veće svjetlo od svijeta, a Gospodin očekuje više od nas nego od njih.⁵

U sedamnaestom poglavlju Ivana – jedva mogu pročitati ovo poglavlje, a da mi se oči ne ispune suzama – naš Gospodin, moleći se svom Ocu u blagosti svoje cijele duše jer je znao kako je došlo vrijeme da se ponudi kao žrtvu, molio je za svoje učenike. U toj je molitvi rekao:

»Ne molim te da ih digneš sa svijeta, već da ih očuvaš od Zloga.

Oni ne pripadaju svijetu, kao što ni ja ne pripadam svijetu.

Posveti ih istinom; tvoja je riječ istina.« (Ivan 17:15–17.)

Ako živimo religiju koju je Gospodin objavio i koju smo primili, mi ne pripadamo svijetu. Mi ne bismo trebali imati udjela u svjetovnim ludostima. Ne bismo trebali sudjelovati u grijesima i zabludama – zabludama filozofije i zabludama nauka, zabludama

koje se odnose na vladavinu, ili o kojoj se god zabludi radilo – mi nemamo udjela u tome.

Jedino što trebamo jest obdržavati zapovijedi Božje. To je sve, biti odani svakom savezu i svakoj obvezi koje smo prihvatili i preuzeli na sebe.⁶

Nemojte pomisliti iz onoga što sam rekao kako smatram da se trebamo držati podalje od svih izvan Crkve i ne družiti se s njima. To nisam rekao, ali želim da budemo dosljedni sveci posljednjih dana, i ako ljudi u svijetu budu kročili u tami i grijehu te suprotno volji Gospodnjog, to je mjesto na kojem povlačimo crtu.⁷

Kada se pridružimo Crkvi... od nas se očekuje da se odrekemo mnogih putova svijeta i živimo kako priliči svecima. Više se ne odijevamo, govorimo, ponašamo ili čak razmišljamo kako drugi često čine. Mnogi u svijetu koriste čaj, kavu, duhan i alkohol te se upuštaju u korištenje droga. Mnogi psuju te su vulgarni i nepristojni, nemoralni i poročni u svojim životima, ali sve to nama treba biti strano. Mi smo sveci Svemogućega...

Pozivam Crkvu i sve njezine članove da se odreknu zala svijeta. Moramo se kloniti nečistoće i svakog oblika nemoralna kao što bismo se klonili kuge...

Kao Gospodinovi sluge, naša je svrha hoditi stazama koje je on ucrtao za nas. Ne samo da želimo činiti i govoriti što će mu biti milo, već nastojimo živjeti tako da bi naši životi bili poput njegovog.⁸

Svetkovanje dana subotnjeg

Želim reći nekoliko riječi vezano uz poštivanje dana subotnjeg i njegovo svetkovanje. Ova je zapovijed dana na početku, a Bog je zapovjedio svecima i svim ljudima na zemlji da trebaju poštivati dan subotni i svetkovati ga – jedan od sedam dana. Tog bismo dana trebali otpočiniti od radova svojih, pohoditi dom Gospodnji i prinijeti sakramente svoje u njegov sveti dan. Jer taj nam je dan određen da otpočinemmo od truda svojih i pobožnost svoju iskažemo Svevišnjemu. [Vidi NiS 59:9–10.] Tog bismo mu dana trebali prinijeti naše zahvale i slaviti ga u molitvi, postu, pjesmi te u uzdizanju i podučavanju jedni drugih.⁹

Dan subotni postao je dan užitka, zabave, svega osim bogoštovlja... i žalim reći da se previše – jedan bi bio previše – članova Crkve Isusa Krista svetaca posljednjih dana priključilo tom pokretu, a na dan se subotni gleda kao na dan zabave, užitka, umjesto na dan u kojem možemo služiti Gospodinu, našem Bogu sa svim svojim srcem, sa svom našom moću, umom i snagom...

To je zakon Crkve danas kao što je bio zakon drevnom Izraelu, a neki naši ljudi prilično se uznemire jer smatraju da obdržavanje dana subotnjeg ograničava njihove aktivnosti.¹⁰

Nemamo pravo kršiti dan subotni... Uvelike žalim što se, čak i u zajednicama svetaca posljednjih dana, na ovaj nauk ne gleda onako kako bi se trebalo; da imamo među sobom onih koji naizgled smatraju kako je savršeno ispravno slijediti običaje svijeta po ovom pitanju. Oni su sudionici ideja i mišljenja svijeta u krštenju zapovijedi Gospodnjih. Ali ako to učinimo, Gospodin će nas držati odgovornima, a mi ne možemo kršiti njegovu riječ i primiti blagoslove vjernih.¹¹

Obdržavanje Riječi mudrosti

Riječ mudrosti je osnovni zakon. Pokazuje put i daje nam dovoljno uputa o hrani i piću, dobrima za tijelo kao i štetnima. Ako iskreno slijedimo ono što je zapisano uz pomoć Duha Gospodnjeg, ne trebamo daljnji savjet. Ovo predivno uputstvo sadrži sljedeće obećanje:

»A svi sveci koji se spomenu obdržavati i izvršavati ove izreke, hodeći u posluhu zapovijedima, primit će zdravlje u pupak svoj i moždinu u kosti svoje.

I naći će mudrost i veliko blago spoznaje, to jest, blago skriveno.

Trčat će, a neće se zamarati, i hodat će, a neće malaksati.« [NiS 89:18–20.]¹²

Milijarde dolara troše se godišnje na alkoholna pića i duhan. Pijanstvo i nečistoća koje ova zla donose ljudskoj obitelji uništavajuća su, ne samo za zdravlje, već za moral i duhovnu zaštitu čovječanstva.¹³

Obitelji su razorene povećanim korištenjem droga i zlouporabom lijekova.¹⁴

Gospodin je objavio Riječ mudrosti proroku Josephu Smithu da pomogne svecima primiti fizičku i duhovnu snagu.

Ne smijemo slušati poticaje i opako oglašavanje stvari koje su štetne za tijelo i osuđuju ih naš Otac na Nebu i njegov Sin Isus Kristu, i suprotne su evanđelju koje su nam dali...

Naša tijela moraju biti čista. Naše razmišljanje mora biti čisto. Moramo u našim srcima imati želju služiti Gospodinu i obdržavati njegove zapovijedi; sjetiti se naših molitvi, i u poniznosti tražiti savjete koji dolaze kroz vodstvo Duha Gospodnjeg.¹⁵

Poštivanje imena Božanstva

Trebamo u najvećoj svetosti i svečanom poštovanju čuvati ime Božanstva. Ništa ne uznemiruje niti šokira osjećaje civilizirane osobe od slušanja neotesane, neuke ili nečiste osobe koja bez poštovanja spominje Božanstvo. Neke su osobe postale toliko neprosvijećene da se čini kako im je nemoguće izgovoriti dvije ili tri rečenice, a da ne naglase – kako misle – vulgarnu ili bogohulnu riječ. Ima i nekih

osoba koje naizgled smatraju... da je to muški i uzdiže ih iznad ostatka čovječanstva, ako mogu koristiti bogohulan jezik... Prljavština je u bilo kojem obliku degradirajuća i razarajuća za dušu, i svi je članovi Crkve trebaju izbjegavati kao smrtonosan otrov.

Dobre priče često su uništene jednostavno zato što autori nisu razumjeli primjerenost korištenja svetih imena. Kada bogohulni izrazi izađu iz usta inače pristojnih osoba, umjesto da poboljšaju priču, oni umanje njezinu vrijednost i značaj... Kako je čudno što neki ljudi, i to dobri ljudi, smatraju da je korištenje nekog izraza koji se odnosi na ime Gospodnje dodaje značaju, duhovitosti ili moći njihovim pričama!

Iznad svih drugih ljudi na zemlji, sveci posljednjih dana trebaju držati u najvećoj svetosti i štovanju sve ono što je sveto. Ljudi svijeta nisu obučeni poput nas u tim pitanjima, iako ima mnogo poštenih, predanih i kulturnih ljudi u svijetu. Ali mi imamo vodstvo Svetoga Duha i objave Gospodnje, a on nas je svečano podučio u naše doba našim dužnostima vezanim uz sve to.¹⁶

Skromno odijevanje i obdržavanje zakona čudoredne čistoće

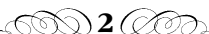
Sveci posljednjih dana ne bi trebali slijediti modu i neskromnost svijeta. Mi smo Gospodinov narod. On očekuje da živimo čistim, kreposnim životima, držimo naše misli neokaljanima i misli čistima, te budemo vjerni u obdržavanju svih njegovih ostalih zapovijedi. Zašto bismo slijedili svijet, zašto ne možemo biti skromni, zašto ne možemo činiti stvari koje Gospodin želi da činimo?¹⁷

Dok hodam ulicama na putu prema ili od zgrade crkvenog ureda, vidim i mlade i starije žene, od kojih su mnoge »kćeri Sionske«, a koje su neskromno odjevene [vidi Izaija 3:16–24]. Svjestan sam da se vremena i mode mijenjaju... [Ali] načelo skromnosti i primjerenosti i dalje je isto... Mjerila koja su postavili vrhovni autoriteti Crkve jesu ta da se žene, kao i muškarci, trebaju odijevati skromno. Podučeni su ispravnom ponašanju i skromnosti u svako doba.

Po mom mišljenju, to je tužan odraz kćeri Sionskih kada se neskromno odijevaju. Štoviše, ova se opaska odnosi na sve muškarce kao i na žene. Gospodin je dao zapovijed drevnom Izraelu da i muškarci i žene trebaju prekriti svoja tijela i obdržavati zakon čudoreda u svakom trenutku.

Molim se za skromnost i dobrotvornost, te da svi članovi Crkve, i muški i ženski, budu čedni, čisti u svojim životima te poslušni savezima i zapovijedima koje nam je Gospodin dao...

Nošenje neskromne odjeće, što se može čini kao beznačajna stvar, oduzima nešto djevojkama ili mladićima u Crkvi. Jednostavno postaje teže obdržavati ona vječna načela po kojima svi trebamo živjeti ako se želimo vratiti u nazočnost našeg Oca na Nebu.¹⁸

Blagoslovi obećani vjernima daleko su veći od privremenih zadovoljstava svijeta.

[Član Crkve jednom je rekao da on] ne može potpuno razumjeti kako se, kada plaća svoju desetinu i obdržava Riječ mudrosti, moli se i pokušava biti poslušan svim zapovijedima koje mu je Gospodin dao, ipak bori ne bi li spojio kraj s krajem; dok njegov susjed krši dan subotni, i pretpostavljam da puši i pije; dobro se zabavlja prema svjetovnim mjerilima, ne obraća pažnju na naučavanja našeg Gospodina i Spasitelja Isusa Krista, a ipak obiluje.

Znate, imamo velik broj članova Crkve koji razmišljaju o tome u svojim srcima i pitaju se zašto. Zašto je ovaj čovjek naizgled blagoslovljen svim dobrim zemaljskim stvarima – iako su mnoge stvari koje smatra dobrima zapravo loše – a ipak se toliko članova Crkve bori, marljivo radi kako bi uspjeli u svijetu.

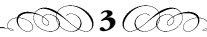
Odgovor je bio jednostavan. Ako ja ponekad, i ponekad to i učinim, odem na utakmicu američkog nogometa ili bejzbola, ili na neko drugo mjesto za zabavu, neizostavno ću biti okružen muškarcima i ženama koji puše cigarete, cigare ili prljave lule. To postane vrlo neugodno i pomalo se uznemirim. Obično se okrenem sestri Smith, i kažem joj nešto, a ona odgovori: »A znaš čemu si me podučio. Ti si u *njihovom* svijetu. Ovo je njihov svijet.« A to me nekako podsjeti na to da mi jesmo u njihovom svijetu, ali ne moramo biti dio njega.

Stoga, kako je ovo njihov u svijet u kojem živimo, oni obiluju, ali, moja dobra braćo i sestre, njihov svijet dolazi kraju...

Doći će dan kada nećemo imati *ovaj* svijet. Promijenit će se. Dobit ćemo bolji svijet. Dobit ćemo svijet koji je pravedan, jer kada Krist dođe, on će očistiti zemlju.¹⁹

Ako ćemo pomno tražiti, uvijek moliti, vjerovati i hoditi uspravno, imamo Gospodinovo obećanje da će sve stvari pridonositi našem dobru [vidi NiS 90:24]. To nije obećanje da ćemo biti slobodni od iskušenja i životnih problema, jer ovo je stanje kušnje osmišljeno da nam da iskustvo, teškoće i suprotstavljene situacije.

Nikada nije ni planirano da život bude lagan, ali nam je Gospodin obećao da će prouzročiti da sve kušnje i teškoće budu za naše dobro. On će nam dati snagu i sposobnost prevladati svijet i stati čvrsto u vjeri unatoč svakoj oprečnosti. Obećanje je da ćemo imati mir u našim srcima unatoč graji i nevoljama svijeta. I iznad svega, obećanje je da kada ovaj život završi, mi ćemo se kvalificirati za vječni mir u nazočnosti njega čije smo lice tražili, čije smo zakone obdržavali i kojemu smo odlučili služiti.²⁰

**Dok Božje kraljevstvo stavljamo na prvo mjesto
u svojim životima, djelujemo kao svjetla svijeta
i postavljamo primjer za druge da slijede.**

Sveci posljednjih dana su poput grada postavljenog na goru koji se ne može sakriti i poput svijeće koja daje svjetlost svima koji su u kući. Naša je dužnost pustiti da naša svjetlost svijetli kao primjer u pravednosti, ne samo ljudima među kojima živimo, već i ljudima cijelog svijeta. [Vidi Matej 5:14–16.]²¹

Mi želimo vidjeti da sveci u svakoj naciji prime puninu blagoslova evanđelja i stoje kao duhovni vođe u njihovim narodima.²²

Braćo i sestre, obdržavajmo zapovijedi Božje kako su objavljene. Postavimo primjer pred ljudima zemaljskim, da oni, vidjevši naša dobra djela, mogu biti potaknuti pokajati se, primiti istinu i prihvatiti naum spasenja, da mogu primiti spasenje u celestijalnom kraljevstvu.²³

Molim se da sveci mogu biti čvrsti unatoč pritiscima i poticajima svijeta; da mogu staviti Božje kraljevstvo na prvo mjesto u svojim životima; da budu odani svakom povjerenju i obdržavaju svaki savez.

Molim se za mladi i nadolazeći naraštaj da mogu čuvati svoje umove i tijela čistima – slobodni od nemoralna, zlouporabe droga te osjećaja pobune i prkosa prema doličnosti koji haraju zemljom.

Naš Oče, izlij svog Duha na svoju djecu da mogu biti sačuvana od opasnosti svijeta te ostanu neokaljani i čisti, dostojni kandidati za povratak u tvoju nazočnost i život s tobom.

I neka tvoja štiteća briga bude s onima koji traže tvoje lice i koji pred tobom hode poštene duše, da mogu biti svjetlost svijetu, oruđa u rukama tvojim da ispune tvoje svrhe na zemlji.²⁴

Prijedlozi za proučavanje i podučavanje

Pitanja

- Dok čitate dio »Iz života Josepha Fieldinga Smitha«, razmislite o izazovima s kojima se mladi suočavaju danas kada njihovi roditelji ili odrasli vođe nisu s njima. Što možemo učiniti kako bismo pomogli našoj mladeži suočiti se s takvim situacijama?
- Koji su neki od blagoslova koji nam dolaze kada obdržavamo zapovijedi spomenute u 1. odsjeku?
- Kako možete upotrijebiti naučavanja u 2. odsjeku da pomognemo nekome tko je zaveden svjetovnim stvarima? Kako možemo pronaći »mir u našim srcima unatoč graji i nevoljama svijeta«?
- Kako naši primjeri mogu pomoći drugima da se odreknu svjetovnih putova? (Vidi 3. odsjek.) Kada ste vidjeli moć pravednog primjera? Razmislite što možete učiniti kako biste postavili pravedan primjer za svoju obitelj i druge.

Povezani stihovi iz Svetih pisama

Matej 6:24; Marko 8:34–36; Ivan 14:27; Filipljanima 2:14–15; Moroni 10:30, 32

Pomoć pri podučavanju

»Možete izraziti ljubav za one koje podučavate pozorno ih slušajući i iskreno se interesirajući za njihov život. Kristolika ljubav ima moć smekšati srca i pomoći ljudima da čuju šaputanja Duha« (*Podučavanje, nema većeg poziva* [1999], 46).

Napomene

1. Joseph Fielding Smith ml. i John J. Stewart, *The Life of Joseph Fielding Smith* (1972), 287–288.
2. Conference Report, listopad 1955, 43–44.
3. Conference Report, travanj 1947, 60–61.
4. »Our Responsibilities as Priesthood Holders«, *Ensign*, lipanj 1971, 50.
5. »President Joseph Fielding Smith Speaks to 14,000 Youth at Long Beach, California«, *New Era*, srpanj 1971, 8.
6. Conference Report, travanj 1952, 27–28.
7. »The Pearl of Great Price«, *Utah Genealogical and Historical Magazine*, srpanj 1930, 104.
8. »Our Responsibilities as Priesthood Holders«, 49–50.
9. Conference Report, travanj 1911, 86.
10. Conference Report, travanj 1957, 60–61.
11. Conference Report, travanj 1927, 111.
12. *Answers to Gospel Questions*, sabrao Joseph Fielding Smith ml., 5 sv. (1957–1966), 1:199.
13. »Be Ye Clean!« *Church News*, 2. listopada 1943, 4; vidi i *Doctrines of Salvation*, ur. Bruce R. McConkie, 3 sv. (1954–1956), 3:276.
14. »Message from the First Presidency«, *Ensign*, siječanj 1971, 1.
15. Conference Report, listopad 1960, 51.
16. »The Spirit of Reverence and Worship«, *Improvement Era*, rujan 1941, 525, 572; vidi i *Doctrines of Salvation*, 1:12–14.
17. »Teach Virtue and Modesty«, *Relief Society Magazine*, siječanj 1963, 6.
18. »My Dear Young Fellow Workers«, *New Era*, siječanj 1971, 5.
19. Conference Report, travanj 1952, 28.
20. »President Joseph Fielding Smith Speaks on the New MIA Theme«, *New Era*, rujan 1971, 40.
21. Conference Report, listopad 1930, 23.
22. Conference Report, British Area General Conference 1971, 6.
23. Conference Report, travanj 1954, 28.
24. »A Witness and a Blessing«, *Ensign*, lipanj 1971, 110.

»Tada mu reče Petar: 'Ja nemam ni srebra ni zlata, ali što imam, to ti dajem: u ime Isusa Nazarećanina ustani i hodaj'« (Djela 3:6).

Ljubav i skrb za svu djecu našega Oca

»Mislim da kada bi svi ljudi znali i razumjeli tko su, i bili svjesni božanskog izvora iz kojeg proistječu... gajili bi osjećaje dobrote i srodstva jedni za druge što bi promijenilo njihov cijeli način življenja i donijelo mir na zemlju.«

Iz života Josepha Fieldinga Smitha

Joseph Fielding Smith ml. i John J. Stewart napomenuli su: »U razmatranju promišljenih malih stvari u životu moglo se najjasnije vidjeti pravog Josepha Fieldinga Smitha.« Zatim su iznijeli tri primjera »promišljenih malih stvari« koje je on učinio:

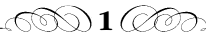
»Jednog dana na crkvenom saboru u Mormon Tabernacleu na hramskom trgu, 12-godišnji dječak, uzbuđen što je tamo po prvi put, došao je ranije kako bi bio siguran da će dobiti mjesto blizu prednjeg dijela... Prije nego što je sastanak počeo, i kada su sva sjedala bila zauzeta, redar je zamolio dječaka da prepusti svoje sjedalo kako bi ga mogao imati senator Sjedinjenih Država koji je kasnio. Dječak je pokorno pristao i stao između redova, razočaran, posramljen, u suzama.« Predsjednik Joseph Fielding Smith »primijetio je dječaka i pokazao mu da dođe [za govornicu]. Kada mu je dječak rekao što se dogodilo, rekao je: 'Taj redar nije imao pravo to učiniti. Ali evo, sjedni pored mene', i podijelio je svoje sjedalo s njim među apostolima Crkve.

Jednog dana dok je intervjuirao skupinu mladića koji su išli na dvogodišnju misiju za Crkvu, primijetio je mladog farmera koji je dobio poziv u istočnu Kanadu. 'Sine, tamo je hladno. Imaš li dobar topli kaput?' 'Ne gospodine, nemam.' Odveo je dječaka preko ceste u robnu kući i kupio mu najtopliji raspoloživi kaput.

Na dan kada je bio podržan na saboru kao predsjednik Crkve, djevojčica se probila kroz masu nakon sastanka i posegnula prema njegovoj ruci. Bio je toliko dirnut gestom da se zaustavio i uzeo dijete u svoje naručje. Saznao je da je njezino ime Venus Hobbs... koja će uskoro imati četiri godine. Na njezin rođendan Venus je primila iznenadni telefonski poziv: nazvali su je Joseph Fielding Smith i njegova žena kako bi joj otpjevali 'Sretan rođendan'.¹

Ta djela ljubaznosti nisu bili izolirani događaji, već dio cjeloživotnog obrasca. Predsjednik Smith bio je »čovjek velike nježnosti i sućuti. Njegov je život bio događaj za događajem davanja pomoći potrebitima, utjehe onima slomljena srca, savjeta smetenima i primjera dobrotvornosti koja je 'čista Kristova ljubav'. [Moroni 7:47].²

Naučavanja Josepha Fieldinga Smitha

Sa spoznajom da je Bog Otac svih ljudi, mi želimo voljeti i blagosloviti druge.

Mislim da kada bi svi ljudi znali i razumjeli tko su, i bili svjesni božanskog izvora iz kojeg proistječu, i beskrajnog potencijala koji je dio njihovog naslijeđa, gajili bi osjećaje dobrote i srodstva jedni za druge što bi promijenilo njihov cijeli način življenja i donijelo mir na zemlju.

Mi vjerujemo u dostojanstvo i božansko porijeklo čovjeka. Naša je vjera utemeljena na činjenici da je Bog naš Otac, i da smo mi njegova djeca, i da su svi ljudi braća i sestre u istoj vječnoj obitelji.

Kao članovi njegove obitelji, živjeli smo s njim prije nego što su položeni temelji ove zemlje, a on je zaredio i uspostavio naum spasenja po kojem smo stekli povlasticu napredovati kao što to nastojimo učiniti.

Bog kojeg štujemo proslavljeno je Biće u kojem se nalazi sva moć i savršenstvo, i on je stvorio čovjeka prema svom liku i naličju, s onim osobinama i obilježjima koje on sam posjeduje.

I stoga je naše vjerovanje u dostojanstvo i sudbinu čovjeka presudan dio naše teologije i našeg načina življenja. To je sam temelj naučavanja našeg Gospodina da »prva i velika zapovijed« glasi: »Ljubi Gospodina Boga svoga svim srcem svojim, svom dušom svojom

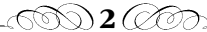
i svom pameti svojom«, a druga velika zapovijed: »Ljubi bližnjega svoga kao samoga sebe.« (Vidi Matej 22:37–39.)

Budući da je Bog naš Otac, imamo prirodnu želju voljeti ga, služiti mu i biti dostojni članovi njegove obitelji. Osjećamo obvezu da činimo ono što bi on htio da činimo, da obdržavamo njegove zapovijedi i živimo u skladu s mjerilima evanđelja – sve osnovni dijelovi istinitog bogoštovlja.

A budući da su svi ljudi naša braća, imamo želju voljeti ih, blagoslivljati i pružati prijateljstvo – i to također prihvaćamo kao osnovni dio bogoštovlja.

Stoga, sve što činimo u Crkvi usredotočeno je na božanski zakon da trebamo voljeti i štovati Boga i služiti našim bližnjima.

Stoga nije čudo da kao crkva i kao narod duboko i stalno brinemo za dobrobit sve djece našeg Oca. Tražimo njihovu vremenitu i duhovnu dobrobit uz našu vlastitu. Molimo se za njih kao i za sebe, i pokušavamo živjeti tako da bi oni, vidjevši naša dobra djela, mogli biti vođeni slaviti našeg Oca koji je na nebu. [Vidi Matej 5:16.]³

Dok ljubimo i podržavamo jedan drugoga u Crkvi, postajemo moć u svijetu za dobro.

»Ako me ljubite, vršit ćete moje zapovijedi.« [Ivan 14:15.]

Ove je riječi uputio Učitelj svojim učenicima svega nekoliko sati prije svoje smrti, kad ih je okupio da blaguju pashu, i dao im posljednje upute prije nego što će patiti za grijeha svijeta. Tom je istom prigodom, i malo prije nego što su ove napomene izrečene, osvrnuo se na istu temu kada je rekao:

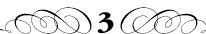
»Sinci, još sam malo s vama. Tražit ćete me, ali kako već Židovima rekoh, i vama sada kažem: Kamo ja idem, vi ne možete doći. Novu vam zapovijed dajem: Ljubite jedan drugoga; kao što sam ja ljubio vas, ljubite i vi jedan drugoga.« [Ivan 13:33–34.]...

Mi nismo samo prijatelji; mi smo braća i sestre, djeca Božja, koji su izašli, kako sam rekao, iz svijeta da uđu u savez, obdržavaju njegove zakone i žive po svim stvarima koje su nam dane nadahnućem. Zapovjedbno nam je da ljubimo jedni druge. »Novu... zapovijed«, Gospodin je rekao, i poput mnogih drugih zapovijed, stara je

kao vječnost. Nikada nije bilo doba kada ta zapovijed nije postojala i nije bila presudna za spasenje, a ipak je uvijek nova. Nikada ne stari jer je istinita.⁴

Vjerujem da je naša svečana dužnost ljubiti jedni druge, vjerovati jedni u druge, imati vjere jedni u druge, da je naša dužnost previdjeti greške i mane jedni drugima i ne veličati ih u našim očima niti u očima svijeta. Ne bi trebalo biti traženja pogrešaka, klevetanja, psovki, jedni protiv drugih, u Crkvi Isusa Krista svetaca posljednjih dana. Trebali bismo biti odani jedni drugima i svakom načelu naše religije ne zavidjeti jedni drugima. Ne bismo trebali biti ljubomorni jedni na druge, niti se srditi jedni na druge, i u našim srcima ne bi trebalo biti osjećaja da nećemo praštati jedni drugima naše prijestupe. U srcima djece Božje ne bi trebalo biti osjećaja nepraštanja nijednom čovjeku, bez obzira tko on bio...

Ne bismo trebali učvršćivati osjećaje jedni protiv drugih, već imati osjećaj praštanja te bratske i sestrinske ljubavi, jedni za druge. Neka se svatko od nas sjeti svojih osobnih mana i slabosti te pokušaja da ih ispravimo. Još nismo dosegli stanje savršenstva, a teško je i očekivati da hoćemo za ovog života, no ipak, uz pomoć Duha Svetoga, moguće nam je da budemo ujedinjeni gledajući na isti način i prevladavajući naše grijeha i nesavršenosti. Ako ćemo to učiniti, poštujući sve zapovijedi Gospodnje, bit ćemo moć u svijetu za dobro; prepraviti ćemo i prevladati svako zlo, svaku oprečnost istini, te donijeti pravednost na lice zemaljsko. Jer evanđelje će biti prošireno i ljudi će u svijetu osjetiti utjecaj koji će proizaći iz naroda Sionskog, i bit će skloniji pokajati se od svojih grijeha i primiti istinu.⁵

Iskazujemo svoju ljubav za bližnje služeći im.

Naš Spasitelj došao je na svijet kako bi nas podučio ljubavi jednih za druge, i kako je ta velebna lekcija očitovana njegovom velikom patnjom i smrću da bismo mi mogli živjeti, ne bismo li mi trebali pokazati našu ljubav za naše bližnje služeći im?

Služenje mora biti dano u ime drugih. Mi moramo ispružiti naše ruke pomoći nesretnima, onima koji nisu čuli istinu i nalaze se u duhovnoj tami, potrebitima, potlačanima. Ne uspijevate li u tome?

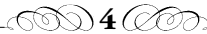

Kada drugima pružimo ruku pomoći, pokazujemo svoju ljubav za njih.

Prisjetimo se riječi pjesnika, Willa L. Thompsona... Pjesma počinje ovako:

»Jesam li danas učinio dobro u svijetu?
 Jesam li pomogao nekome u potrebi?
 Jesam li razvedrio tužnog,
 I obradovao nekoga?
 Ako ne, onda sam podbacio.« [*Hymns*, br. 223.]⁶

Naša je misija za cijeli svijet – za mir, nadu, sreću te vremenito i vječno spasenje svakog djeteta našeg Oca... Sa svim mojim moćima uvjerenja potičem ove ljude da nastave posezati i blagoslivljati živote svakog djeteta našeg Oca posvuda.⁷

Trebamo cijeniti i voljeti ljude kakvi jesu.

Kada sam bio dječak, imali smo kobilu koja se zvala Junie. Ona je bila jedna od najinteligentnijih životinja koje sam ikada vidio. Sa svojim sposobnostima djelovala je gotovo ljudski. Nisam je mogao držati zaključanu u staji jer svaki put uklonila traku s vrata svoje pregrade. Stavljao sam traku povezanu na sredini vrata pregrade

preko vrha stupa, ali bi je ona jednostavno podigla svojim nosom i zubima. Zatim bi izašla na dvorište.

U dvorištu se nalazilo crijevo za vodu koje se koristilo za punjenje korita za vodu za životinje. Junie bi to otvorila svojim zubima, a zatim ostavila vodu da curi. Moj mi je otac prigovarao jer nisam mogao zadržati tu kobilu u staji. Nikada nije pobjegla; samo bi pustila vodu, a zatim hodala po dvorištu, preko travnjaka ili kroz vrt. Usred noći, čuo bih vodu kako curi, a zatim bih morao ustati, zatvoriti vodu i ponovno zaključati Junie.

Moj je otac spomenuo da se činilo kako je kobila pametnija od mene. Jednog je dana odlučio da će je zaključati tako da ne može izaći. Uzeo je traku koja se obično prebacivala preko vrha stupa i svezao je oko stupa te ispod prečke, a zatim je rekao: »Mlada damo, ajmo sada vidjeti kako ćeš izaći!« Moj otac i ja izašli smo iz staje i počeli se vraćati u kuću; i prije nego što smo došli do nje, Junie je bila pored nas. Zatim je otišla i ponovno pustila vodu.

Spomenuo sam da je sada, možda, pametna kao mi obojica. Jednostavno nismo mogli zadržati Junie da ne izađe iz svog pregratka. Ali to ne znači da je bila loša, jer nije. Otac ju nije htio prodati ili zamijeniti jer je toliko drugih kvaliteta koje su nadomještale ovu malu manu.

Kobila je bila sigurna i pouzdana pri vuči naše kočije kao što je bila vješta izlazeći iz pregradka. A to je bilo važno jer je majka bila ovlaštena babica. Kada bi bila pozvana na rođenje negdje u dolini, obično usred noći, trebao sam ustati, iznijeti lampu u staju i privezati Junie na kočiju.

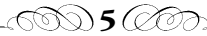
Tada sam imao svega deset ili jedanaest godina; a taj konj morao je biti nježan, a ipak dovoljno snažan da vodi mene i majku po cijeloj dolini, po svakakvom vremenu. Međutim, jedna stvar koju nikada nisam mogao razumjeti, bila je zašto se većina djece rađala po noći, i toliko njih u zimi.

Često bih majku čekao u kočiji, a tada je bilo lijepo imati društvo dobre stare Junie. Ovo iskustvo s ovom kobilom bilo je dobro za mene jer sam rano u životu morao naučiti kako je voljeti i cijeniti zbog nje same. Ona je bila predivna kobila sa svega par

loših navika. Ljudi su uglavnom slični. Nitko od nas nije savršen; no svako od nas pokušava postati savršen, poput našeg Oca na Nebu. Trebamo cijeniti i voljeti ljude kakvi jesu.

Možda to trebate zapamtiti kada procjenjujete svoje roditelje, učitelje ili vođe odjela i okola ili prijatelje – ili braću i sestre. Ova je lekcija uvijek bila uz mene – vidjeti dobro u ljudima iako im pokušavamo pomoći prevladati jednu ili dvije loše navike...

Naučio sam rano u životu voljeti i ne osuđivati druge, pokušavajući uvijek prevladati svoje vlastite mane.⁸

Kada ljubimo Gospodina svim našim srcima i naše bližnje kao sebe, u skladu smo sa svim svetim zakonom.

»Ljubi Boga svoga... svim srcem svojim, svom dušom svojom, svom snagom svojom i svom pameću svojom.

To je najveća i prva zapovijed.

Druga je toj jednaka: 'Ljubi bližnjega svoga kao samoga sebe!'

O tim dvjema zapovijedima ovisi sav Zakon i Proroci.« (Matej 22:37–40.)

Drugim riječima, sve što je bilo objavljeno za spasenje čovjeka od početka do našeg vremena obuhvaćeno je, uključeno i dio ova dva velika zakona. Ako ljubimo Gospodina svim srcem, svom dušom i svim umom, i naše bližnje kao sebe, tada nema ništa više za poželjeti. Tada ćemo biti u skladu s cijelim svetim zakonom. Kada bismo bili voljni živjeti u skladu s ove dvije velike zapovijedi – i naposljetku to moramo učiniti ako smo dostojni živjeti u nazočnosti Božjoj – tada opačina, ljubomora, ambicija, pohlepa, krvoproliće i sav grijeh svakog oblika bili bi protjerani sa zemlje. Tada bi došao dan vječnog mira i sreće. Kakav bi veličanstven dan to bio! Podareni smo dovoljnim razumom da znamo kako je takvo stanje najpoželjnije i kako će uspostaviti među ljudima Očinstvo Boga i savršeno bratstvo ljudi...

Možemo li reći da ljubimo Gospodina svom dušom svojom? Možemo li reći da se zalažemo za dobrobit naših bližnjih kao i za našu vlastitu?⁹

Ljubiti Gospodina za to temelj je svega. To je prva zapovijed, a druga zapovijed, ljubiti naše bližnje kao sebe, je poput nje, i kada to učinimo ispunit ćemo zakon jer nema ništa što će biti neriješeno.¹⁰

Prijedlozi za proučavanje i podučavanje

Pitanja

- Razmislite o promišljenim malim stvarima koje je predsjednik Joseph Fielding Smith učinio za druge (vidi »Iz života Josepha Fieldinga Smitha«). Što možemo učiniti kako bismo uspostavili slične obrasce dobrote u našim životima?
- Kako nam nauci u 1. odsjeku pomažu da budemo ljubazni i brižni prema onima oko nas?
- Što vas se dojmilo u savjetu predsjednika Smitha u 2. odsjeku? Što mislite zašto ćemo biti »moć u svijetu za dobro« dok slijedimo njegov savjeti?
- Što je Isus Krist učinio kako bi nas »podučio ljubavi jednih za druge«? (Vidi 3. odsjek.) Na koje načine možemo slijediti njegov primjer?
- Proučite priču o kobili Junie (vidi 4. odsjek). Što mislite zašto je važno »cijeniti i voljeti ljude kakvi jesu«? Što mi možemo učiniti kako bismo vidjeli dobro u drugima čak i ako im pokušavamo pomoći prevladati loše navike?
- Što za vas znači obdržavati zapovijedi u Mateju 22:37–40? (Za neke primjere, vidi 5. odsjek.) Zašto smo »u skladu s cijelim svetim zakonom« kada obdržavamo ove zapovijedi?

Povezani stihovi iz Svetih pisama

Djela 17:28–29; Rimljanima 8:16–17; 1. Ivanova 4:18–21; Mosija 2:17; 18:8–10; Moroni 7:45–48

Pomoć pri podučavanju

Razmislite da pozovete sudionike čitati podnaslove u poglavlju i izabrati odjeljak koji je značajan njima ili njihovoj obitelji. Pozovite ih da proučavaju naučavanja predsjednika Smitha u tom odsjeku, uključujući odgovarajuća pitanja na kraju poglavlja. Zatim zamolite polaznike da iznesu ono što su naučili.

Napomene

1. Joseph Fielding Smith ml. i John J. Stewart, *The Life of Joseph Fielding Smith* (1972), 10–11.
2. S. Perry Lee, »Church Expresses Devotions to President Smith«, *Church News*, 14. srpnja 1956, 2.
3. Conference Report, travanj 1970, 4–5.
4. Conference Report, listopad 1920, 53–55.
5. Conference Report, travanj 1915, 119–120.
6. Conference Report, travanj 1968, 12.
7. Conference Report, travanj 1970, 4.
8. »My Dear Young Fellow Workers«, *New Era*, siječanj 1971, 4–5.
9. Conference Report, travanj 1943, 12.
10. Conference Report, listopad 1920, 59.

*Starješina Joseph Fielding Smith 1910. godine,
ubrzo nakon što je zaređen za apostola*

Proglašavanje evanđelja svijetu

»Okusili smo plodove evanđelja i znamo da su dobri, i želimo da svi ljudi prime iste blagoslove i isti duh koji su tako obilno izliveni na nas.«

Iz života Josepha Fieldinga Smitha

Joseph Fielding Smith i njegova žena, Louie, nisu bili iznenađeni kada su primili pismo koje je potpisao predsjednik Lorenzo Snow, pozivajući Josepha da služi cjelodnevnu misiju. U tim ranim danima Crkve, oženjeni muškarci često su služili udaljeni od doma. Stoga kada je 17. ožujka 1899. godine stiglo pismo mjesec dana prije njihove prve godišnjice braka, Joseph i Louie prihvatili su priliku služiti s vjerom i hrabrošću, pomiješano s tugom na pomisao da će dvije godine biti odvojeni.

Starješina Smith služio je u Engleskoj, oko 7600 kilometara od kuće. On i Louie često su jedno drugome slali pisma – pisma ispunjena iskazima ljubavi i svjedočanstvima. U jednom od prvih pisama starješine Smitha za Louie, napisao je: »Znam da je djelo koje sam pozvan izvršiti Božje djelo, u protivnom ja ne bih ostao ovdje ni minutu, ne, ne bih napustio dom. Ali znam da naša sreća ovisi o mojoj vjernosti dok sam ovdje. Trebao bih biti voljan činiti ovo zbog ljubavi prema ljudima kada je naš Spasitelj mogao patiti kao što je patio za nas... Ja sam u rukama našeg Nebeskog Oca i on će me paziti i štiti ako vršim njegovu volju. A on će biti s tobom dok me nema te paziti na tebe i štiti te u svemu.«¹

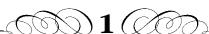
Starješina Smith i njegovi misionarski suradnici bili su predani sluge Gospodnji. U jednom pismu za Louie, izvijestio je da su on i drugi misionari svaki mjesec podijelili oko 10 000 letaka, ili brošura, i posjetili oko 4000 domova. Međutim, nastavio je svoje izvješće otriežnjujućom primjedbom: »Ne vjerujem da je jedan, ili više od jednog letaka od sto pročitano.«² Tijekom razdoblja dok je starješina

Smith bio u Engleskoj, svega je nekoliko ljudi tamo prihvatilo poruku obnovljenog evanđelja. U svoje dvije godine služenja, »nije doveo ni jednog obraćenika, niti je imao priliku obaviti ijedno krštenje, iako je potvrdio jednog obraćenika«. ³ U nemogućnosti da vidi mnoge rezultate svog rada, pronašao je utjehu u spoznaji da je vršio volju Gospodnju i da je pomagao pripremiti ljude koji bi mogli primiti evanđelje kasnije u svojim životima.

Oprilike dva tjedna svoje misije, starješina Smith bio je zatvoren u bolnici s četiri druga misionara. Petorica starješina bili su izloženi ospicama, stoga su bili u karanteni kako bi se spriječilo širenje bolesti. Iako je starješina Smith opisao svoj boravak kao »utamničenje«, on i njegovi suradnici dobro su to iskoristili. Čak su podijelili evanđelje s bolničkim osobljem. Na kraju svog boravka, starješina Smith zapisao je sljedeće izvješće u svoj dnevnik: »Sklopili smo prijateljstvo sa sestrama i drugima koji su nas posjetili tijekom našeg utamničenja. Mnogo smo puta razgovarali s njima o evanđelju; također smo im ostavili knjige za čitanje. Kada smo otišli iz bolnice otpjevali smo jednu-dvije pjesme, što je između ostaloga impresioniralo one koji su slušali, jer smo ih ostavili sa suzama u očima. Mislim da smo ostavili trajan dojam na tu bolnicu, naročito na sestre, koje su priznale da nismo onakvi kakvima su nas smatrale i [da] će nas one sada braniti u svakom trenutku.« ⁴

Starješina Smith završio je svoju misiju u lipnju 1901. godine. Sedamdeset godina kasnije vratio se u Englesku kao predsjednik Crkve kako bi predsjedavao područnim saborom. Do tada je sjeme koje su on i drugi posijali proklijalo i obilovalo. Radovao se što je vidio toliko britanskih svetaca koji su došli na sastanke. ⁵ Rekao je: »Nekoliko okola Siona, hram posvećen Gospodinu, značajan broj zgrada odjela i okola, i nešto vrlo uspješnog misionarskog rada – sve svjedoči o činjenici da Crkva sazrijeva u Velikoj Britaniji.« I rekao je da je ovaj napredak u Velikoj Britaniji pokazatelj što se može dogoditi širom svijeta. Izjavio je da je evanđelje za sve ljude i da će »Crkva... biti uspostavljena posvuda, u svim narodima, do krajeva zemaljskih, prije drugog dolaska Sina Čovječjega«. ⁶

Naučavanja Josepha Fieldinga Smitha

Mi sami imamo puninu obnovljenog evanđelja i želimo da svi ljudi prime isti blagoslov.

U svojoj beskrajnoj ljubavi, i za ispunjenje saveza i obećanja danih prorocima iz davnina, Gospodin je u ove posljednje dane obnovio puninu svog vječnog evanđelja. Ovo je evanđelje naum spasenja. Određen je i uspostavljen na vijećima vječnosti prije postanka ove zemlje, i obnovljen je iznova u naše doba za spasenje i blagoslov svakog djeteta našeg Oca posvuda...

Gotovo šesto godina prije Krista – to jest, njegovog dolaska – veliki prorok Nefi rekao je svom narodu: »Jedan je Bog i jedan Pastir nad cijelom zemljom.

I dolazi vrijeme da se on očituje svim narodima...« (1. Nefi 13:41–42.)

To obećanje sada zori. Ovo je vrijeme određeno za propovijedanje evanđelja u cijelom svijetu i za izgradnju Gospodnjeg kraljevstva u svakom narodu. Ima dobrih i čestitih ljudi u svim narodima koji će odgovoriti na istinu; koji će doći u Crkvu; koji će postati svjetla da vode svoj narod...

Evanđelje je za sve ljude, i Gospodin očekuje one koji će ga primiti da žive njegove istine i nude ga ljudima iz svog naroda i na svom jeziku.

I tako sada, u duhu ljubavi i bratstva, pozivamo sve ljude posvuda neka poslušaju riječi vječnog života objavljene u ovaj dan kroz proroka Josepha Smitha i njegove sudrugove.

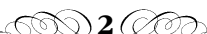
Pozivamo drugu djecu našeg Oca da »dođ[u] Kristu i bud[u] savršeni u njemu«, i odreknu se »sve bezbožnosti«. (Moroni 10:32.)

Pozivamo ih da vjeruju u Krista i njegovo evanđelje, da dođu u njegovu Crkvu i budu jedno s njegovim svecima.

Okusili smo plodove evanđelja i znamo da su dobri, i želimo da svi ljudi prime iste blagoslove i isti duh koji su tako obilno izliveni na nas.⁷

Nisam nesvjestan da ima dobrih i predanih ljudi među svim sektama, strankama i denominacijama, i oni će biti blagoslovljeni i nagrađeni za svako dobro koje učine. No činjenica ostaje da samo mi imamo puninu onih zakona i uredbi koji pripremaju ljude za puninu nagrade u gornjim odajama. I tako kažemo dobrima i plemenitima, čestitim i predanim ljudima posvuda: Sačuvajte svako dobro koje imate; držite se svakog istinitog načela koje je sada vaše; ali dođite i blagujte daljnju svjetlost i spoznaju koju je onaj Bog koji je isti jučer, danas i zauvijek ponovno izlio na svoj narod.⁸

Molim se da se Gospodnje svrhe na zemlji, u Crkvi i izvan nje, mogu brzo ispuniti; da će on blagosloviti svoje vjerne svece; i da srca mnoštva ljudi koji teže istini i čija su srca ispravna pred Gospodom mogu s nama postati nasljednici punine blagoslova obnovljenog evanđelja.⁹

Svi članovi Crkve imaju odgovornost koristiti svoju snagu, energiju, sredstva i utjecaj za naviještanje evanđelja.

Čuli smo da smo svi misionari... Svi smo odijeljeni, ne polaganjem ruku; nismo primili poseban poziv; nismo bili izdvojeni da vršimo misionarski posao; već kao članovi Crkve, obvezavši se za unapređenje evanđelja Isusa Krista, postajemo misionari. To je dio odgovornosti svakog člana Crkve.¹⁰

Sa srcem punim ljubavi za sve ljude, tražim članove Crkve da uče i žive evanđelje te koriste svoju snagu, energiju i sredstva da ga propovijedaju svijetu. Primili smo poslanje od Gospodina. Dao nam je božanski mandat. Zapovjedio nam je da pođemo naprijed s neslomljivom odvažnošću i ponudimo njegovoj drugoj djeci one spasonosne istine koje su obnovljene proroku Josephu Smithu.¹¹

Naš je poslanje, kažem, koliko je to u našoj moći, regenerirati, dovesti do pokajanja što više djece našeg Oca na Nebu koliko nam je to moguće učiniti... To je obveza koju je Gospodin postavio na našu Crkvu, i još više na zborove svećeništva Crkve, a ipak ta obveza pripada svakoj duši.¹²

Među nama ima mnogo iskrenih duša koje nikada nisu prihvatile mogućnost, ili se nikada nisu potrudile tražiti, kako bi mogle pronaći ove sjajne istine koje su obznanjene objavama Gospodnjim.

»Svaka osoba koja prima svjetlost evanđelja postaje svjetlo i vodič svima onima koje može podučavati.«

Oni ne razmišljaju o tim stvarima, žive među nama, družimo se s njima i svakodnevno dolazimo u kontakt s njima. Oni misle da smo mi prilično dobri ljudi, no neobični zbog naših vjerskih gledišta, i stoga ne obraćaju pažnju na našu vjeru, i stoga ovo veliko misionarsko djelo koje se provodi u okolima Siona okuplja u žetvi iskrene, vjerne duše upravo između onih koji nikada prije nisu iskoristili priliku, kažem koja je bila njihova, koju su imali da čuju evanđelje.¹³

Mi koji smo primili istinu vječnog evanđelja ne bismo trebali biti zadovoljni ni s čime što nije najbolje, a najbolja je punina Očeva kraljevstva; i tome se nadam i za to se molim da ćemo živjeti i postaviti primjer u pravednosti svim ljudima kako se nitko ne bi spotaknuo, da nitko ne bi pao, da se nitko ne bi okrenuo s puta pravednosti, zbog bilo čega što možemo učiniti ili reći.¹⁴

To je utjecaj koji zrači ne samo iz pojedinca, nego iz Crkve. Vjerujem da naš uspjeh u svijetu uvelike ovisi i o stavu svetaca. Kada

bismo bili u potpunosti ujedinjeni, u misli, u djelu, u našim djelima; kada bismo ljubili riječ istine, kada bismo kročili u njoj kao što bi to Gospodin htio, tada bi iz ove zajednice, iz [kongregacija] svetaca posljednjih dana u svim ovim zajednicama, u svijet, zračio utjecaj koji bi bio neodoljiv. Najiskreniji muškarci i žene bili bi obraćeni, jer bi Duh Gospodnji išao ispred nas pripremiti put... Kada bi oni, ovi ljudi, obdržavali zapovijedi Gospodnje bila bi to sila, moć i utjecaj koji bi slomio protivljenje i pripremio ljude da prime svjetlo vječnog evanđelja; a kada to ne uspijemo učiniti, preuzimamo na sebe odgovornost koja ima strašne posljedice.

Kako ću se ja osjećati, ili vi, kada budemo sjedili pred sudom ako netko pokaže svojim prstom na mene ili vas i kaže »da nije bilo djela ovog čovjeka ili ove grupe primio bih istinu, ali bio sam zaslijepljen jer, govoreći da imaju svjetlo, nisu ga živjeli.«¹⁵

Gospodin kaže da ako budemo radili sve naše dane i spasimo jednu dušu, kako će velika biti naša radost [vidi NiS 18:15]; s druge strane kako će velika biti naša patnja i osuda ako smo kroz naša djela udaljili jednu dušu od ove istine.¹⁶

Sveci posljednjih dana, gdje god bili, jesu i trebaju biti svjetlo svijetu. Evanđelje je svjetlost koja sjaji u tami, a svaka osoba koja prima svjetlost evanđelja postaje svjetlo i vodič svima onima koje može podučavati.

Vaša je odgovornost... biti živući svjedoci o istini i božanskom porijeklu djela. Nadamo se da ćete živjeti evanđelje i postići svoje spasenje, i da drugi vidjevši vaša dobra djela mogu biti vođeni slaviti našeg Oca na Nebu [vidi Matej 5:16].¹⁷

3

Crkva treba više misionara za ispunjavanje Gospodinovog djela.

Mi trebamo misionare... Polje je široko; žetva je velika; ali poslenika je malo [vidi Luka 10:2]. Također, polje se bjelasa i spremno je za žetvu [vidi NiS 4:4]...

Naši misionari idu naprijed. Nikakva ih moć ne može zaustaviti. Bilo je pokušaja. Velik je trud uložen na samom početku kada je bilo svega nekolicina misionara, ali napredak ovog djela ne može se zaustaviti. Sada ne može biti zaustavljeno. Mora i ići će naprijed kako bi stanovnici zemlje mogli imati priliku pokajati se za svoje grijehе, primiti oprost za svoje grijehе te doći u Crkvu i kraljevstvo Božje, prije nego konačno uništenje zadesi opake, jer im je obećano...

A ovi misionari, uglavnom mladići, kojima su nepoznati putovi svijeta, idu naprijed s porukom spasenja i posramljuju velike i moćne, jer imaju istinu. Oni proglašavaju evanđelje; pošteni i iskreni to čuju, kaju se od svojih grijehа i dolaze u Crkvu.¹⁸

Nadamo se da ćemo vidjeti dan kada će svaki dostojan i kvalificiran mladi svetac posljednjih dana imati povlasticu izvršavati Gospodinovo djelo stajati kao svjedok istine u narodima zemaljskim.

Sada imamo mnogo i možemo upotrijebiti više predanih i zrelih parova u ovome misionarskom djelu, i nadamo se da će oni koji su dostojni i osposobljeni dovesti svoje stvari u red i odazvati se na pozive da propovijedaju evanđelje i prihvatljivo ispune svoje obveze.

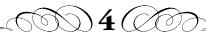
Također imamo i možemo koristiti mnogo mladih sestara u ovom djelu, iako se na njih ne odnosi ista odgovornost kao na braću, i po pitanju sestara važnije je da uđu u ispravne bračne veze u hramovima Gospodnjim.

Pozivamo članove Crkve da financijski pomognu u podržavanju misionarskog cilja i dobrovoljno doprinesu svojim sredstvima za širenje evanđelja.

Pozdravljamo one koji tako odvažno služe u velikom misionarskom djelu. Joseph Smith je rekao: »Nakon svega što je rečeno, najveća i najvažnija dužnost je propovijedanje evanđelja.«¹⁹

»Pozdravljamo one koji tako odvažno služe u velikom misionarskom djelu.«

Trebamo propovijedati nauke spasenja kako su zapisani u Svetim pismima, u jasnoći i jednostavnosti te nahođeni Duhom.

Na početku ove rasporedbe, Gospodin je rekao onima koji su pozvani u njegovo službeništvo, »da bi svatko govorio u ime Gospoda Boga, to jest Spasitelja svijeta... Da bi se proglasila punina Evanđelja mojega slabima i priprostima sve do na kraj svijeta, i pred kraljevima i vladarima.« (NiS 1:20, 23.)

Onima koji su pozvani »da id[u] propovijedati« njegovo evanđelje i svim »starješin[ama], svećenici[ma] i učitelji[ma]« ove crkve, rekao je: Oni »nek naučavaju načela evanđelja mojega koja su u Bibliji i Mormonovoj knjizi«, i drugim Svetim pismima, »kako ih već Duh bude usmjeravao«. (Vidi NiS 42:11–13.)

Kao zastupnici Gospodnji nismo pozvani ili ovlaštene podučavati filozofije svijeta ili spekulativne teorije našeg znanstvenog doba.

Naše je poslanje propovijedati nauke spasenja u *jasnoći* i jednostavnosti kako su objavljeni i zapisani u Pismima.

Nakon što nas je uputio da naučavamo načela evanđelja koja se nalaze u standardnim djelima, kako nas Duh usmjeri, Gospodin je zatim naveo veliku izjavu koja upravlja svim naučavanjem njegovog evanđelja bilo koga u Crkvi: »A Duh će vam se dati molitvom vjere. A ako Duha ne primite, nemojte podučavati.« (NiS 42:14.)²⁰

Evanđelje je nada svijeta, jedini put koji će donijeti mir na zemlji.

Znate li koja je najveća moć, najsnažniji čimbenik u cijelom svijetu, za trajnu uspostavu mira na zemlji? Postavivši pitanje, odgovorit ću na njega, ili barem navesti svoje gledište vezano uz to – ne govoreći ništa o drugim pokretima. Najveći čimbenik u cijelom svijet jest moć svetog svećeništva, a to je u posjedu svetaca posljednjih dana. Od samog početka Gospodin je poslao starješine u svijet, zapovjedi im da pozovu ljude, govoreći: Pokajte se, dođite u Sion. Vjerujte u moje evanđelje i imat ćete mir.

Mir će, naravno, doći kroz pravednost, kroz pravdu, kroz milosrđe Božje, kroz moć koju će nam on udijeliti po kojoj će naša srca biti dirnuta, a mi ćemo imati ljubav jedan za drugoga. Sada je naša dužnost objaviti ove stvari među svim ljudima, pozvati ih da dođu u Sion gdje je postavljen stijeg – stijeg mira – i da prime blagoslove doma Gospodnjeg i utjecaj njegovog Svetoga Duha koji se ovdje očituje. I želim vam reći da mi sami, ako ćemo služiti Gospodinu, imamo predivnu moć koja se odnosi na uspostavu mira u svijetu.

Mi smo željni da i drugi pokreti nastave u tom smjeru. Mi smo za sve što će donijeti mir u svijet; ali nemojmo izgubiti iz vida činjenicu da mi, sveti posljednjih dana, ako ćemo se ujediniti, stajati kao jedan služeći Gospodinu i odaslati riječ vječnog života među narode, imat ćemo veću moć, po mom sudu, za uspostavu mira u svijetu od bilo koje druge sile. Potpuno se slažem s idejom koja je iskazana da Gospodin koristi mnoge grupe ljudi; njegovo djelo nije ograničeno na svece posljednjih dana, jer pozvao je mnoge u svoju službu izvan Crkve i podario ih je moću, nadahnuo ih da čine njegovo djelo... Međutim, moja braćo i sestre, nemojmo izgubiti iz vida činjenicu

da smo mi dobra sila na zemlji, za širenje evanđelja i uspostavu mira među svim narodima, plemenima, jezicima i pucima... Naše poslanje je bilo i jest: »Obratite se, jer blizu je kraljevstvo Božje.« [Vidi NiS 33:10.]

Moramo nastaviti dok se ne skupi sva pravednost, dok svi ljudi ne budu upozoreni, dok oni koji će čuti čuju, a koji neće čuti također čuju, jer Gospodin je izjavio da neće biti nijedne duše koja neće čuti, nijednog srca koje neće biti proniknuto [vidi NiS 1:2], jer njegova će riječ ići naprijed, riječima njegovih starješina ili nekim drugim putem, nije važno, ali će u svoje vrijeme ubrzati svoje djelo u pravednosti; uspostaviti će svoju istinu i on će doći i vladati zemljom.²¹

Poštujemo drugu djecu našeg Oca iz svih sekti, stranaka i denominacija, i nemamo drugu želju već da ih vidimo kako primaju dodatno svjetlo i znanje koje nam je došlo objavom, a da postanu s nama nasljednici velikih blagoslova obnove evanđelja.

Ali imamo naum spasenja; poslužujemo evanđelje; a evanđelje je jedina nada svijeta, jedini put koji će donijeti mir na zemlji i ispraviti nepravde koje postoje među svim narodima.²²

Mi znamo da ako će ljudi imati vjeru u Krista, pokajati se od svojih grijeha, sklopiti savez u vodama krštenja kako bi obdržavali njegove zapovijedi, a zatim primiti Duha Svetoga polaganjem ruku onih koji su pozvani i zaređenu za njegovu moć – i ako će tada obdržavati zapovijedi – oni će imati mir u ovom životu i vječnom životu u svijetu koji dolazi [vidi NiS 59:23].²³

Ne postoji drugi lijek za bolesti svijeta osim evanđelja Gospodina Isusa Krista. Naša nada za mir, za vremeniti i duhovni napredak, te za eventualnu baštinu u kraljevstvu Božjem, nalazi se jedino u obnovljenom evanđelju i kroz njega. Nema djela u koje se bilo tko od nas može uključiti, koje je jednako važno kao propovijedanje evanđelja te izgradnja Crkve i kraljevstva Božjeg na zemlji.²⁴

Prijedlozi za proučavanje i podučavanje

Pitanja

- Razmislite o načinu na koji je Joseph Fielding Smith odgovorio na izazove kao cjelodnevni misionar (vidi »Iz života Josepha Fieldinga Smitha«). Kako njegov primjer može utjecati na vaše služenje u Crkvi?
- Razmislite o blagoslovima kušanja »plodov[a] evanđelja« (1. odsjek). Razmislite o ljudima s kojima možete podijeliti ove »plodove«.
- Kako nam riječi predsjednika Smitha u 2. odsjeku mogu pomoći podijeliti evanđelje s drugima?
- Predsjednik Smith rekao je da Crkva treba više cjelodnevnih misionara, uključujući »zrele parove« (3. odsjek). Što možemo učiniti kako bismo pomogli mladima da se pripreme služiti? Što vi možete učiniti kako biste sebe pripremili za služenje?
- Na koje načine naše riječi i djela mogu prenositi jasnoću i jednostavnost evanđelja? (Vidi 4. odsjek.) Kada ste osjetili da vas Duh Sveti vodi u ovim nastojanjima?
- Koja vas naučavanja u 5. odsjeku posebno nadahnjuju? Što osjećate dok razmišljate o dijeljenju »nad[e] svijeta, jedin[og] puta koji će donijeti mir na zemlji«?

Povezani stihovi iz Svetih pisama

Matej 24:14; Marko 16:15; 1. Nefi 13:37; 2. Nefi 2:6–8; 3. Nefi 12:13–16; NiS 1:17–24; 4; 50:13–14; 88:81; 133:57–58

Pomoć pri podučavanju

Kada jedna osoba čita naglas iz naučavanja predsjednika Smitha, pozovite ostale sudionike da »slušaju i traže određena načela ili ideje. Ako odlomak sadrži neobične ili teške riječi ili izraze, objasnite ih prije čitanja odlomka. Ako netko u grupi ima poteškoća s čitanjem, upitajte tko bi se želio sam javiti za čitanje, umjesto da tražite da čitaju jedan za drugim« (*Podučavanje, nema većeg poziva* [1999], 56).

Napomene

1. Joseph Fielding Smith za Louie Shurtliff Smith, u djelu Josepha Fieldinga Smitha ml. i Johna J. Stewarta, *The Life of Joseph Fielding Smith* (1972), 114–115.
2. Joseph Fielding Smith za Louie Shurtliff Smith, *The Life of Joseph Fielding Smith*, 102.
3. Vidi *The Life of Joseph Fielding Smith*, 91.
4. Dnevnik Josepha Fieldinga Smitha, 30. travnja 1901, Church History Library; razgodci te velika i mala slova su standardizirani.
5. Vidi Conference Report, opći sabor britanskog područja 1971, 85.
6. Conference Report, opći sabor britanskog područja 1971, 176.
7. »I Know That My Redeemer Liveth«, *Ensign*, prosinac 1971, 26–27.
8. »A Witness and a Blessing«, *Ensign*, lipanj 1971, 109–110.
9. »Out of the Darkness«, *Ensign*, lipanj 1971, 4.
10. *Take Heed to Yourselves*, sabrao Joseph Fielding Smith ml. (1966), 27–28.
11. Conference Report, listopad 1970, 5–6.
12. Conference Report, travanj 1944, 50; vidi i *Doctrines of Salvation*, ur. Bruce R. McConkie, 3 sv. (1954–1956), 1:308.
13. Conference Report, travanj 1921, 42.
14. Conference Report, travanj 1923, 139.
15. Conference Report, listopad 1933, 62–63.
16. Conference Report, travanj 1951, 153.
17. Conference Report, opći sabor britanskog područja 1971, 176.
18. Conference Report, travanj 1953, 19–20.
19. Conference Report, listopad 1970, 7; vidi i *Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith* (2007), 330.
20. Conference Report, listopad 1970, 5.
21. Conference Report, listopad 1919, 89–90.
22. »To the Saints in Great Britain«, *Ensign*, rujana 1971, 3–4.
23. Conference Report, listopad 1970, 7.
24. »Counsel to the Saints and to the World«, *Ensign*, srpanj 1972, 27.

Molitva – zapovijed i blagoslov

»Rijetke su stvari u životu koje su važne kao razgovor s Božanstvom u molitvi.«

Iz života Josepha Fieldinga Smitha

Predsjednik Joseph Fielding Smith podučio je da trebamo učiniti duh molitve »dijelom našeg bića«. ¹ Postavio je primjer ovog načela na način na koji je živio i na način na koji je molio – sam, s članovima obitelji, i u javnosti.

Nakon smrti svoje prve žene, Louie, zapisao je svoju nježnu molitvu u svoj dnevnik, dajući nam uvid u svoje osobne molitve: »O moj Oče na Nebu, pomози mi, molim te, da živim tako kako bih bio dostojan susresti je u vječnoj slavi, da ponovno budem s njom, da nikada više ne budemo odvojeni, kroz beskrajna razdoblja vječnosti. Pomози mi da budem ponizan, da se uzdam u tebe. Udijeli mi mudrosti i spoznaju nebeskih stvari kako bih mogao imati moć da se oduprem svakom zlu i ostanem postojan u tvojoj *istini*. O Gospode, pomози mi, udijeli mi vječni život u svom kraljevstvu. Vodi moje korake u pravednosti, udijeli mi svog postojanog Duha. Pomози mi odgojiti moju dragocjenu dječicu kako bi mogli ostati čisti i neokaljani tijekom svojih života, a kada dovršimo naš put, uzmi nas u svoje celestijalno kraljevstvo, molimo te. Neka tako bude u ime našeg Otkupitelja. Amen.« ²

Sin predsjednika Smitha, Joseph ml. ispričao je o nezaboravnoj molitvi koju je predsjednik Smith izrekao kada su se njih dvojica vraćali kući u Salt Lake City nakon puta u istočnu Utu. Našli su se »okruženi olujnom kišom i krivo su skrenuli«, završivši na mjestu koje se zvalo Indian Canyon. »Oluja je postajala sve jača, a cesta vrlo blatna i skliska, toliko da nije bilo samo opasno, nego nemoguće nastaviti putovanje. Gusta sumaglica prekrila je duboku kotlinu s jedne strane zemljane ceste, a mladi Joseph ml. i dr. David E. Smith

»Dužnost je roditelja podučiti svoju djecu da mole čim počnu shvaćati.«

koji su bili putnici pokušali su gurnuti i ustabiliti automobil zbog straha da ne otkliže dolje u duboki kanjon. Kotači su se počeli vrtjeti u mulju, a automobil je naposljetku stao... Joseph se prisje[ti]o da je njegov otac rekao: 'Učinili smo sve što smo mogli. Obratit ćemo se Gospodinu.' Pognuo je svoju glavu u molitvi, zazivajući Gospodina kako bi pripremio put da može ispraviti svoju pogrešku, izaći iz opasnog kanjona i nastaviti putovanje kući. Rekao je Gospodinu da ima važne obveze koje su zahtijevale njegovu pažnju sljedeći dan i kako je važno da bude natrag u Salt Lake Cityju. Na čudesan način, oluja se stišala, podigao se vjetar koji je osušio cestu dovoljno da su se mogli... naposljetku vratiti natrag na cestu. Čim su došli do nizina, oluja se ponovno podigla, zaustavljajući promet u okolnom području na nekoliko sati. Kad su nastavili niz Provo Canyon prema Salt Lake Cityju, nakon mnogo sati dodatnog putovanja, zaustavio ih je prometnik koji je pitao odakle su došli. Kada su rekli da su došli kroz Indian Canyon, prometnik je rekao: 'To je nemoguće! Obaviješteni smo da su svi mostovi u tom području oštećeni.' Na njihovo iznenađenje, na naslovnicama novina sljedećeg dana navedeno je kako je 200 automobila zapelo u području iz kojeg su se izvukli.«³

Tijekom 62-godišnje apostolske službe predsjednika Smitha, mnoge njegove propovijedi odnosile su se na javne molitve u kojima je tražio blagoslove nebesa za članove Crkve i ljude širom svijeta. Na primjer, na svom prvom općem saboru kao predsjednik Crkve, govorio je: »Molim se da će Bog, naš Nebeski Otac, otvoriti ustave nebeske i izliti na svoju djecu po cijeloj zemlji one velebne i vječne blagoslove koji će poboljšati njihovo stanje i vremenito i duhovno.«⁴

Molitve predsjednika Smitha otkrile su dubinu njegovog svjedočanstva i ljubavi za njegovog Oca na Nebu i njegovog Spasitelja. Predsjednik Boyd K. Packer, koji je bio pozvan služiti u Zboru dvanaestorice apostola kada je Joseph Fielding Smith bio predsjednik Crkve, rekao je: »Bilo je zanimljivo čuti predsjednika Josepha Fieldinga Smitha kako se moli. Čak i kada je prošao devedesetu, on bi se molio da može 'obdržavati svoje saveze i obveze te ustrajati do kraja.'«⁵

Naučavanja Josepha Fieldinga Smitha

1

Zapovjedbno nam je da se približimo Nebeskom Ocu u molitvi.

Gospodin nam je zapovjedio da ga stalno tražimo u poniznoj molitvi. Kada je Spasitelj bio sa svojim učenicima podučio je da se mole i postavio im primjer čestim molitvama svom Ocu. Možemo biti sigurni, zato što je to zapovijed od Gospodina, da je molitva krepostan čin, i kada tražimo Gospodina, i on bi se trebao odvijati u duhu poniznosti i pobožnosti...

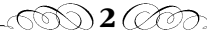
Dužnost je roditelja podučiti svoju djecu da mole čim počnu shvaćati. Neka steknu naviku pristupanja svom Ocu na Nebu, s razumijevanjem razloga za molitvu. Ako se ova navika oblikuje u djetinjstvu, može se zadržati kroz zrelo doba, a muškarac ili žena koji su iskreno tražili Gospodina i zahvalili mu za blagoslove, mogu očekivati da ih Gospodin neće zaboraviti u trenutku potrebe.⁶

Pitam se zaustavimo li se ikada kako bismo razmislili zašto Gospodin traži od nas da se molimo. Traži li nas da se molimo jer želi da mu se klanjamo i štujemo ga? Je li to glavni razlog? Mislim da nije. On je naš Nebeski Otac, a zapovjedbno nam je da ga štujemo i molimo mu se u ime njegovog Ljubljenog Sina, Isusa Krista. Ali Gospodin može i bez naših molitvi. Njegovo će se djelo nastaviti, bez obzira molili se mi ili ne... Molitva je nešto što treba *nama*, a ne Gospodinu. On točno zna kako voditi svoje poslove i kako se brinuti o njima bez naše pomoći. Naše molitve ne služe da mu mi kažemo kako da obavlja svoj posao. Ako tako mislimo, tada naravno pogrešno mislimo. Naše molitve su više za naše dobro, da nas izgrade i daju nam snagu i hrabrost, te povećaju našu vjeru u njega.

Molitva je nešto što čini dušu poniznom. Ona proširuje naše shvaćanje; ona oživljuje um. Približava nas našem Ocu na Nebu. Mi trebamo njegovu pomoć; to uopće nije upitno. Trebamo vodstvo njegovog Svetog Duha. Trebamo znati koja su nam načela dana kako bismo se mogli vratiti natrag u njegovu nazočnost. Trebamo imati oživljene umove nadahnućem koje dolazi od njega; i iz tog razloga molimo mu se, da nam on može pomoći živjeti kako bismo znali

njegovu istinu i mogli hodati u njegovom svjetlu, da bismo se mogli, kroz našu vjernost i poslušnost, vratiti natrag u njegovu nazočnost.⁷

Rijetke su stvari u životu koje su važne kao razgovor s Božanstvom u molitvi. Gospodin nas je preko naših umova prevukao zastor zaborava kako se ne bismo sjećali njega i našeg suživota s njim kao članovi njegove obitelji u predsmrtničkom životu. Molitva je metoda komunikacije koja nam je dana da ponovno komuniciramo s njim. Tako je jedna od glavnih svrha naše smrtne kušnje vidjeti možemo li učiti s duhom molitve u našim srcima kako bismo, kada Gospodin odluči govoriti, čuli njegov glas u našim dušama.⁸

Vrijeme za molitvu je uvijek.

»A zapovijed dajem njima (tj. roditeljima u Sionu), da onaj koji ne opslužuje molitve svoje pred Gospodinom u vrijeme njihovo, neka ga na to podsjeti sudac naroda mojega.« [NiS 68:33.]

Pretpostavljam da nismo pročitali ovaj stih u ovom odsjeku previše puta, i pitam se ponekad shvaćamo li kako je ova zapovijed doista važna. Niti jedan čovjek ne može zadržati Duha Gospodnjeg bez molitve. Niti jedan čovjek ne može imati nadahnuće Svetoga Duha osim ako se u njegovom srcu nalazi duh molitve...

Sada se želim zadržati na ovom odlomku nekoliko trenutaka... Kada je vrijeme za molitvu?

Neki od nas mogli bi pomisliti da je vrijeme za molitvu onda kada ustanemo ujutro i kada se povlačimo uvečer nakon što obavimo svoj posao, i da nema drugog vremena za molitvu. No, kažem vam, i imam dobru potporu za to, da je uvijek vrijeme za molitvu. Dopusnite mi da vam to pročitam. Znae da volim dokazati što govorim; volim dovesti svjedoke da posvjedoče ono što kažem, i ne tražim od ljudi da prihvate ono što kažem osim ako je u skladu, u potpunosti, s onime što je Gospodin rekao bilo izravno ili kroz svoje proroke. U Mormonovoj knjizi čitamo riječi [Amulekove] sirotim Zoramcima koji su se udaljili od istine, a budući da su izbačeni iz svojih sinagoga, jer su bili siromašni, smatrajući da se mogu moliti samo jedan po jedan kako uzlaze na rameumptom, kako su ga zvali [vidi Alma 31:12–23], nisu znali što učiniti. [Amulek] ih je podučio sljedeće:

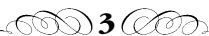

Amulek, prikazan uz Almu, potaknuo je ljude da »vap[te Gospodinu] za milosrđe, jer je on moćan da spasi« (Alma 34:18).

»Da, vapite k njemu za milosrđe, jer je on moćan da spasi. Da, ponizite se i ustrajte moliti ga. Vapite k njemu kad ste na poljima svojim, da, za sva stada svoja. Vapite k njemu u kućama svojim, da, za sav dom svoj, i jutrom, i podnevom, i večerom. Da, vapite k njemu protiv nadmoći neprijatelja svojih. Da, vapite k njemu protiv đavla koji je neprijatelj svake pravednosti. Vapite k njemu za usjeve njiva svojih da vam budu u blagostanju. Vapite za stada polja svojih da se množe. No, nije to sve. Izlijevajte dušu svoju u ložnicama svojim, i na tajnim mjestima svojim, i u pustinji svojoj. Da, a kad ne vapite ka Gospodu, nek vam srca budu ispunjena, Trajno privučena molitvom njemu za dobrobit vašu, a tako i za dobrobit onih koji su oko vas. A evo, gle, braćo moja, kažem vam, ne mislite da je to sve. Jer kad sve to učinite, odbijete li uboga, i gola, i ne pohodite li bolesna i ucviljena, i ne udijelite li mu od imutka svojega, ako ga

imate, onomu koji zatreba – kažem vam, ne učinite li to sve, gle, uzalud vam molitva vaša, i ništa ne pomaže, i vi ste poput licemjera koji vjeru niječu.« [Alma 34:18–28.]

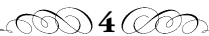
Mislim da je to izvrstan nauk, i čitam ga da u vaše misli usadim vrijeme za molitvu. Vrijeme za molitvu je ujutro prije nego što se obitelj razdvoji. Dobro vrijeme za molitvu jest kada se okupite za stolom prije nego što pojedete doručak, i omogućite članovima obitelji da se izmjenjuju u molitvi. To je vrijeme za molitvu. Vrijeme za molitvu za poslovnog čovjeka je ujutro kada ide na svoj posao i prije nego što počne svoj radni dan, za plod ruku svojih. Vrijeme za molitvu za pastira je kada vani čuva i pazi svoja stada. Vrijeme farmera za molitvu je kada ode sa svojim plugom u polje, kada ode sijati sjeme i kada ide sakupiti žetvu. I ako će se čovjek moliti kako mu je zapovjedbno da učini u ovom odlomku Svetih pisama koji sam pročitao, tada je vjerojatnije da će u svemu pravedno obdržavati zapovijedi Gospodnje.⁹

Sve što činimo trebalo bi biti u skladu s riječima naših molitvi.

Ne bismo trebali moliti samo našim ustima; već u svakom činu, našim razgovorima, u svemu što poduzmemo činiti, trebamo pokušati izvršiti riječi naših molitvi i biti u skladu s mislima koje navodimo Gospodinu u našim svakodnevnim molitvama.¹⁰

Posjedujemo li duh molitve? Jesmo li ga učinili dijelom našeg bića? Jesmo li u doticaju s našim Nebeskim Ocem kroz Svetoga Duha, ili nismo?¹¹

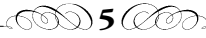

U našim molitvama trebamo izliti naše duše u zahvalnosti.

Trebali bismo pažljivo njegovati, kroz život ispunjen molitvom, stav zahvalnosti. Vjerujem da jedan od najvećih grijeha za koji su stanovnici zemaljski danas krivi jest grijeh nezahvalnosti, nedostatak priznanja, s njihove strane, Gospodina i njegovog prava da upravlja i vlada.¹²

U našim molitvama trebamo izliti naše duše u zahvalnosti za život i postojanje, za otkupljujuću žrtvu Sina Božjega, za evanđelje spasenja, za Josepha Smitha i snažno djelo obnove koje je izvedeno

kroz njega. Trebamo priznati ruku Gospodnju u svemu i zahvaliti mu za sve stvari i vremenite i duhovne.¹³

**Trebamo se moliti Nebeskom Ocu
za sve naše pravedne želje.**

Trebamo moliti [Nebeskog Oca] za vjeru, poštenje i svaku božansku osobinu, za pobjedu i uspjeh njegovog djela, za vodstvo njegovog Svetog Duha i za spasenje u njegovom kraljevstvu. Trebamo se moliti za naše obitelji, za naše žene i djecu, za hranu, sklonište i odjeću, za naš posao i za sve naše pravedne želje.¹⁴

Molim se da blagoslovi neba mogu biti i ostati s nama i svim ljudima.

O da se nebesa mogu izliti u pravednosti i istini na cijeli svijet!

O, kad bi svi ljudi posvuda mogli imati uho koje sluša, i kad bi mogli biti obazrivi za riječi istine i svjetla koje dolaze od sluga Gospodnjih!

O, kad bi se Gospodnje svrhe među svim ljudima u svakom narodu mogle brzo ispuniti!

Molim se za članove Crkve koji su sveci Svevišnjeg, da mogu biti osnaženi u svojoj vjeri, i da se želje za pravednošću mogu povećati u njihovim srcima, i da mogu postići svoje spasenje sa strahom i drhtanjem pred Gospodinom [vidi Filipljanima 2:12; Mormon 9:27].

Molim se za dobrotu i čestitost među svim ljudima, da budu vođeni u traženju istine, u podržavanju svakog istinskog načela i unapređivanju cilja slobode i pravde.

U ovim problematičnim i teškim vremenima, molim se da ljudi mogu biti vođeni onim svjetlom koje obasjava svakog čovjeka koji dođe na svijet [vidi Ivan 1:9; NiS 93:2], i da njime mogu steći mudrost kako bi riješili probleme koje zaposjedaju čovječanstvo.

Molim milostivog Oca da izlije svoje blagoslove na sve ljude, na mlade i stare, na one koji imaju razloga tugovati, na gladne i potrebite, na one koji su uhvaćeni u nesretne okolnosti i nezdrava okruženja, i na sve koji trebaju potporu, pomoć, njegu i mudrost, i sve one dobre i velebne stvari koje samo on može dati.

Zajedno sa svima vama, osjećam ljubav, brigu i sućut za djecu našeg Oca na cijeloj zemlji, i molim se da se njihovi uvjeti mogu poboljšati i vremenito i duhovno; molim se da mogu doći ka Kristu, i učiti od njega, i uzeti njegov jaram na sebe, da mogu pronaći pokoj dušama svojim, jer njegov je jaram sladak, a njegovo je breme lako [vidi Matej 11:29–30].

Molim se da sveci posljednjih dana i svi koji će im se pridružiti u obdržavanju zapovijedi Oca svih nas mogu živjeti tako da steknu mir u ovom životu i budućem vječnom životu [vidi NiS 59:23] – a sve to tražim u poniznosti i zahvalnosti, i u ime Gospodina Isusa Krista. Amen.¹⁵

Prijedlozi za proučavanje i podučavanje

Pitanja

- Dio »Iz života Josepha Fieldinga Smitha« sadrži primjere molitvi koje je izrekao predsjednik Smith. Što možemo naučiti iz svakog od ovih primjera?
- Osvrnite se na svoj osobni pristup molitvi. Što možemo učiniti kako bi nam naše molitve pomogle da se »približ[imo] našem Ocu na Nebu«? (Vidi 1. odsjek.)
- Predsjednik Smith je podučio: »Vrijeme za molitvu je uvijek« (2. odsjek). Na koje načine možemo slijediti savjet da se molimo uvijek?
- Što vama znači »izvršiti riječi naših molitvi«? (Vidi 3. odsjek.) Razmislite što možete učiniti kako biste se poboljšali u ovom području.
- Kako se naš stav mijenja kada »izli[jemo] naše duše u zahvalnosti« našem Nebeskom Ocu? (Vidi 4. odsjek.)
- Dok proučavate molitvu predsjednika Smitha u 5. odsjeku, razmotrite svoje osobne molitve. Razmotrite ovo pitanje u tišini: Koje ljude i teme češće trebate uključiti u svoje molitve?

Povezani stihovi iz Svetih pisama

Matej 7:7–8; Filipljanima 4:6; 1. Solunjanima 5:17–18; Jakovljeva 1:5–6; 2. Nefi 32:8–9; Alma 34:38–39; 3. Nefi 18:18–21; NiS 10:5

Pomoć pri podučavanju

»Da biste potaknuli raspravu, koristite pitanja s kraja poglavlja. Također biste trebali osmisliti vlastita pitanja, naročito za one koje podučavate« (sa stranice vi u ovoj knjizi).

Napomene

1. Conference Report, travanj 1918, 156.
2. Joseph Fielding Smith ml. i John J. Stewart, *The Life of Joseph Fielding Smith* (1972), 162–163; kurziv u izvorniku.
3. Joseph Fielding Smith ml. i John J. Stewart, *The Life of Joseph Fielding Smith*, 232–233.
4. Conference Report, travanj 1970, 6.
5. Boyd K. Packer, »Covenants«, *Ensign*, studeni 1990, 84; kurziv uklonjen iz izvornika.
6. *Answers to Gospel Questions*, sabrao Joseph Fielding Smith ml., 5 sv. (1957–1966), 3:83–85.
7. Conference Report, travanj 1968, 10; kurziv u izvorniku.
8. »President Joseph Fielding Smith Speaks on the New MIA Theme«, *New Era*, rujan 1971, 40.
9. Conference Report, listopad 1919, 142–143.
10. Conference Report, listopad 1913, 73.
11. Conference Report, travanj 1918, 156.
12. Conference Report, listopad 1969, 110.
13. »President Joseph Fielding Smith Speaks on the New MIA Theme«, 40.
14. »President Joseph Fielding Smith Speaks on the New MIA Theme«, 40.
15. Conference Report, travanj 1970, 149.

Pojedinačna odgovornost

*»Očekujemo da naši članovi posvuda uče
ispravna načela i upravljaju sami sobom.«*

Iz života Josepha Fieldinga Smitha

Brat D. Arthur Haycock hodao je prema crkvenoj administrativnoj zgradi jednoga dana kada je ugledao predsjednika Josepha Fieldinga Smitha kako otključava bočna vrata. Imajući potrebu da uđe u zgradu, gdje je radio kao tajnik Zbora dvanaestorice apostola, brat Haycock »je požurio uz stube, dvije-tri odjednom, kako bi se provukao kroz vrata prije nego što se zatvore. Jedva je stigao. Ušavši u zgradu ponovno je požurio kako bi sustigao predsjednika Smitha da bi s njim došao do dizala. Rekao mu je: 'Nadam se da ću imati toliko sreće da se provučem u nebo kroz vrata koja ti otvoriš.'«
Ispočetka, predsjednik Smith nije odgovorio, a brat Haycock brinuo se kako je u svom pokušaju da bude duhovit rekao nešto pogrešno. Ali »kad su došli do lifta, predsjednik Smith je sa iskrom u oku rekao: 'Brate, nemoj nikada računati na to!'«¹

Kroz svoje propovijedi i djela, predsjednik Smith opetovano je naučavao načelo koje je podijelio s bratom Haycockom: naglasio je da je, iako sveci posljednjih dana trebaju revno pomoći drugima primiti blagoslove evanđelja, spasenje individualna odgovornost. Također je potaknuo svece da budu samodostatni i marljivo rade u vremenitim poslovima. »To je smisao života«, rekao je, »da razvijemo svoj potencijal, i naročito da ovladamo sami sobom.«²

Joseph Fielding Smith naučio je raditi kada je bio dječak. Njegov je otac često izbivao iz kuće, stoga je »on proveo većinu svog djetinjstva radeći kao odrasla osoba«. Zapravo, bio je tako marljiv radnik da je »slučajno dobio jednu dužnost ranije nego što je trebao kada je zbog dječaćkog ponosa kriomice pomuzao jednu od obiteljskih krava kako bi dokazao da je sposoban za to, i tako je trajno dobio tu dužnost.«³

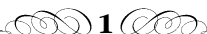
»Gospodin... očekuje od nas da imamo znanje o vremenitim stvarima.«

Njegova spremnost da radi nastavila se kada je služio cjelodnevnu misiju u Engleskoj. Njegova žena Louie napisala mu je sljedeće dok je bio tamo: »Znam da voliš svoju dužnost daleko više od zadovoljstva i stoga imam toliko mnogo ljubavi i povjerenja da osjećam kao da si toliko blizu da budeš savršen mladić koliko je to moguće.«⁴ Osim ispunjavanja svoje dužnosti da podučava evanđelje drugima, naporno je radio kako bi sam naučio evanđelje. U jednom pismu koje je poslao kući, ispričao je o svojim nastojanjima da upamti odlomak Svetih pisama: »Pokušavao sam cijeli dan naučiti odlomak iz Svetih pisama i još ga nisam savladao. Ali sam odlučan naučiti ga prije nego što prestanem pokušavati.«⁵

Predsjednik Smith prenio je svoju radnu etiku na svoju djecu. Rekao im je: »Ljudi umiru u krevetu. Kao i ambicija.« S tim načelom na umu, on i njegova supruga pobrinuli su se da djeca ustanu rano svako jutro kako bi učinili svoj dio da bi čuvali dom čistim i organiziranim. »Nekako se tati činilo nemoralnim da ležimo u krevetu nakon šest sati«, prisjetio se jedan od njegovih sinova. »Naravno, to sam pokušao samo jednom. Otac se pobrinuo da više ne pokušavam.«⁶ Predsjednik Smith pomagao je i po kući. Kada su se on i Louie tek vjenčali, radio je koliko je mogao na izgradnji njihovog prvog doma. Tijekom godina, obavljao je većinu kućanskih popravaka sam, pomagao u kuhinji i u berbi voća tijekom sezone i spremati ga u boce za zimnicu.⁷

Brat Haycock, isti čovjek koji je jednom požurio slijediti predsjednika Smitha u crkvenu administrativnu zgradu, kasnije je postao osobni tajnik petorici predsjednika Crkve, uključujući predsjednika Smitha. U toj bliskoj suradnji, vidio je trajno nastojanje predsjednika Smitha da se duhovno poboljša. Reкао je da je često ulazio u ured predsjednika Smitha i nalazio proroka kako proučava Sveta pisma ili čita drugu knjigu.⁸

Naučavanja Josepha Fieldinga Smitha

Gospodin očekuje od nas da budemo marljivi u traženju vremenitih i duhovnih blagoslova.

Gospodin je rekao [Adamu]: »U znoju lica svoga kruh svoj ćeš jesti« [Postanak 3:19; vidi i Mojsije 4:25], i u svako je doba Gospodin pozivao svoj narod da budu marljivi, da mu služe u vjernosti, da rade...

U rane dane Crkve u ovim dolinama [u Util], predsjednik Brigham Young i druga braća stavili su veliku važnost na radišnost, i to je bilo neophodno jer su naši preci došli ovamo bez ičega. Morali su raditi. Morali su biti radišni. Bilo je važno da proizvedu ono što su trebali, i stoga je savjet do te mjere i u tom smjeru njima stalno upućivan da trebaju biti radišni. Bili su podučeni da ne budu ponosni u svojim srcima. Došli su ovamo gdje su mogli štovati Gospodina, svog Boga i obdržavati njegove zapovijedi. Rečeno im je da budu ponizni kao i radišni... O, volio bih da to možemo upamtiti. Žao mi je što smo zaboravili...

Gospodin je rekao: »Ne budi besposlen. Jer koji je besposlen, nek ne jede kruha i ne nosi odjeće radnikove.« [NiS 42:42.] To je dobar zdrav razum, nije li? Zašto bi besposličar uživao u radu radišnih – pod uvjetom da je čovjek koji je besposlen u fizičkom stanju da može raditi? Nemam nimalo razumijevanja za bilo kakav pokret koji nastoji uništiti čovjeka potičući ljude da budu besposleni, i pri tom nimalo se ne obazirući na dob ljudi. Nije bitno koliko je star, ako je čovjek fizički snažan i sposoban obavljati poslove, trebao bi se brinuti o sebi; to je ono što Gospodin očekuje od njega da učini.

Gospodin je rekao u drugoj objavi:

»I opet, zaista, kažem vam, da svaki čovjek koji je dužan skrbiti se za obitelj svoju, nek se skrbi, i nipošto on neće izgubiti krunu svoju, i nek on radi u crkvi. Nek svatko marljiv bude u svemu. A besposličaru u crkvi mjesta nema ako li se ne obrati i ispravi putove svoje.« [NiS 75:28–29.]

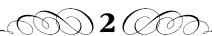
Stoga je to savjet koji je Gospodin dao Crkvi danas. I to se ne treba primijeniti samo na oranje polja, ili na žetvu, vršidbu i obavljanje posla, već znači da čovjek treba biti radišan u duhovnim stvarima kao i u vremenitim po kojima se skrbi o sebi.⁹

Ovdje smo s velikom svrhom. Ta svrha nije živjeti 100 godina, ili manje, i saditi naša polja, žeti naše usjeve, skupljati plodove, živjeti u kućama i okružiti se potrepštinama smrtničkog života. To nije svrha života. Te su stvari potrebne za naše postojanje ovdje i to je razlog zašto bismo trebali biti radišni. No koliko ljudi provodi svoje vrijeme razmišljajući kako je sve što postoji u životu skupljanje stvari ovoga svijeta, živjeti lagodno i okružiti se sa svim raskošima, privilegijama i zadovoljstvima koje je moguće uživati u smrtničkom životu i nikada ne razmišljati o nečemu što je izvan toga?

Sve su ove stvari samo privremeni blagoslovi. Jedemo kako bismo živjeli. Odijevamo se kako bismo bili u toplom i prekriveni. Imamo kuće u kojima živimo radi naše ugone i pogodnosti, ali trebamo gledati na sve te blagoslove kao privremene blagoslove potrebne dok putujemo kroz ovaj život. I to je sve što nama znače. Ne možemo ih uzeti sa sobom kada odemo. Zlato, srebro i dragocjeno kamenje, koji se nazivaju bogatstvom, nisu od koristi čovjeku osim što mu omogućavaju da se skrbi za sebe i zadovolji svoje potrebe ovdje.¹⁰

Gospodin... očekuje od nas da imamo znanje o vremenitim stvarima kako bismo mogli skrbiti za sebe vremenito; kako bismo mogli služiti bližnjima; i kako bismo mogli prenijeti poruku evanđelja njegovoj drugoj djeci širom svijeta.¹¹

Cilj našeg postojanja ovdje je vršiti volju Oca kako se vrši na nebu, činiti pravednost na zemlji, svladati opačinu i staviti je pod naša stopala, pobijediti grijeh i neprijatelja naših duša, uzdići se iznad nesavršenosti i slabosti sirotog palog čovječanstva, nadahnutim Gospodnjim i njegovom očitovanom moću, i tako postati sveci i sluge Gospodnji na zemlji.¹²

Na kraju smo odgovorni Gospodinu za naše obavljanje dužnosti.

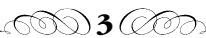
Mi djelujemo gledom na našu vjeru i savjest; ne djelujete gledom na mene, na predsjedništvo Crkve, već na Gospodina. Ja ne djelujem gledom na čovjeka po pitanju moje desetine – moje je djelovanje gledom na Gospodina; to jest, s obzirom na moje vlastito ponašanje u Crkvi i moje obdržavanje drugih zakona i pravila Crkve. Ako ne uspijem obdržavati zakone Crkve, ja sam odgovoran

Gospodinu i morat ću naposljetku odgovarati njemu za svoje zanemarivanje dužnosti, i možda ću odgovarati Crkvi po pitanju mog članstva. Ako izvršim svoju dužnosti, prema mom razumijevanju zahtjeva koja je Gospodin stavio preda me, tada trebam imati savjest čistu od krivnje. Trebam imati zadovoljstvo u svojoj duši da sam jednostavno izvršio svoju dužnost onako kako je razumijem i prihvatit ću posljedice. Kod mene, to je pitanje između mene i Gospodina; tako je i za svakog od nas.

Onaj koji je poslao svog Jedinorođenog Sina u svijet da ispuni poslanje, što je i učinio, također je poslao svaku dušu u dosegu mog glasa, i doista svakog muškarca i ženu u svijet da ispuni poslanje, a to se poslanje ne može ispuniti zanemarivanjem, niti ravnodušnošću, niti se može ispuniti neznanjem.

Trebamo naučiti obvezu koju imamo prema Gospodinu i jedni prema drugima; te su stvari temeljne i ne možemo obilovati u duhovnim stvarima, ne možemo rasti u znanju Gospodnjem ili u mudrosti, bez posvećenja naših misli i naših napora prema našem osobnom poboljšanju, prema povećanju naše vlastite mudrosti i znanja u stvarima Gospodnjim.¹³

Prejednostavno je da čovječanstvo okrivi nekoga drugoga za svoje osobne greške, i vrlo je jednostavno za nas, zbog naše ljudske prirode, da uzmemo zasluge kada je ono što je ispunjeno nešto što je ugodno i korisno. Ali nikada ne želimo prihvatiti odgovornost za naše greške koje nisu ugodne, i stoga nastojimo postaviti tu vrstu odgovornosti negdje drugdje i na druge... Prihvatimo naše vlastite odgovornosti i nemojmo nastojati postaviti ih negdje drugdje.¹⁴

Bog nam je dao opredjeljivanje i očekuje od nas da činimo sve što možemo za sebe.

Opredjeljivanje [je] najveći dar koji je Gospodin podario svakoj duši da djeluje za sebe, da donosi vlastite odluke, da bude zastupnik s moću da vjeruje i prihvati istinu te primi vječni život ili odbaci istinu i primi grižnju savjesti. To je jedan od najvećih Božjih darova. Što bismo mi bili bez toga, kada bismo bili prisiljeni kao što bi neki ljudi voljeli da njihovi sugrađani budu prisiljeni vršiti njihovu volju? Tu ne bi moglo biti spasenja; ne bi moglo biti nagrada za

»Nijedna osoba, prema nijednoj Očevoj odredbi, nikada nije bila prisiljena činiti dobro... Svatko može djelovati za sebe.«

pravednost; nitko ne bi mogao biti kažnjen zbog nevjere jer ljudi ne bi bili uračunljivi pred svojim Stvoriteljem.¹⁵

Josepha Smitha su pitali kako upravlja tako velikim i različitim narodom kao što su sveci posljednjih dana. On je odgovorio: »Podučavam ih ispravnim načelima i oni upravljaju sami sobom.«

To je načelo po kojem mi djelujemo u Crkvi. Očekujemo da naši članovi posvuda uče ispravna načela i upravljaju sami sobom.¹⁶

Ovaj veliki dar opredjeljivanja, to je povlastica dana čovjeku da donosi svoje vlastite odluke koja nikada nije bila opozvana niti će ikada biti. Davanje slobode misli i djela vječno je načelo za svaku dušu. Nijedna osoba, prema nijednoj Očevoj odredbi, nikada nije bila prisiljena činiti dobro; nijedna osoba nije bila prisiljena činiti zlo. Sotonin je naum bio uništiti ovo opredjeljivanje i prisiliti ljude da čine njegovu volju. Ne bi moglo biti zadovoljavajućeg postojanja bez ovog velikog dara. Ljudi moraju

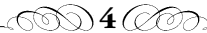
imati povlasticu birati čak do te mjere da se pobune protiv božanskih odredbi. Naravno, spasenje i uzvišenje moraju doći kroz slobodnu volju bez prisile i individualnim zaslugama kako bi pravedne nagrade mogle biti dane i primjerene kazne udijeljene prekršitelju.¹⁷

Mi vjerujemo da smo spašeni milošću nakon svega što možemo učiniti i da gradeći na temelju Kristova pomirenja, svi ljudi moraju spasiti sebe sa strahom i drhtanjem pred Gospodinom [vidi 2. Nefi 25:23; Mormon 9:27].¹⁸

Važna je činjenica, pokazana izravnim djelima i nagovještajima u svim Svetim pismima, da je Bog učinio za ljude sve što ljudi za sebe ne mogu učiniti kako bi osigurao spasenje, ali on očekuje od ljudi da učine sve za sebe što je u njihovoj moći.

Prema ovom načelu protivno je redu nebeskom uspostavljenom prije utemeljenja zemlje da sveti glasnici koji su prošli kroz uskrsnuće ili glasnici koji pripadaju nebeskoj sferi dođu na zemlju i izvrše djelo za ljude koje oni mogu izvršiti za sebe...

Vrlo je ozbiljna pogreška vjerovati da je Isus učinio sve za ljude ako će oni samo priznati ga svojim usnama, i da nema ništa više što bi oni mogli učiniti. Ljudi imaju posla ako žele steći spasenje. U skladu s ovim vječnim zakonom anđeo je uputio Kornelija do Petra [vidi Djela 10], i što je Ananija bio poslan Pavlu [vidi Djela 9:1–22]. Tako i kroz poslušnost ovom zakonu Moroni, koji je razumio zapise na Nefijevim pločama, nije prevodio, već je pod vodstvom Gospodina, Josephu Smithu dao Urim i Tumim pomoću kojeg je mogao ispuniti to važno djelo darom i moću Božjom.¹⁹

Naše dvije velike odgovornosti traže naše osobno spasenje i marljivo rade za spasenje drugih.

Imamo ove dvije velike odgovornosti... Prvo, tražiti svoje osobno spasenje; i drugo; našu dužnost prema bližnjima. Stoga smatram da je moja prva dužnosti, što se mene osobno tiče, tražiti moje osobno spasenje. To je vaša prva individualna dužnost, i tako je sa svakim članom ove Crkve.²⁰

Naša bi prva briga trebala biti naše vlastito spasenje. Trebali bismo tražiti svaki evanđeoski blagoslov za sebe. Trebali bismo biti

kršteni i ući u red celestijalnog braka kako bismo mogli postati baštinici u punini kraljevstva našeg Oca. Zatim bismo trebali brinuti o našoj obitelji, djeci i precima.²¹

Naša je dužnost spasiti svijet, mrtve kao i žive. Spašavamo žive koji će se pokajati propovijedanjem evanđelja među narodima i skupljanjem djece Izraelove, iskrena srca. Spašavamo mrtve odlazeći u dom Gospodnji i obavljajući ove uredbe – krštenje, polaganje ruku, potvrdu i druge takve stvari koje Gospodin zahtijeva od nas – u njihovo ime.²²

Moja je dužnost, kao što je i vaša, moja braćo i moje sestre – jer je odgovornost stavljena i na vas – da činimo sve što je u našoj moći, i da je ne izbjegnemo, već nastojimo cijelom svojom dušom veličati pozive koje nam je Gospodin dao, da marljivo radimo za spasenje našeg vlastitog doma, svakoga od nas, i za spasenje naših bližnjih, spasenje onih koji su daleko.²³

Prijedlozi za proučavanje i podučavanje

Pitanja

- Što vas se dojmilo oko nastojanja predsjednika Smitha da podučí svoju djecu raditi? (Vidi »Iz života Josepha Fieldinga Smitha«.) Što možemo učiniti kako bismo pomogli djeci da budu odgovornija?
- Kako naučavanja u 1. odsjeku povećavaju vaše razumijevanje samodostatnosti? Razmislite što možete učiniti kako biste bili samodostatniji.
- Proučite savjet u 2. odsjeku. Što za vas znači biti »odgovoran Gospodinu«?
- Predsjednik Smith je podučio: »Očekujemo da naši članovi posvuda uče ispravna načela i upravljaju sami sobom« (3. odsjek). Kako ovo naučavanje može koristiti obiteljima? Kako može voditi svećeničke zborove i Potporna društva?
- U našim nastojanjima da služimo drugima, što mislite zašto bi »naša... prva briga trebala biti naše vlastito spasenje«? (Vidi 4. odsjek.)

Povezani stihovi iz Svetih pisama

Filipljanima 2:12; 2. Nefi 2:14–16, 25–30; NiS 58:26–28

Pomoć pri podučavanju

»Dok podučavate iz ove knjige, pozovite druge da iznesu svoja mišljenja, postavite pitanja i podučavaju jedni druge. Kada aktivno sudjeluju, bit će spremniji učiti i primiti osobnu objavu« (sa stranica v–vi u ovoj knjizi).

Napomene

1. Joseph Fielding Smith ml. i John J. Stewart, *The Life of Joseph Fielding Smith* (1972), 358–359.
2. Joseph Fielding Smith, *The Life of Joseph Fielding Smith*, 10.
3. Joseph Fielding Smith ml. i John J. Stewart, *The Life of Joseph Fielding Smith*, 51–52.
4. Louie Shurtliff Smith, *The Life of Joseph Fielding Smith*, 113.
5. Joseph Fielding Smith, *The Life of Joseph Fielding Smith*, 116.
6. Joseph Fielding McConkie, »Joseph Fielding Smith«, Leonard J. Arrington, ur. *The Presidents of the Church* (1986), 336–337; vidi i *The Life of Joseph Fielding Smith*, 217–221.
7. Vidi *The Life of Joseph Fielding Smith*, 12–13, 155–157; Francis M. Gibbons, *Joseph Fielding Smith: Gospel Scholar, Prophet of God* (1992), 202.
8. Vidi Jay M. Todd, »A Day in the Life of President Joseph Fielding Smith«, *Ensign*, srpanj 1972, 5.
9. Conference Report, travanj 1945, 48–49.
10. »Salvation for the Dead«, *Utah Genealogical and Historical Magazine*, travanj 1926, 154–155; vidi i *Doctrines of Salvation*, ur. Bruce R. McConkie, 3 sv. (1954–1956), 1:68–69.
11. Govor na institutu vjere u Loganu, Utah, 10. siječnja 1971, 2, Crkvena povijesna knjižnica; neobjavljeni rukopis.
12. Conference Report, listopad 1969, 108.
13. Conference Report, listopad 1969, 108.
14. Conference Report, listopad 1932, 88.
15. Conference Report, listopad 1949, 88.
16. Conference Report, British Area General Conference 1971, 6; vidi i *Naučavanja predsjednika Crkve: Joseph Smith* (2007), 284.
17. *Answers to Gospel Questions*, sabrao Joseph Fielding Smith ml., 5 sv. (1957–1966), 2:20.
18. »Out of the Darkness«, *Ensign*, lipanj 1971, 4.
19. »Priesthood – Restoration of Divine Authority«, *Deseret News*, 2. rujna 1933, Church section, 4; vidi i *Doctrines of Salvation*, 3:90–91.
20. »The Duties of the Priesthood in Temple Work«, *Utah Genealogical and Historical Magazine*, siječanj 1939, 3; vidi i *Doctrines of Salvation*, 2:145.
21. *Sealing Power and Salvation*, BYU Speeches of the Year (12. siječnja 1971), 2.
22. Conference Report, listopad 1911, 120; vidi i *Doctrines of Salvation*, 2:192–193.
23. Conference Report, travanj 1921, 41.

Djelo svetica posljednjih dana: »Nesebična predanost ovom velebnom cilju«

»Nema granica dobru koje naše sestre mogu učiniti.«

Iz života Josepha Fieldinga Smitha

Na općem sastanku Potpornog društva 2. listopada 1963, predsjednik Joseph Fielding Smith je rekao: »Mi, braća u Crkvi, uvažavamo i poštujemo naše dobre sestre za njihovu nesebičnu predanost ovom velebnom cilju.«¹

Izjavljujući ovo, predsjednik Smith govorio je s godinama iskustva. Proveo je život služeći uz vjerne svetice posljednjih dana. To služenje počelo je krajem 1880-ih kada je imao oko 10 godina. U to vrijeme, svetice posljednjih dana bile su poticane školovati se u medicini i zdravstvenoj njezi. Njegova majka, Julina L. Smith, slijedila je ovaj savjet i školovala se služiti kao babica. Često bi ga probudila usred noći kako bi je vozio u njihovoj kočiji do kuće u kojoj se trebala roditi beba. Radeći sa svojom majkom na ovaj način, mladi Joseph Fielding Smith vidio je primjer snage i suosjećanja žena u Crkvi.² Sestra Smith kasnije je služila kao savjetnica u vrhovnom predsjedništvu Potpornog društva.

Predsjednik Smith imao je veliko poštovanje za Potporno društvo, za koje je rekao da »je ključan dio kraljevstva Božjeg na zemlji.«³ Njegova druga žena, Ethel, služila je kao članica vrhovnog odbora Potpornog društva 21 godinu. Sestra Amy Brown Lyman, koja je služila s Ethel u odboru i kasnije kao vrhovna predsjednica Potpornog društva, rekla je: »Sestra Smith bila je jedna od najbriljantnijih žena koje sam ikada poznavala. Smatrala sam je najboljom spisateljicom i govornicom [u] odboru.«⁴ U tom svojstvu, Ethel je pohađala sabore okola kako bi dala uputstva mjesnim sestrama u Potpornom

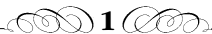
*Tijekom povijesti Crkve, žene su igrale važne uloge
u Gospodnjem djelu posljednjih dana.*

društvu. Ona i predsjednik Smith zajedno su išli na neka crkvena zaduženja i često su dijelili govornicu kako bi podučavali članove.⁵

Nakon što je Ethel umrla, predsjednik Smith oženio je Jessie Evans. Jessie je išla s njim gotovo svaki put kada je putovao podučavati svece. Imala je predivan pjevački glas, a predsjednik Smith uvijek je želio da pjeva na sastancima kojima su prisustvovali. Starijina Francis M. Gibbons, koji je služio kao tajnik Prvom predsjedništvu, prisjeća se: »Kad god je Joseph Fielding predsjedavao, želio je da ona pjeva, ako ne s nekim posebnim razlogom, onda zato što mu nikada nije bilo dosta njezinog glasa. Međutim, osim toga, njezin odlično izvježban alt, kada je pjevala svete pjesme, dodavao je posebnu notu duhovnosti sastancima, nadahnjujući slušatelje i uzdižući njegovu vlastitu sposobnost u prenošenju izgovorene riječi. Kasnije, kroz ustrajnu i razigranu molbu svoje žene, Joseph bi se povremeno pridružio Jessie u duetu, spajajući svoj ugodan bariton s njezinim glasom. U tim prigodama, obično bi sjeli zajedno za klavir dok bi Jessie svirala prateću glazbu, suzdržavajući svoj uobičajeni, snažan glas kako ne bi zatomila pjevanje svog supruga.«⁶

Kao predsjednik Crkve, Joseph Fielding Smith redovito je radio sa sestrom Belle S. Spafford, vrhovnom predsjednicom Potpornog društva. Sestra Spafford kasnije je govorila o svom iskustvu suradnje s njim: »Predsjednik Joseph Fielding Smith, čovjek blagosti i velike ljubavi za ljude, očitovao je u svakom trenutku dubinu razumijevanja za djelo žena u Crkvi, i to je prenosio na predsjedništvo Potpornog društva nebrojeno puta i na mnoge načine, otvarajući našu viziju i usmjeravajući naše staze.«⁷

Naučavanja Josepha Fieldinga Smitha

Sveta nam pisma govore o vjernim ženama koje su imale odgovornosti u Gospodnjoj Crkvi.

Možemo čitati u Dragocjenom biseru da je, nakon što su posljedice pada zadesile Adama i Evu, Eva održala propovijed. Kratka je, ali predivno ispunjena značenjem i slijedi ovako:

»Da ne bijaše prijestupa našega, nikad mi potomstva imali ne bismo i nikad razaznali dobro od zla, ni spoznali radost otkupljenja

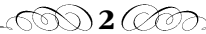
svoje, ni život vječni što ga Bog svim poslušnima daje.« [Mojsije 5:11.]

»I Adam i Eva blagoslivljahu ime Božje i sve to *[oni]* obznaniše sinovima svojim i kćerima svojim.« [Mojsije 5:12; kurziv dodan.]

Iz toga učimo da je Eva, kao i Adam, primila objavu i zapovijed da podučava svoju djecu putovima vječnog života.⁸

Čitamo da su u [rane] dane Izraelke bile aktivne i imale dužnosti koje su trebale izvršiti [vidi Izlazak 15:20; Suci 4–5].⁹

U Novom zavjetu čitamo o velikom broju vjernih žena koje su tražile i davale savjet. Mnoge od njih slijedile su Gospodina i posluživale mu [vidi Luka 8:1–3; 10:38–42].¹⁰

U posljednje dane, sestre iz Potpornog društva igraju važne uloge u obnovljenoj Crkvi Isusa Krista.

Dana 17. ožujka 1842, prorok Joseph Smith sastao se s brojnim sestrama Crkve u Nauvoou i organizirao ih u društvo koje je nazvano »Potpornog društvo žena u Nauvoou«... Ne može biti sumnje da je ta organizacija nastala objavom. Ova je istina obilno prikazana tijekom godina i danas su njezine vrijednosti i neophodnost očiti.¹¹

Crkva Isusa Krista zasigurno ne bi bila potpuno organizirana da nije stvorena ova predivna organizacija... Ova obnova ne bi bila potpuna bez Potpornog društva u kojem sestre mogu ispuniti božanski dodijeljenu službu tako važnu za dobrobit Crkve.¹²

»Potporno društvo žena u Nauvoou« organizirao je prorok Joseph Smith uz pomoć starješine Johna Taylora. Gospodin je objavio da žene Crkve trebaju biti organizirane u društvo, jer ima važno djelo za njih koje trebaju izvršiti da pomognu »unaprijediti i učvrstiti pravicu sionsku«. [NiS 6:6.] Ovo djelo sestara prvenstveno je za korist, ohrabrenje i napredovanje žena u Crkvi kako bi se mogle pripremiti u svemu za mjesto u celestijalnom kraljevstvu. Također im je dana odgovornost da pomognu u djelu milosrđa i potpore od nevolja i patnje sirotih, bolesnih i unesrećenih širom Crkve. Tijekom godina od uspostave, sestre ovog društva bile su odane svojim pozivima i veličale su se svojom vjernošću u tom djelu. Nijedno zaduženje

nije bilo preteško; nijedna odgovornost nije bila zanemarena, a kroz njihovo posluživanje tisuće su bile blagoslovljene.¹³

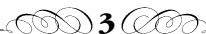
Potporno društvo... postalo je sila u Crkvi. Potpuno neophodno – mi govorimo o njemu kao o pomoćnoj organizaciji, što znači pomoć, ali Potporno je društvo daleko više od toga. Ono je potrebno.¹⁴

Želim pohvaliti sestre iz ove velebne organizacije za njihovo poštenje i vjernost koji su stalno očitovani od vremena Nauvooa.¹⁵

Gospodin je zadovoljan vašim djelom. Vi ste, kroz svoje služenje, pomogle izgraditi i osnažiti kraljevstvo Božje. Rad Potpornog društva u Crkvi jednako je potreban kao i – trebam li reći? – zborovi svećeništva. Neki mogu smatrati da ovo govorim malo presnažno, ali moj je vlastiti sud da djelo koje činite vi, naše dobre sestre, pronalazi svoje mjesto i jednako je važno za izgradnju ovog kraljevstva, njegovo jačanje, poticanje njegovog širenja, polaganje temelja na kojem svim možemo graditi, kao i braća koji obnašaju Božje svećeništvo. Ne možemo bez vas.¹⁶

[Sestre u Potpornom društvu] članice su najvelebnije ženske organizacije na svijetu, organizacije koja je ključan dio kraljevstva Božjeg na zemlji i koja je osmišljena i djeluje tako da pomaže svojim vjernim članovima steći vječni život u kraljevstvu našeg Oca...

Potporno društvo uspostavljeno je duhom nadahnuća, vodi ga taj duh [od tada], i usadio je u srca bezbrojnih dobrih sestara one želje za pravednošću koje su bile mile Gospodinu.¹⁷

Sestre iz Potpornog društva teže vremenitoj i duhovnoj dobrobiti Božje djece.

Gospodin je kroz svoju mudrost pozvao naše sestre da pomognu svećeništvu. Zbog svoje sućuti, nježnosti srca i dobrote, Gospodin gleda na [žene] i daje im dužnosti i odgovornosti poslužitelja potrebitima i unesrećenima. Pokazao je put koji trebaju slijediti i dao im je ovu velebnu organizaciju gdje mogu imati ovlast služiti pod vodstvom biskupa odjela i u skladu s biskupima odjela, pazeći na interese naših ljudi i duhovno i vremenito.

I Gospodin može pozvati naše sestre da pođu u domove tješiti potrebite, pomoći i pružiti potporu unesrećenima, kleknuti s njima

Potporno društvo je »najvelebnija[a] žensk[a] organizacij[a] na svijetu, organizacija koja je ključan dio kraljevstva Božjeg na zemlji«.

i moliti se s njima, a Gospodin će čuti molitve sestara kada ih prinesu iskrene u ime bolesnih, kao što će poslušati molitve starješina u Crkvi.¹⁸

Mnoge su svrhe i dužnosti Potpornog društva... Moj otac, predsjednik Joseph F. Smith, [je rekao]: »Ovo je organizacija koju je uspostavio prorok Joseph Smith. Ona je, stoga, najstarija pomoćna organizacija u Crkvi, i od primarne je važnosti. Ona se ne bavi samo brigom o sirotima, bolesnima i potrebitima, već je dio njezinih dužnosti – i veći dio, također – težiti prema duhovnoj dobrobiti i spasenju majki i kćeri u Sionu; pobrinuti se da nijedna nije zanemarena, već da su sve zaštićene od nesreće, propasti, sila tame i opačina koje im prijete u svijetu. Dužnost je Potpornih društava brinuti se o duhovnoj dobrobiti sebe samih i svih ženskih članova Crkve.«¹⁹

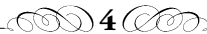
Dužnost je Potpornog društva, ne samo brinuti se o onima koje su članice Potpornog društva, već se njihovo djelo treba proširiti izvan tih granica. Kad god je netko u nevolji, treba pomoć, u

teškoćama, bolestan ili u nevolji, mi pozivamo Potporno društvo... One mogu pružiti velebno i predivno djelo potičući kolebljive, pomažući im, vraćajući ih natrag u aktivnost, pomažući im prevladati svoje slabosti ili grijehe i nesavršenosti, i dovodeći ih do razumijevanja istine. Kažem da nema granica dobru koje naše sestre mogu učiniti...

Ne znam što bi naši predsjednici okola i biskupi u odjelima učinili kada ne bi imali ove dobre sestre u Potpornom društvu na koje se mogu osloniti; koje mogu pozvati na služenje, mnogo puta, da riješe situacije koje bi inače bile vrlo osjetljive, za našu braću, ali koje naše sestre mogu obaviti daleko bolje. Bilo bi predivno kada bi svi članovi Crkve bili savršeni. Kada bi to bio slučaj svi bismo imali manje odgovornosti, i muškarci i žene, ali to vrijeme još nije došlo. Imamo članice među našim sestrama koje trebaju ohrabrenje, malo pomoći, duhovne kao i vremenite, i nitko to ne može učiniti bolje od naših sestara koje pripadaju ovoj velebnoj i predivnoj organizaciji.

U ovom djelu sestre mogu pružiti svoju pomoć u poticanju i pomaganju kolebljivih, ravnodušnih, neobazrивih, kao što su braća u svećeništvu pozvani činiti to u ime kolebljivih, neobazrивih i ravnodušnih među braćom. Svi bismo trebali raditi da ostvarimo pravednost i nastojimo vratiti u aktivnost one koji su odlutali i zanemarili dužnosti u Crkvi.²⁰

Od [svojih] skromnih početaka u najtežim uvjetima, kada je članstvo Crkve bilo malo, vidjeli smo kako ovo Društvo raste... Dobro koje je bilo ostvareno u brizi za sirote, brizi za bolesne i unesrećene, i one koji su tjelesnoj, mentalnoj ili duhovnoj potrebi, nikada neće točno biti poznato... Sve je to bilo ostvareno kroz duh ljubavi u skladu s istinitim duhom evanđelja Isusa Krista.²¹

Gospodin očekuje od žena da traže svjetlo i istinu kako bi mogle polagati pravo na celestijalnu slavu.

Evanđelje je jednako važno sestrama kao i braći. One se jednako brinu o tome kao i braća. A kada je Gospodin rekao proroku Josephu Smithu: »Istražujte zapovijedi ove, jer one su istinite i pouzdane, a proroštva i obećanja što su u njima, sva će se ispuniti« [NiS 1:37],

on nije ograničio tu zapovijed na muške članove Crkve... Jednako je važno našim sestrama razumjeti naum spasenja kao i muškarcima. Jednako je važno da i one obdržavaju zapovijedi. Nijedna žena neće biti spašena u kraljevstvu Božjem bez krštenja za otpust grijeha i polaganje ruku za dar Duha Svetoga...

Kada je Gospodin rekao da nijedna osoba ne može biti spašena u neznanju [vidi NiS 131:6], mislim da je mislio i na žene, kao i muškarce, i mislim da su žene u Crkvi pod obvezom da proučavaju Sveta pisma.²²

Gospodin zahtijeva od žena, kao i od muškaraca u Crkvi, da znaju njegovu božansku volju i imaju postojano svjedočanstvo u svojim srcima o obnovljenoj istini koja se odnosi na spasenje u Božjem kraljevstvu. Gospodin nije objavio Mormonovu knjigu samo za korist onih koji obnašaju svećeništvo, već za svaku dušu koja traži istinu, i mušku i žensku.²³

Gospodin očekuje od sestara da se osposobe svjedočanstvom o istini kako bi razumjele nauke Crkve kao i od onih koji obnašaju svećeništvo. Ako steknemo uzvišenje, koje se nadamo steći, neophodno je da se pripremimo spoznajom, vjerom, molitvom. I kada je Gospodin rekao: »Najprije tražite kraljevstvo Božje i njegovu pravednost« [Matej 6:33; 3. Nefi 13:33], nije govorio samo skupu muškaraca, već je to bila miješana zajednica.²⁴

Svakoj su ženi krštenoj u Crkvu starješine položili ruke na glavu za dar Duha Svetoga kako bi ona mogla imati vodstvo tog Duha u cijeloj istini. Volja je Gospodnja da nitko ne može biti bez božanskog vodstva koje će im objaviti istinu i omogućiti im da razluče svjetlo od tame i tako budu učvršćeni i prime pomoć oduprijeti se svim lažnim naucima, teorijama i idejama koji su tako rasprostranjeni u današnjem svijetu.²⁵

Naše sestre imaju jednako pravo na nadahnuće za svoje potrebe od Duha Svetoga kao o muškarci, u svemu. Imaju pravo na dar proštva koje se odnosi na pitanja koja su važna da one znaju... Kada se mole, trebaju se moliti iskreno, očekujući da će primiti odgovor na svoje molitve. Gospodin će ih čuti, ako su iskrene, odane, kao što će čuti i braću.²⁶

Gospodin je obećao svima, i muškarcima i ženama, dar Duha Svetoga uz uvjet vjernosti, poniznosti i iskrenog pokajanja. Od njih se traži da proučavaju i znaju istine evanđelja i pripreme se za proučavanje, vjeru i poslušnost svim zapovijedima, da traže svjetlo i istinu kako bi mogli imati pravo na celestijalnu slavu.²⁷

5

Kroz svećeništvo, Bog svim svojim kćerima pruža svaki duhovni dar i blagoslov koji mogu dobiti njegovi sinovi.

Mislim da svi znamo kako blagoslovi svećeništva nisu ograničeni samo na muškarce. Ovi se blagoslovi također izlijevaju... na sve vjerne žene u Crkvi. Ove dobre sestre mogu se pripremiti, obdržavajući zapovijedi i služeći u Crkvi, za blagoslove doma Gospodnjeg. Gospodin svojim kćerima pruža svaki duhovni dar i blagoslov koji mogu dobiti njegovi sinovi, jer niti je muškarac bez žene, niti je žena bez muškarca u Gospodinu [vidi 1. Korinćanima 11:11].²⁸

Svi smo svjesni da je Gospodin rekao Abrahamu kako će biti otac mnogih naroda i da će njegovo sjeme biti brojno poput zvijezda nebeskih i pijeska koje se nalazi na obalama, no ono što ne smijemo previdjeti jest da su ista obećanja dana Sari.

»Još reče Bog Abrahamu: 'Tvojoj ženi Saraji nije više ime Saraja: Sara će joj ime biti. Nju ću ja blagosloviti i od nje ti dati sina; blagoslov ću na nju izliti, te će se narodi od nje razviti; kraljevi će narodima od nje poteći.'« [Postanak 17:15–16.]²⁹

Gospodin je, govoreći o svećeništvu i moći svećeništva, o uredbama Crkve koje primamo kroz svećeništvo, imao sljedeće za reći: »A to veće svećeništvo posluhuje evanđelje i drži ključ otajstava kraljevstva i to ključ spoznaje Boga.«...

Dopustite mi da ponovno pročitam: »A to veće svećeništvo posluhuje evanđelje i drži ključ otajstava kraljevstva i to ključ spoznaje Boga. Stoga je u uredbi njegovoj očita moć božanska. A bez uredbe njegove i vlasti svećeništva moć božanska se ne očituje ljudima u tijelu. Jer bez nje nitko vidjeti ne može lice Božje, to jest Oca, i ostati živ.« [NiS 84:19–22.]

Kada čitamo stvari ovakve prirode, svaki muškarac među nama koji obnaša svećeništvo trebao bi se radovati pri pomisli da imamu

»Gospodin zahtijeva od žena... u Crkvi, da znaju njegovu božansku volju i imaju postojano svjedočanstvo u svojim srcima.«

onu ovlast po kojoj možemo spoznati Boga. Ne samo da muškarci koji obnašaju svećeništvo znaju tu velebnu istinu, već zbog tog svećeništva i njegovih uredbi, svaki član Crkve, i muškarci i žene, mogu spoznati Boga.³⁰

Prijedlozi za proučavanje i podučavanje

Pitanja

- Što možemo naučiti iz iskustava opisanih u dijelu »Iz života Josepha Fieldinga Smitha«? Koja ste slična iskustva vi imali?
- Predsjednik Smith govorio je o ženama u različitim erama koje su ispunile važne odgovornosti u kraljevstvu Božjem (vidi 1. odsjek). Na koje ste načine vidjeli kako žene doprinose snazi svojih obitelji i Crkve?
- Kako ste vidjeli da je služenje Potpornog društva »tako važn[o] za dobrobit Crkve«? (Vidi 2. odsjek.) Na koje načine sestre iz Potpornog društva i obnašatelji svećeništva surađuju kako bi izgradili Božje kraljevstvo?

- Na koje se načine Potporno društvo brine o duhovnoj dobrobiti svetica posljednjih dana? Na koje načine sestre u Potpornom društvu šire svoj utjecaj izvan svoje organizacije? (Za neke primjere, vidi 3. odsjek.)
- Predsjednik Smith naglasio je da sve žene i muškarci trebaju razumjeti nauke evanđelja, osnažiti svoja svjedočanstva i primiti objavu (vidi 4. odsjek). Što mislite zašto je važno za nas da tražimo ove darove?
- Predsjednik Smith podučio je da se blagoslovi svećeništva »izlijevaju... na sve vjerne žene u Crkvi« (5. odsjek). Zašto žene trebaju blagoslove svećeništva kako bi ispunile svoje odgovornosti u domu i u Crkvi? Koje ste primjere žena koje primaju duhovne darove vidjeli?

Povezani stihovi iz Svetih pisama

Djela 5:12–14; Alma 32:22–23; NiS 46:8–9

Pomoć pri podučavanju

»Često pomaže da započnete razmišljati o predstojećoj lekciji ubrzo nakon što ste završili s podučavanjem prethodne. Vjerojatno ćete najviše biti svjesni onih koje podučavate te njihovih potreba i interesa odmah nakon što ste bili s njima« (*Podučavanje, nema većeg poziva*, [1999], 97).

Napomene

1. »Purpose of the Relief Society«, *Relief Society Magazine*, siječanj 1964, 5.
2. Za više informacija o Josephu Fieldingu Smithu kada je pomagao svojoj majci u njezinim dužnostima babice, vidi 20. poglavlje u ovoj knjizi.
3. »Mothers in Israel«, *Relief Society Magazine*, prosinac 1970, 883.
4. Amy Brown Lyman, u djelu Josepha Fieldinga Smitha i Johna J. Stewarta, *The Life of Joseph Fielding Smith* (1972), 243.
5. Vidi Francis M. Gibbons, *Joseph Fielding Smith: Gospel Scholar, Prophet of God* (1992), 261.
6. Francis M. Gibbons, *Joseph Fielding Smith: Gospel Scholar, Prophet of God*, 281.
7. Belle S. Spafford, *Latter-day Prophets Presidents I Have Known* (govor iznesen na sveučilištu Brigham Young, 29. svibnja 1973), 4.
8. *Answers to Gospel Questions*, sabrao Joseph Fielding Smith ml., 5 sv. (1957–1966), 3:66.
9. »The Relief Society Organized by Revelation«, *Relief Society Magazine*, siječanj 1965, 5.
10. *Answers to Gospel Questions*, 3:67.
11. »Purpose of the Relief Society«, 4.
12. »The Relief Society Organized by Revelation«, 6.
13. »Relief Society Responsibilities«, *Relief Society Magazine*, listopad 1954, 644.
14. »Relief Society – An Aid to the Priesthood«, *Relief Society Magazine*, siječanj 1959, 4.

15. »Relief Society Responsibilities«, *Relief Society Magazine*, listopad 1954, 646.
16. »Relief Society – An Aid to the Priesthood«, 6; razgodci su standardizirani.
17. »Mothers in Israel«, 883.
18. »Relief Society – An Aid to the Priesthood«, 5.
19. »Teaching the Gospel«, *Relief Society Magazine*, siječanj 1966, 5; vidi i Joseph F. Smith, Conference Report, travanj 1906, 3.
20. »Relief Society Responsibilities«, *Relief Society Magazine*, ožujak 1954, 151–152.
21. »Purpose of the Relief Society«, 5.
22. »Obedience to the Truth«, *Relief Society Magazine*, siječanj 1960, 6–7.
23. »Relief Society Responsibilities«, *Relief Society Magazine*, listopad 1954, 644.
24. »Relief Society Responsibilities«, *Relief Society Magazine*, ožujak 1954, 152.
25. »Relief Society Responsibilities«, *Relief Society Magazine*, listopad 1954, 644.
26. »Obedience to the Truth«, 7.
27. *Answers to Gospel Questions*, 3:68–69.
28. Conference Report, travanj 1970, 59.
29. »Mothers in Israel«, 885.
30. »And the Truth Shall Make You Free«, *Deseret News*, 30. ožujka 1940, Church section, 4; vidi i *Doctrines of Salvation*, sabrao Bruce R. McConkie, 3 sv. (1954–1956), 3:142–143.

Rođenje Isusa Krista: »Blagovijest velike radosti«

»Što je s ovom predivnom pričom? Jesmo li dozvolili da se širi i utječe na naše živote? Jesmo li prihvatili njezino puno značenje bez rezervacija?«

Iz života Josepha Fieldinga Smitha

Tijekom božićnog razdoblja 1971, novinski izvjestitelj imao je priliku provesti vrijeme s predsjednikom Josephom Fieldingom Smithom i njegovom obitelji. Izvjestitelj je podijelio uvid u prorokov život:

»Božić je posebno vrijeme za predsjednika Josepha Fieldinga Smitha. To je dan za obitelj i dan za sjećanje. Ali, više od svega za predsjednika Smitha, Božić je dan za djecu.

‘Mislim da su djeca ono što najviše volim oko Božića’, rekao je predsjednik Smith, dok je stiskao svoju praunuku bliže sebi.

Uz veliku sliku Biblije koju je stavio u svoje krilo, predsjednik Smith i njegove dvije velike unuke, Shanna McCoknie, 4, i Sherri, 2, okrenule su stranice koje su govorile o rođenju Krista djeteta. Dugo su se zadržale na stranici sa slikom štalice. Postojala je bliskost između predsjednika Smitha i djevojčica...

Predsjednik Smith uživao je u mnogo obiteljskih posjeta tijekom božićnog razdoblja. ‘Božić je vrijeme za obitelji da budu zajedno’, rekao je.¹

Za predsjednika Smitha, božićne tradicije bile su usredotočene na Spasiteljevo rođenje, službeništvo i pomirenje. Kao odgovor na božićne čestitke koje je primio od članova Crkve, rekao je: »Cijenim pažnju onih koji su poslali božićne čestitke. Smatram ih izrazom ljubavi i podsjetnikom na rođenje Spasitelja kojeg poštujemo i štujujemo

*Priča o Spasiteljevom rođenju »nikada ne zastarijeva
bez obzira kako je često ispričana«.*

kao glavu crkve. Njegova poruka je poruka mira i dobre volje. To je moja želja za moje bližnje posvuda.«²

U prosincu 1970, predsjednik Smith objavio je božićnu poruku za članove Crkve širom svijeta. U jednom je dijelu rekao:

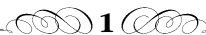
»Pozdravljam vas u ovo božićno doba, u ljubavi i prijateljstvu, i s molitvom da će naš Vječni Otac pogledati na vas u milosti i izliti svoje obilne blagoslove na vas.

U ova vremena kada opačina prevladava, kada su na zemlji velike tegobe, kada ima ratova i gласina o ratovima, svi smo u potrebi, kao nikada prije, za brižnim vodstvom i zaštitom Gospodina.

Trebamo znati da unatoč svim nevoljama i zlu koje nas okružuju, Gospodin i dalje upravlja zemaljskim poslovima i ako ćemo obdržavati zapovijedi i biti odani i vjerni njegovim zakonima, blagoslovit će nas ovdje i sada te nas s vremenom nagraditi vječnim životom u svom kraljevstvu...

Sada se molim da u ovo božićno doba, i u svako vrijeme, možemo usredotočiti našu vjeru na Sina Božjega i steći za sebe onaj mir koji nadilazi razumijevanje.«³

Naučavanja Josepha Fieldinga Smitha

Priča o rođenju našeg Otkupitelja rječita je u svojoj skromnoj jednostavnosti.

Ne postoji priča tako divna ili koja može taknuti poniznu dušu baš u dubinu kao što to može ova velebna priča o rođenju našeg Otkupitelja. Nijedna riječ koju čovjek može izreći ne može ukrasiti, poboljšati ili dodati rječitosti ove skromne jednostavnosti. Nikada ne zastarijeva bez obzira kako je često ispričana, a prerijetko se priča u domovima ljudskim. Pokušajmo zamisliti sebe vani s pastirima koji su čuvali svoje stado te nezaboravne noći. To su bili skromni ljudi koji nisu izgubili vjeru svojih očeva, čija srca nisu otvrdnula poput srca vladara židovskih u vrijeme službeništva našeg Gospodina, jer da jesu, anđeli im se ne bi ukazali sa svojom velebnom porukom. Ponovimo ovu čudesnu priču.

»U tom istom kraju boravili pastiri; noćivahu pod vedrim nebom, bdijući nad stadom svojim.

Najedanput im pristupi anđeo Gospodnji, i sjaj ih Gospodnji obasja, pa se vrlo uplašiše.

Anđeo im reče: 'Ne bojte se, jer vam, evo, donosim radosnu vijest o velikom veselju za sav narod:

Danas vam se u Davidovu gradu rodio Spasitelj – Krist, Gospodin.

I neka vam ovo služi kao znak: Naći ćete Djetešce povijeno u pelenice gdje leži u jaslama!'

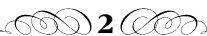
Odjedanput se anđelu pridruži mnoštvo vojske nebeske koja je hvalila Boga:

'Slava Bogu na visini i na zemlji mir ljudima koje ljubi!'

Kad anđeli od pastira odu na nebo, pastiri počnu govoriti jedan drugomu: 'Hajdemo, dakle, do Betlehema i vidimo ovaj događaj s kojim nas upozna Gospodin!'

Odu žurno i nađu Mariju i Josipa s Djetešcem gdje leži u jaslama.«
[Luka 2:8–16.]

Može li ijedna duša pročitati ovo i ne biti dirnuta duhom poniznosti i biti pod dojmom jednostavne istine ove priče?⁴

Iako je Isus Krist bio Sin Božji, došao je na ovaj svijet kao dijete i napredovao od milosti do milosti dok nije primio puninu.

Pretpostavljam da svi razumijemo činjenicu da je Isus Krist bio Jahve, koji je vodio Izrael u dane Abrahama i Mojsija, i zapravo od dana Adamovih. Također se taj Jahve, ili Isus Krist, kao duhovna osoba ukazao bratu Jaredovom, i rodio se kao dojenče u ovom svijetu i odrastao u ovom svijetu.⁵

Naš Spasitelj bio je Bog prije nego što je bio rođen na ovaj svijet i sa sobom je donio taj isti status kada je došao ovdje. Bio je jednako Bog kada je rođen na svijet kao što je bio i prije. Ali što se tiče ovog života, izgleda da je trebao započeti kao sva druga djeca i steći znanje redak po redak. Luka kaže da je »napredovao u mudrosti, rastu i milosti 'pred Bogom i ljudima'«. [Luka 2:52.] Ivan bilježi da

U svojoj mladosti, Isus je stjecao znanje »redak po redak i uredbu po uredbom«.

»ne primi on puninu spočetka«, već je trebao napredovati »od milosti do milosti dok ne primi puninu«. [NiS 93:13.]...

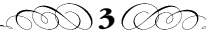
Očigledno je, prije nego što je imao 12 godina – jer je tada začudio učitelje i mudrace u hramu – naučio puno o djelu svog Oca [vidi Luka 2:46–49]. Ova mu je spoznaja mogla doći objavom, posjetom anđela, ili na neki drugi način. No, njegova spoznaja, barem što se tiče ovog života, morala je doći redak po redak i uredbu po uredbom. Nesumljivo je bio u komunikaciji, s vremena na vrijeme, sa svojim Nebeskim Ocem...

»Isus je rastao sa svojom braćom, i jačao, i uzdao se u Gospoda da će doći vrijeme službeništva njegova. I služio je svojemu ocu, i govorio je ne kao drugi ljudi, niti je mogao biti poučen; jer nije trebao ono što su ga drugi ljudi mogli podučiti. I nakon mnogo godina, približilo se vrijeme njegovog službeništva.« [Joseph Smith Translation, Matej 3:24–26.]

Izjava našeg Gospodina da ne može činiti niša osim onoga što je vidio Oca da čini, jednostavno znači da mu je bilo objavljeno što je Otac činio [vidi Ivan 5:19–20]. Bez sumnje, Isus je došao u svijet podložan istim uvjetima koji su postavljeni pred svakog od nas

– zaboravio je sve i morao je stasati od milosti do milosti. Njegovo zaboravljanje, ili oduzimanje prethodne spoznaje, bilo je preduvjet kao što je to slučaj sa svakime od nas, da ispuni sadašnje vremenito postojanje.

Spasitelj ispočetka nije imao puninu, ali nakon što je primio svoje tijelo i uskrsnuće, dana mu je sva moć i na nebu i na zemlji. Iako je bio Bog, čak Sin Božji, s moću i vlašću da stvori ovu zemlju i druge zemlje, ipak su nedostajale neke stvari koje nije mogao primiti do nakon svog uskrsnuća. Drugim riječima, nije primio puninu dok nije primio uskrslo tijelo.⁶

Isus Krist došao je na ovaj svijet otkupiti nas od fizičke i duhovne smrti.

Isus je došao ovdje ispuniti konačno poslanje koje mu je dodijeljeno prije nego što su položeni temelji ove zemlje. O njemu se govori u Svetim pismima kao o »od postanka svijeta... zaklano[m] Janjet[u]«. [Otkrivanje 13:8.] Dobrovoljno je došao, za poludnevnice, otkupiti ljude od pada koji će ih zahvatiti kroz Adamov prijestup...

Isus je jedina osoba rođena na ovaj svijet koja nije imala zemaljskog oca. Otac njegovog tijela također je Otac njegovog duha, i Otac duhova svih ljudi. Od svog je oca stekao vječni život; od svoje majke stekao je moć da umre, jer njegova je majka bila smrtnica. Od nje je dobio svoju krv, a od svog Oca svoju besmrtnost. Tako imajući moć da položi svoj život i ponovno ga uzme, mogao je platiti cijenu Adamova prijestupa i otkupiti sva bića iz groba.⁷

Pravi razlog za dolazak Isusa Krista u svijet... bio je, prvo, otkupiti *sve* ljude od tjelesne smrti, koju je Adam donio na svijet, i drugo, otkupiti sve ljude od duhovne smrti ili progonstva iz nazočnosti Gospodnje uz uvjet njihovog pokajanja, otpusta grijeha i ustrajnosti do kraja smrtne kušnje.⁸

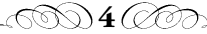
Radujemo se u rođenju Sina Božjeg među ljude.

Zahvalni smo za pomirbenu žrtvu koju je izveo prolijevajući svoju vlastitu krv.

Zahvalni smo što nas je otkupio od smrti i otvorio vrata kako bismo mogli steći vječni život.

Molimo se za mir na zemlji, za širenje evanđelja i za konačnu pobjedu istine.

Zalažemo se kod djece našeg Oca posvuda da nam se pridruže u činjenju onih stvari koje će nam svima dati mir u ovom svijetu i vječnu slavu u svijetu koji dolazi [vidi NiS 59:23].⁹

Trebali bismo dozvoliti da se priča o Spasiteljevom rođenju širi i utječe na naše živote.

Kada dođe [božićno jutro] neki će pognuti svoje glave u poniznoj molbi Ocu Svjetlosti za blagoslove koje su primili kroz patnje njegovog ljubljenog Sina, i čitat će čudesnu priču sa zahvalnim hvalospjevom. Drugi će, nažalost, koji malo znaju, ako išta uopće znaju, o dugu koji duguju Sinu Božjem, slaviti, ne hvalospjevom i poniznom molitvom, već bogohulnom bučnom pijankom, bez imalo primisli na značaj rođenja Čovjeka iz Galileje...

Kako može bilo tko pročitati ovu dirljivu priču o rođenju Isusa Krista bez želje da se odrekne svojih grijeha? U ovo je doba godine dobro za sve – za kralja u njegovoj palači, ako sada ima kraljeva i palača, za seljaka u njegovoj skromnoj kolibi, jednako i za bogate i za siromašne – kleknuti na koljena i odati počast onome koji je bio bez grijeha, čiji je život proživljen u žrtvi i patnji za dobrobit njegovih bližnjih; čija je krv prolivena kao žrtva za grijeh...

Što je s ovom predivnom pričom? Jesmo li dozvolili da se širi i utječe na naše živote? Jesmo li prihvatili njezino puno značenje bez rezervacija? Vjerujemo li da je ovo djetesce doista jedinorođeni Sin Božji u tijelu? Imamo li trajnu vjeru u njegovo poslanje i jesmo li voljni poslušno ga slijediti? Kada bi svijet tako vjerovao i iskreno slijedio njegova naučavanja, tada ga ne bi razdvajao sukob i opačina kroz cijelu povijest... Bilo je previše govorkanja među deklariranim sljedbenicima Sina Božjega i premalo pravog bogoštovlja utemeljenog na cjelovitosti njegovih naučavanja.

Anđeo je izjavio pastirima te velebne noći da je donio blagovijest velike radosti za sve ljude [vidi Luka 2:8–10], ali općenito govoreći ljudi su posvuda po licu zemaljskom odbili primiti blagoslove tih blagovijesti. Nisu bili voljni odbaciti svoje grijeha, poniziti se i uskladiti svoje živote s Učiteljevim naučavanjima...

Još jednom molim sve ljude posvuda: Okrenite se od svojih putova prema pravom bogoštovlju Sina Božjega, kako bi vaše duše mogle biti spašene u njegovom kraljevstvu.¹⁰

Prijedlozi za proučavanje i podučavanje

Pitanja

- Što vi činite u svom domu kako biste se sjetili Spasitelja u vrijeme Božića? Što možemo naučiti od predsjednika Smitha o božićnim tradicijama? (Vidi »Iz života Josepha Fieldinga Smitha«.)
- Što mislite zašto priča o rođenju Isusa Krista »nikada ne zastarijeva«? (Vidi 1. odsjek.)
- Proučite riječi predsjednika Smitha o dolasku Isusa Krista na svijet kao djetesce i ustrajanju kroz teškoće smrtnosti (vidi 2. odsjek). Što vi mislite i osjećate dok razmišljate o Spasiteljevoj voljnosti da to učini?
- Razmislite o vezi između Spasiteljevog rođenja i pomirenja (vidi 3. odsjek). Kako roditelji mogu pomoći svojoj djeci steći to razumijevanje? Kako razumijevanje ovoga može utjecati na naše božićne tradicije?
- Što mi možemo učiniti kako bismo dozvolili da se priča o Spasiteljevu rođenju »širi i utječe na naše živote«? (Vidi 4. odsjek.)

Povezani stihovi iz Svetih pisama

Izaija 53; Luka 1:26–35; 2; 1. Nefi 11:8–23

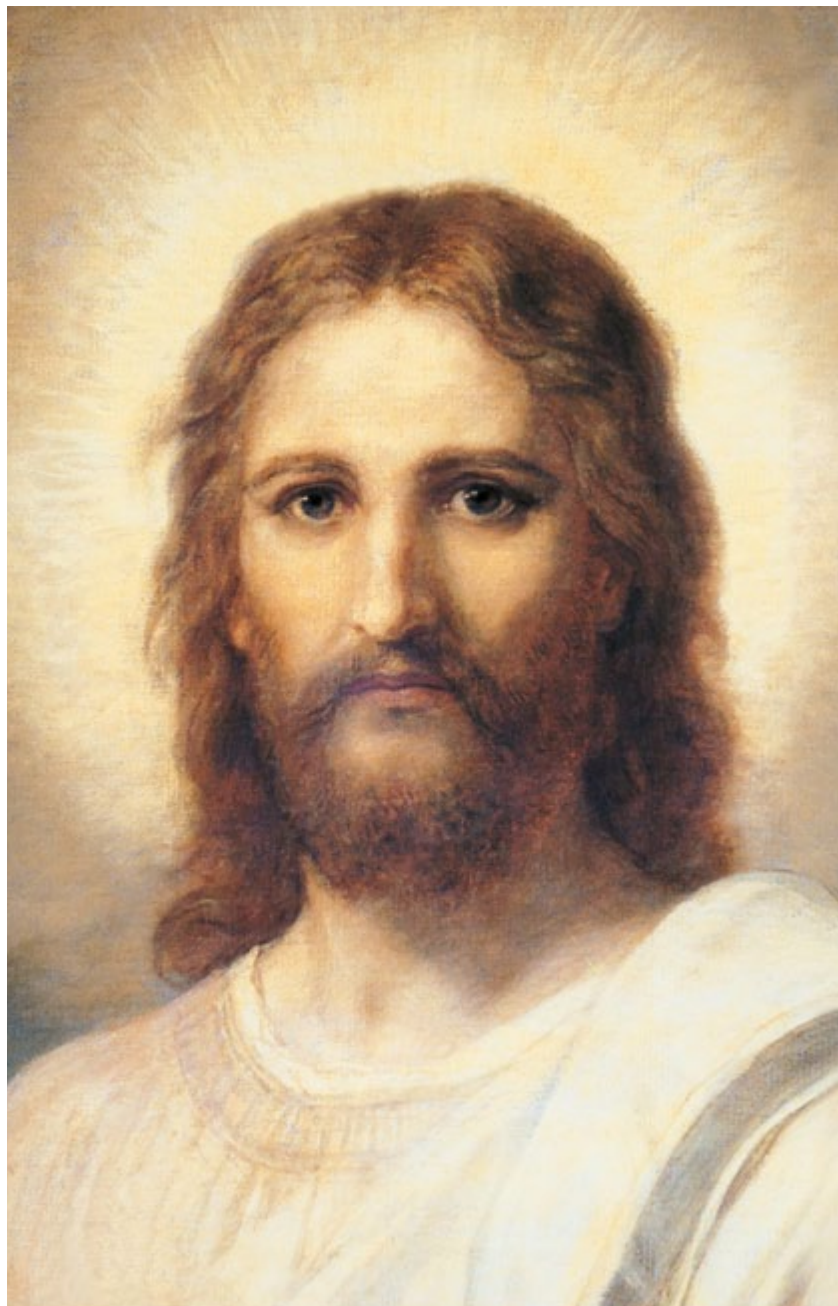
Pomoć pri podučavanju

Rasprave u manjim grupama »većem broju ljudi dalju] priliku da sudjeluju u lekciji. Pojedinci koji obično oklijevaju sudjelovati mogu iznijeti ideje u manjoj grupi koje inače ne bi iznijeli pred cijelom grupom« (*Podučavanje, nema većeg poziva* [1999], 161).

Napomene

1. »A Big Christmas Hug from Pres. Smith«, *Church News*, 25. prosinca 1971, 3.
2. »A Big Christmas Hug from Pres. Smith«, 3.
3. »Christmas Greetings from President Joseph Fielding Smith to the Members of the Church throughout the World«, *Church News*, 19. prosinca 1970, 3.
4. *The Restoration of All Things* (1945), 279–280.
5. Personal correspondence, citirano u *Doctrines of Salvation*, ur. Bruce R. McConkie, 3 sv. (1954–1956), 1:11.
6. Osobna prepiska, citirano u *Doctrines of Salvation*, 1:32–33.
7. *Answers to Gospel Questions*, sabrao Joseph Fielding Smith ml., 5 sv. (1957–1956), 2:134, 136.
8. »Salvation for the Dead«, *Improvement Era*, prosinac 1942, 780–781; vidi i *Doctrines of Salvation*, 2:259.
9. »Christmas Greetings«, 3.
10. *The Restoration of All Things*, 278–279, 281–282, 286; razgodci su standardizirani.

»Vapimo za danom kada će Knez Mironosni doći.«

Priprema za dolazak našega Gospodina

»Pripravite put Gospodinu, poravnajte mu stazu, jer je vrijeme njegovo blizu« (NiS 133:17).

Iz života Josepha Fieldinga Smitha

Predsjednik Joseph Fielding Smith jednom je rekao skupini svetaca posljednjih dana da se »moli za kraj svijeta«. Rekao je: »Kada bi došao sutra, bilo bi mi drago.« Kao odgovor na tu izjavu, javila se žena, dovoljno glasno da je drugi čuju. »O, nadam se da neće«, rekla je.

Dijeleći ovo iskustvo nešto kasnije, predsjednik Smith je podučio:

»Ne želite li da dođe kraj svijeta?

Većina ljudi ima pogrešnu ideju o tome što kraj svijeta znači...

Kada Krist dođe bit će kraj svijeta... Neće biti rata, meteža, zavisti, laži; neće biti opaćine. Ljudi će tad naučiti ljubiti Gospodina i obdržavati njegove zapovijedi, a ako ne, oni neće ostati ovdje. To je kraj svijeta i za to je Spasitelj molio kada su mu njegovi učenici prišli i rekli: 'Nauči nas moliti.' Što je učinio? Podučio ih je: 'Oče koji jesi na nebesima, sveti se ime tvoje, dođi kraljevstvo tvoje, budi volja tvoja kako na nebu, tako i na zemlji.' [Vidi Luka 11:1–2.]

Za to se molim. Gospodin se molio za kraj svijeta, pa tako i ja.«¹

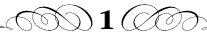
U propovijedima i zapisima, predsjednik Smith često je citirao proroštva iz Svetih pisama o posljednjim danima, ulozi Josepha Smitha u pripremi puta Gospodnjeg i Spasiteljevom dolasku na zemlju u slavi. Izrazio je svoje duboke osjećaje o tim proroštva u molitvi posvećenja hrama Ogden Utah:

»Kao što znadeš, o naš Bože, živimo u posljednje dane kada se pokazuju znaci vremena; kada unapređuješ svoje djelo u ovo

vrijeme; i kada smo već čuli glas onoga koji više u pustinji: Pripremite put Gospodinu i poravnajte mu staze [vidi Matej 3:3]...

O, naš Oče, vapimo za danom kada će Knez Mironosni doći, kada će zemlja odmoriti i pravednost biti pronađena ponovno na njezinu površju; i naša je molitva, izgovorena iz poniznih i skršenih srca, da opstanemo taj dan i budemo dostojni živjeti s njim koga si postavio da bude Kralj kraljeva i Gospodar gospodara, kojemu neka bude slava, čast, moć i snaga sada i zauvijek.«²

Naučavanja Josepha Fieldinga Smitha

Dolazak je Gospodnji blizu.

Brzo se približavamo velikom danu Gospodnjem, vremenu »utjehe«, kada će on doći u oblacima nebeskim kako bi se osvetio bezbožnima i pripremio zemlju za vladavinu mira za oni koji su voljni živjeti u njegovom zakonu [vidi Djela 3:19–20].³

Dogodile su se mnoge stvari... da utisnu u vjerne članove Crkve činjenicu da je dolazak Gospodnji blizu. Evanđelje je obnovljeno. Crkva je potpuno uspostavljena. Svećeništvo je dano čovjeku. Razne rasporedbe od početka su objavljene, a njihovi ključevi i ovlasti dane Crkvi. Izrael se okupljao i okuplja se u zemlji Sion. Židovi se vraćaju u Jeruzalem. Evanđelje se propovijeda u cijelom svijetu kao svjedočanstvo svakom narodu. Hramovi se izgrađuju, a u njima se obavljaju uredbe za mrtve, kao i za žive. Srca djece okrenula su se očevima, i djeca traže svoje mrtve. Savezi koje je Gospodin obećao sklopiti s Izraelom u posljednje dane objavljeni su, a tisuće okupljenog Izraela stupili su u njih. Stoga djelo Gospodnje napreduje, a sve ove stvari znakovi su skorog dolaska našeg Gospodina...

Riječi proroka brzo se ispunjavaju, ali to se događa po tako prirodnom načelima da nas većina ne uspijeva to vidjeti.

Joel je obećao da će Gospodin izliti svog duha na svako tijelo: sinovi i kćeri će proricati, starci će snivati snove, a mladići vidjeti viđenja [vidi Joel 2:28–29]...

Među znacima posljednjih dana bilo je povećanje učenja. Danielu je bilo zapovjedbano da »drži u tajnosti ove riječi i zapečati ovu knjigu

[njegovog proroštva] do vremena svršetka! [A u taj dan] mnogi će tumarati«, rekao je, »i bezakonja će rasti«. (Daniel 12:4.) Zar ljudi i danas ne »tumaraju« kao što nikada prije nisu u povijesti svijeta...

Nije li se spoznaja povećala? Je li ikada postojalo doba u povijesti svijeta kada je toliko znanja izliveno na ljude? No, sa žalošću kažem, riječi su Pavlove istinite – ljudi »uvijek uče, a nikada ne mogu doći k pravoj spoznaji istine«. (2. Timoteju 3:7.)...

Nismo li imali glasine o ratovima? [Vidi NiS 45:26.] Nismo li imali ratove, takve ratove kakve svijet nikada prije nije vidio? Nema li danas komešanja među narodima i nisu li vladari uznemireni? Nisu li se kraljevstva srušila i velike promjene dogodile među narodima? Cijela je zemlja u metežu. O potresima na raznim mjestima izvješćuje se svaki dan [vidi NiS 45:33]...

No, stari svijet nastavlja sa svojim poslom obraćajući vrlo malu pažnju na sve što je Gospodin rekao i na sve znakove i pokazatelje koji su dani. Ljudi su otvrdnuli svoja srca i kažu »kako Krist odlaže dolazak svoj sve do svršetka zemlje«. (NiS 45:26.)⁴

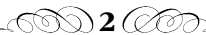
Ne tako davno, postavljeno mi je pitanje znam li kada će Gospodin doći. Odgovorio sam: »Da«, i sada odgovaram s »Da«. Znam kada će doći. Doći će sutra. Imamo njegovu riječ. Dopustite mi da pročitam:

»Gle, zove se danas sve do dolaska Sina Čovječjega, i to je zaista dan žrtve, dan prikupljanja desetine od naroda mojega, jer onaj koji daje desetinu, izgorjeti neće za dolaska njegova.«

Sada slijedi propovijed koja govori dovoljno o desetini.

»Jer nakon danas dolazi spaljivanje – ovo se kaže onako kako Gospod govori – jer, zaista, kažem, sutra će svi oholice i koji opčinu čine biti poput strnjike, i ja ću ih spaliti, jer ja sam Gospod nad Vojskama, a poštediti neću nikoga koji u Babilonu ostane.« [NiS 64:23–24.]

Znači, kažem da Gospodin dolazi sutra. Stoga budimo pripravní.⁵

Bit će osude kada Krist dođe.

Usporedba koju je Gospodin podučio o žitu i ljulju odnosi se na posljednje dane. Prema priči sijač je posadio dobro sjeme u svoje

polje, ali, dok je spavao, došao je neprijatelj i posijao ljulj. Kada su mladice počele nicati, sluge su željeli otići i počupati ljulj, ali im je Gospodin zapovjedio da pusti i žitu i ljulju da izrastu zajedno do trenutka žetve, kako ne bi iščupali nježno žito dok uništavaju ljulj. Zatim će, na kraju žetve, otići i sakupiti žito, a ljulj povezati za spaljivanje. U pojašnjenju ove usporedbe, Gospodin je rekao učenicima da je »žetva... svršetak svijeta, a žeteoci su anđeli«. [Vidi Matej 13:24–30, 36–43; NiS 86.]⁶

Žito i ljulj rastu zajedno i rasli su u istom polju sve ove godine, ali bliži se dan kada će žito biti sabrano, a i ljulj će se sabrati za spaljivanje, i doći će do razdvajanja, pravednih od opakih, i doličuje svakom od nas da obdržavamo zapovijedi Gospodnje, da se pokajemo za naše grijehе, da se okrenemo k pravednosti, ukoliko u našim srcima postoji potreba za pokajanjem.⁷

Izgradimo i osnažimo članove Crkve u vjeri u Boga; doista nam to treba. Ima toliko utjecaja na djelu da nas podijeli, među članovima Crkve, i dogodit će se, jedan od ovih dana u bližoj budućnosti odvajanje žita od ljulja, a mi smo ili žito ili ljulj. Bit ćemo ili na jednoj ili na drugoj strani.⁸

Doći će dan kada nećemo imati *ovaj* svijet. Promijenit će se. Dobit ćemo bolji svijet. Dobit ćemo svijet koji je pravedan, jer kad Krist dođe, on će očistiti zemlju.

Pročitajte što je zapisano u našim Svetim pismima. Pročitajte što je on sam rekao. Kada dođe, očistiti će ovu zemlju od svake njezine opačine, i, govoreći o Crkvi, rekao je da će poslati svoje anđele i oni će skupiti iz njegovog kraljevstva, koje je Crkva, sve stvari koje vrijedaju [vidi Matej 13:41].⁹

Dan velik i strašan ne može biti nijedan drugi već dolazak Isusa Krista da uspostavi svoje kraljevstvo u moći među pravednima na zemlji i očisti zemlju od svake zloće. To neće biti dan straha i koji će uzrokovati strepnju u srcima pravednika, već će biti velik dan straha i užasa za bezbožne. To smo čuli iz riječi našeg Spasitelja, kako je podučio svoje učenike [vidi Matej 24; Josip Smith 1].¹⁰

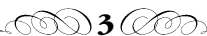
Bit će osude kada Krist dođe. Obaviješteni smo da će knjige biti otvorene, mrtvima će biti suđeno prema onome što je zapisano u knjigama i među knjigama bit će knjiga života [vidi Otkrivenje 20:12].

*»Brzo se približavamo velikom danu Gospodnjem, vremenu
'utjehe', kada će on doći u oblacima nebeskim.«*

Mi ćemo vidjeti te stranice. Vidjet ćemo sebe onakvima kakvi jesmo, i trebamo razumjeti s pravednim razumijevanjem da će sud koji će nam biti izrečen biti pravedan i istinit, bez obzira došli mi u kraljevstvo Božje... da primimo ove velebne blagoslove ili smo protjerani.¹¹

Molim svece posljednjih dana da stoje čvrsto i vjerno u izvršavanju svake dužnosti, obdržavajući zapovijedi Gospodnje, poštujući svećeništvo, da bismo mogli stati kad Gospodin dođe – bili mi živi ili mrtvi, to nije bitno – da budemo dionici ove slave.¹²

Kako bismo se pripremili za Gospodinov dolazak, trebamo bdjeti, moliti i dovesti naše domove u red.

Ima mnogo događaja u svijetu danas koji ukazuju na to da se velik dan Gospodnji približava kada će se Otkupitelj ponovno pokazati da uspostavi svoje kraljevstvo u pravednosti za pripremu tisućljetne vladavine. U međuvremenu, dužnost je članova Crkve da teže spoznaji i da se pripreme proučavanjem i vjerom za dolazak tog velikog i veličanstvenog dana.¹³

Ne trebamo se brinuti o trenutku i vremenu kada će Krist doći, već trebamo bdjeti, moliti i biti spremni.¹⁴

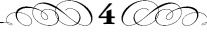
Ponekad me smeta kada neki naši starješine koji, kada govore, kažu da će Gospodin doći kada svi postanemo dovoljno pravedni da ga primimo. Gospodin neće čekati na nas da postanemo pravedni. Kada bude spreman doći, on će doći – kada se kalež opačine napuni – i ako tada nismo pravedni, neće biti dobro za nas jer ćemo biti ubrojani među bezbožne, i bit ćemo poput strnjike pometeni s lica zemaljskog jer Gospodin kaže da opačina neće opstati.¹⁵

Hoćemo li nastaviti drijemati u potpunom zaboravu ili ravnodušnosti prema svemu što nam je Gospodin dao kao upozorenje? Kažem vam: »Dakle: bdijte, jer ne znate u koji dan dolazi vaš Gospodin!

Ovo zapamtite: kad bi domaćin znao u koju će noćnu stražu doći lopov, bdio bi i ne bi dopustio da mu prokopa kuću!

Zato i vi budite pripravnici, jer će Sin Čovječji doći u čas kad se ne nadate.« (Matej 24:42–44.)

Osvrnimo se na ovo upozorenje koje je dao Gospodin i dovedimo naše domove u red te budimo spremni za dolazak Gospodina.¹⁶

Sveci posljednjih dana mogu biti oruđa u Božjim rukama da pripreme ljude za Gospodinov dolazak.

Ne bi li bilo iznimno neobično kada bi Gospodin došao i počeo svoju vladavinu mira, osvetio se opakima, očistio zemlju od grijeha, a da nije poslao glasnike da pripreme put pred njim? Trebamo li očekivati da će Gospodin doći suditi svijetu, a da mu prvo ne da upozorenje i pripremi sredstvo za bijeg za sve koji će se pokajati?

Noa je bio poslan svijetu da ga upozori na potop. Da su ljudi poslušali uspjeli bi pobjeći. Mojsije je bio poslan voditi Izrael u obećanu zemlju da ispuni obećanja dana Abrahamu. Ivan Krstitelj bio je poslan pripremiti put za Kristov dolazak. U svakom slučaju poziv je došao kroz otvaranje nebesa. Izaija, Jeremija i drugi proroci bili su poslani upozoriti Izrael i Judu prije nego što ih je zadesilo rasipanje i sužanjstvo. Da su se osvrnuli bile bi zapisane drugačije stranice povijesti. Imali su svoju priliku da čuju; bili su upozoreni i imali su sredstvo za bijeg koje su odbacili.

Gospodin je obećao da će imati jednak interes za čovječanstvo prije svog drugog dolaska.¹⁷

Joseph Smith bio je poslan pripremiti put za ovaj drugi dolazak, proglašavanjem punine evanđelja i udjeljivanjem svim ljudima način za bijeg od zloće i prijestupa.¹⁸

Ivan je na Patmosu vidio u viđenju u posljednje dane »anđela gdje leti u najvišem dijelu neba noseći jednu neprolaznu radosnu vijest koju mu je trebalo navijestiti stanovnicima zemlje: svakom narodu i plemenu, jeziku i puku«. [Otkrivenje 14:6.]

Za ispunjenje ovog obećanja, Joseph Smith je izjavio da je Moroni, drevni prorok s ovog kontinenta, a sada uskršli, podučio ga je evanđelju, dajući mu upute vezano uz obnovu svih stvari kao prethodnicu za Kristov dolazak. I Gospodin je rekao: »Jer gle, Gospod Bog posla anđela što više posred nebesa govoreći: Pripravite

Kada je anđeo Moroni posjetio mladog Josepha Smitha, proricao je o Spasiteljevom drugom dolasku (vidi Josip Smith 2:36–41).

put Gospodinu, poravnajte mu stazu, jer je vrijeme njegovo blizu.« [NiS 133:17.]

Prihvatajući to kao istinu, sveci posljednjih dana vjeruju da je komunikacija uspostavljena s nebesima u suvremeno doba, a sada je »evanđelje kraljevstva« poslano kao svjedočanstvo svijetu prije nego što Krist dođe [vidi Matej 24:14].¹⁹

Sveci posljednjih dana mogu biti smatrani čudnima i neobičnima u vjerovanju da su oni pozvani ispuniti ovo Sveto pismo [Matej 24:14], no s potpunim je pouzdanjem Gospodin govorio da oni marljivo šalju misionare u sve dijelove svijeta. Štoviše, kada svi narodi čuju ovu poruku kako je objavljena u ove posljednje dane, tada se možemo nadati dolasku našeg Gospodina i Spasitelja Isusa Krista jer u taj će dan svi narodi biti upozoreni glasniciima koji su im poslani u skladu s Gospodinovim obećanjem.²⁰

Evandjelje je za sve ljude i Crkva će biti uspostavljena posvuda, u svim narodima, do krajeva zemaljskih, prije drugog dolaska Sina Čovječjega...

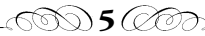
Pružio je svoju ruku po drugi puta da sabere Izrael u Crkvu, a ovaj će put podići zajednice svojih svetaca u svim narodima.²¹

Iz molitve posvećenja hrama Ogden Utah:

O Oče, ubrzaj dan kad će pravednost prevladati; kada će vladari naroda otvoriti svoje granice za propovijedanje evandjelja; kada će se vrata spasenja širom otvoriti za iskrene, čestite i dobre među svakim narodom.

Molimo se za širenje istine; molimo za misionarsko djelo; tražimo snagu i brojeve i sredstva da proglasimo tvoje vječne istine većem broju tvoje druge djece u svakom narodu, među svakim rodom, govoreći svaki jezik...

Naša je želja da budemo oruđa u tvojim rukama da pripremimo narod za dolazak tvog Sina.²²

Tisućljetnica će biti vrijeme mira i vrijeme rada u djelu Gospodnjem.

Pravedni će se radovati kad on dođe, jer će tada mir doći na zemlju, pravednost ljudima, i onaj isti duh mira, radosti i sreće koji je prevladavao ovim kontinentom dvije stotine godina [vidi 4. Nefi 1:1–22] bit će ponovno uspostavljen među ljudima i naposljetku će postati univerzalni, i Krist će vladati kao Gospodar gospodara i Kralj kraljeva tisuću godina. Radujemo se tom vremenu.²³

Tisuću će godina to sretno vrijeme mira prevladavati i s vremenom će svi stanovnici zemlje biti dovedeni u stado Crkve.²⁴

Evangelje će biti podučavano daleko snažnije i s većom moću tijekom tisućljetnice, dok ga svi stanovnici zemlje ne prihvate.²⁵

Umjesto da bude vrijeme odmora, Tisućljetnica će biti vrijeme kada će svi raditi. Lijenost neće postojati, provodit će se bolje metode, neće toliko vremena odlaziti na svakodnevne poslove i više će se vremena dati stvarima Kraljevstva. Sveci će biti zaposleni u hramovima koji će biti izgrađeni u svim dijelovima zemlje. Zapravo, toliko zaposleni da će hramovi zauzimati većinu vremena.²⁶

Bit će smrtnosti na licu zemaljskom tijekom tisuću godina zbog velikog djela koje treba biti ispunjeno, djelo spasenja za mrtve. Tijekom tih tisuću godina mira velebno će djelo Gospodnje biti u hramovima, a u te će hramove ljudi ići raditi za one koji su preminuli i koji čekaju da ove uredbe koje se odnose na njihovo spasenje za njih izvrše oni koji još uvijek žive u smrtnosti na zemlji.²⁷

Naša je dužnost spasiti mrtve i to će se djelo nastaviti tijekom Tisućljetnice dok svi ne budu podareni i zapečaćeni koji imaju pravo na taj blagoslov.²⁸

Svi oni koji su umrli u Kristu ustat će iz mrtvih, za njegova dolaska, i živjet će na zemlji kao što će Krist biti na zemlji tijekom tisućljetnice. Oni neće ostati ovdje cijelo vrijeme tijekom tisuću godina, ali će se družiti s onima koji su još u smrtnom životu. Ti uskrslj sveci, i sam Spasitelj, doći će dati upute i vodstvo; objaviti nam one stvari koje trebamo znati; dati nam informacije o djelu u hramovima Gospodnjim kako bismo mogli činiti djelo koje je presudno za spasenje dostojnih ljudi.²⁹

Gospodin je rekao kroz svoje slugе da će tijekom Tisućljetnice oni koji su preminuli i primili uskrsnuće osobno objaviti onima koji su još u smrtnosti sve informacije koje su potrebne za dovršenje djela za one koji su preminuli iz ovog života. Tada će mrtvi imati povlasticu obznani stvari koje žele i koje imaju pravo primiti. Na ovaj način nijedna duša neće biti zanemarena i djelo će Gospodnje biti usavršeno.³⁰

Molim se svaki dan svog života da Gospodin ubrza svoje djelo... Molim se za kraj svijeta jer želim bolji svijet. Želim Kristov dolazak. Želim vladati u miru. Želim da dođe vrijeme kada će svaki čovjek moći živjeti u miru i u duhu vjere, poniznosti i molitve.³¹

Prijedlozi za proučavanje i podučavanje

Pitanja

- Kako zapis u dijelu »Iz života Josepha Fieldinga Smitha« utječe na vaše razmišljanje o svršetku svijeta?
- Kako nam proroštva spomenuta u 1. odsjeku pomažu pripremiti se za dolazak Gospodnji?
- U 2. odsjeku, proučite naučavanja predsjednika Smitha o usporedbi o žitu i ljulju. Što mi možemo učiniti da budemo »žito«? Što možemo učiniti da pomognemo našim obiteljima i drugima?
- Dok se pripremamo za Gospodinov dolazak, što mislite da znači »bdjeti [i] moliti«? Što mislite da znači »dovesti naše domove u red«? (Vidi 3. odsjek.)
- Predsjednik Smith je molio: »Naša je želja da budemo oruđa u tvojim rukama da pripremimo narod za dolazak tvog Sina« (4. odsjek). Na koje načine mi možemo pomoći drugima u pripremi za Gospodinov dolazak?
- Proučite 5. odsjek. Na koje načine možemo imati koristi od spoznaje što će se dogoditi u Tisućljetnici?

Povezani stihovi iz Svetih pisama

Psalmi 102:16; Izaija 40:3–5; Jakovljeva 5:7–8; NiS 1:12; 39:20–21; 45:39, 56–59

Pomoć pri podučavanju

»Krunska je moć podučavanja evanđelja, koja može uvjeriti i obratiti, očita kada nadahnuti učitelj kaže: 'Znam moću Duha Svetoga, objavama Duha Svetoga mojoj duši, da je nauk koji podučavam istinit'« (Bruce R. McConkie, citirano u *Podučavanje, nema većeg poziva*, [1999], 43).

Napomene

1. *The Signs of the Times* (1943), 103–105.
2. »Ogden Temple Dedicatory Prayer«, *Ensign*, ožujak 1972, 10–11.
3. *The Restoration of All Things* (1945), 302.
4. Conference Report, travanj 1966, 12–14.
5. Conference Report, travanj 1935, 98; vidi i *Doctrines of Salvation*, ur. Bruce R. McConkie, 3 sv. (1954–1956), 3:1.
6. »Watch Therefore«, *Deseret News*, 2. kolovoza 1941, Church section, 2; vidi i *Doctrines of Salvation*, 3:15.
7. Conference Report, travanj 1918, 156–157; vidi i *Doctrines of Salvation*, 3:15–16.
8. »How to Teach the Gospel at Home«, *Relief Society Magazine*, prosinac 1931, 688; vidi i *Doctrines of Salvation*, 3:16.
9. Conference Report, travanj 1952, 28; kurziv u izvorniku.
10. »The Coming of Elijah«, *Ensign*, siječanj 1972, 5.
11. »The Reign of Righteousness«, *Deseret News*, 7. siječnja 1933, 7; vidi i *Doctrines of Salvation*, 3:60.
12. Conference Report, travanj 1935, 99; vidi i *Doctrines of Salvation*, 3:38.
13. *Answers to Gospel Questions*, sabrao Joseph Fielding Smith ml., 5 sv. (1957–1966), 5:xii.
14. »A Warning Cry for Repentance«, *Deseret News*, 4. svibnja 1935, Church section, 6.
15. »A Warning Cry for Repentance«, 8.
16. Conference Report, travanj 1966, 15.
17. »A Peculiar People: Modern Revelation – The Coming of Moroni«, *Deseret News*, 6. lipnja 1931, Church section, 8; vidi i *Doctrines of Salvation*, 3:3–4.
18. »A Peculiar People: Prophecy Being Fulfilled«, *Deseret News*, 19. rujna 1931, Church section, 6.
19. »A Peculiar People: Modern Revelation – The Coming of Moroni«, 8; vidi i *Doctrines of Salvation*, 3:4–5.
20. »A Peculiar People: Prophecy Being Fulfilled«, *Deseret News*, 7. studenoga 1931, Church section, 6; vidi i *Doctrines of Salvation*, 3:6.
21. Conference Report, British Area General Conference 1971, 176.
22. »Ogden Temple Dedicatory Prayer«, 9, 11.
23. »The Right to Rule«, *Deseret News*, 6. veljače 1932, Church section, 8.
24. »Priesthood – Dispensation of the Fulness of Times«, *Deseret News*, 19. kolovoza 1933, 4; vidi i *Doctrines of Salvation*, 3:66.
25. »Churches on Earth During the Millennium«, *Improvement Era*, ožujak 1955, 176; vidi i *Doctrines of Salvation*, 3:64.
26. *The Way to Perfection* (1931), 323–324.
27. »The Reign of Righteousness«, 7; vidi i *Doctrines of Salvation*, 3:58.
28. »Question Answered«, *Deseret News*, 13. siječnja 1934, Church section, 8; vidi i *Doctrines of Salvation*, 2:166.
29. »The Reign of Righteousness«, 7; vidi i *Doctrines of Salvation*, 3:59.
30. »Faith Leads to a Fulness of Truth and Righteousness«, *Utah Genealogical and Historical Magazine*, listopad 1930, 154; kurziv uklonjen; vidi i *Doctrines of Salvation*, 3:65.
31. *The Signs of the Times*, 149.

Popis vizualnih prikaza

- Naslovnica: Background © Artbeats.
- Stranica 5: *Mladi Joseph Fielding Smith proučava Mormonovu knjigu*, Michael T. Malm. © Michael T. Malm.
- Stranica 34: Detalj sa slike *Ugledah svjetlost*, Jon McNaughton. © Jon McNaughton.
- Stranica 40: Detalj sa slike *Jahve mu pokaza svu zemlju*, Waltera Ranea. © Intellectual Reserve, Inc.
- Stranica 46: *(Krist) Izbavljenje izgubljenog jaganjca*, Minerva Teichert.
- Stranica 51: *Posljednja večera*, Simon Dewey. © Simon Dewey.
- Stranica 56: Detalj s fotografije © Corbis. Zabranjeno umnožavanje, preuzimanje ili distribuiranje.
- Stranica 59: Detalj sa slike *Napuštanje Edenskog vrta*, Joseph Brickey. © 1998. Joseph Brickey.
- Stranica 64: Detalj sa slike *Krist u Getsemaniju*, Heinricha Hofmanna. S ljubaznošću C. Harrison Conroy Co., Inc.
- Stranica 92: Detalj sa slike *Isus uspostavlja sakrament*, Garyja E. Smitha. © 1982. Gary E. Smith.
- Stranica 102: *Joseph i Hyrum Smith stoje pored rijeke*, Theodore S. Gorka. © 1996. Intellectual Reserve, Inc.
- Stranica 107: Detalj sa slike *Prvo videenje*, Dela Parsona. © 1987. Intellectual Reserve, Inc.
- Stranica 110: *Mučeništvo Josepha i Hyruma*, Gary E. Smith. © 1984. Intellectual Reserve, Inc.
- Stranica 126: *Anđeo pokazuje zlatne ploče Josephu Smithu, Oliveru Cowderyju i Davidu Whitmeru*, William L. Maughan. © 1988. William L. Maughan.
- Stranica 130: *Osmorica svjedoka gledaju ploče Mormonove knjige*, Harold T. (Dale) Kilbourn. © Dale Kilbourn.
- Stranica 140: Detalj sa slike *Isus podučava ljude pored obale*, Jamesa Tissota.
- Stranica 148: *Obnova Melkisedekovog svećeništva*, Minerva Teichert. S ljubaznošću Muzeja crkvene povijesti.
- Stranica 152: *Ilija se ukazuje u hramu u Kirtlandu*, Daniel A. Lewis. © 2007. Daniel A. Lewis.
- Stranica 168: Detalj sa slike *Moje krštenje u Kijevu*, Mykole Krisachenka. S ljubaznošću Muzeja crkvene povijesti.
- Stranica 178: Detalj sa slike *Pavao podjeljuje Duha Svetoga*, Michaela T. Malma. © 2006. Michael T. Malm.
- Stranica 222: Detalj sa slike *Gospodina molitva*, Jamesa Tissota.
- Stranica 238: Detalj sa slike *Riječ mudrosti objavljena*, Kennetha A. Corbetta. © Kenneth A. Corbett.
- Stranica 244: *Što imam, to ti dajem*, Walter Rane. © Intellectual Reserve, Inc.

Stranica 254: Fotografija s ljubaznošću Knjižnice i arhiva crkvene povijesti.

Stranica 272: Detalj sa slike *Alma i Amulek u zatvoru*, Gary L. Kapp. © Gary L. Kapp.

Stranica 300: Detalj sa slike *Evo Jaganjca Božjeg*, Waltera Ranea. © Intellectual Reserve, Inc.

Stranica 303: *Krist u hramu*, Heinrich Hofmann. S ljubaznošću C. Harrison Conroy Co., Inc.

Stranica 308: Detalj sa slike *Lik Kristov*, Heinricha Hofmanna. S ljubaznošću C. Harrison Conroy Co., Inc.

Stranica 313: *Drugi dolazak*, Harry Anderson. © Intellectual Reserve, Inc.

Stranica 315: *Andeo Moroni ukazuje se Josephu Smithu*, Tom Lovell. © 2003. Intellectual Reserve, Inc.

Kazalo

B

Benson, Ezra Taft, 27

Bog Otac. *Vidi* Nebeski Otac

Božić, 299–300, 305–306

Vidi i Isus Krist

Brak

celestijalni, bit će dostupan svima vjernima, 192–193

celestijalni, je krunska uredba evanđelja, 189

postaje slađi kad muž i žena zajedno žive evanđelje, 194

priprema djece i mladih za, 193–194

sveta priroda, 190

traje vječno u evanđeoskom naumu, 189–190

vjernost, donosi sreću i vječne blagoslove, 191–192

Vidi i Moć pečaćenja; Obitelji; Roditelji

C Ć

Crkva Isusa Krista svetaca posljednjih dana

je Božje kraljevstvo na zemlji, 117–118

je organizirana da pomogne pojedincima i obiteljima pronaći radost i vječni život, 117–118

ljubav u njoj, postavlja primjer svijetu, 248–249

obnova, nakon stoljeća otpada, 116–117

pomaže roditeljima podučavati djecu, 118–119

pomoćne organizacije u, 118–119

povlastica članstva u, 118

proširit će se diljem svijeta, 121–122

služenje u, izraz zahvalnosti za Gospodinovo služenje nama, 119–121

vodi je Isus Krist, 117–118

Ćudoređe, zakon, 205, 239–240

D

Dar Duha Svetoga. *Vidi* Duh Sveti, dar

Dom. *Vidi* Brak; Kućna obiteljska večer; Obitelj; Roditelji

Druge vjere, poštivanje, 263–264

Drugi dolazak Isusa Krista je blizu, 310–311

priprema za, 314–317

sud u vrijeme, 311, 312

svijet će biti očišćen u vrijeme, 240, 312

Duh Sveti

Joseph Fielding Smith prima vodstvo, u svojoj obitelji, 177, 179 misija, 180–181

moć, da govori pojednim dušima, 180–181

neće prebivati u neposvećenim hramovima, 183

očituje istinu svim ljudima, 142–143, 180

Duh Sveti, dar

i naum spasenja, 62

omogućava nam da imamo Duha Svetoga kao stalnog suputnika, 181–183

polaganjem ruku, 181
 priprema za primanje blagoslova,
 182–183
 vodi k objavama koje usmjera-
 vaju osobne živote, 183–184
 Dužnost, osobna odgovornost za,
 281–282

E

Evangelje
 je jedina nada svijeta, 57, 263–264
 je za sve ljude, 122, 256
 obnovljeno kroz Josepha Smitha,
 107–108, 257
 punina, nalazi se jedino u obno-
 vljenoj Crkvi, 257–258
 treba propovijedati u jednostav-
 nosti, 262
 usredotočeno je na obitelj, 74

G

Grant, Heber J., 138, 147

H

Hinckley, Gordon B., 1
 Hramsko djelo
 je djelo ljubavi, 217
 okreće srca precima, 209, 211,
 212, 214
 pomaže upotpuniti obiteljsku
 organizaciju od naraštaja do
 naraštaja, 217–218
Vidi i Ilija; Moć pečaćenja; Obi-
 teljska povijest

I

Ilija
 Duh Ilijin, 209, 211
 obnovio moć pečaćenja, 211–212
Vidi i Hramsko djelo; Moć pečaćenja; Obiteljska povijest

Isus Krist
 djetinjstvo i mladost, 302–304
 donosi spasenje od grijeha,
 59–62
 donosi spasenje od pada, 59–62
 drugi dolazak, 309, 310–311,
 314–317
 i Joseph Smith, 104–106
 je Jedinorođeni Sin Božji, 48–49
 je veliki primjer svećeničkog
 služenja, 163
 ljubav Josepha Fieldinga Smitha
 za, 47–48
 napredovao od milosti do mi-
 losti dok nije primio puninu,
 302–304
 ostati odan svjedočanstvu o,
 50–52
 patnja, u Getsemaniju i na križu,
 59–62, 95–97
 pomirenje, 42, 50, 59–65, 95–97,
 104–105, 304–305
 postati sinovi i kćeri, 50
 rođenje, 50, 301–306
 sjećanje, kroz sakrament, 95)–99
 sjećanje, u božićno vrijeme,
 299–302, 305–307
 slijediti primjer, 52–53, 163, 230
 stjecanje svjedočanstva o, 51
 sveci posljednjih dana vjeruju u,
 48–49
 sve je usredotočeno na i oko
 njega, 49
 uloga, u naumu spasenja, 42–43,
 50, 59–65, 105
 u ovoj rasporedbi, 50–52
 usmjerava Crkvu, 117–118
 uvodi sakrament, 93–94
 vjerovanje u, 82–83
Vidi i Drugi dolazak Isusa Krista;
 Pomirenje Isusa Krista

J

- Jezik, pobožnost, 238
 Joseph Fielding Smith. *Vidi* Smith, Joseph Fielding
 Joseph Smith. *Vidi* Smith, Joseph

K

- Ključevi svećeništva
 definicija, 149
 nad cijelom Crkvom, drži predsjednik Crkve, 153
 obnovljeno preko nebeskih glasnika kroz Josepha Smitha, 150–152
 poštivanje onih koji obnašaju, 147, 149, 153–154
- Krštenje
 dvostruka narav, 121
 i naum spasenja, 49
 Josepha Fieldinga Smitha, 141
 kao uskrsnuće iz života grijeha u život duhovnosti, 170
 ne trebaju djeca mlađa od osam godina, 170–172
 savez, 172–173
 uranjanjem, simbol, 167, 169–170
 vjernost nakon primanja, 174–175
- Kućna obiteljska večer, 204
Vidi i Obitelj; Roditelji
- Kušnje, donose koristi, 240

L

- Lee, Harold B., 30
- Ljubav
 i cijeniti ljude zbog njih samih, 249–251
 izražena kroz služenje, 248–249
 Joseph Fielding Smith uči, od svoje kobile Junie, 249–250
 među svecima posljednjih dana, 247–248

- povećana spoznajom da su svi ljudi Božja djeca, 246–248
 uključuje da praštamo i tražimo dobro u drugima, 248
 za Gospodina i druge, vodi prema skladu sa svim svetim zakonima, 251–252

M

- Misionarski rad
 donosi nadu i mir svijetu, 263–264
 i dijeljenje punine evanđeoskih blagoslova, 257–258
 Joseph Fielding Smith kao cjelodnevni misionar, 7–11, 255–256
 odgovornost svetaca posljednjih dana da sudjeluju u, 258–260
 potreba Crkve za više misionara, 261
 treba obavljati jednostavno i pomoću Duha, 262–263
- Moć pečaćenja
 i spasenje za mrtve, 215–216
 obnovljena kroz Iliju, 211–212
 priprema svece za spasenje u svojoj punini, 213–214
 spašava zemlju od uništenja, 213
Vidi i Hramsko djelo; Ilija; Obiteljska povijest
- Molitva
 iskazivanje zahvalnosti u, 273
 približava pojedince Bogu, 270–271
 primjer Josepha Fieldinga Smitha u, 267, 269, 274–275
 vapaj za pravednim željama u, 274–275
 vrijeme za, je uvijek, 271–273
 za razumijevanje nauka evanđelja, 145
 živjeti u skladu s, 273

Monson, Thomas S., 1

Mormonova knjiga

čita je Joseph Fielding Smith kao
dječak, 4–5, 137

osobno proučavanje, 132–134

osobno svjedočanstvo Josepha
Fieldinga Smitha o, 127, 81, 86

sadrži evanđelje, 127–128

stjecanje svjedočanstva o,
132–133

svjedoči o Isusu Kristu, 127–128

trojica i osmorica svjedoka,
128–131

N

Naum spasenja

i pomirenje Isusa Krista, 42, 50,
59–65, 105

prihvaćen radosno u predsmrtnič-
kom svijetu duhova, 58

uključuje pad, 58

uspostavio Nebeski Otac prije
stvaranja, 58

usredotočen je na obitelj, 65–67

Nebeski Otac

djelo, ostvariti besmrtnost i vječni
život, 41

je Otac duhova svih ljudi, 38,
246–247

ljubav, za nas, 39–42

naum, 42–43, 49, 57–67

obitelj, pripadnost svih ljudi, 38,
57, 246–247

osobine, 37–42

plače nad svojom neposlušnom
djecom, 41–42

poslao svog Jedinorođenog Sina,
42, 304

poziva sve ljude da dođu njego-
vom Ljubljenom Sinu, 43

spoznaja o, manjka u svijetu, 35,
37

vjerovanje u, 37–38, 82–83

želi da mu se vratimo, 42–43

Nevolja, donosi koristi, 241

O

Obitelj

i uzvišenje, 65–67

kako osnažiti, 73–74, 76–77

najvažnija organizacija za vrijeme
i vječnost, 28, 73–74

uspostavio Gospodin da traje
vječno, 74–76

Vidi i Brak; Kućna obiteljska ve-
čer; Moć pečaćenja; Obiteljska
povijest; Roditelji

Obiteljska povijest

je djelo ljubavi, 217

okreće srca precima, 209,
211–212

pomaže upotpuniti obiteljsku
organizaciju od naraštaja do
naraštaja, 217–218

Vidi i Ilija; Moć pečaćenja

Otpad, 116–117

P p

Packer, Boyd K., 18, 27

Pad Adama i Eve

bitan u naumu spasenja, 59

prevladan pomirenjem Isusa
Krista, 42, 59–62

usporedba s čovjekom koji je pao
u duboku jamu, 61–62

Pojedinačna odgovornost, 277–285

Pokajanje

i naum spasenja, 62–63, 84–85

je drugo načelo evanđelja, 84–85

misija Josepha Fieldinga Smitha
da pozove ljude na, 81–82

očituje milosrđe Nebeskog Oca i
Isusa Krista, 85–86

- odgovornost pomoći drugima da se pokaju, 88–89
 sada je vrijeme za, 87–88
 uključuje iskrenu tugu zbog grijeha i odvratanje od grijeha, 86–87
 zajedno s vjerom vodi k oprost, 81
- Pomirenje Isusa Krista
 sjećanje, u božićno vrijeme, 299–301, 305–306
 sjećanje kroz sakrament, 104–106
 spasenje kroz, 46–49, 304–305
 u Getsemaniju i na križu, 46–48, 104–106
 uskrsnuće kroz, 50–52, 71
 uspoređeno sa spašavanjem čovjeka iz duboke jame, 48
 zahvalnost za, 48
Vidi i Isus Krist
- Poslušnost. *Vidi* Zapovijedi
- posvećenje hrama, iskaz osobnog posvećenja, 211
- Potporno društvo
 je važno za djelo Crkve, 290–291
 osnivanje, 290
 vremenite i duhovne svrhe, 291–293
Vidi i Žene
- Predsjednik Crkve
 drži ključeve svećeništva nad cijelom Crkvom, 153
 neće zvesti Crkvu, 154
- Primjer, 203, 233–235, 241
- Prvo predsjedništvo, savjet od, 154
- Prvo viđenje
 dovelo Josepha Smitha da stoji na čelu posljednje rasporedbe, 106–107
 obnovilo pravu spoznaju o Bogu, 36
Vidi i Smith, Joseph
- R**
-
- Rad
 vrijednost, 277–281
 za spasenje, 282–284
- Radišnost. *Vidi* Rad
- Razlučivanje istine od laži, 138–139, 142–143
- Riječ mudrosti, 223–224, 237–238
- Roditelji
 odgovornost, za podučavanje istine svojoj djeci, 199–201
 održavaju kućnu obiteljsku večer, 204
 podučavaju djecu da budu čedni i kreposni, 205
 podučavaju djecu da mole, 204
 podučavaju djecu dok su mlada, 203
 pomažu djeci oduprijeti se neprijatelju, 199–200
 pravedni primjer, 202–203
 primaju pomoć od Crkve u odgovornostima, 201–202
 pripremaju djecu da budu roditelji, 206
 pripremaju djecu da svjedoče o istini i služe misije, 205
 upoznaju djecu sa Svetim pismima, 204
Vidi i Brak; Kućna obiteljska večer; Obitelj
- S Š**
-
- Sakrament
 Isus Krist uspostavlja, 93–94
 je sveta uredba, 94
 savezi sklopljeni kroz blagovanje, 98–99
 stav pri blagovanju, 98–99
 u sjećanje na pomirenje Isusa Krista, 95–97
 zapovijed da blagujemo, 94
- Sakramentalni sastanak, 93

- Skromnost, 205, 239–240
- Sloboda izbora, 282–284
- Služenje, 248–249
- Smith, Ethel Reynolds (druga supruga), 14–15, 19–21, 71–72, 187, 188, 287, 289
- Smith, Hyrum (djed)
mučeništvo, 3, 109–111
odanost, Josephu Smithu i Crkvi, 103, 108–111
poštenje, 109
služenje, 1, 3, 103
- Smith, Jessie Evans (treća žena), 21–22, 30–31, 188, 289
- Smith, Joseph
evanđelje obnovljeno kroz, 106–107
i Isus Krist, 104–105
kao objavitelj spoznaje o Kristu, 105
ključevi svećeništva obnovljeni kroz, 147, 150–152
osobno svjedočanstvo Josepha Fieldinga Smitha o, 104
pozvan stati na čelo posljednje rasporedbe, 106–107
Prvo viđenje, 36, 106
stjecanje svjedočanstva o misiji, 104
ujedinjen sa svojim bratom Hyrumom, 108–110
umorstvo, 3, 109–111
- Smith, Joseph F. (otac), 1, 3, 104, 137, 161, 197, 292
- Smith, Joseph Fielding
bliskost, s Bogom, 35
brak s Ethel Reynolds, 14–15, 187, 188
brak s Jessie Evans, 21–23, 188
brak s Louie Shurtliff, 6–7, 14, 187
- čita rukom pisana svjedočanstva Davida Whitmera i Olivera Cowderyja, 125
daje kaput misionaru u potrebi, 245
dijeli savjet s D. Arthurom Haycockom, 277
djetinjstvo, 3–5
govori s čovjekom koji je po prvi put uživao u propovijedi o Riječi mudrosti, 223–224
govori s rodoslovcem koji ne može objasniti svoj interes za obiteljsku povijest, 209, 211
hvali primjere pravednih svetaca posljednjih dana u vojsci, 233–235
iskazuje ljubav za Isusa Krista, 47–48
iskazuje ljubav za Josepha Smitha, 104
izriče molitvu posvećenja umjesto svog oca, 13–14
kao crkveni povjesničar, 17, 125
kao član Zbora dvanaestorice apostola, 15–19, 22–26, 115–116
kao predsjednik Crkve, 27–30
kao suprug, otac i djed, 19–20, 71–73, 187, 188–189, 199
krštenje, 167
ljubav, za ljude koje je podučavao, 81–82
milosrdna narav, 18–19, 82
misija, pozvati ljude na pokajanje i podići glas upozorenja, 18, 81–82, 223
moli javno na propovijedima, 269
moli za kraj svijeta, 309, 310
moli za prestanak oluje, 267, 269
moli za snagu da bude vjeran do kraja, 1, 269
moli za snagu nakon smrti svoje prve žene Louie, 267

- moli za sve ljude, 274–275
 nadahnut pomoći sinu obdržavati
     Riječ mudrosti, 177, 179
 naglašava važnost obitelji, 29,
     73–74
 nasljeđe, 1, 3, 103, 109–111
 objašnjava osobne razloge za
     služenje u Crkvi, 116
 objavljuje božićnu poruku, 301
 odlazi na sastanak unatoč prije-
     lom noge, 116
 osobno svjedočanstvo, 104
 pjeva u javnosti sa svojom ženom
     Jessie, 289
 počast, 25–26, 29, 31–32
 podučava evanđelje svojoj djeci,
     199
 pokazuje milosrđe čovjeku koji
     je prouzročio automobilsku
     nesreću s misionarima, 18
 pomaže svojoj majci u dužno-
     stima primalje, 250, 287
 pomaže svom ocu u administrativ-
     nim dužnostima, 13
 poštuje svećenička ključeve, 147,
     149
 poziva mladića da sjedne s njim
     na općem saboru, 245
 pozvan služiti u Zboru dvanae-
     storice, 15–18, 115
 predanost, proučavanju evanđe-
     lja, 4–5, 137, 138
 prisustvuje posvećenju hrama
     Salt Lake kao mladić, 6
 prisustvuje posvećenju hrama St.
     George Utah kao dijete, 115
 pronalazi mir u vrijeme smrti, 14,
     21, 25, 30–31, 57, 187, 188–189,
     233
 proučava Sveta pisma kao mla-
     dić, 4–5, 137
 provodi Božić s obitelji, 299
 pruža pažnju djevojčici u gomili,
     246
 rast Crkve tijekom predsjedništva,
     27
 rođenje, 1
 službeništvo, obilježeno strogo-
     ćom i praštanjem, 18–19
 služi cjelodnevnu misiju u Engle-
     skoj, 7–11, 255–256
 služi u Crkvi na mnogim dužno-
     stima, 13, 115–116, 157, 159
 služi u Europi na početku Dru-
     gog svjetskog rata, 22–25
 služi uz velike žene u Crkvi, 287,
     289
 smrt, 31
 tuguje zbog smrti druge žene,
     Ethel, 21, 188
 tuguje zbog smrti prve žene,
     Louie, 14, 187, 267
 tuguje zbog smrti treće žene,
     Jessie, 30–31, 188
 uči evanđelje od svojih roditelja,
     197, 199
 uči o ljubavi i prihvaćanju od
     kobile Junie, 249–251
 uči raditi kao mladić, 3–4,
     277–279
 uspostavlja dom i obitelj sa su-
     prugom Louie, 12–13
 vraća se u Englesku kao
     predsjednik Crkve, 256
 Smith, Julina Lambson (majka), 1, 3,
     197, 199, 250, 287
 Smith, Louie Shurtliff (prva žena),
     6–13, 187
 Smrt, tjelesna i duhovna, 60
 Spasenje
     pomoći drugima da pronađu,
         284–285
     tražiti osobno, 284–285
     Vidi i Naum spasenja
 Svećenički ključevi. *Vidi* Ključevi
     svećeništva

Svećeništvo

blagoslovi, ponuđeni svima, 159, 164, 295–296

Isus Krist veliki primjer, 162–164
obećanja dostojnim obnašateljima, 162–163

prisega i savez, 162–164
veličanje poziva u, 159–162, 164

Svetogrđe, 238–239

Svjetovnost

odgovara na pitanja o očitom
uspjehu svjetovnih ljudi,
240–241

ostaviti, 235–242

Šabat, 236–237

Štovanje

Boga, vodi k miru, 88

Boga, zahtijeva poznavanje Božjih osobina, 37–38

duh, tijekom sakramenta, 95, 99
na subotnji dan, 236–237

slijedenje primjera Isusa Krista,
52

vrhovno djelo, obdržavanje zapovijedi, 225, 229

T

Thompson, Mercy, 103

Tisućljetnica, 317–318

U

Učenje

i razlučivanje istine od laži,
138–139

iz Svetih pisama, 132–133,
139–141, 144

kroz proučavanje, vjeru i poslušnost, 142–143

kroz vodstvo od Duha Svetoga,
142–143

najvažnije, je učenje evanđelja,
138–139

od crkvenih vođa, 141

se povećava kroz pravedno življenje, 143–145

traženje, u mnogim područjima,
138–139

Upozorenje

misija Josepha Fieldinga Smitha
da podigne glas, 18, 81–82, 223
odgovornost svetaca posljednjih
dana da podignu glas, 88–89

Uskrснуće, 64–65

Ustrajnost do kraja, 1, 63, 66, 269

V

Vjera

i naum spasenja, 62–63

je prvo načelo evanđelja, 82–83
kročiti u, 83–84

s pokajanjem vodi k oprost, 81
u Nebeskog Oca i Isusa Krista,
37–38, 82–83

zahtijeva poznavanje Božjih osobina, 37–38

znači djelovanje, 83–84

Z z Ž

Zakon

poslušnost, potrebna za spasenje,
63

upravlja svemirom i Božjim kraljevstvom, 224–225

zakon svjedoka, 128–130

Zapovijedi

obdržavanje, pokazuje ljubav za
Gospodina, 225

obdržavanje, vodi k velikim blagoslovima, 64–65, 66, 227–231
odstupanje od, vodi ka gubitku
blagoslova, 226–227

Zbor dvanaestorice apostola, savjet
od, 154

Znanje. *Vidi* Učenje

Žene

- blagoslovi svećeništva dostupni,
295–296
- očekuje se da traže svjetlo i
istinu, 293–295
- primjeri služenja, u Svetim pi-
smima, 289–290
- važno djelo, u Gospodnjem kra-
ljevstvu, 289–291
- Vidi i* Potporno društvo
- Živjeti u svijetu, ali ne biti od svi-
jeta, 240
- Vidi i* Svjetovnost
- Život, svrha, 63

CRKVA
ISUSA KRISTA
SVETACA
POSljednjih DANA

